

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

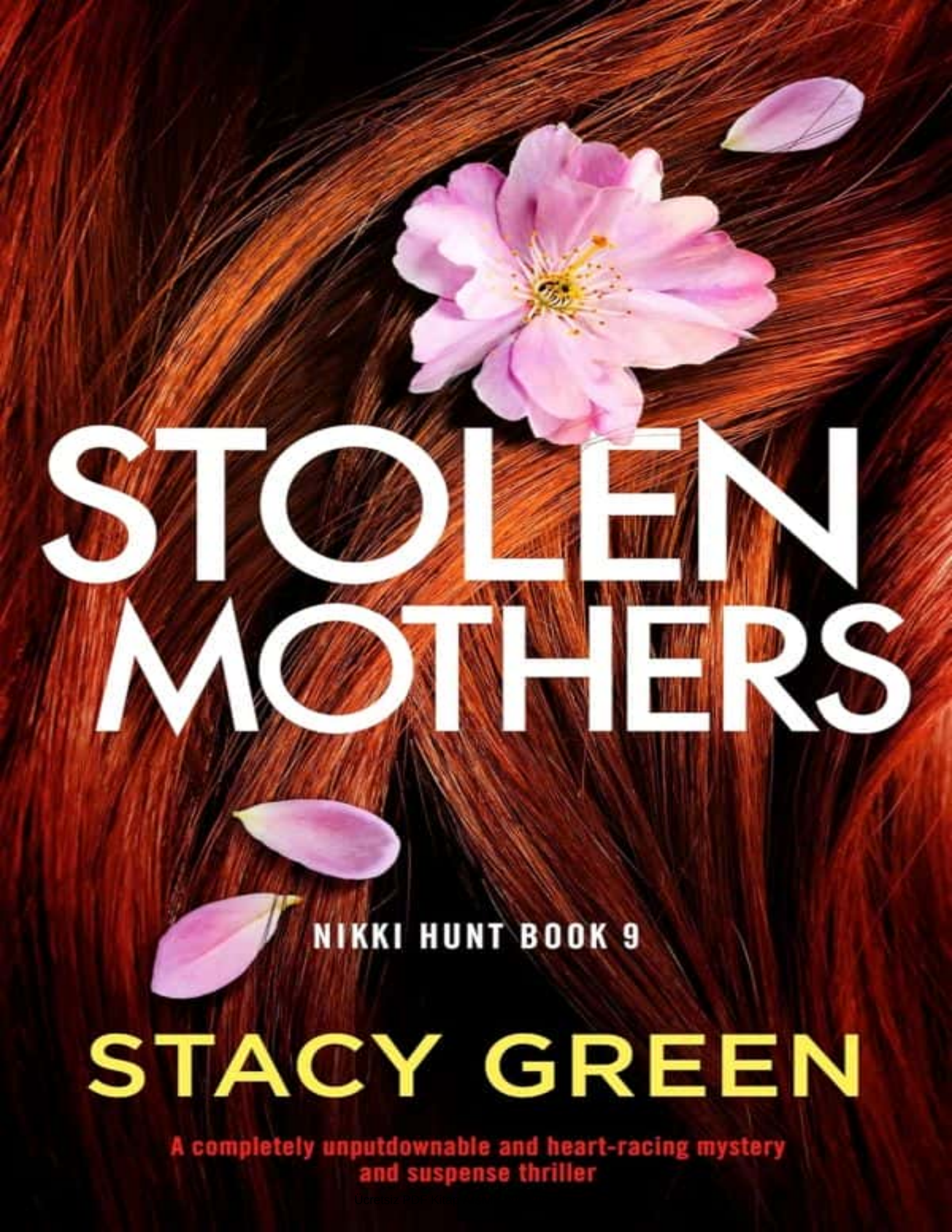
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

STOLEN MOTHERS

NIKKI HUNT BOOK 9

STACY GREEN

A completely unputdownable and heart-racing mystery
and suspense thriller

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

ÇALINTI ANNELER

TAMAMEN
İNSANIN YÜREĞİNİ HOPLATAN
GİZEMLİ VE GERİLİMLİ GERİLİM

STACY GREEN

bookouture

İÇİNDEKİLER

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42 Sonsöz](#)

[Stacy'den Daha Duyun](#)

[Fazlasını Stacy](#)

[Green'Kitapları Stacyin](#)

['den Bir Mektup](#)

[Teşekkür Yayınları Ekibi](#)

PROLOGUE

19 MAYIS 2014 PAZARTESİ, 13:08

Jefferson Ulusal Ormanı, Smyth County, Virginia

Nikki frene bastı, toprak ve çakıl püskürdü. Sugar Grove Otoyolu, Appalachian Yolu boyunca kıvrılan Mt. Rogers Rekreasyon Alanı'nı geçiyordu. Ev sahipleri Rogers Dağı'nın güneyindeki vahşi doğaya dağılmıştı. Nikki notlarını iki kez kontrol etti. "Mil İşareti 7, yüz metre sonra sağa, bakımsız bir ilçe yoluna dönün, sonunda bir kulübe var."

Yavaşça ilerledi ve sonra zar zor patika sayılabilecek bir yoldan sağa döndü. Beyaz kuş otları sarı çingiraklı yılan otunu neredeyse boğmuştu. Çam kozalakları lastiklerin altında çıtırdıyordu. Parlak Virginia sarmaşığı çam ve hickory ağaçlarının etrafında uzanırken, büyük meşeler alanı gölgeye boğuyordu. Harap bir posta kutusu geldiğini haber veriyordu. Nikki kulübeden yüz metre uzağa park etti ve camını indirdi. Onu ürkütücü bir sessizlik karşıladı. Nikki silahının dolu olduğundan emin olmak için kontrol etti ve ardından rahatsız edici Kevlar yeleğini ayarladı. Bunu düşünmemişti

gerekliydi, ama kocasına bu gibi durumlarda takmaya başlayacağına söz vermişti.

Silahını yanına alan Nikki, motoru durdurup anahtarları aldığından emin olarak araçtan indi. Yabani pembe trillium çiçekleri önündeki dağınık çimenliğe yayılmıştı. Nefesini tuttu ve pis, ıslak köpek kokuları nedeniyle kokuşmuş Benjaminler olarak da bilinen yerli bitkilerden kaçınmaya çalıştı. Büyük bir yama kulübenin önündeki açıklığı neredeyse ele geçirmişti, kokuşmuş çiçekler yeşil çimenleri boğuyordu.

Nikki boş ve pis kokulu kulübeye doğru ilerlerken kalbi nefes borusuna saplandı. Küçük bir mutfak ve küçük bir yaşam alanı içeren tek bir odası olan kulübe, yüz yıllık görünümünün her parçasına sahipti. Evin önündeki açıklığa bakan tek pencereyi kirli bir perde örtüyordu ama güneş ince kumaşın arasından parlıyordu. Nikki kulübenin içine saçılmış hayvan dışkılarını görünce öğürmemeye çalıştı. İyi kullanılmış bir koltuğun karşısında antenli küçük bir televizyon duruyordu. Görünürdeki diğer tek mobilya bir masa ve iki mutfak sandalyesiydi.

Yerel polis bu kulübede sadece ölü ruhların kaldığına inanıyordu ama görünüşe göre yanılıyorlardı. Silahı hazır, yatak odasının kapısına doğru süzüldü. Başkentten buraya kadar kovaladığı adam iki saatten fazla bir süre sonra çalıntı bir araçta görülmüştü. Kapıyı çaldı ama kilitsiz ve kırık olduğunu gördü. Bol miktarda hayvan dışkısı ve idrarına rağmen, arka odadan yayılan belirgin koku Nikki'ye kapının ardında korkunç bir şeyin beklediğini söylüyordu.

Hareketleri dinledi, herhangi bir yaşam belirtisi için tetikte bekledi ama hiçbir şey duymadı. Alnında boncuk boncuk terler belirirken, kapıyı itip açtığı anda koku daha da yoğunlaştı. Yatak odasının penceresi tahtalarla kapatılmıştı ama ahşap çıtaların arasından hâlâ birkaç ışık sızıyordu; odanın ortasındaki dehşeti görmeye yetecek kadar.

Nikki mide bulantısıyla savaşıyor geri çekildi. O gün yediği her şeyi kusmadan önce eğri büğrü ön verandaya zar zor çıkabildi. Titreyen elleri Nikki'nin neredeyse cep telefonunu düşürmesine neden oluyordu. Smyth County şerif yardımcısının cep telefonu numarasını bulana kadar önceki aramalarını gözden geçirdi.

Telesekreteri açıldı. "Ben Ajan Hunt. Kulübedeyim-" Ormanın içinden gelen ağır ayak sesleri onu kısa sürede durdurdu. Nikki ağaçların arasından fırlayan bir figür görmek için tam zamanında başını çevirdi.

Düşünmek için durmadı. Nikki aramayı sonlandırmadan telefonunu ceketinin cebine soktu. Tünel görüşü diğer her şeyi engelleyerek ormana doğru hızla ilerledi. Kulübeyi çevreleyen sık ormana doğru hızla ilerledi, gözleri ağaçların arasından dalan siyah gölgeye takılmıştı.

Patika sık ağaçların arasından geçiyordu. Nikki'nin bacakları sürekli eğimden dolayı yanıyordu. Yüksekliği hatırlayamıyordu ama önündeki patikanın daraldığını görebiliyordu. Koşmaktan yanları acıyordu. Nemli bahar havasını içine çekerek sertçe nefes aldı. Dağın yamacında yarı ölü bir beyaz çam ağacı büyüyor gibiydi. Doğa Ana'ya hayret edecek zamanı yoktu. Muhtemelen bölgeyi çok iyi bilen adamı gözden kaybetmişti. Kalçaları yanıyordu ve ciğerleri çiğ gibi hissediyordu ama devam etmek zorundaydı.

Yalnız çamın yakınında, sürekli eğimli patika keskin bir şekilde sağa döndü. Nikki yere bakma zahmetine katlanmadı; odak noktası ormanın içinden geçen canavardı.

Tam çamı geçip köşeyi döndüğü sırada sol ayak bileği yuvarlandı. Tökezledi, kolları dengesini sağlamak için çırpınıyordu. Yürüyüş botları ufalanan toprağa battı, yerçekimi onu tepenin dik tarafına doğru çekti.

Adam aniden patikada önünde belirdi, sadece gözleri görünüyordu. Nikki, zemin altına çöktüğünde gözlerinin parıldadığına yemin etti. Yamaçtan aşağı yuvarlandı ve düşüşünü durduracak herhangi bir şeyi boşuna yakaladı. Nikki bir gümbürtüyle yan tarafını yere çarpıp ciğerlerindeki havayı dışarı atarken, sağ dizinden acı sekti. Nefes almak için mücadele etti. Başı zonklarken, dizindeki dayanılmaz acıyı ya da düşüşünü durdurmaya yardımcı olan trillium kokusunu fark etmedi bile.

Karnını tuttu ve bu bebeği de kaybetmemek için dua etti.

Toprak parçaları ona doğru yuvarlandı. Adam tepeden aşağı kaydı, yüzü hâlâ kapalıydı, gözleri öfkeliydi. Nikki o sırada silahını kaybetmişti.

Sonbahar.

Elinde kahverengi saplı, mızrak uçlu bir hançer tutuyordu. Bıçaktaki pas parçalarına rağmen, pırıl pırıl parlayan çelik ölümcül keskinlikte görünüyordu. Nikki geriye doğru çekildi ama bacakları ancak hareket edebilecek kadar güçlüydü.

"Lütfen." Sesi başka birinin sesine benziyordu. "Ben hamileyim."

BİR

16 EKİM 2024

Stillwater, Minnesota

Cass sigarasının son parçasını da içine çekerek dumanın geceye karışmasını izledi. Hamileliğini öğrendiğinde sigarayı bırakmıştı ama birkaç hafta önce bebeği doğurduktan sonra işe döndüğünden beri gizlice dışarı çıkıp sigara içmemek için mücadele ediyordu.

Bazı geceler kocasından nefret ediyordu.

En büyük oğulları üçüncü sınıftaydı, en küçüğü ise sekizinci sınıfa gidiyordu. Cass'in tüpleri en küçük oğlu doğduktan sonra bağlanmıştı ama on üç yıl sonra, kırk yaşında hamile kalmıştı. Cass hamile olduğunu ve sadece perimenopozla uğraşmadığını fark ettiğinde, hamileliği sonlandırmak bir seçenek değildi. Muhtemelen bunu zaten yapmayacaktı ama kırk yaşında yeniden başlamak da istemiyordu.

Bir kızları olacağını öğrenmek durumu daha da kötüleştirdi. Cass erkek kardeşlerle büyümüşü ve erkeklerle her zaman kadınlardan daha iyi anlaşmıştı. On yıl önce, bir kızı olacağını öğrenmek onu çok mutlu ederdi.

Şimdi sadece yorgun ve acılıydı.

Kocası, bebeği evlatlık vermeyi düşünmelerini önerdiği için onu hâlâ affetmemişti ve Cass içten içe affetmediği için memnundu.

Bebeği oldukça harikaydı. Ve onu istemediği için utanıyordu.

Shane küçük Emma'ya daha fazla yardım edebilirdi ama hiç etmedi. Sadece uyudu. Günün hangi saati olursa olsun ya da Cass ne kadar yorgun olursa olsun, bebeğiyle birlikte olmaktan heyecan duymadığı ve ondan yardım istediği için onu azarladı. Görünüşe göre, bu onu daha az kadın yapıyordu.

Ekim ayının soğuk havası bu gece giydiği ince sweatshirt'ü kesiyordu. Shane'in bu hafta Cadılar Bayramı süslerini asması gerekiyordu ama henüz bunu yapmamıştı. Ayrıca bebek Emma iyi uyuduğu ve gecenin çoğunda uyuduğu için her gün daha fazla saatini uyanık geçirdiğini de anlamıyor gibiydi. Cass iyi bir anne olmak istiyordu ama o kadar yorgundu ki uykusunu kaybettiği her an ruh halini etkiliyordu.

Bu akşamki vardiyasına gitmeden önce, birkaç saat daha fazla uyuyabilmek için sabahları birkaç saatliğine birini işe alma konusunu açmıştı. Shane onu dinlemek yerine bebeğini önemsememekle suçlamıştı.

Cass ona geberip gitmesini söyledi ve kapıdan çıkıp gitti. Shane son üç saatini telefonuna cevap vermeyi reddettiği için Cass'in telefonunu patlatarak geçirmişti, o da telefonu dolabına koymuş ve kafasını toparlamak için dışarı çıkmıştı. En azından büyük oğlanlar onun yerine Emma'ya göz kulak olacaktı. Her ihtimale karşı kendi gelirini koruması gerektiğini biliyordu.

Elbette arabasında sigara içmeye cesaret edemiyordu, azıcık bile, çünkü Shane bu konuda da ona bağıırırdı.

Bencil bok.

Poposunu yere bıraktı ve botuyla toprağa sürttü. Cass'in aklından gitmeden önce söylemesi gereken onca şey geçiyor, ayağa kalktığında adamın yüzündeki şoku hayal ediyordu.

Cass kendini o kadar kaptırmıştı ki, işyeri ile yandaki boş otopark arasındaki çitin etrafını saran ağaçların arasında saklanan adamı fark etmedi. Adamın ayak seslerini duymadı.

Yerdeki yapraklar ya da arkasından yaklaşırken hızlanan nefes alıp verişİ.

Cass, böğründe keskin bir bıçağın acısını hissedene kadar hiçbir şeyin farkında değİldİ. "Tek bir ses bile yok," diye fısıldadı kulağına nazik bir ses. "Küçük Emma'nın gece boyunca uyuduğunu biliyorum. Ve Shane'in bir kasırga boyunca uyuyabileceğini de biliyorum. Sessizce gel yoksa boğazlarını keserim, sonra da Sam ve Logan'ı öldürürüm."

iki

Nikki, arka camında sopa figürlü bir aile olan mavi bir minibüsün arkasında sıkışmış, ilkokul bırakma kuyruğunda ilerlerken sabırsızlığını gizlemeye çalıştı. Davaları sıranın ilerlemesinden daha hızlı çözmüştü. Dikiz aynasından kızına baktı. "Bütün sıcak eşyalarını ve sırt çantayı aldın mı?"

"Evet." Lacey sol ayağını iki ön koltuğun arasına sıkıştırdı. "Hiç böyle ısıltılı çizmeler gördün mü anne?"

Lacey'nin küçük sesindeki mutluluk gülmemeyi imkânsız hale getirdi. "Hayır, görmedim. Bunlar özel bir şey." Lacey'yi hafta sonu yeni botlar ve kışlık giysiler almak için Justice'e götürmüştü. Minyon üçüncü sınıf öğrencisi geçen kıştan bu yana bir santimden fazla büyümüştü. Lacey elini botların üzerine her sürdüğünde botların pulları pembeden beyaza dönüşüyordu. "Bunlarla bir sürü iltifat alacaksın."

"Biliyorum." Lacey son eşyalarını toplarken kıkırdadı. "Bugün beni kim alacak?"

Suçluluk duygusu Nikki'nin içinde dalgalanıyordu. Lacey yumuşak başlıydı ve Nikki'nin programının sürekli değiştiğini anlıyordu ama bir yanı okuldan sonra orada olacağına söz veremediği için kendini suçlu hissediyordu.

"Rory bugün bir temel atıyor-"

Lacey araya girerek, "O da kendi kışını tekmeliyor, çünkü soğuk algınlığının onu zorladığını biliyor," dedi. "Eğer ilk hafta içinde iyileşmezse

Kasım, mahvolmuş olabilir."

"Küfür etme, Rory'nin söylediklerini tekrarlıyor olsan bile." Nikki gülümsemesini gizledi. "Büyükanne Ruth bugün seni almaya gelecek. Mark Amca da muhtemelen onların evinde olacak. Büyükbabama bazı işlerde yardım ediyor." Söz konusu "eşyalar" Rory ile Mark'ın aylardır tasarladıkları ve Noel'e kadar bitirmek için yarıştıkları ayrıntılı bebek eviydi. Minyatürler ikisinin de beklediğinden çok daha uzun sürüyordu ve Todd'un üç adamının da bu karmaşık işe zaman ayırmaya hazır olduğu birkaç geceden fazla olmuştu. Ama Lacey de annesi gibi güzel evleri seviyordu ve şimdi üvey babasından evleri inşa etmeyi ve güzel görünmelerini sağlamayı öğrenmeyi seviyordu.

Lacey sırtıttı. "Bu da içebileceğim kadar sıcak çikolata demek. Sonra görüşürüz anne."

Lacey cipten inip heyecanla botları işaret eden arkadaşlarının yanına koşarken Nikki ancak veda edebildi. Nikki mavi minibüsü takip ederek kuyruktan çıktı, akli zaten işteydi. Gelecek ay büyük bir konferansa konuşmacı olarak davet edilmişti ve bugün ilk kez sunumu üzerinde gerçekten çalışabilecekti.

Jeep'in dokunmatik ekranında Stillwater Polis Departmanı'nın numarası yanıp sönüyordu. Nikki cevap vermemeyi düşündü, Lacey'nin arkadaşlarıyla hararetli sohbetini bir süre daha izlemek istiyordu ama zil sesinin kesilmeyeceğini biliyordu. "Ajan Hunt."

"Merhaba Ajan Hunt, ben Teğmen Chen." Chen, bir yaz kutlaması sırasında iki genç kız kaçırıldığında Nikki'nin ekibiyle birlikte çalışmıştı. Siyah saçlarına aklar düşmeye başlamıştı, muhtemelen o davanın stresinden kaynaklanıyordu. Polisliği bırakıp özel güvenlik işine girmeyi düşünmüştü ama Nikki ve Stillwater polis şefi onu önce bir süre izin almaya ikna etmişti. Neyse ki o birkaç haftalık izin Chen'in kafasını toparlamasına yardımcı olmuştu ve Nikki şehrin iyi bir polisi elinde tutmasından memnundu.

"Sormaktan nefret ediyorum ama Şef Ryan bir konferansta. Şerif Miller'in bir randevusu var ve en az otuz dakika burada olmayacak." Chen'in hızlı temposu Nikki'nin ensesindeki tüylerin diken diken olmasına neden oldu. "Burada bir cinayet kurbanı var... Bu... hayatımda yaşadığım en kötü şey."

Gördüm. Şerif bana en azından o gelene kadar yardım edip edemeyeceğinizi sormamı söyledi."

Chen, Nikki'nin ekibiyle birlikte çalıştığı dava da dahil olmak üzere bazı zorlu davalar yaşamıştı. Bir nedeni olmasaydı Nikki'yi aramazdı.

"Bana adresi gönder."

Nikki sürücü tarafındaki emniyet kemerinin kilidini açarken yüzünü buruşturdu. Bir aydan uzun bir süre önce merdivenlerden aşağı itildiği için omzu hâlâ ağrıyordu. Omzu çıkmıştı ama aradığı kızı kurtarmıştı, bu yüzden Nikki buna bir kazanç demeyi tercih etti. Stillwater'ın sakin bir yerleşim bölgesi olan Linden Caddesi'ndeki acil durum araçlarının arkasına park etti ama bu sabah hiç de sessiz değildi. Penceresinden dışarı baktı. Kanal 9 her zaman olay yerinde ilk olmayı nasıl başarıyordu? Maaş bordrolarında kimlerin olduğunu bilmekten nefret ediyordu.

Linden ve Harriet Caddelerinin köşesinde yer alan ortalama iki katlı evin etrafını birkaç yaprak dökmeyen ağaç çevreliyordu. Cadılar Bayramı'na sadece bir hafta kadar bir süre kala, sokaktaki neredeyse her ev süslenmişti. Ayrıntılı bir Cadılar Bayramı sergisi bir evin sağ tarafını kaplıyordu. Çıplak bir akçaağaç ağacından sallanan tülbent hayaletler sarkıyordu. Ev yapımı mezar taşları bir avluya yayılmış, saman balyaları üzerinde oturan iki iskelet tarafından korunuyordu. Büyük balkabakları iskeletlerin yanında, daha küçükleri ise balyaların kenarında duruyordu. Mezarlığın sınırının bir parçası olarak düzenlenmiş olan saman balyalarının geri kalanını boyanmış ve oyulmuş balkabakları kaplıyordu. Chen balyaların diğer tarafında durmuş, dekoratif bariyerin arkasında biriyle konuşuyordu. Nikki adli tabibi göremiyordu ama Dr. Blanchard'ın muhtemelen serginin diğer tarafında çömelmiş olduğunu tahmin etti.

Nikki, Ekim sonunun soğuşunu engellemek için ceketinin fermuarını çekti, bir kalem ve lateks eldivenleri olduğundan emin oldu. Telefonunu ve not defterini aldı ve cipten çıktı. Nikki bağırان muhabiri görmezden geldi ve ön bahçeyi boydan boya geçen sarı olay yeri şeridinin altına eğildi. Sağ dizindeki kireçlenme sıcaklığın düşmesinden dolayı ağrıyordu ama kameraların önünde topallamayı reddetti. Islak çimenleri geçerken, keşke su geçirmez ayakkabılarını cipe koymayı akıl etseydim diye düşündü. Çimenler yeterince uzun ve ıslaktı.

Chen'e ulaştığında spor ayakkabıları çoraplarına kadar ıslanmıştı.

"Bu kadar çabuk geldiğin için teşekkürler Nikki." Chen başparmağını omzunun üzerinden geçirdi. "Ekranın arkasında."

Chen'in sesi de en az önceki kadar sarsılmış görünüyordu. "Bunu her kim yaptıysa hasta bir orospu çocuğu."

"Hem de cesurca," diye cevap verdi Nikki. "Bütün gece ve bu sabahki sise ve arazinin düzenine rağmen burası ceset bırakmak için hâlâ yüksek riskli bir yer." Araziyi kaplayan yaprak dökmeyen ağaçlar ile komşunun özel çiti arasında bir adımdan daha geniş olmayan, iyi aşınmış bir patika görünüyordu. Mülk sınırlarındaki boşluklar, özellikle Stillwater gibi eski nehir kasabalarında zaman zaman meydana gelirdi. Boşluğun Linden Sokağı'nın arkasındaki ormanlık alana kadar uzandığını görebiliyordu. "Kimliğiniz var mı?"

" ev aşağıda oturuyor," dedi Chen. "Kiania Watson.  haftadır kayıp. Hennepin County Tıp Merkezi'nde sosyal hizmet görevlisi olarak çalışıyor, işten eve dönerken kaybolmuş. Doğum izninden döneli sadece bir hafta kadar olmuş."

Nikki'nin kalbi annesini asla tanıyamayacak olan bebek için kırıldı. "En son nerede görülmüş? İş yerinde mi?"

Chen başını salladı. "İşten ıktı ve arabasına yöneldi, sonra da ortadan kayboldu."

"Minneapolis Polisine haber verdiniz mi?" Nikki sordu.

"Tüm bunlarla uğraşmak zorunda kalmaması için kocasını karakola götürmesi için bir polis memuru görevlendirdim." Chen giderek büyüyen medya ve izleyici kalabalığını işaret etti. "Koca karısına ulaşmaya çalıştı. Ona söylediğimizde çıkardığı sesi daha önce kimsenin çıkardığını duymamıştım." Duygularını dizginlemeye çalışırken çenesindeki kaslar esnedi. "Her neyse, davaya bakan dedektif onunla orada buluşacak."

"O bir şüpheli mi?" Her zaman önce eşlerin aklanması gerekir.

"Bildiğim kadarıyla," dedi Chen. "Ama bu uzun süreli bir işkenceye benziyor. Kocaların bıakladığını, vurduğunu ve dövdüğünü gördüm. Bu daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor."

Nikki sadece yaralara bakarak kocayı saf dışı bırakmaya hazır değildi ama Chen'in haklı olduğu bir nokta vardı. "Peki ya bebeği? Kocası tüm bunları yaşarken ona yardım edecek biri var mı?"

Chen, "Ty, bebek Willow'un annesiyle birlikte olduğunu söyledi," dedi. "O da karakola doğru yola çıkmış."

"Onu kim buldu?" Nikki sordu.

"Ev sahibi," diye cevapladı Chen. "Neyse ki işe giderken onu fark etmiş." Evin verandasına monte edilmiş kamerayı işaret etti. "Cadılar Bayramı gösterisinin tamamını kaydediyor. Geçen hafta gizemli bir şekilde bozulmuş ve tamir edecek zamanı olmamış."

Nikki eldivenlerini ve patiklerini giydi, keşke olay yerini gazetecilere kapatabilselerdi. Aile sokağın karşısındaki kaos olmadan da yeterince stresli olmalıydı. Balyaların üzerinden geçerken, sanki yanan bir spot ışığının altına girmiş gibi hissetti.

Kurbanın yanında diz çöktü. Güzel, koyu siyah teni kül rengi bir ton almıştı. Yüzük yoktu ama renkli boncuklu bilezikler her iki bileği de süslüyordu. Kırmızı naylon ipler hâlâ ayak bileklerine ve ellerine bağlıydı, hâlâ vücudunun altına sabitlenmişti.

"Karanfil düğümü." Düğümleri işaret etti. "BTK'nın kullandığı düğümün aynısı."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Chen. "Bu tür bir esaret bir seri katilin göstergesi değil mi?"

Nikki, "İpler genellikle seri katillerin fantezilerinin büyük bir parçasıdır, evet," dedi. "İplerin kullanıldığı aile içi cinayetler de gördüm. Hemen bu sonuca varmayalım." Nikki yılların deneyimine sahipti ama aynı zamanda güçlü içgüdüleri de vardı ve az önce midesine düşen taş Chen'e söylediklerine ters düşmüştü. Nikki en az bir düzine yüzeysel bıçak yarası saydı.

Blanchard kadının vücudunun arka kısmındaki yaraları not etmeyi bitirdi ve sonra onu nazikçe ters çevirdi. Cansız gözlerinin etrafındaki sararmış olanlar da dahil olmak üzere yüzünde morluklar vardı.

Nikki, birinin kurbanın alt kısmının üzerine koyduğu kâğıdı kaldırdı. Kıyafetleri yoktu ve istismara uğradığı belliydi. Acı dolu bir ölümle ölmüştü.

"Dudaklarının etrafında yapışkan bir kalıntı var. Belki de ağzı yapıştırılarak kapatılmıştı." Blanchard boynundaki bağ izlerini işaret etti. "Bunlardan bazıları morarma belirtileri gösteriyor."

"Böyle mi öldürüldü?" Nikki sordu. "Boğulmuş mu?"

Blanchard kadının göz kapaklarını kaldırdı. "Deride daha derin bir desenle birlikte daha fazla peteşi görmeyi beklerdim, çünkü

Bunu yapmak için gereken güç. Boynu açıkça kırılmış. Kunt kuvvet travması belirtisi yok. Röntgenlerine bakana kadar boynunun tam olarak nasıl kırıldığını bilemeyeceğim. Katil boynu kırılana kadar bükmüş olabilir ya da buraya taşınırken olmuş olabilir-"

Nikki muhabirlerin ve izleyicilerin gürültüsü arasında tanıdık bir ses duydu. Cadde boyunca park etmiş araçların sırasına doğru baktı. Diğer haber kanalı gelmiş ve olay yeri şeridinin en ucuna yerleşerek Kanıt Müdahale Ekibi'nin yolunu kapatmıştı.

"Hangi kanalda olduğun umurumda değil." Courtney'nin sesi kalabalığın içinde yankılandı. "Polisler gibi kibar davranmak zorunda değilim, bu yüzden sizi uzaklaştırmadan önce çekilmenizi öneririm."

İri yapılı kameraman sanki kendisine vurulmuş gibi sıçradı ve Courtney çantasını taşıyarak onlara doğru yürüdü. Yedi yıldan uzun bir süredir Nikki'nin ekibinde çalışmasına rağmen Courtney olay yerlerinde duygularını gizlemekte zorlanıyordu. "Kim böyle bir ceset bırakır ki?" Saman balyalarına ulaştığında tısladı. "Sadece mahalleyi travmatize etmek için mi?"

"Bu benim varsayımım. Kurbanımız birkaç kapı ötede yaşıyordu. Katil onun bulunmasını istedi," diye cevap verdi Chen.

Nikki verandanın basamaklarını çıkarken çimentodaki çatlaklara dikkat etti. Kasabanın bu bölgesindeki evlerin çoğu gibi bu ev de on dokuzuncu yüzyılın sonlarında inşa edilmişti. Vinil pencereler ve dış cephe kaplaması her şeye yeni bir görünüm kazandırmıştı ama temel asla yalan söylemiyordu.

Ev sahipleri pencereden dışarıyı izliyor olmalıydılar ki, o kapıyı çalamadan kiraz kırmızısı ön kapıyı çekerek açılar.

İri yarı siyah bir adam kendisini Craig olarak tanıttı ve içeri gelmesini işaret etti. Nikki ahşap zemine basmadan önce çizmelerini paspasa sildi. Adamın peşinden küçük ama düzenli oturma odasına girdi.

"Bunun olduğuna hâlâ inanamıyorum." Bitişikteki mutfak kapısına doğru yürüdü. "Perry! Polisin daha fazla sorusu var."

Nikki, "Ben aslında FBI'danım, Ajan Hunt," dedi.

"Aman Tanrım, bu bir seri katil, değil mi?" Craig dehşete düşmüş görünüyordu. "O canavar Kiania'yı terk ettiğinde kızım evdeydi-"

Nikki Barbie ve Bratz bebeklerinin zulasını fark etmişti. "Kızınız hiçbir şey görmedi, doğru mu?"

Craig başını salladı. "Hayır, Tanrı'ya şükür."

"Küçük mucizeler, değil mi?" Nikki defterini çevirerek açtı, kalemını değiştirmesi gerekmeden önce sadece birkaç santim aşağı indirmişti. "Kurbanla ne zamandır komşusunuz?"

"Yaklaşık on sekiz aydır," diye yanıtladı. "Bizi ilk karşılayan Kiania oldu."

"Onu ve kocasını çok iyi tanıyor musunuz?"

Craig başını salladı. "Sadece onları mahallede gördüğüm için. Çok mutlu görünüyorlardı. Ve bebek..."

"Özür dilerim, Craig." Nikki o kendini toparlayana kadar bekledi. "Normal sabah rutininin ne olduğunu sorabilir miyim? Ve nerede çalışıyorsun?"

Craig derin bir nefes aldı ve sonra yavaşça nefesini verdi. "Ben ortaokulda müdür yardımcısıyım. Genelde sabah yedide evden çıkmış olurum, böylece öğretmenlerin ve çocukların okula gelmeleri için yeterli zamanım olur. Bugün de diğer günler gibi başladı," diye devam etti Craig. "Kocam Perry, Wayzata'da bir kuaförde çalışıyor, bu yüzden onun günü daha geç başlıyor. Genellikle kızımız Elle'i okula o götürür."

"Elle şimdi burada mı?" Nikki, küçük kızın kurbanın cesedini görmemiş olmasını umarak sordu.

"Hayır, Perry onu arka kapıdan çıkardı ve başka bir komşunun evine yürüdüler. Elle, Jodie Barry'nin oğlu Marcus'la aynı sınıfta, o yüzden ikisini de okula götürdü. Tanrıya şükür benim yaptığımı görmedi." Göğsüne sarıldı. "Bir trajediyle uğraşırken onu okula gönderme konusunda kararsızdım ama bugün Elle için en güvenli yer okul."

Nikki ona, "Bence doğru olanı yaptın," diye güvence verdi. "Polisi ve teknisyenleri bahçesinde gezinirken görmek başlı başına sorunlara yol açabilirdi."

Başka bir adam belirdi. Perry ortağından en az on santim daha uzundu, düzensiz sarı bukleleri vardı ve mavi gözlerinde korku okunuyordu. Perry kanepede onun yanına otururken Craig tanıştırma konuşmasını yaptı.

Nikki ikisine de hitap etti. "Mahalleye ait olmayan birinin etrafta dolaştığını fark ettiniz mi?"

"Hayır," dedi Perry. "Dedektif Brenner'a da söylediğimiz gibi, burası güvenli ve sakin bir mahalle."

"Minneapolis'ten Brenner mı?" Nikki birkaç yıl önce kardeşlik dernekleriyle ilgili bir davada genç dedektifle birlikte çalışmıştı.

İki adam da başını salladı. Koşullar ne kadar kötü olursa olsun, Nikki Brenner'la görüşmeyi dört gözle bekliyordu. Nikki birlikte çalıştıkları dönemde Brenner'ın hamile olduğunu hatırladı. Nikki onun çalışan bir anne olmaya karar verdiğini öğrendiği için mutluydu. Öğrenmeye istekli iyi dedektifler bulmak zordu.

"Bana bu sabahı anlatabilir misin?" Nikki Craig'e sordu. "Sadece kurbanla ilgili değil, görmüş olabileceğin başka her şeyle ilgili mümkün olduğunca çok ayrıntı hatırlamaya çalış."

Ürperdi ama başını salladı. "Evden yediyi beş geçe çıktım. Garajımız müstakil olduğu için verandanın merdivenlerinden indim ve kaldırımı takip ederek garaja gittim. Onu o zaman gördüm." Craig'in sesi kesildi. "İlk başta bir manken olduğunu umdum. Bir Cadılar Bayramı dekorasyonu. Polisi aramadan önce ne kadar süre orada durup gördüklerimi anlamlandırmaya çalıştım bilmiyorum. Sadece şok olmuştum."

"Bu anlaşılabilir bir şey." İki adamın arasına baktı. "Dün gece eve kaçta geldiniz? Sanırım garaja park ettiniz ve aynı yoldan gittiniz. O zaman tuhaf bir şey fark etmediniz mi?"

Craig ve Perry başlarını salladılar. Perry, "Craig genellikle beş buçukta evde olur," diye cevap verdi. "Craig Elle'i okul sonrası bakımından alır. Ben bir kuaförde çalışıyorum, bu yüzden çalışma saatlerim değişiyor," diye devam etti. "Dün gece neredeyse saat ona kadar eve gelemedim. Ve hayır, o zavallı kız orada değildi. Onu görürdüm."

Craig, "Elle ile akşam yemeği yedik ve ödevleri üzerinde çalıştık," dedi. "Fen projesini birkaç gün içinde teslim etmesi gerekiyor. Güneş sistemi üzerine."

"Peki ya güvenlik kameraları?" Nikki içeri girerken Ring kapı zilini fark etmişti.

Craig ve Perry birbirlerine baktılar. "Ne zaman biri oradan geçse ya da arabayla geçse bu şey ötüyor ve ben de bir uyarı alıyorum." Perry'nin yüzü kıpkırmızı oldu. "Aslında açık değil. Daha çok caydırıcı bir etkisi var."

Ring hakkında aynı şeyi söylediğini duyduğu ilk kişi o değildi. "Ağaç bahçenin o bölümünü kapatıyor," dedi Nikki. "Ağaç ve karanlık arasında, kapı zili kamerasının bir şey yakalaması pek mümkün değil. Başka kameranız var mı?"

"Polise de söylediğim gibi, ön verandadaki kamera yaklaşık bir hafta önce kırıldı. Bunun dışında, sadece garajın içinde, ama ben

zaten kontrol ettim," dedi Craig. "Orada hiçbir şey yok."

Nikki her şeyi doğru yazdığından emin olmak için notlarını kontrol etti. "Perry eve saat on gibi geldi ve bahçe temizdi. Siz kaçta yattınız?"

"On bir buçuk gibi yattım," dedi Perry. "Craig çoktan horlamaya başlamıştı. Kilitli olduğundan emin olmak için ön kapıyı kontrol ettim ama açıkçası bahçeye bakıp bakmadığımı bile hatırlamıyorum. Burası güvenli bir mahalle," diye ekledi, yanaklarında kırmızı lekeler vardı.

"Sorun değil," dedi Nikki. "Peki ya mahalle dışındakiler? Yakınlarınızda birkaç ilkokul var ve yavrukurtlar her yıl konserve yiyecek kampanyası düzenliyor. Son zamanlarda mahalle dışından biri uğradı mı? Belki bir satıcı? Ya da yavrukurt velisi olduğunu iddia eden biri?" Nikki ekledi. "Şu anda kimseyi göz ardı edemeyiz."

Her iki adam da cevap vermeden önce soruyu düşündü. "Bizim için her şey güllük gülistanlıkmiş gibi davranmayacağım," dedi Craig. "İzcilerin kapımızı çaldığını hatırlamıyorum. Ama ölümcül bir düşmanımız da yok.

En azından bizim bildiğimiz kadarıyla." Endişeyle Perry'ye baktı. Nikki, "Katilin bu yüzden b u r a y ı seçmiş olması pek olası değil," diye onları temin etti. "Ama sormak zorundayız." İki adama da kartını verdi ve başka soruları olursa iletişime geçeceğini söyledi.

"Bunu sormaktan nefret ediyorum." Craig'in derin sesi titredi. "Ama bahçemizi ne zaman geri alacağız? Elle'nin eve gelip bunu görmesini istemiyoruz."

Nikki, "FBI'nın Kanıt Müdahale Ekibi hızlı çalışıyor," diye cevap verdi. Bugün hava gayet açıktı ve Nikki normalde yağmurun işleri yavaşlattığını biliyordu. Courtney yanında yardımcısı Arim Shah'ı da getirmişti. İkisiyle birlikte bugün ön bahçedeki işi bitirmelerini bekliyordu. "Adli tabip burada, o yüzden cesedi de yanında götürecekt."

Çift rahat bir nefes aldı. "Ty nasıl? Willow'a yardım eden biri var mı?" Perry sordu.

"Ty, Teğmen Chen'e bebeğin annesiyle birlikte olduğunu ve karakola doğru yola çıktığını söyledi."

"Nikki." Courtney'nin ses tonu Nikki'nin tüylerini diken diken etti. Döndüğünde arkadaşının evin birkaç adım ötesinde, titreyen sağ eliyle bir kanıt torbası tutarken durduğunu gördü. "Seninle konuşmam gerek."

Nikki ev sahiplerine teşekkür etti ve onları mümkün olduğunca bilgilendireceğine söz verdi, ancak Chen ana irtibat kişisi olacaktı. Kalp atışları kafasının içinde gümbürdeyerek koridorda ilerledi. Arkadaşının hiç bu kadar tedirgin görüldüğünü görmemişti.

"Ne oldu?" Nikki sordu.

"Blanchard bacaklarındaki yatay izlerin ve girintilerin bir tür ızgara ya da hasır üzerinde tutulduğunu gösterdiğini söyledi."

Aralarında gerginlik dalgalandı. "Bu pek de alışılmadık bir durum değil." "Boynunda izler var. Enfekte olmuş ve neredeyse çeyrek inç derinliğinde. Sağ eli kahverengi bir iple yumruk şeklinde bağlanmıştı." "Sadece sağ eli mi? Bir şey mi tutuyordu?"

"Pembe trillium." Courtney tanıştıklarından beri Nikki'nin en yakın arkadaşıydı. On yıl önce Appalachians'ta neler olduğunu sadece o biliyordu. Kanıt torbasını açtı, yarı taze çiçeklerden yayılan hafif koku aralarındaki havayı lekeliyordu. İçine sıkıştırılmış çiçek yaprakları Nikki'nin bacaklarını güçsüzleştirdi ama dengesini korumayı başardı.

"Kahverengi ip mi dedin?"

"Jüt ip." Courtney'nin sesi titredi. "Mariah'nın katilinin üzerinde kullandığı şey bu değil miydi?"

Appalachia'daki o günü her düşündüğünde olduğu gibi dizi zonkluyordu. "Yol Linden Caddesi." Washington County'de büyümüştü, bu yüzden sokak adının aşinalığı ona alışılmışın dışında bir şey gibi gelmemişti. "Mariah'nın cesedi Anacostia yakınlarındaki Lindon's Wholesale Meats'in arkasındaki bir çöp konteynerine bırakılmış. Bir cinayette nasıl bu kadar çok tesadüf olabilir?"

"Ama o olamaz, değil mi? Onu ölü buldular."

"Smyth County şerif yardımcısı bana böyle söyledi." Nikki'nin boğazı yumruklanmış gibi hissetti. "Ama çiçeklerden başka kimsenin haberi olmazdı. Bir raporda yer almıyorlardı."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Courtney. "Bu mümkün mü?"

"Bilmiyorum. Bu şimdilik aramızda kalsın," dedi arkadaşına. "Bir sonuca varmadan önce birkaç telefon görüşmesi yapmama izin verin."

Courtney kara kaşlarını kaldırdı. "Pembe trilliumlar Minnesota'ya özgü değildir. Onları senin için bıraktı."

Nikki omurgasından aşağı inen ürpertiye bastıramadı.

Üç

Nikki ekibin geri kalanından çok Courtney ile konuşurdu. Emir subayı Liam'a da yakındı ama Courtney onun en yakın arkadaşıydı. "Bunu duyduğumdan emin olmak için onu böyle halka açık bir yerde bırakmayı seçti. Mariah'yla bağlantı kurmak için Linden Sokağı'nı seçmiş olmalı. Bu yüzden onu kendi kapısının önüne bırakmadı. Kiania'nın evi teknik olarak Williamson'da." Courtney başını salladı.

Chen'in alnı şaşkınlıkla kırıştı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Nikki irkildi; Chen'in onu duyabildiğini fark etmemişti.

"İlle de ben değilim," diye toparlandı. "Ama bu zavallı kadını kim öldürdüyse, polisin onu gözden çıkarmasını istememiş." Doğuyu işaret etti. "Ayrıca, bu cadde trafiğin yoğun olduğu bir yer değil. Sadece dur işaretlerinin olduğu bir mahalle genellikle kamera kaydı olmadığı anlamına gelir. Adam akıllı. Maksatlı biri. Pek çok işaret bana bunun deneyimli bir katil olduğunu söylüyor."

Chen omuz mikrofonuna konuşarak memurlara tüm güvenlik görüntülerini istediklerinden emin olmalarını emretti. Onlara, muhtemelen daha önce olmasa bile en azından birkaç gün önce mekânı gözetleyen birini aradıklarını bildirdi. Civardaki herhangi bir kamera görüntüsü önemli bir ipucu verebilirdi.

Nikki kurbanın yanına diz çöktü. "Boynundaki morluklar ipten daha büyük bir bağ olduğunu gösteriyor. Büyük ihtimalle standart bir kemer büyüklüğünde." Nikki, Mariah'nın otopsi fotoğraflarını zihninde canlandırabiliyordu. Yıllar önce peşinde olduğu katil jüt bir ip kullanmış ve karanfil düğümü atarak kurbanının boynuna dolamıştı.

"Sence daha fazlası mı var?" Chen endişeli görünüyordu.

"Bu cinayetin pek çok imza unsuru var." Kadının bileklerinde ve ayak bileklerinde hâlâ duran karmaşık düğümleri işaret etti. "Daha önce de konuştuğumuz gibi, bağlama özel bir katilin ayırt edici özelliğidir." Asit tadı almıştı ama bir sonraki bölüme geçmesi gerekiyordu.

"Doktor Blanchard, ellerine baktınız mı?" Mariah'nın tırnaklarının altındaki toprak ve mineraller Nikki'yi Virginia'ya götürmüştü. Kurbanın tırnaklarının altında herhangi bir organik madde kalmışsa, bu katilin izini de aynı şekilde sürebilir ve bu ölümü Mariah'ninkine bağlayabilirlerdi.

Blanchard ölü kadının sağ yumruğuna uzandı. Titizlikle elini yavaşça açtı ve hepsi irkildi. "Tanrım, umarım bunu kadının bilinci yerindeyken yapmamıştır."

Her bir tırnağı köküne kadar sökölümüştü. Nikki şok olmuştu. Eğer bu aynı katilse, belki de geçmişteki hatalarından ders almış ve kurbanın tırnaklarının altındaki tüm kanıt izlerini yok etmişti.

"Onu çizmiş olmalı." Courtney'nin gözleri Nikki'ninkilerle kilitlendi. "Ya da daha önce işlediği suçlardan ders almıştır. Eğer bunu daha önce yaptıysa."

O ve Courtney, Mariah'nın katilinin sorumlu olduğu konusunda yanılmış olsalar bile Nikki ilk kez suç işleyen biriyle karşı karşıya olmadıklarından emindi. Kurbanı böyle halka açık bir yerde bırakmak bir şeydi, ama tüm Cadılar Bayramı süsleri dışarıdayken ve komşular gelip giderken, kesinlikle görülme riski vardı.

Nikki başını kaldırıp Courtney'e baktı ama adli tabibe seslendi. "Boğazının etrafındaki bu iyileşen morluklar... Sizce onu bilincini kaybedecek kadar boğmuş ve sonra yeniden canlandırmış olabilir mi?"

"Bu mümkün," diye yanıtladı Blanchard. "Ama onu masaya yatırmadan size kesin bir şey söyleyemem."

Nikki Chen'e baktı. "Birkaç saatliğine işleri halledebileceğini düşünüyor musun? Yardım etmekten mutluluk duyarım ama bu sabah kaçırmamam gereken bir toplantım var." Sabahki brifinge asla zamanında yetişemeyecekti. Smyth County, Virginia'yı araması ve bir hata yapılmadığından emin olmak için FBI veri tabanında arama yapması gerekiyordu.

2014'teki o gece ölümden döndükten sonra Nikki patronundan Mariah'nın katilini bulmak için tüm kaynaklarını seferber etmesini istemiş, Elwood da tam olarak bunu yaptıklarına dair ona güvence vermişti. Ama ya yanılıyorlarsa? Son on yılda kaç kişi daha hayatını kaybetmişti?

"Şerif öğle yemeğine kadar hazır olur," diye onayladı Chen. "Artık adamlarınız burada olduğuna göre, biraz daha az bunalmış hissediyorum. Sanırım sizi aradığımda biraz panikledim. O yaz kızları aradığımızdan beri duygularımı kontrol edemiyorum ve burada soruşturmayı yönetecek başka kimse yokken kendimi kaybetmek istemedim."

"Özür dilemene gerek yok," diye onu rahatlattı Nikki. "Bu cinayetlerle duygusal olarak mücadele etmekte yanlış bir şey yok, özellikle de yaşadıklarından sonra. Bu iyileşmenin bir işaretidir. İnkâr ediyor olsaydın daha çok endişelenirdim." Onun omzunu sıvazladı ve dikkatle Courtney'ye baktı. "Benimle cipe kadar yürür müsün?"

Courtney emir subayının omzuna hafifçe vurdu. "Arim, hemen döneceğim."

Arim Shah laboratuvarında Courtney ile birlikte çalışıyordu ve Courtney'nin kısa bir süreliğine bile olsa olay yerini devralması için güvenebileceği tek kişiydi.

Gözleri yerde, muhabirlerin yanından geçip gittiler. "Ne yapacaksınız?" Nikki kapının kilidini açarken Courtney sordu. Jeep'in kapısı.

Nikki'nin zihni bulanık anılarla dolup taşıtı. "Başlangıç olarak Smyth County'yi arayın. Beni ormanda bulan şerif yardımcısı birkaç hafta sonra Mariah'nın katilinin öldüğünü haber vermek için beni aradı." Akıl hocası Elwood başka bir ajanın takip etmesinden bahsetmişti. Konuşmuş muydu?

"Bu bir komplo romanından çıkmış gibi." Courtney sesini alçak tuttu. "Ama çiçekler..."

Nikki'nin midesi dibe vurdu. Tesadüflere inanmazdı. "Biliyorum. Daha fazlasını öğrendiğimde seni arayacağım. Çiçeklerin dışında başka bir benzerlik fark edersen önce beni ara."

Courtney başını salladı, gözlerinde endişe vardı. "Dikkatli ol. Eğer gerçekten oysa, sana söyledi-"

"Olacağım," diye ona güvence verdi Nikki, ses tonunun hissettiğinden daha emin çıkmasını umuyordu.

Jeep'e tırmanıp motoru çalıştırırken başını öne eğdi. Radyoda Bowie'nin "Rebel Rebel" şarkısı çalıyordu, yumuşak sesi az önce tanık olduğu karanlıkta bir şok etkisi yaratmıştı.

Muhabirleri ezme dürtüsüne direnerek dar sokakta ilerledi. Onlar sadece işlerini yapmaya çalışıyorlardı ve medya büyük soruşturmalarda önemli bir rol oynayabilirdi. Ama Nikki'nin bu sabah onlar için sabrı yoktu.

Çiçeklere rağmen, 2014 yılında Mariah Gonzales'i öldüren kişiyle aynı kişi olamayacağını kendine hatırlattı. Smyth İlçesi şerifi Nikki'ye şüphelinin bir arabada ölü bulunduğunu, cesedin çok kötü bir şekilde çürümüş olduğunu bizzat söylemişti. Başta şüpheleri vardı ama adam Mariah'nın katilinin ve Nikki'nin o kader gününde dağda konuştuğu adamın tarifine uyuyordu. Nikki'nin yaraları onu sonraki iki ay boyunca sahadan uzak tutmuştu ama Nikki'nin akıl hocası ve Quantico'dayken FBI'ın Davranış Analizi Birimi'nin başında olan Elwood, Smyth County'yi takip etmesi ve morgda doğru adamın olduğundan emin olması için bir ajan görevlendirmişti.

O sırada Lacey'ye fazlasıyla hamileydi ve Minnesota'ya dönmeye hazırlanıyordu; Tyler'la birlikte daha normal ve güvenli bir hayatları olacağını düşünüyorlardı. O gün ormanda yaşananlar onu derinden sarsmış ve bebeğini bir daha asla tehlikeye atmamaya yemin etmişti.

Hayatında katlandığı onca şeyden sonra Nikki bunun o kadar kolay olmayacağını bilmeliydi.

DÖRT

PAZARTESİ, 19 MAYIS 2014, 13:27

Jefferson Ulusal Ormanı, Smyth County, Virginia

Adam ona bakarken Nikki hareketsiz kaldı. Yüzünü saran kırmızı bandana ve kasketi arasında sadece buz mavisi gözlerini görebiliyordu. Çelik burunlu botları kıpkırmızı lekeliydi. Uzun kollu pantolonu ve kot pantolonu gözlerinin etrafındaki beyaz deriden fazlasını görmesini engelliyordu.

"Buralı değilsin." Adamın nazik sesi kadının omurgasına korku saldı. Onu tam istediği yerde yakalamış olsa bile nasıl bu kadar sakin olabiliyordu?

Onun kanun adamı olduğunu biliyor olmalıydı. Plakası devlet tarafından verilmişti. Nikki kiralık bir araba almak için zaman ayırmadığı için kendini tekmeledi.

"Quantico'dan geliyorum." Nikki'nin kimlik bilgileri ve diğer kimlikleri arka cebinde taşıdığı küçük deri cüzdandaydı. Yakında öğrenecekti. Dürüstlük muhtemelen hayatta kalmak için en iyi şansıydı. "Mariah'nın annesi davayı çözmemeye yardım etmemi istedi."

"FBI MI? Destek olmadan mı? Çok dikkatsiz görünüyorsunuz, özellikle de gerçekten hamileyseniz."

Nikki kafasının arkasındaki suçlu sesi duymazdan gelmeye çalıştı. Ona daha önce düşünmediği bir şey söylemiyordu ama Smyth County şerif yardımcısı adamın ölü çiftlik sahibinden çaldığı eski Mercury Grand Marquis'nin güneye doğru giderken görüldüğünden emindi. Ona kimlik bilgilerini kontrol etmesini söyledi. "Silahlı değilim." Silahı kim bilir nereye düşmüştü ve onu aramak için gözlerini adamdan ayırmaya cesaret edemiyordu. "Cebimden rozetimi çıkarıyorum."

Nikki öne doğru eğildi, elinde cüzdanı vardı ve daha fazla ayrıntı için adamın yüzünü inceliyordu. Adam cüzdanı Nikki'nin uzattığı ellerinden aldı. İçinde Nikki'nin FBI rozeti ve güvenlik anahtarı ile o sabah Quantico'dan ayrılmadan önce içine sıkıştırdığı ultrason fotoğrafı vardı.

"İsminizi tanıyorum." Gözü korkmuş olsa da adam bunu belli etmedi. "Yıllardır peşinde olduğunuz bir seri katili az önce yakaladınız." Kadının önünde diz çöktü ve ultrason fotoğrafını yüzüne doğru salladı. "Yine de daha fazla zafere ihtiyacın vardı, değil mi?"

"Hayır." Nikki sesini sabit tutmayı başardı. "Mariah ve ben aynı kadın doğum uzmanına gittik. Annesi benden yardım istedi. Burada olmamın tek nedeni bu." Nedense konuşmaya devam etti. "O dava sırasında bir düşük yaptım. Neredeyse kocamı öldürüyordu. Lütfen bunu ondan tekrar almayın." Bir süre bekledi. "O da bir ajan."

Gözlerinin kenarında derin kırışıklıklar belirdi. "Dinle, bırakın hamile birini, bir federal ajanı öldürecek kadar saf değilim. Bu da gecenin karanlığında sıvışıp gitmemi zorlaştırıyor, anlıyor musun?"

Nikki başını salladı.

Daha da yaklaşarak cüzdanını kucağına attı ve bacağına baktı. "Bileşik kırık olmadığı için şanslısın." Cep telefonunu alana kadar küf kokulu toprakta etrafına bakındı. "Kendini şanslı say, Ajan Hunt." Sadece parçaları kalana kadar iPhone'unu bir ceviz ağacına çarptı. "Smyth County buraya geldiğinizi biliyor mu?"

"Evet." Baş dönmesi Nikki'nin üzerine hücum ederken ağaçlar bulanıklaştı. Acı kafasının içinde sekiyordu. "Quantico'daki patronum da öyle."

"O zaman eninde sonunda seni bulacaklar."

Nikki onun fikrini değiştirecek bir şey yapmaktan korkarak hareketsiz kaldı. şu anda önemsediği tek kişi içinde büyüyen minik yavruydu.

Nikki'nin önünde çömeldi, gözlerindeki kahverengi benekleri görebileceği kadar yakındı. Tarçınlı sakız ve ter gibi kokuyordu. "Hamile kadınlardan hoşlanmadığım için şanslısın." Kızın yüzündeki asi bir bukleyi fırçaladı. "Ama merak etme. Bir gün seni bulacağım ve bu işi bitireceğiz."

Adam onun yanından uzanıp pembe trilyum çiçeklerinden oluşan büyük, karışık bir kütleyi topraktan kopardığında kadın gerildi. "Bunları seni hatırlamak için alacağım."

Ayağa kalktı, sağ kolundan kan damlıyordu. Dağdan inerken kolunu kesmiş olmalıydı. "Umarım ayılar ve dağ aslanları acıkmadan önce polisler seni bulur." Çiçeği onun yanağına dokundurdu. "Sizi bir gün tekrar göreceğim, Ajan Hunt."

BEŞ

Nikki genellikle yerel yerlerden kahve almayı tercih ederdi ama o FBI kampüsünün yakınındaki Caribou'dan geçmeyi tercih etti. Her zamanki miktarda kafein ve şekerle donanmış olarak ön kapıda kimliğini gösterdi. Minneapolis'in işçi sınıfı bir banliyösü olan Brooklyn Center'daki beş katlı bina, laboratuvar hizmetlerine ayrılmış bir kat da dahil olmak üzere birçok bölüm içeriyordu.

Yolda zihnini geçmişten uzak tutmak için mücadele etti ama on yıl önce Appalachia'da geçirdiği günün anıları odaklanmasını gerektiriyordu. Ormanda saatler geçmiş, ışık karanlık bir geceye dönüşmüştü. Ne zaman bir dal kırılrsa ya da yapraklar çıtırdasa, Nikki kendini olabildiğince küçük ve hareketsiz hale getirmiş, sesleri çıkaran hayvanın aç olmaması için dua etmişti.

Bir noktada, kendisini en yakın ağaca sürüklemiş ve onun desteğinin kendisini uyanık tutacağını ummuştı. Şerif yardımcısının onu ne zaman uyandırdığını hatırlayamıyordu ve hastaneye götürülüşü ve ertesi gün zihninde nispeten bulanık kalmıştı. İkinci derece bir beyin sarsıntısı geçirmiş ve dağdan düşerken bacağını burktuğu için sağ menisküsü yırtılmıştı. Sarsıntı ve ağrı arasında Nikki kurtarıldıktan sonraki ilk birkaç günü pek hatırlamıyordu. Hâlâ sabah bulantılarıyla mücadele ediyordu ve zaten ağrıyan vücuduna eklenmesi gereken son şey buydu.

Neyse ki şerif yardımcısının cep telefonu numarasını o zamandan beri saklıyordu. Dosyalarında nerede bulabileceğini biliyordu.

Nikki, patronunun siyah BMW'sinin yanındaki yerine park etti ve onun orta yere park etme konusundaki beceriksizliğine lanet okudu. Garcia sadece birkaç aydır yeni ASAC'dı. İşinin ehli bir ajandı ama bürokrasi ve koca bir ofisi yönetmenin getirdiği stresle başa çıkmakta ustaydı. Nikki de Garcia'yla aynı dönemde Quantico'daydı. O zamanlar küstah ve gösterişli biriydi ama FBI yıllar içinde pahalı cipi dışında bu özelliklerinin çoğunu ondan söküp almıştı. Nikki bunu ona karşı kullanmıyordu ama Garcia onun yerinin kendi yerinin yanında olduğunu bildiği için avantajını kullanmış, yerleri ayıran çizgiye daha yakın park etmişti.

Tüm hükümet binaları gibi lobi de parlak zeminine ve kiraz rengi yönetim masasına rağmen gri, steril bir görünüme sahipti.

Adımlarını bozmadan lobideki güvenlik görevlilerine başıyla işaret etti. Nikki anahtar kartını asansörün yanındaki gri pede tuttu. Büro güvenliği ciddiye alıyordu ve laboratuvarın belirli katlarına ve alanlarına yalnızca doğru anahtar kartıyla girilebiliyordu.

Nikki kimse ona katılmadan asansörün kapılarını kapattı ve beşinci kat için gümüş düğmeye bastı. Şiddet Suçları tüm katı kaplıyordu. Nikki'nin birimi dışındaki saha ajanları cinayetler de dahil olmak üzere "normal" şiddet suçlarıyla ilgileniyordu. İkiz Şehirler bölgesindeki silahlı saldırılar son birkaç yılda önemli ölçüde artmıştı; çoğu uyuşturucuyla ilgiliydi. Nikki'nin Şerif Miller'a kapkaç suçları olarak tarif ettiği vakalarda çalışıyorlardı.

Nikki'nin özel birimi diğer tür cinayetlerle ilgileniyordu. Onlara "daha kötü" demekten nefret ediyordu çünkü tüm cinayetler kurbanların aileleri için büyük kayıplardı. Onun birimi Minnesota, Wisconsin ve diğer Ortabatı eyaletlerindeki karmaşık, çok katmanlı davaları üstleniyordu. Ekibinin seyahat etme kabiliyeti de onları diğer ajanlardan ayırıyordu, ancak kişisel bir jetleri ya da televizyon programlarında gösterilen diğer tüm zil ve ısıklara sahip değillerdi. Bir bütçeleri vardı ve bu bütçe birinci sınıf uçmayı içermiyordu.

Asansörden indi ve yanmış patlamış mısır kokusu karşısında yüzünü buruşturdu. Gri bölme altı ayak yüksekliğindeydi ve ajanlar için biraz mahremiyet sağlıyordu. Şiddet Suçları kabinlerinin önünden geçerken başını öne eğdi. Onların mola odası asansörün sonuna yakın bir yerdeydi.

ve Nikki kendi taraflarına geçmek için koridoru geçmek zorundaydı.

"Ajan Hunt!"

Nikki kadın sesini tanımadı. Duymamış gibi davranmayı düşündü ama bir ajanın bir dava hakkında fikrini sorması alışılmadık bir şey değildi. Hâlâ yapması gereken bir işi vardı.

Dinlenme odasının kapısına doğru döndü ve laboratuvar önlüğü giymiş minyon Asyalı bir kadın görünce şaşırdı. Nikki işlemeli isme baktı. "Melissa mı? Daha önce tanıştığımızdan emin değilim."

"Henüz yapmadık; ben yeniyim. DNA laboratuvarında çalışıyorum."

Dördüncü kat tüm laboratuvar hizmetlerini barındırıyordu. Tüm laboratuvarlar bir dizi kilitli kapı aracılığıyla birbirine bağlıydı. Tüm laboratuvarlara yalnızca belirli kişilerin erişimi vardı.

"Doktor Hart bu sabah henüz gelmedi," dedi Melissa. "Onun fikrini almak istediğim bir sonuç var." Topuklarının üzerinde zıpladı. "Onunla çalışmak benim için büyük bir onur. Eminim onun ne kadar harika biri olduğunu biliyorsunuzdur, ama bizim dünyamızda o bir efsane."

Courtney, Long Island, New York'taki Hofstra Üniversitesi'nden mezun olmuştu. Hofstra, güçlü programıyla adli bilimler alanında sürekli üst sıralarda yer alıyordu. Yıllar içinde ülkede en çok aranan adli tıp uzmanlarından biri haline gelmişti. Nikki onunla ilk kez Courtney'nin ailesel DNA ve kurbanların kimliğini belirlemek için soyağacının kullanılması üzerine bir sunum yaptığı bir adli tıp konferansında tanıştı. Araştırmaları, sonunda Golden State Katili'nin kimliğini belirleyen teknolojide çok önemli bir rol oynamıştı.

Nikki gülümsedi. "O benim dünyamda da bir efsane." "Ne zaman geleceğini biliyor musun?"

Nikki ve Courtney'nin arkadaşlığı birim içinde iyi biliniyordu ama Courtney işlerini arkadaşlarına göre değil, davanın gerekliliklerine göre önceliklendirmek için çok sıkı çalışıyordu. Courtney Melissa'yı daha yeni işe aldığı için, Nikki bunu onunla paylaşmasına şaşırmıştı.

"Bu kadar ileri gittiğim için özür dilerim." Melissa'nın nazik sesi utangaçtı. "Onu arıyordum ve başka bir teknisyen sizin bilebileceğinizi söyledi, ben de siz geçerken ağzımdan kaçırdım. Çizgiyi aştıysam özür dilerim."

Nikki ona, "Yapmadın," diye güvence verdi. "Oldukça karmaşık bir suç mahallinde, o yüzden daha geç gelebilir. Arım onunla birlikte

"diye ekledi Courtney'nin yardımcısına atıfta bulunarak. Arim Shah son bir yıldır Kanıt Müdahale Ekibi'nin müdür yardımcısıydı ve Courtney'nin yapamadığı durumlarda sık sık olay yerine gidiyordu.

"Ah, Arim." Melissa siyah saçlarını omzunun üzerinden savurdu. Melissa'nın yanaklarındaki pembelikten Arim'in yakışıklılığını fark ettiğini anlayabiliyordu.

Nikki gülümsedi. "Onunla konuşursam Doktor Hart'a onu aradığınızı söyleyeceğim."

"Tamam, teşekkürler." Melissa elindeki kahve fincanını çöpe attı. "Ben laboratuvara dönüyorum. Seninle tanışmak çok güzeldi. Sen bir efsanesin."

Nikki bundan şüpheliydi ama Melissa'ya teşekkür etti ve koridordan geçerek küçük birimine gitti. Kendall ve Jim sadece birkaç yıldır ekipteydiler. Zıt kutuplar bir şekilde birlikte iyi çalışıyordu. Jim, Kendall'dan on yaş büyüktü ve daha önceki kolluk kuvvetleri deneyimi ona Kendall'ın hâlâ öğrenmekte olduğu sabrı vermişti.

Jim sık sık üç haşarı oğlu hakkında anlattığı hikâyelerle ekibi eğlendirirdi ama Kendall'ın çocuklarla hiç ilgisi yoktu. Ayrıca lise boyunca bir güzellik yarışması kraliçesiydi ama Kendall makyaj yapmamaya ve lenslerini takmamaya özen gösterirdi çünkü güzelliğine bakılmasını değil ciddiye alınmayı isterdi. Sarı saçlarını topuz yapıyor ve bacaklarını gösteren etekler giymemeye özen gösteriyordu.

Nikki, Kendall'ı güzelliğini saklamaması için cesaretlendirmeyi tartıştı çünkü ofisindeki hiçbir erkek ona cinsel bir obje gibi davranamazdı ama gerçekte onlar büyük bir binadaki küçük bir ekipti. Nikki kendini çekici bir kadın olarak görüyordu ama Kendall ona Claudia Schiffer'ı hatırlatıyordu. İsteseydi kesinlikle bir model olabilirdi ama Kendall'ın başka planları vardı. Zeki ve keskin bir gözlemciydi.

Neyse ki Jim karısına hayrandı ve ortağından yarı korkuyor, yarı hayranlık duyuyordu. Nikki ikisinin de eninde sonunda Liam'la olduğu gibi birlikte iyi çalışacaklarından emindi. Kanun uygulayıcı ortakların ihtiyaç duyduğu türden bir kimyaları vardı.

Nikki'nin bakışları Liam'ın masasına kaydı ve içinde kocaman bir tarçınlı rulo bulunan büyük kutuyu yutmadan önce fark etti. Liam

Wilson, Minnesota'daki görevi kabul ettiğinde Nikki'nin ajan olarak ilk tercihiydi. Onun hayatını birden fazla kez kurtarmıştı ve Nikki onun yardımını olmadan çözebileceği tek bir dava bile düşünemiyordu. Ayrıca Nikki'nin tanıdığı herkesten daha fazla yemeği bir oturuşta kaldırabiliyordu.

Doğruca çalışma odasının karşısındaki küçük ofisine gitmeyi düşündü ama Liam'ın kızıl saçlarını görünce fikrini değiştirdi. O yaklaşırken Liam başını kaldırdı. Nikki'nin bir şey söylemesine gerek yoktu. Onu herkes kadar iyi okuyabiliyordu.

Ofis kapısını kapatana kadar konuşmadılar. "Sorun nedir?" Liam sordu.

Nikki ceketini çıkarıp kapının yanındaki portmantoya astı ve küfretti. Kahveyi cipte unutmuştu. "Kahve ister misin?" Nikki çantasını ofisi boydan boya kaplayan metal kitaplığın üzerine koydu. Üç rafı çeşitli suç el kitapları ve araştırmalarla dolup taşıyordu, bazıları geçen yıl kadar yeniydi, bazıları ise BAU'nun ilk günlerine kadar uzanıyordu.

Minnesota Üniversitesi ve Florida Eyalet Üniversitesi'nden aldığı çerçeveli diplomalar kitaplığın üstündeki duvarda asılıydı. Yüksek lisans derecesini FSU'nun prestijli ceza adaleti programından almıştı. Eski patronu ve akıl hocasıyla yüksek lisansının ikinci yılında verdiği bir misafir ders sırasında tanışmıştı.

Bundy Chi Omega kız öğrenci birliğindeki kadınları öldürdüğünde Elwood Florida State'te yüksek lisans yapıyordu. Yarı zamanlı olarak okul güvenliğinde çalıştığı için Elwood, kız öğrenci yurduna ilk müdahale edenlerden biri olmuştu. Bu deneyim ona okulun uzmanlık alanlarından biri olan Kriminoloji'ye geçmesi için ilham vermişti. Davranış Analizi Birimi'ni çoktan duymuştu, dolayısıyla Elwood 1981'de yüksek lisans derecesini alıp FBI Akademisi'ne başvurduğunda Green River görev gücüne atanmış ve Green River Katili lakaplı Gary Ridgway nihayet 2001'de yakalanana kadar profil uzmanı Douglas'la birlikte bu dava üzerinde çalışmıştı.

Nikki FSU'da kriminoloji programına başladığında, Elwood FSU'nun en seçkin mezunlarından biri haline gelmişti ve programı elverdiğince ara sıra ders vermeye geliyordu. Nikki yüksek lisansının son yılında bir dersten sonra cesaretini toplayıp onunla konuşmayı başarmıştı. Daha sonra kim olduğunu bildiğini itiraf etmişti.

ve ona yaklaşmadan önce FBI'ı düşünmesi konusunda onunla konuşmayı planlamıştı. Anne babasının öldürölmesinin ve sonrasında yaşadıklarının sadece kurbanlar ve aileleriyle değil, suçlularla da ilişki kurmasına yardımcı olacağına inanıyordu. Böylece onları yakalayabilecekti.

Nikki'nin ofisindeki diplomaların etrafında başka sertifikalar da vardı. Başarılarını yayınlama fikrinden nefret ediyordu ama diplomalarını asmak, onları evdeki ıvır zıvır yığmında kaybetmemek için en iyi yol olmuştu. Minnesota'ya geri döndüğünden beri, bir dizi yüksek profilli ve bazen tuhaf suçlar onu çoğu FBI ajanından daha tanınır hale getirdi ve bir profil uzmanı olarak becerileri çok sayıda ulusal yayında yer aldı.

Nikki'nin bunların kaydını tutmasına gerek yoktu. Beynine kazınmış olarak kaldılar.

Köşedeki uzun dosya dolabına doğru yürüdü. İçinde Minnesota'da çözdüğü tüm davalar vardı ama daha da önemlisi Nikki'nin tek fincanlık kahve makinesi ve üzerinde Nikki'nin biriktirmeyi sevdiği iğneleyici sözler olan yarım düzine kupa vardı.

"Hayır, teşekkürler." Liam karnını sıvazladı. "Sanırım o tarçınlı çöreği çok hızlı yedim."

"Şok edici." Nikki Peace Coffee'den bir kapsül seçti. Hızla büyüyen bu yerel şirket geçtiğimiz yıl biyolojik olarak parçalanabilen kapsülleri piyasaya sürmüştü. Daha da iyisi, kahvelerinin tadı gerçekten güzeldi.

Nikki kahvesi demlenirken ikinci çekmecenin kilit kodunu girdi. Mariah Gonzales'in dosyasını buldu ve küçük bilgi yığmını araştırdı, sonunda dosyanın arkasında aradığı şeyi buldu.

Nikki Liam'a fotokopi kâğıdını uzattı. "Önce bunu oku." APPALACHIAN

DEHŞET EVİ

Smyth County kırsalındaki kulübede insan kalıntıları ve sadist istismara dair kanıtlar bulundu. Bir FBI ajanı dün, mülk sahibi seksen yaşındaki Zebulan Wahlert ile görüşmek üzere kulübeye vardığında olay yerini keşfetti. FBI'a göre Wahlert'in aracı, on sekiz yaşındaki Mariah Gonzales cinayetinin şüphelisi tarafından Arlington, Virginia'da görölmüştü.

Uyuşturucu sorunları Gonzales'i sokaklara düşürdü ama hamileliği hayatını değiştirdi. Kısa süre önce bir kız çocuğu dünyaya getirmişti ve her ikisi de Mariah'nın annesiyle birlikte Arlington'da yaşıyordu. Mariah ayrıca Kuzey Virginia Üniversitesi'nin Annandale Kampüsü'nde derslere katılıyordu ve en son gece dersinden sonra ten rengi, eski model bir Mercury Grand Marquis'e binerken görülmüştü. Bir görgü tanığı adamı beyaz, kahverengi saçlı, ağır iş botları ve koyu renk bir palto giymiş olarak tarif etti.

Gonzales iki hafta önce başkentin en tehlikeli mahallelerinden birinde bir çöp konteynerinde bulundu. Cesedinde işkence ve cinsel sadizm izleri vardı. Washington D.C. Metro Polisi Mariah'nın sokaklara geri döndüğüne ve bir müşteri tarafından öldürüldüğüne inanıyordu, ancak annesi kızının yedi haftalık bebeğini asla terk etmeyeceği konusunda ısrar etti.

FBI'da veri analisti olarak çalışan Anita Gonzales, kızına ne olduğunu bulmasına yardımcı olması için profil uzmanı Nikki Hunt'a ulaşır. Hunt trajediye yabancı değildir, on altı yaşındayken ailesinin öldürüldüğünü öğrenmiştir.

Hunt, Mariah Gonzales'i tanıyan ve hâlâ cesedinin bulunduğu bölgede fahişelik yapan iki farklı kadınla konuştu. Her iki kadın da Mariah'nın kaybolduğu gece birlikte görüldüğü araca benzer bir adam ve araç tarif etti. Hunt aracın sahibini Smyth County'ye kadar takip etti.

İçerideki manzara çok daha kötüydü. Ayrıntıların çoğu basılamayacak kadar grafik, ancak küçük yatak odası bir cinsel işkence odasına dönüştürülmüştü ve odanın her yerinde kan lekeleri vardı. Ajan Hunt ve Smyth İlçesi Şerifi Barry Holtz, odada birden fazla kurbanın kanının bulunabileceğine inandıklarını söylediler. Zebulan Wahlert'in kalıntıları da ikinci yatak odasında bulundu. Ölüm nedeni hala otopsi aşamasında.

Mülkü araştırdığı sırada, şüphelinin tarifine uyan bir adam kulübeye geldi ve hemen kaçtı. Ajan Hunt onu takip etti, ancak bilmediği kayalık arazide düşerek hafif bir beyin sarsıntısı geçirdi ve bacağından yaralandı.

Şüpheli orta boylu beyaz bir erkek olarak tanımlanıyor ve üzerinde herhangi bir kimlik belirtisi bulunmuyor. Şüphelinin silahlı ve tehlikeli olduğu düşünülmektedir ve bilgisi olanların aşağıdaki numarayı aramaları gerekmektedir.

"Bu konu hakkında konuştuğunu duyduğumu sanmıyorum," dedi Liam.

"Yapmadım." Nikki yapay kremayı bardağa boşalttı ve masasının arkasına oturdu. Mariah'nın dosyasının geri kalanını ona doğru kaydırıldı.

Liam orijinal polis raporuna baktı. "Stadium-Armory bölgesinde bir çöpçü cesedini bulmuş. Orası kalabalık bir bölge miydi, yoksa-?"

Nikki Liam'ın bu soruyu neden sorduğunu biliyordu. Ceset bulunması için mi oraya bırakılmıştı? Bu her seri katil vakasında önemli bir soruydu. Onu Google Haritalar'a yönlendirdi. "Armory aslında konserlerin ve spor etkinliklerinin yapıldığı bir arena. RFK Stadyumu burada, caddenin diğer tarafında."

"Ama o zamana kadar çoktan kapanmamış mıydı?" Liam sordu.

"Evet, boş duruyor ve harcanıyor. Belediye başkanının burayı yeniden canlandırmaya çalıştığını duydum," diye cevap verdi Nikki. "Anacostia Nehri stadyumun hemen batısında."

"Ve bu gerçekten tehlikeli."

"Şu anki istatistikleri bilmiyorum ama tarihi açıdan önemli ve ben buraya geri taşındığımda yerel halk bölgeyi soylulaştırmaya başlamıştı ama o zamanlar evet. Nehrin her iki yakasındaki tüm bölge harika değildi."

"Yani katil cesedi kimsenin bulamayacağı bir yere atarak zaman kazanıyordu." Liam makalenin üzerindeki tarihe baktı. "Bu olay Kiraz Çiçeği Festivali sırasında mı olmuş?"

D.C.'nin Kiraz Çiçeği Festivali genellikle Mart ayının üçüncü haftasından Nisan ayının üçüncü haftasına kadar devam ederdi. Dünyaca ünlü bahar kutlaması, Nisan yarışları ile doruğa ulaşan çeşitli harika yiyecek, kültür ve eğlence sunuyordu.

"En yoğun günde. 10 millik koşu Tidal Basın'da gerçekleşiyor ama festival National Mall ve parklar boyunca uzanıyor. Bir ay boyunca devam eder ve her zaman polise vergi verir," dedi Nikki ona. "Pazar günü, Nisan'ın altısında, Armory'de hiçbir etkinlik yoktu. Yakındaki çoğu

işyerleri kapatıldı. Polis yarış güzergahına odaklanmıştı." Bu, katilin Mariah'nın cesedinin hemen bulunmasını istemediğini gösteren daha fazla kanıttı.

"Güvenlik kamerası görüntülerini aldılar mı?"

Nikki başıyla onayladı. "Çöp konteynırına bakan kamera yok. Polis bir şey bulma umuduyla bölgedeki güvenlik kameralarına baktı ama bulamadı. Gelen ya da giden şüpheli kimse yok."

"Yani bu zeki bir katil mi? Ya da bölgeyi iyi bilen biri."

Nikki başını salladı. "D.C. polisi Mariah'nın muhtemelen sokakta çalıştığı için tanıdığı biri tarafından öldürülmesinden başka bir seçeneği düşünmeyi reddetti. Yaralarına bakın."

Liam, Mariah'nın yaralarının fotoğraflarını incelerken, "Tanrım," diye fısıldadı. "Cinsel sadist olduğu kesin." Liam kâğıtları masanın üzerine fırlattı. "Şimdi bana gerçekte ne olduğunu anlat. İlk etapta bu işe nasıl bulaştın?"

Nikki, "Bu, Ivy League Katili'ni yakalamamızdan sadece birkaç ay sonraydı," dedi.

ALTI

19 MAYIS 2014 PAZARTESİ, 09:19

FBI, Quantico, Virginia

Nikki, ASAC Elwood'u Quantico'nun derinliklerinde bulunan şeytani zihinler araştırma müzesinde buldu. Kilitli birimin amacı araştırma yapmak ve suçluların kendi eşyaları aracılığıyla suçlu zihnini daha iyi anlamaktı. Eserler, suçluların soruşturma sırasında çıkarılan ya da bir katilin lekesini ailelerinden temizlemek isteyen aile üyeleri tarafından sağlanan en kişisel eşyalarından alınmıştı.

Elwood, Suffolk County, New York'tan birkaç dosyanın bulunduğu uzun bir masaya yerleşmişti. Şu anda üzerinde çalıştığı dosyayı tanıdı, okuma gözlüğü burnunun köprüsünde duruyordu. Sadece dört yıl önce, Shannan Gilbert adında bir kadın, Gilgo Plajı ve Oak Plajı'nın uzak kasabaları yakınlarındaki Ocean Parkway bölgesinde takip edildiği konusunda ısrar ederek çılgınca bir 911 araması yapmıştı. Shannan yirmi üç dakika boyunca telefonda kalmış ve "onların" kendisini öldürecekleri konusunda ısrar etmişti. Arama sonunda kesilmiş ve Shannan bir daha ne görülmüş ne de kendisinden haber alınmıştır. Shannan'ın cesedini arama çalışmaları sonunda Gilgo Plajı'nda dört kadının cesedine ulaşıldı,

Long Island. Shannan onlardan biri değildi, ancak arama devam ettikçe, kumlu ve soğuk sahile gömülü, aralarında yeni yürümeye başlayan bir çocuğun da bulunduğu altı ceset daha bulundu. Shannan Gilbert'in cesedi bir yıl sonra bulundu ve kolluk kuvvetleri hala aynı katilin kurbanı olup olmadığı konusunda ikiye bölünmüş durumdaydı.

"Gerçekten oyuna girecek miyiz?" Nikki ona doğru yürürken Elwood'a sordu. Suffolk İlçe Emniyet Müdürü James Burke FBI ile işbirliğini sona erdirmiş ve ülke çapında emniyet güçlerinin tepkisini çekmişti. Polis, gözaltındaki bir şüpheliyi dövdüğü için Burke hakkında soruşturma başlatmış ve Burke işini kaybetmişti. Nikki, Elwood'un Burke'ün görevden alınmasından bu yana Suffolk İlçesi müfettişlerinden birkaç telefon aldığını biliyordu.

"Sanırım öyle," dedi Elwood. "Resmi olarak değil ama yakında olacağını düşünüyorum. Müfettişler artık on kurbanın da aynı kişi tarafından öldürüldüğü konusunda hemfikir. Yeni polis şefi benden bir profil üzerinde çalışıp çalışmayacağını sordu." Masanın üzerine yayılmış bilgi yığınına işaret etti. "Tabii ki en baştan başlayarak."

Müzeye sadece BAU bünyesindeki kıdemli ajanlar ve onaylanmış araştırmacılar girebiliyordu. Nikki'nin birkaç hafta önce Ivy League Katili'ni yakalaması, onun Denetleyici Özel Ajanlığa terfi etmesini sağlamıştı. "Üzerinde çalıştığım bir davanın üzerinden geçmek için birkaç dakikan var mı?" diye sordu Elwood'a.

Notlarından başını kaldırdı, mavi gözleri eleştireldi. "Mariah Gonzales cinayetini mi kastediyorsun? D.C. polisinin yardım etmemiz için bizi davet etmediği cinayeti mi?"

"İşte bu." Ona dosyayı uzattı. "Annesi FBI'da analist olarak çalışıyor ve benden bir göz atmamı istedi. Annandale polisi Mariah'nın seks işçisi olduğunu öğrendikten sonra ilgilerini kaybetmişler. Görünüşe göre arkadaşları Mariah'nın etrafında garip davranan bir adamı ihbar etmişler. Adam Mariah'ya bazen konuşması için para ödüyormuş, ki bu onların işinde garip bir durum."

"Ve Mariah kaybolduktan dört gün sonra annesine mesaj mı attı?" Elwood sordu.

Nikki başını salladı. "Mariah'nın telefonu o ana kadar kapalıydı ve mesaj gönderildikten hemen sonra kapandı. Mesajda, bebeğin neden olduğu 'aralıksız' stresten uzaklaşmak için zamana ihtiyacı olduğunu iddia ediyordu. Annesi Anita polise mesajın ve kelime dağarcığının

kızına hiç benzemiyordu. Anita ayrıca Mariah'nın temiz olduğu ve bir anne olarak başarılı olduğu konusunda ısrar ediyor. Bebek mutluydu ve oldukça iyi uyuyordu. Mariah mutsuz olduğunu hiç belirtmemiş. Anita, Mariah'nın onu terk etmeyeceği konusunda ısrar etti."

"Cesedi kaybolduktan üç hafta sonra, Kiraz Çiçeği Festivali sırasında bulundu." Elwood dosyayı yüksek sesle okudu. Kırılmış kaşları kalktı. "10 millik koşunun sabahında Bell Capitol Apartmanları ile bir rehabilitasyon merkezi arasında paylaşılan bir çöp konteynerinde. Orası hangi bölge?"

"107," diye yanıtladı Nikki, polis bölgelerini kastederek. "RFK Stadyumu ve Armory'nin etrafındaki bölge, Tidal Basın ve yarış güzergahının doğusu, ancak yarış ve festival nedeniyle polisin yetersiz kalmayacağı kadar da uzak değil."

Elwood'un karşısına oturdu. "Cesedi çöp konteynerinin yarısına kadar inmişti. Yiyecek arayan evsiz bir adam onu bulmuş. Çöp konteyneri Cuma öğleden sonra boşaltılmış. Mariah dibe yakın bir yerde yatıyordu, bu da muhtemelen Cumartesi sabahı erken saatlerde bırakıldığı anlamına geliyor. Polis güvenlik kamerası görüntülerini aldı, ancak çöp konteynerinin yan tarafındaki kamera bir hafta önce devre dışı bırakılmıştı ve Kiraz Çiçeği Festivali nedeniyle tüm şehir kaynakları zorlandığından, asla tamir edilemedi. D.C. polisi Anita Gonzales'e Mariah'nın muhtemelen tuvaletçiyle kaçtığını ve artık ona ihtiyacı kalmadığında ondan kurtulduğunu söyledi." Tiksintisini gizleme zahmetine girmemiş. Polisin eli kolu bağlı olabilir ama bunun temel insani empatiyle hiçbir ilgisi yoktu.

"Annesi benden davaya bakmamı istedi."

Elwood onu inceledi. "Birçok analistimiz var. Neden size sordu? Ivy League Katili'nin yakalanmasının basında yer alması yüzünden mi?"

Nikki Elwood'a yalan söylemeyi düşündü ama yalan söylemekte hiçbir zaman iyi olmamıştı ve Elwood vücut dilini Nikki'nin tanıdığı herkesten daha iyi okuyordu. O daha cümlesini bitirmeden blöfünü görürdü. "Mariah benimle aynı kadın doğum uzmanına gidiyor. Birkaç ay önce tanıştık... Mariah'nın hamileliğinin başlarında."

Elwood Nikki'nin kişisel geçmişini biliyordu ve dün sabah neden izin aldığını da biliyordu. "Randevu nasıl geçti?"

Nikki gülümsedi ve kendisine verilen ultrason fotoğrafını gösterdi. "Şu üç küçük çizgiyi görüyor musun? Bu kız olduğu anlamına geliyor!" Boğazında biriken duygulara karşı savaştı.

"On altı haftalıkken bu kadar iyi bir fotoğraf mı?" Elwood şaşırmıştı. "Benim çocuklarım doğana kadar leke gibi görünüyordı. Hiç isim seçtiniz mi?"

Nikki, "Erkekler için uzun bir listemiz var ve kızlar için de hiçbirini beğenmediğim yaklaşık dört isim var," dedi.

"Belki sen ve Tyler bunu uzun hafta sonunda çözebilirsiniz. Bir gün tatil yaptığına hâlâ inanamıyorum."

Nikki yüzünü buruşturdu. "Ben de yapamam." Boğazını temizledi. "D.C. Metro'da ahlak masasında çalışan bir arkadaşım Mariah'nın eski çalışma güzergâhına geri döndü ve onu sokaklarda çalıştığı zamanlardan tanıyan bazı kızlarla konuştu. Kadınlardan ikisi müşterinin aracını detaylı bir şekilde tarif edebilmişler; ten rengi, son model bir Mercury Grand Marquis. Teknik ekibimiz bölgedeki saatlerce süren görüntüleri inceledi ve eşleşen bir araba buldu. Marion, Virginia'dan Zebulan Wahlert adına kayıtlı. Smyth County'de."

"Orası Appalachian bölgesi," dedi Elwood. "Orası engebeli bir arazi."

"Wahlert de seksen yaşında. Kadınlar Vice'a bu adamın otuzlu yaşlarında olduğunu söyledi," dedi Nikki. "Kayıtlı bir telefon numarası yok. Bu hafta sonu Smyth County'ye gidip neler öğrenebileceğime bakmak istiyorum."

"D.C. polisi bundan hoşlanmayacaktır." Elwood sandalyesinde arkasına yaslandı. "Umurumda değil," dedi Nikki. "Ve eğer bağlantılı bir şey keşfetmezsem doğrudan Mariah'ya, asla bilemeyecekler."

Elwood, "Anladığım kadarıyla bu kıza ve annesine karşı bir yakınlık hissediyorsunuz," diye söze başladı.

"Sadece bu değil. Olay yeri fotoğraflarına bakın. Bunun sadece bir müşterinin bir fahişeyi öldüresiye dövmesi olduğunu sanmıyorum."

Elwood kalın dosyanın arkasını çevirdi, grafik görüntüleri incelerken yüz ifadesi asıktı. "Kaç bıçak yarası var?"

"En az kırk, üçü hariç hepsi yüzeysel yaralar." "Ona işkence etmek için yapılmış," dedi Elwood.

"Ben de öyle düşünüyorum," dedi Nikki. "Adli tabip cesedinin bulunmasından bir gün önce öldüğüne inanıyor. Ve onu öldüren şey bıçak yaraları değil, her ne kadar öldürmüş olsalar da." Nikki onu otopsi masasındaki Mariah'nın fotoğrafına yönlendirdi, minyon vücudu çeşitli renklerde morluklar ve düzinelerce yüzeysel ama muhtemelen çok acı verici bıçak yarasıyla delik deşikti. "Boynundaki yarayı görüyor musun?"

"Enfekte mi olmuş?" Elwood tahmin etti.

Nikki başını salladı. "Kan dolaşımı yoluyla yayılan bakteriyel enfeksiyon. Metro PD. ilk yardım teklifimizi reddetti, ancak Mariah'nın vücudundan alınan bazı örnekleri

D.C. ofisi. Başta tırnakları olmak üzere vücudunda dolomit, pirit ve florit minerallerinin izlerine rastlandı. Metro bölgesinde kalsaydı üzerinde bulunması alışılmadık bir durum olurdu, değil mi?"

Elwood başını salladı. "Ama tahminimce hepsi Smyth County, Virginia'da bulundu?"

"Evet," diye cevap verdi. "Jefferson Ulusal Ormanı'ndaki madenlerin çoğu kapandı, ancak bu mineraller McMullin ve Sugar Grove arasındaki bölgede daha yoğun olarak bulundu. Hepsi Smyth County'de. Bugün oraya gidip kontrol etmek istiyorum. Kasabaya varır varmaz ilçe şerifiyle temasa geçip her şeyi anlatacağım."

"Tyler'la hafta sonunu birlikte geçireceğinizi sanıyordum." Elwood endişesini gizleme zahmetine girmede. "Bütün bunlar hakkında ne hissediyor?"

"Bu sabah büyük bir dolandırıcılık olayına karıştı ve tüm hafta sonu çalışacak." Nikki patronunun bir sonraki sorusunu bekliyordu. "Mariah'nın maruz kaldığı sadistçe şiddet göz önüne alındığında bir seri katille karşı karşıya olduğumuzu düşünüyorum. Katil Mariah'nın çektiği acıdan tahrik olmuş ve bu acıyı uzatmak için onu hayatta tutmuş."

"Bunu neye dayanarak söylüyorsun?" Elwood sordu.

"Otopsi raporu. Mariah cesedi bulunmadan önce üç haftadan fazla bir süredir kayıpmış ve öleli sadece yirmi dört saat olmuş. Bu durumdaki bir kurbanın sadece birkaç kilo kaybettiğini hiç gördünüz mü?" Onun cevap vermesini beklemedi. "Mide içeriği, son yirmi dört saat içinde iki protein içeceğinin yanı sıra önemli dozlarda kafein ve kreatin tükettiğini gösterdi."

"Kafeini toz halinde satın alabildiğimize inanamıyorum," dedi. "Kreatin mi? Bunun böbreklerle bir ilgisi yok mu?"

Nikki, "Bu, böbrek hasarını değerlendirmek için kullandıkları testlerden biri," dedi. "Antrenmanlar sırasında enerjiye yardımcı oluyor."

Elwood öne doğru eğildi, gözleri parladı. "Onu güçlü tutmak, tutsaklığını uzatmak mı istedi?"

"Sanırım öyle," diye itiraf etti Nikki. "Ve eğer onu durdurmazsak bunu tekrar yapacağından eminim."

YEDİ

"Yani o kulübeye yalnız mı gittin?" Liam sordu.

Nikki, Elwood'la yaptığı o konuşmayı her düşündüğünde hissettiği ürpertiden kurtuldu. "İlk durağım şerifin ofisi oldu," dedi. "Smyth County'de eyaletin madencilik döneminden kalma birkaç küçük kasaba var ama burası küçük bir kasaba gibi. Wahlert hakkında çok az bilgi vardı. Görünüşe göre orada bir tür münzevi gibi yaşıyormuş."

"Aynı arabayı mı kullanıyorsunuz?" Garcia sordu.

"Hayır, bir çeşit SUV," diye cevap verdi. "Şerifi, muhtemelen çalıntı olduğu için araba hakkında arama emri çıkartmaya bu şekilde ikna ettim. Şerif tatmin olmuş görünüyordu ama ben Wahlert'e gitmeye karar verdim."

"Ve o da mı ölmüştü?"

Nikki başını salladı. "Yüzü yatağa dönüktü ve sadece birkaç gündür oradaydı. Ama hava çoktan ısınmıştı, bu yüzden adli tabip bunu doğrulamak zorunda kaldı."

"Kulübeye kimin erişimi vardı?" Liam sordu. "Diğer aile üyeleriyle konuştunuz mu?"

Nikki, "Sanırım ben yaralandıktan sonra Smyth County bu işi halletti," dedi.

Liam, "İşlerini düzgün yapmışlar gibi görünmüyor," dedi ve Nikki başıyla onayladı. "Eğer aynı katilden bahsediyorsak."

Mariah'nın annesi neden özellikle sana sordu?" Liam onun korktuğu soruyu sordu. Koyu renk dalgalı saçlarının dipleri terden ıslanmıştı. Hikâyenin bu kısmını yıllardır anlatmamıştı. Nikki düşük olayını kabulleneli çok olmuş olsa da, doktor bunu söylediğinde kalbinin nasıl sıkıştığını hâlâ hatırlıyordu.

"Courtney tüm hikâyeyi bilen yaşayan tek kişi." Nikki duygularını kontrol etmekte zorlandı. "Tyler ikinci kişiydi."

Liam başıyla onayladı. "Bana güvendiğiniz için onur duydum."

"Mariah'yla bir kadın doğum randevusunda tanıştım." Nikki boğazındaki düğümü geri çekti. "İlk hamileliğim düşükle sonuçlandı."

"Özür dilerim."

"Altı haftalıkken kalp atışını duyduk ama birkaç hafta sonra lekelenmeye başladım," diye devam etti. "Mariah ve annesi lobide doktoru görmek için bekliyordlardı."

Nikki genellikle başkalarının konuşmalarına kulak misafiri olmazdı ama o gün, genç ve hamile bir kızın annesiyle hayatını değiştirme konusundaki tartışmasını dinledi. "Lobideki diğer tek hasta bendim. Tartışmalarını duydum. Mariah hamile kaldığında sokaklarda çalışıyor, uyuşturucu kullanıyordu. Bu durum sonunda onu eve, annesinin yanına getirdi ve annesi onu burada kalmaya ve bebek için hayatını toparlamaya ikna etti. Son üç ayındaydı.

"Doktor bebeği kaybettiğimi doğruladı." Nikki kadının gözlerindeki acıma duygusunu hâlâ görebiliyordu. "Ne olduğunu anlayamadım. Doktor bu tür erken düşüklerin genellikle gebeliğin yaşayamayacağı anlamına geldiğini açıkladı. Sonra bana stresli işimin bunda rolü olabileceğini ve eğer gerçekten anne olmak istiyorsam, saha ajanı olmayı yeniden düşünmem gerektiğini söyledi."

"Devletimizin sağlık sisteminden geçtiniz, değil mi?" Liam sordu.

Nikki başını salladı. "Özel sektörde çalışan bir doktorun onun gibi konuşacağını sanmıyorum. Şimdi anlıyorum ki beni yargılamıyordu. Sadece açık sözlüydü. Ama yıkılmıştım ve sanki bana bunun benim hatam olduğunu söylüyormuş gibi hissettim. Ağlayarak dışarı çıktım.

"Mariah ve annesi otoparkta tartışıyorlardı. Tyler ve ben her şeyi doğru yapmıştık ve cezalandırıldık, sokaklarda çalışan ve uyuşturucu sorunları olan bu genç kız ise

bebeği. Mariah annesine küfretmeye başladı ve içimde bir şeyler koptu."

Nikki, Mariah'nın karşısına kendini beğenmiş bir pislik gibi çıkışını hatırlamaktan nefret ediyordu. Kaybının ve öfkesinin acısını kolay bir günah keçisinden çıkarmıştı.

Liam'ın ayrıntıları sormayacağını biliyordu. "Annesinin sivil rozetini gördüğümde kendimi tutamadım. Büro'da bilgi işlem analisti ya da o zamanlar öyleydi. İronik bir şekilde, Alexandria'da yaşadığımız yere benim seçtiğimden daha yakın iki kadın doğum uzmanı daha vardı."

"Evinden bu kadar uzakta bir yere gitmeye karar vermene ne sebep oldu?" Liam sordu.

"O sırada, aynı niteliklere sahip iki erkek ajanın arasından süpervizör ajanlığa yeni terfi etmiştim. Terfiyi hak etmiştim ama Elwood beni işe aldığı için diğer iki ajan ayrıcalıklı muamele konusunda homurdanıyordu. Kimsenin ben hazır olmadan hamileliğimi öğrenmesini ve bunu bana karşı kullanmasını istemedim," dedi Nikki. "Bunun diğer kadın acemilerin ve ajanların başına geldiğini görmüştüm."

"İğrenç," dedi Liam. "Tıpkı Kendall'ın ciddiye alınmak için güzelliğini küçümsemesi gerektiği gibi. Hangi lanet yüzyıldayız biz?"

"Beni bu konuya karıştırma," diye onu uyardı. "Bu konuya girdiğimde ne olacağını biliyorsun."

"Evet, sen ve Caitlin içmeye başlarsınız ve hapse girmeden önce birinin gelip sizi alması gerekir." Liam gözlerini devirdi.

Yerel bir muhabir ve belgesel yapımcısı olan Caitlin Newport bir zamanlar Nikki'nin düşmanıydı. Liam'la çıkmaya başladıklarından beri Nikki Caitlin'i tanımaya başlamıştı. Her iki kadının da güçlü kişilikleri vardı ve kadın hakları gibi derin tartışmaları alkolle birleştirmek genellikle birinin onlara çok gürültücü olduklarını söylemesine yol açıyordu, birkaç hafta önce Rory ile birlikte Liam ve Caitlin'le dışarı çıktıklarında olduğu gibi. Çocuklar bilardo oynarken bir mahkeme davasını tartışıyorlardı ve işler biraz kızıışmıştı.

"İnsanlar bizi gizlice dinlememeli," diye karşı çıktı Nikki. "Her neyse, Mariah'ya nasıl davrandığımdan o kadar utanmıştım ki annesinin izini sürmek istedim ama tek bildiğim Büro'da çalıştığıydı. O zamanlar Anita'nın ilk adını bile bilmiyordum."

"Yaralandın mı?" Liam fotokopilere bir göz attı. "Yerel gazetenin kurtarılışınızın bir fotoğrafını çektiğini görüyorum. Ne olmuş?"

Nikki ona dağın altından nasıl kaydığını anlattı. "Bir şekilde Lacey'yi kaybetmedim." Derin bir nefes aldı. "Düşerken silahımı kaybettim. Dağdan aşağı kayarken beni öldüreceğinden emindim."

Nikki, Rory, Lacey ve kendisinin geçen yaz çekilmiş, kızının eksik ön dişini gururla sergilediği 5x7 ebadındaki çerçeveli fotoğrafa baktı. Lacey'nin rahmetli babası Tyler'la birlikte çekilmiş daha küçük bir fotoğrafı da masanın diğer tarafında, Nikki'nin anne babasına ait birkaç güzel fotoğraftan birinin yanında duruyordu. "Ona hamile olduğumu söyledim."

"Bu yüzden mi yaşamana izin verdi?"

Nikki yeterince düşünürse küflü ormanın kokusunu hâlâ alabiliyordu. "Hamile kadınlardan hoşlanmadığını söyledi. Ama benim bir ajan olduğumu ve yardımın geleceğini de biliyordu." Liam'a katilin sessiz ve kendinden emin tavrından bahsetti. "Mariah Gonzales onun ilk kurbanı değildi. Bu sabaha kadar son kurbanı olduğunu sanıyordum."

Bu sabah Stillwater'da ne bulduklarını açıkladı. "Kiania Watson ikinci vardiyada çalıştıktan sonra Minneapolis'teki bir otoparkta kayboldu. Cesedi bu sabah komşusunun bahçesinde, yedi haftalık bebeğinin odasından sadece birkaç metre uzakta bırakılmış. Courtney kurbanın elindeki çiçekleri Mariah Gonzales'i bağlamak için kullandığı aynı tür iple tutturulmuş olarak buldu. Başka benzerlikler de vardı ama karşılaştırma yapabilmek için Mariah'nın otopsi fotoğraflarına bakmam gerekiyor. Çiçekler yine de..."

"Bölgenin yerlisi değiller mi?" Liam sordu.

"Hayır," diye cevap verdi. "Smyth County'den bir şerif yardımcısı ormanda izimi buldu. Aslında yarı Cherokee ve iz sürücü bir aileden geliyor, ama bu başka bir hikaye. İkinci derece beyin sarsıntısı da dahil olmak üzere oldukça kötü yaralar aldım ve bir süre iş göremez halde kaldım."

Lacey'nin doğumundan sadece birkaç hafta önceki telefon konuşmasını hâlâ hatırlıyordu. Mariah'nın davasından sorumlu dedektif ona katilin, Nikki'nin ormanda kovaladığı adamın çürümüş cesedini bulduklarını söylemişti. Mariah'nın annesi kendisinden yardım istedikten sonra topladığı tüm bilgileri onlara verdiği için, Nikki aptalca bir şekilde doğru bilgiye ulaştıklarını düşünmüştü. "Elwood davayı takip etmesi için başka bir ajan görevlendirmişti. Bana ajanın doğru kişi olduğunu doğruladığını söyledi."

Nikki bilgisayarını açtı ve suç veri tabanına giriş yaptı. "Smyth County şerif yardımcısına bir mesaj bıraktım ama yerime geçen ajanın izini sürmek istiyorum. Şüphelinin elinde Mariah'ya ait bir şey olduğunu duyduğumu hatırlıyorum." Telefon görüşmesi sırasında içine dolan kötü hislerle savaşmış ve polise inanmaya ve yeni gelene odaklanmaya karar vermişti. Yıllar boyunca bu kararını ara sıra sorgulamıştı ama bugün olduğundan daha fazla değil.

"Ama bu onun doğru adam olduğu anlamına gelmez," dedi Liam.

"Kesinlikle." Başındaki yaralanma ona ayrıntıları unutturmuştu.

Liam rapordan başını kaldırdı. "Bu bir FBI davası mıydı?

Resmi olarak yani."

Nikki açıkçası emin değildi. O günün travmasını olabildiğince bastırmış ve bebeğine odaklanmıştı. Büro'nun özel veri tabanına girdi ve D.C. Bürosu'nun 2014 yılına ait suç kayıtlarını aradı. "Katilin şiddet suçu geçmiş olmadığına hatırlıyorum. Uzmanlık alanları küçük hırsızlıklar ve basit soygunlardı. Mariah'yı öldüren kişi gibi şehvet cinayetleri artar.

"Bulabildiğim asgari haberlere göre, adam Anacostia'da büyümüş. Mariah'nın gittiği üniversiteye birkaç dakika uzaklıktaki bir fabrikada çalışıyormuş. Mariah kaybolduğunda o gece izinliymiş ve cesedi Mariah'nın bileziği ve çoraplarıyla birlikte bulunmuş.

"Büro'nun çözülmüş vakalar veritabanında da hiçbir şey yok." Liam'a baktı. "Smyth County haberleri hikâyeyi D.C. gazetelerinden daha iyi ele almış." Aradığı şeyi bulana kadar gazetenin dijital arşivlerini taradı. Haberde Nikki'yi ormandan kurtaran Smyth County Şerif Yardımcısı Jason Horner'ın ve Johnny Trent'in çürümüş cesedini bulduğu için övgü alan D.C. dedektifinin adı geçiyordu. "FBI ajanından hiç bahsedilmiyor."

Bu alışılmadık bir durum değildi. D.C. polisleri ve FBI arasında uzun süredir devam eden bir rekabet vardı ve Virginia'ya gittiğinde onları olaydan uzak tutma tercihi işleri daha iyi hale getirmemişti. Nikki ve Elwood, yaptıkları hatalar ve Mariah'yla empati kurmamaları yüzünden polis şefi ve başmüfettişle ağız dalaşına girmişlerdi. Onun katili

onlar tarafından yakalandı. Onu bir fahişе olarak etiketlemek yerine, sanki bu bir kadını daha az insan yapıyormuş gibi, onunla daha fazla ilgilenmeleri gerekirdi.

Nikki, "Ajan muhtemelen emekli olmuştur," dedi. "Ama onlarla konuşmak isterim."

"Ben de. Adamın yüzünü gördün mü?" Liam sordu.

"Sadece gözleri ve burun köprüsü." Kıpırdamadan durdu, hafızasından bir parça geri geldi. "Buz mavisi gözler, açık renk kaşlar, açık ten." Nikki kafasını bilgisayar ekranına vurmak istedi. Tüm bu ayrıntıları polise verdiğini biliyordu ama Johnny'nin de aynı özelliklere sahip olup olmadığını hatırlamıyordu.

Liam sandalyesini geriye yatırarak arka ayakları üzerinde dengede durdu. "Adamın adı neydi? D.C.'nin bulduğu adamın mı?"

"Johnny Trent." Nikki şiddet suçları veri tabanında Trent'in bir fotoğrafını ararken parmakları titredi. Parmakları hareketsiz kaldı. Kahverengi gözler ve daha koyu bir cilt tonu. Liam'ın görebilmesi için monitörünü çevirdi. "Birinin gözleri zamanla donuklaşabilir mi? O dağdaki parlak güneşte mavi görünmüş olabilirler mi? Bronzlaşmış olabilir mi?" Başını iki yana salladı. Nabzı düşüncelerinden bile daha hızlı atıyordu. Kurtarılmasından sonraki saatler ve günler birbirine karışmıştı. "İlk birkaç gün kendimde değildim," dedi. "Ama gözlerini hiç unutmadım. Bunun o olduğunu sanmıyorum. Neden kontrol etmedim ki?"

"Çünkü yeterince şey yaşadın. Başka bir ajana güvenebilmeliydin," diyerek Liam onu rahatlattı. "Aynı adam olmadığına emin misin?"

Ama Nikki katilin hâlâ dışarıda bir yerde olduğunu biliyordu.

SEKİZ

Dakikalar sonra Nikki ve Liam Garcia'nın masasının önündeki sert, düz arkalı sandalyelerde oturuyorlardı. Büro tarafından verilen minderli, yarı rahat sandalyeleri, Garcia'nın insanların uyanık kalmasını ve odaklanmasını sağladığını söylediği iki sefil sandalyeyle değiştirmişti.

Nikki'den birkaç yaş büyüktü ve Quantico'daki ilk yılında tanışmışlardı. Garcia o zamanlar sahip olduğu kibrin çoğunu üzerinden atmıştı.

Nikki hâlâ Hernandez'i, onu Minnesota'ya dönmeye ikna eden adamı özliyordu. Garcia görevi devraldığında ne bekleyeceğini bilmiyordu. Büro'nun itibarını korumanın ana önceliği olduğunu açıkça belirtmişti ve ona haftada iki kez davaları hakkında bilgi vermek bir alışma süreciydi. Nikki'nin sahip olduğu saha deneyimine sahip olmamasına rağmen onun her şeyi ikinci kez değerlendirmesini bekliyordu ama çoğu zaman onun değerlendirmelerine katılıyordu. Kurallara uyduğu sürece Garcia ona arka çıkacağına söz vermişti.

"Bu sabahki toplantıyı kaçırdığım için üzgünüm," dedi Nikki patronuna. "Şerif meşgul olduğu için Stillwater Polisi beni bir olay yerine çağırdı."

Garcia onun kadar saha tecrübesine sahip olmayabilirdi ama küçük ayrıntılara karşı keskin bir zekâsı vardı. Dik oturdu. "Ne kadar yıpranmış olduğunuza bakılırsa, bunun kötü bir olay olduğunu tahmin ediyorum."

Nikki'nin bir yanı Garcia'nın onu bu kadar savunmasız görmesinden nefret ediyordu ama gururunun bu durumda yeri yoktu. "Şerif Miller'ı aramamızın bir sakıncası var mı? Ben ayrıldığımda henüz gelmemişti ve bence onu da bilgilendirmeliyiz."

Garcia araması için eliyle işaret etti.

Miller çağrı telesekretere düşmeden hemen önce cevap verdi. "Selam Nikki. Bu sabah geldiğin için teşekkürler. Zavallı kadın. Chen'in sana şu anda bildiğimiz her şeyi anlattığını varsayıyorum?"

"Öyle yaptı," dedi Nikki. "Dinle, telefonu hoparlöre veriyorum. Garcia ve Liam buradalar ve hikayeyi tekrar tekrar anlatmak zorunda kalmak istemiyorum."

"Ne hikâyesi?" Miller'ın sert sesi onu şaşırtmıştı. "Bu cinayetle bir ilgisi var mı? Çünkü eğer yoksa, şu anda zamanım yok. Ailesi Stillwater Polis Merkezi'nde bekliyor."

"Öyle." Nikki düşük yapmasını ve Mariah ile tanışmasını atladı. Nikki, "2014'ün başlarında bir katili Appalachia'daki ücra bir kulübeye kadar takip ettim," dedi. "Onu kovaladım ve düştüm. Beni orada bıraktı ve birkaç hafta sonra Kuzey Carolina'da ölü bulunduğunu duydum. Polis, Virginia'lı çiftlik sahibinin arabasında kurban Mariah Gonzales'e ait eşyalar buldu. Bildiğim kadarıyla hem eyalet polisi hem de davaya bakan FBI ajanı adamlarını yakaladıklarına inanıyorlardı."

"Ajan kimdi?" Garcia sağ elindeki oniks taşını avuçladı.

"Bilmiyorum." Nikki ona Mariah'yı öldürdüğü iddia edilen Johnny Trent'in ehliyet fotoğrafını uzattı. "Ama o gün ormanda kovaladığım adam kesinlikle bu değildi."

Garcia taşı avucunda çevirmeyi bıraktı. "Polisin yanlış adamı teşhis ettiğini mi söylüyorsunuz?"

Nikki başını salladı. "Şerif Yardımcısı Horner bana adamı yakaladıklarını ilk söylediğinde onu araştırmalıydım ama hastaneden yeni çıkmıştım ve rahmetli eski kocam Tyler bu davayı tartışmamı hiç istemiyordu. Lacey'e hamileydim ve hayatta olduğum için şanslıydım. Bu olayı geride bırakmak istedim."

"Bunun kurbanımızla ne ilgisi var?" Miller talep etti.

"Bence Kuzey Carolina bir hata yapmış olabilir ve biz de aynı katilin işine bakıyoruz." Nikki patronuna Mariah'nın otopsi raporunun bir kopyasını verdi. "O zamanlar, Mariah'nın katil olmadığından hiç şüphem yoktu."

ilk kurbanı. Çok sakın, çok sabırlıydı. Ve sanırım Kiania Watson da onun kurbanlarından biri." Nikki sabahın erken saatlerindeki trajik sahneyi anlattı. "Bu özel bir cinayet, aile içi değil."

Otopsi raporuna bakarken Garcia'nın kaşları birbirine yaklaştı. "Benzerlikler neler?"

Nikki düğümleri, bıçak yaralarını, yaralanma şeklini ve esareti tarif etti.

Garcia, "Ajan, endişenizi anlıyorum," dedi. "Ama bu konuda biraz ileri gidiyorsunuz gibi görünüyor."

Miller, "Katılıyorum," dedi.

"Sana her şeyi anlatmadım," dedi. "Düştüğümde pembe trillium çiçeklerinin olduğu bir yere düştüm. Virginia'da yabani olarak yetişirler ve farklı bir kokuları vardır."

"Kokuşmuş Benjaminler," dedi Garcia. "Islak bir köpek gibi. Sanırım bazıları Quantico'daki kampüsün etrafında büyümüş."

Nikki hatırlayamadı. "Doğru ya. Lacey'ye hamileydim ve Mariah'nın katiline bana zarar vermemesi için yalvardım." Sesini sabit tutmak için mücadele etti. "FBI ajanı olduğumu biliyordu ama beni öldürmemesinin nedeni bu değildi. Hamile kadınları öldürmediğini ama bir gün onu tekrar göreceğimi söyledi, konuşurken yerden tam da o çiçeği kopardı. Courtney, kurbanımızın elinin içinde, 2014 yılında Mariah Gonzales'te kullandığı ipin aynısıyla bağlanmış, kurumuş pembe trilyum yaprakları buldu."

"Bunu çiçeklere dayanarak mı söylüyorsunuz?" Miller sordu.

"Bu çiçekler Minnesota'ya özgü değil. Onlar benim için bir mesaj. Dahası da var."

"Başka ne var?" Garcia sordu.

"Neden Kiania'yı kendi evinden üç kapı ötede bıraktılar? Williamson'da yaşıyor ve Linden Caddesi'nde bırakılmış. Mariah'nın cesedi Lindon's Wholesale Meats adında bir yere atılmış. Ayrıca, her iki kadın da yakın zamanda doğum yapmış."

"Nicole, bunu şu anda yapamam," diye sözünü kesti Miller. "Şu anda gerçeklere odaklanmak zorundayım. Dedektif Brenner aileyle birlikte, Chen ve ben de mahalleyi didik didik arıyoruz - gazetecilerle kavga etmediğimiz zamanlarda yani. Elinizde çılgın bir teoriden başka bir şey olduğunda bunu tartışabilir miyiz?"

Liam, Miller'ın ses tonuna sinirlenerek yanındaki sandalyede kaydı.

"Elbette." Nikki boynunda ve yanaklarında bir sıcaklık hissetti, midesi tıpkı FBI Akademisi'ndeyken yaptığı gibi altüst oldu ve hâlâ aptalca hatalar yapıyordu. "Seni sonra ararım." Aramayı sonlandırdı.

Garcia sandalyesinde geriye yaslandı. "Gerçekten Johnny Trent'in aynı adam olmadığını mı düşünüyorsun?"

"Öyle olmadığını biliyorum."

Garcia'nın koyu renk gözleriyle karşılaştı ve içinden parlayan sempatiyi görünce şok oldu. "Davadan alınmanın senin için zor olduğunu biliyorum. Her şeyi mükemmel hatırladığına emin misin? Tüm bunların siz hamileyken yaşandığını duyan herhangi bir ajan ayrıntıları yanlış hatırladığınızı söyleyecektir."

Nikki Garcia'nın haklı olduğunu biliyordu. Onun hata yapacağını düşünmediğini biliyordu ama binadaki her alfa erkeğini ikna etmek ve Mariah'nın davasının yeniden açılmasını sağlamak istiyorsa emin olması gerekiyordu.

"Gözlerini, yüzünü hatırlıyorum. Şimdi Johnny Trent'in yüzüne ilk kez baktığıma göre, o ormanda kovaladığım adam olmadığından eminim."

Nikki telefonunun kilidini açtı ve Kiania'nın elindeki pembe çiçeklerin fotoğrafını çekti. Zavallı anneyi ve bebeğini düşündü. "Bunlar sadece sıcak iklimlerde yetişir ve katilin kullandığı kulübenin bulunduğu bölge de dahil olmak üzere Appalachia'nın bazı bölgelerinde oldukça yaygındır. Bunlardan oluşan bir yatağa düştüm." Fotoğrafın kayıtlı olduğu telefonunu amirine uzattı. "Stillwater polisi beni aramasaydı bile bu davadan haberim olurdu."

Garcia bir an için bunu düşündü. "Başka biri olsaydı muhtemelen çok daha alaycı olurum ama sen hemen sonuca varmıyor ya da soğukkanlılığını kolayca kaybetmiyorsun." Nikki'nin parmaklarına baktı. "Titriyorsun."

Sandalyenin kollarını sıktı. Garcia başını salladı. "Nikki, FBI Akademisi'nde sorunlarımız vardı ama kolluk kuvvetlerindeki kadınları ne kadar desteklediğimi biliyorsun ve duyguların olduğu için seni kınamayacağım. Ayrıca daha önceki kişisel davalarda yaptığın gibi risk alacak kadar bu işin içine girmeni de istemiyorum. Bunu yaparsan sadece insan olursun." Liam'a baktı. "Sen ne düşünüyorsun?"

Liam, "Onu hiç bu kadar sarsılmış görmemiştim, Frost katili Lacey için geldiğinde bile," dedi. "Bence adli tıı beklerken ÷lke çapında başka davalara da bakmalıyız. Şu anki dava yük÷m÷z" - uzanıp Garcia'nın ahşap masasına vurdu

- "Hava aydınlık ve Kendall ile Jim'in zaten görevleri var. Neden Nikki ve ben Mariah'nın davasını inceleyip benzer suçlar olup olmadığını öğrenmeye çalışmıyoruz?"

"Peki," dedi Garcia. "İşiniz bittiğinde yeniden toplanalım."

Liam ayağa kalktı ve Nikki de Garcia'nın açık fikirliliğı karşısında şaşkınlığını gizleyemeyerek onu takip etti. "Teşekkür ederim."

Garcia, "Sizden tek ricam, tüm bu süreç boyunca beni haberdar etmeniz, çünkü özellikle bu siyasi ortamda geçmişteki hataları tekrarlamamızı istemiyorum," dedi.

"Anlaşıldı." Nikki, Liam'ı Garcia'nın ofisinden çıkarken takip etti.

Liam duvara yaslanmış onu bekliyordu, kızıl saçları yumurta kabuğı boyaya vurmuştu. "Beklediğimden daha iyi geçti."

"Çok heyecanlanmayın. Eğer başka cinayetlere dair kanıt bulamazsak, bana bu işin peşini bırakmamı söyleyebilir."

DOKUZ

Nikki ViCAP ile başladı. FBI'ın Şiddet Suçlularını Yakalama Programı, ilk profil uzmanlarından biri olan ve seri katil terimini ortaya atan Robert Ressler tarafından yürütülmüştür. 1985 yılında oluşturulan ViCAP, ülke çapında şiddet suçlarını takip etmek için kolluk kuvvetleri tarafından kullanıldı ve kurumlar arasında hayati bir bağlantı sağladı. ViCAP 70'li yıllarda var olsaydı, Bundy bu kadar uzun süre radarın altında kalmayabilirdi.

Nikki ve Liam taze kahvelerini alıp onun ofisine yerleştiler. Nikki sistemde Mariah'nın otopsi raporunu buldu. Liam'a grafik detayları okurken midesi bulandı. Mariah işkence görmüştü, vücudu iyileşmeyen morluklarla delik deşik olmuştu. Şiddetli saldırılar nedeniyle iç kanaması vardı ve adli tabip bilincini kaybedecek kadar boğulduğuna ve daha fazla işkence için geri getirildiğine inanıyordu.

Nikki, "Bacaklarının arkasında ve poposunda çapraz bir desen vardı," diye açıkladı. "Adli tabip bu izlerin uzun süre aynı sıkışık yerde kalmaya zorlanmaktan kaynaklandığına inanıyordu. İzlere neyin sebep olduğunu asla bulamadık. Kabindeki hiçbir şey eşleşmedi."

Bu sabah Kiania'nın üzerindeki işaretleri unutmuştu. Blanchard yatay işaretleri ve girintiler bacakları dedi

bir çeşit ızgara ya da hasır üzerinde tutulduğunu gösteriyor. Bundan Garcia ve Miller'a bahsetmeliydi. Bu başka bir bağlantıydı.

"Mariah'nın kırktan fazla yüzeysel yarası ve yanığı vardı," dedi Nikki. "Ölüm nedeni nihayetinde dil kemiğinin kırılmasıydı, ancak boynundaki yaralardan biri o kadar kötü enfekte olmuştu ki, eğer onu öldürmeseydi muhtemelen bu yüzden ölecekti."

"Onu bağladı mı?" Liam doğruladı.

Nikki, "El ve ayak bileklerinde hâlâ standart naylon ip vardı," diye yanıtladı. "Karanfil düğümü kullanmış." Başını kaldırıp ortağına baktı. "Halatın koşan ucunu nesnenin etrafından geçirerek ve bir X oluşturmak için kendi üzerinden geri döndürerek bağlanır. Koşan uç söz konusu nesnenin etrafından tekrar geçer ve her iki uç da önceki dönüşün kesişme noktasının altına sabitlenerek sıkıca çekilir."

"BTK'nın favorisi," dedi Liam. "Bugün de aynı şey mi?"

Nikki ona kurbanın ayak ve el bileklerinde hâlâ duran iplerin fotoğraflarını gösterdi. "Evet. Adli tıp uzmanı değilim ama çoğu insan, hatta seri katiller bile birini öldürürken bu kadar net düşünmez. O mükemmel fantezi anında, temel içgüdülerine başvururlar. Sağ elini kullanan insanlar sağ elleriyle öldürürler. Ayrıca insanları baskın elleriyle bağlarlar."

"Düğümü atan kişinin sağ elini mi yoksa sol elini mi kullandığını nasıl anlayabilirsin?" Liam sordu.

"Teorik olarak, ipinilmeklerden hangi yöne doğru çekildiğine ve ipin hangi yöne doğru büküldüğüne dayanıyor. O anın sıcaklığıyla, tıpkı hepimiz gibi onlar da bildiklerine geri dönüyorlar." Düğüm adli tıp , dünyanın dört bir yanına dağılmış bir avuç uzmanla çok özel bir alandı. "Uluslararası Düğümcüler Birliği'nde düğümleri inceleyebilecek nitelikte bir avuç kişi var. Onlara her iki kurbanın ve düğümlerin fotoğraflarını gönderebiliriz. En azından, her iki düğümün de sağ ya da sol el tarafından yapıldığını söyleyebileceklerdir.

elli kişi."

"Cinayet davalarındaki düğümlerin çoğu karmaşık değildir." Liam fotoğrafı inceledi. "Ama bunlar bana oldukça karmaşık göründü, tecrübeye işaret ediyor."

"Mariah Hispanikti, bugünkü kurban ise siyah." Profil çıkarma popüler hale geldiğinden beri, yeni nesil profilciler kurbanların her zaman birbirine benzemesi gerekmediğini öğrendi. Nikki'nin iddiasına göre

Bundy'nin benzer kadınları seçmesi kendi ritüel odaklı psikozunun bir parçasıydı. Saçları ortadan ikiye ayrılmış kahverengi saçlı bir kadınla ilgili fantezi kurmaya başlamış ve bu fantezi o kadar güçlenmiş olabilir ki, sahip olması gereken şey bu olmuştur. Ona göre seri katillerin kurban seçimi, belirli bir fiziksel tipe uymaktan çok fırsat ve araçlara bağlıydı.

"Güney Virginia'daki küçük bir kasabaya kadar izini tam olarak nasıl sürdürdünüz?"

"Araba. Artı madenler." Virginia'nın çoğu gibi Smyth County'nin de zengin bir madencilik geçmişi vardı. "Quantico'daki fizik bilimciler Mariah'nın tırnaklarının altında bulunan mineralleri kulübenin bulunduğu bölgeyle eşleştirdiler."

"Bu sabahki kurbanın tırnakları mı sökülmüş?" Liam açıklığa kavuşturdu. "2014 yılında, adama onu nasıl bulduğunuzu söylediniz mi?"

"Mineraller mi?" Nikki o sefil günün tüm ayrıntılarını hatırlayabilmeyi diledi. "Bu çok mümkün. Haberlerde de yer almış olabilir."

Liam bir an için bunu düşündü. "Eğer bu gerçekten aynı katilse, bahse girerim dersini almış ve tırnaklarını sökmeye başlamıştır. Peki ya kupalar?"

"Mariah'nın saçının bir tutamı kesilmişti," dedi Nikki. "Birkaç tane ucuz, boncuklu bilezik takıyordu. Biri Kuzey Carolina'da Johnny Trent'in cesediyle birlikte arabada bulundu. Bildiğim kadarıyla diğeri kayboldu."

Liam kollarını kavuşturarak uzun bacaklarını uzattı. "Biri Trent'in üzerine yerleştirmek için, diğeri de kişisel ganimeti için. Mariah'nın cesedinden kurtulma şeklinin daha önce deneyimi olduğunu gösterdiğini söylemiştin."

Nikki telefonunun kilidini açtı ve geçen yılın Kiraz Çiçeği 5K rotasını aradı. Liam'a resmi gösterdi. "Onu güzergâhın yakınındaki Lindon's Wholesale Meats'in çöp konteynerine bırakmış. Çöplükleri her zaman Cuma gecesi ve Pazar öğleden sonraları boşaltılırdı. Mariah'nın cesedi Cumartesi sabahı bir çöp dalgıcı tarafından çöp konteynerinin dibinde bulundu. Cesedinin çöp sahasına gitmeden önce bulunmasının tek nedeni buydu."

Liam, "Bölgede keşif yapmış, çöp yollarını öğrenmiş olmalı," dedi.

"Aynen öyle. Suçunu gizlemek için zamanlamaya ve festivale güveniyordu. İlk kez cinayet işleyen biri için oldukça hesaplı ve sabırlı."

Sonraki birkaç saati, iki kurban arasındaki ortak noktalara odaklanarak ülkenin doğu yarısındaki çözülmemiş cinayetleri tarayarak geçirdiler. Nikki ve Liam çiçekleri ve tırnak sökme işlemini kullanarak 2014'ten bu yana işlenen cinayetlerin listesini çıkarmayı başardılar.

"Pembe trillium." Nikki sonunda olası ilk eşleşmeyi buldu. Kalp atışları şakağında gümbürdüyordu. "Detroit, 2015." Bilgisayarını odanın öbür ucuna fırlatmak istedi. "Kara Smith, beyaz kadın, otuz iki yaşında. Terk edilmiş evleri çevirmeye çalışırken ortadan kaybolan emlakçı. Bir ay sonra bulundu, aynı bağlama ve yaralanma modeli. Elllerinde pembe yapraklar bulundu."

Liam bugünden önceki en son kurbanı buldu.

"Kuzey Dakota, on sekiz ay önce," dedi Liam acımasızca. "Yirmili yaşlarının ortasında bir kadın, Standing Rock Bölgesi'nde bulundu. Cesedin yanında çiçek yaprakları var."

Kuzey Dakota'nın güneydoğusundaki ülkenin en büyük Sioux rezervasyonu, Kızılderili İşleri Bürosu'nun muhtemelen topluluk içindeki yerel kurumlara kaynak ve yardım sunduğu anlamına geliyordu. BIA, tıpkı FBI gibi Adalet Bakanlığı'nın yetki alanına girdiğinden, bir sürü gereksiz çemberden geçmeden bilgilerin çoğuna erişebilmeleri gerekirdi.

"Dışarıdaki Kızılderili İşleri Bürosu ajanını arayıp ne öğrenebileceğime bakacağım." Liam daha dik oturdu. "Detroit'teki kurbanın sekiz haftalık bir bebeği vardı. Kuzey Dakota'daki kadının bebeği ise dokuz haftalıktı. İki cinayet arasında çok zaman geçtiği için bunun bir tesadüf olabileceğini düşünmüştüm ama bu bir düzene benziyor."

Oda Nikki'nin etrafında dönüyor gibiydi. İki kurban daha. Yıllardır ona işaretler mi gönderiyordu? Birdenbire fark etmediği, onu durdurmadığı için kendini sorumlu hissetti. Bu zavallı kadınların ölmesine izin verdiği için. Kendini çelikleştirdi. FBI ajanı olduğu için onu öldürmediğini düşünmüştü ama yanlış mıydı? "Kesinlikle doğum sonrası kadınlara odaklanıyor."

Liam, "Belki de başka bir can taşıyan biri hakkında çarpık bir ahlaki pusulası vardır," diye önerdi.

Nikki hızla akan düşüncelerini yakalamaya çalıştı. "Bunu on yıldır yapıyor, belki de daha uzun süredir. Kaç masum kadın öldü?"

"Şu anda bunu düşünemezsin," dedi Liam ona. "Eğer doğum sonrası kadınlar onun tercih ettiği kurbanlarsa, o zaman yeni anneleri öldürüyor demektir. Belki de yeni doğmuş bir bebeği öldü ve anneyi suçladı. Bunca zamandır ne yapıyordu?"

Nikki tarayıcısında Detroit haritasını açtı. "2015'teki kurban Kanada sınırı yakınlarında, geçen yılki ise Kuzey Dakota'da bulundu. Standing Rock, ABD ve Kanada'yı birbirine bağlayan ana otoyollardan o kadar da uzak değil."

"Kanada'da ViCAP'in kendi versiyonu var," dedi Liam. "Tüm bu açık arazi onun saklanması için mükemmel bir oyun alanı gibi görünüyor."

ON

1984

Smyth County, Virginia, Appalachia

Fifi, büyükbabasının arazisini kesen yıpranmış, dolambaçlı patikada ilerliyordu. Sağ elinde bir kova tutuyor ve sağ eliyle sinekleri kovalıyordu, bir başka yaz yağmurundan kalan durgun su birikintilerinden kaçmaya dikkat ediyordu. Yeni ayakkabılarını kirletirse babası kıcına tekme basacaktı.

Tam olarak yeni sayılmaz. En küçük çocuk olan Fifi'nin gardırobu, kardeşlerinden devraldığı kıyafetlerden oluşuyordu. Babası ona sadece kilise için yeni kıyafetler ve ayakkabılar alırdı. Kardeşlerine, onu kilise için bir kuruş kadar parlak tutmanın ve bir hanımefendi olarak yetiştirmenin kabul görmesi için uzun bir yol kat edeceğini söylediğini duymuştu.

Bir tanesi neredeyse gülmekten yerlere yuvarlanacaktı. "Onu kabul etmeyecekler. O yarı siyah, ama daha da kötüsü, annem siyah olduğu için doğdu-"

Büyük ağabeyleri küçük olanı tokatlamıştı. "Annem hakkında kötü konuşma."

Fifi annesini hatırlamıyordu. Fifi'nin ilk doğum gününden önce aşırı dozdan ölmüştü. Annesine dair sahip olduğu tek şey bir avuç fotoğraftı.

Hayatı parçalanmadan önce çekilmiş. Kız kardeşi altın sarısı saçlarına kadar annesine çok benziyordu. İnsanlar hep onun annesinin tıpatıp aynısı olduğundan bahsederdi. Kimse Fifi için bunu söylememişti ama Fifi annesinin on yaşındayken çekilmiş fotoğraflarını görmüştü ve teni annesininkinden daha koyu olsa da Fifi ona benziyordu.

Kız kardeşinin tiz sesi kafasının içinde çınlıyordu. Fifi'nin kız kardeşine ev işlerinde yardım etmesi gerekiyordu ama öğleden sonra gökyüzü tadını çıkaramayacağı kadar güzeldi. Fifi bunu daha sonra duyacaktı ama çocuklardan biri sonunda "Kapa çeneni" diyecekti. Babası ona göz kırpacak ve sonra onun yaşındayken aile çiftliğinde yalınayak koşturduğundan bahsetmeye başlayacaktı.

Fifi suyla dolu geniş bir çukurun üzerinden atladı ve büyük gölete ulaşana kadar bel yüksekliğindeki eğrelti otları ve sarı sazların arasından ilerledi. Kedi balığı için yanıp tutuşuyordu ve Fifi'den başka kimse büyük bir tane yakalayamazdı.

Tenis ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı. Fifi, sıcak olacağını bildiği için ayak parmağını suya daldırdı. En büyük yayın balıkları çamurda yaşıyordu ve saklandıkları yerden çıkarılmaları gerekiyordu.

"Ne yapıyorsun?"

Fifi kovayı düşürdü, fileto bıçağı neredeyse suya yuvarlanıyordu. Tam zamanında yakaladı. Sert bir el kolunu tutarak onu ayağa kaldırdı. "Cevap ver bana."

Fifi gözlerini gölgeledi ve en büyük ağabeyine baktı. "Yayın balığı istiyorum."

"Ablam burada olduğunu biliyor mu?" Nathaniel kaslı kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Bir yolunu bulacaktır." Ablaları Fifi'ye en iyi ihtimalle tahammül ediyordu. Eğer onu yaptığı bir şey için azarlamıyorsa, Fifi'nin söylediği bir şey yüzünden ona bağıırıyordu.

"Buraya yalnız gelmemen gerektiğini biliyorsun," diye uyardı Nathaniel.

Fifi birkaç dakika kardeşini inceledi. "Kokarca mı yakaladın?"

Arkasından biri homurdandı. Fifi döndüğünde kardeşinin arkadaşının eğrelti otlarının arasından çıktığını gördü, dudaklarının arasında kokmuş bir esrar vardı. Uzun boylu, sıırım gibi bir adamdı ve babasına göre tam bir baş belasıydı.

Fifi elini ağzına kapattı. "Bunu yapmaması gerekiyor." Kardeşine, "Sen de öyle." dedi.

Nathaniel sırtıttı. "Sen bizimkini söylemezsen biz de senin sırrını söylemeyiz." Arkadaşına bir bakış attı. "Öyle değil mi?"

"Doğru." Jerod kendini bildi bileli Nathaniel'in arkadaşıydı. Ona karşı her zaman nazikti. "Elbette. Ben ispiyoncu değilim zaten." Onun yanından geçip kovayı aldı.

"Burada kimse olmadan suya girmemen gerekiyor," diye bağırdı Nathaniel.

Arkasını döndü. "Buradasın, aptal."

"Hey, Fi." Jerod ve Nathaniel ayakkabılarını çıkarıp kot pantolonlarının paçalarını sıvadıktan sonra onu çamurlu suya doğru takip ettiler. Jerod ona ilk yetişen oldu. "Olanları duydum."

Cildi içeriden sıcak hissediyordu. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Ne oldu?" Nathaniel bir süredir evde yaşamıyordu. "I Eve yeni geldim. Neler oluyor?"

Jerod saçlarını yüzünden uzaklaştırdı. "O sefil, kırmızı kafalı Clegg denen çocuk dün ona bir taş fırlattı. Everett çocuğun gözünü morarttı."

Fifi tirbuşon buklelerinin altındaki kaz yumurtasına dokundu. "Ben hiçbir şey yapmadım ama arabalarına çok yaklaştığımı söyledi."

Nathaniel'in burun delikleri sinirlendiğinde her zaman olduğu gibi alevlendi. "O akraba evliliği yapmamış moronlar zaman ve enerji harcamaya değmez."

"Everett'in başı belaya girdi," dedi Fifi. "Toprakta yere düşmeme rağmen. Babam onu kırbaçladı."

Nathaniel'in gözlerinde öfke parladı. "Eminim öyledir." Başka bir şey söylemeden önce derin bir nefes aldı. "Ama şiddet çözüm değil, değil mi?"

Fifi Jerod'un esrarı içişini izledi. "Bu onun umurunda değildi. Babam, sırf annem değişti diye insanların değer yargılarını değiştirmelerini bekleyemeyeceğimizi söyledi." Fifi, başkaları yanındayken babasının ona farklı davranmasından nefret ediyordu. Evde bir fikri olmasına ve eğlenmesine izin veriliyordu ama toplum içinde değil. Kendini küçültmeli ve fark edilmemeliydi. Babası insanların onu rahat bırakması için en iyi yolun bu olduğunu söylerdi.

"Ne de olsa," demişti. "Yarı siyah olmayı sen seçmedin."

Jerod onun başını okşadı. "Küçük sırrımız, değil mi?"

"Doğru."

Nikki binadan ayrılmadan önce Garcia'yı kontrol etmeye karar verdi. Buldukları her şey aklını kurcalıyordu. İki kurban daha, toplamda dört oldu. Ve sadece birkaç saattir arıyorlardı. Başka neler bulabileceklerinden korkuyordu. Garcia'nın kapalı kapısını çaldı, buz mavisi gözlerin aklından çıkmasını istiyordu.

"İçeri gel."

Nikki, Garcia'nın büyük masasında sadece gömleği ve kravatıyla oturduğunu görünce şaşırdı. Garcia her zaman takım elbise ceketini giyerdi. Gömleğinin üst düğmesini açmış ve kravatını gevşetmişti, ayaklarını masasına dayamıştı. Nikki yarı yarıya ofisinde bir sürahi viski görmeyi umuyordu.

"Başka kurbanlar da bulmuş olabiliriz."

Nikki ona bugün öğrendikleri her şeyi anlatırken Garcia pencereden dışarı baktı. "İnanılmaz," dedi sonunda.

"Biliyorum," diye onayladı Nikki.

Garcia ayağa kalkarken ayakları yere çarptı. Ona sempatik bir şekilde baktı. "Suçlu hissetmemen gerektiğini biliyorsun Nicole. Geriyi görmek yirmide yirmidir. Ne olursa olsun, bence doğru kararı verdin. Senin durumunda olan başka bir kadın da aynısını yapardı. Anneler böyle yapar; ne pahasına olursa olsun bebeklerini korurlar."

Nikki boğazındaki duygu yumağını yuttu. "Beni yargılamadığın için teşekkürler. Bunu beklemiyordum."

"Şimdiye kadar o kadar canavarlaştım mı?" Ağzının kenarlarında bir gülümseme belirdi.

"Hiç de değil." Nikki gülümsemeye karşılık verdi. "Kabul ediyorum, Hernandez'in pozisyonunu alacağını duyduğumda mutlu olmamıştım. FBI Akademisi'nde pek aynı fikirde değildik."

"Biz farklı insanlardık," dedi Garcia. "Gerçekten çocuklardık. Ve diğer öğrencilerin çoğu gibi ben de Elwood seni kapalı programa getirdiği için sana içerlemiştim. Şimdi çok aptalca geliyor." Öne doğru eğildi, gözlerinde merhamet vardı. "Adaleti sağladığın tüm aileleri düşün Nikki. Ne kadar uğraşırsan uğraş Süper Kadın olamazsın."

"Ama denemem bekleniyor," diye hatırlattı ona. "Kolluk kuvvetlerindeki kadınlar -ve hemen hemen diğer tüm erkek egemen alanlarda-

görünmek için neredeyse mükemmel olmak zorunda, bugün bile. Çocuk sahibi olmak bu baskıyı artırıyor, ancak çocuksuz kadınlar aynı anda hem iş performanslarıyla övülüyor hem de çocuk sahibi olmamayı tercih ettikleri için ağır bir şekilde eleştiriliyor."

Garcia, "Daha yüksek bir standarda tabi tutuluyorsunuz," diyerek aynı fikirde. "Bu adil değil.

Ama eğer teselli olacaksa, belirlenen tüm standartları aştınız."

Nikki sürpriz desteği için ona teşekkür etti. "Çocuğunuz yok, değil mi efendim?"

"Hayır." Omuz silkti. "Zamanımı kariyerim ve ailem arasında paylaştıramayacak kadar bencilim."

"Bunda yanlış bir şey yok." Nikki gitmek için döndü. "İtiraf etmesi zor olsa da, eminim." Yüzü kızardı, birden kendini açıkta hissetti. Garcia'nın olumlu tavrı onu her zaman şaşırtmıştı. FBI Akademisi'nde iyi bir adam olarak tanınmıyordu.

Garcia, "Evine git ve ailenin tadını çıkar Nikki," dedi.

O gün için ayrılmadan önce Nikki dördüncü katta durdu. Nikki Courtney'nin biyometri laboratuvarının kapılarını açmasını bekledi. Aynı bir binada faaliyet gösteren balistik hariç laboratuvarlar birbirine bağlıydı ve binanın geri kalanında olduğu gibi kapıyı açmak için bir anahtar karta ihtiyacınız vardı. Kattaki her odaya yalnızca bir avuç insan girebilirdi ve teknisyenlerin anahtar kartları kurallara uyulduğundan ve kanıtların tehlikeye atılmadığından emin olunmasına yardımcı olurdu.

Laboratuvardaki antiseptik koku Nikki'nin gözlerini yaşarttı. Courtney, test edilmesi gereken biyolojik kanıtları içeren her iki biyometri laboratuvarını da denetliyordu.

Courtney işinden başını kaldırıp bakmadı bile. "Liam'la birlikte bana daha önce e-posta ile gönderdiğiniz iki kurban dışında başka kurbanlar buldunuz mu?"

Nikki başını salladı. "Bu hiç olmadığı anlamına gelmez. Ülkenin kuzeyinde bir sürü açık alan var. Artı Kanada. Liam onların sistemine erişim için bekliyor," diye ekledi.

Courtney, "Fiziksel kanıt eksikliği göz önüne alındığında iyi bir plan," dedi.

"Ben de bunu düşünüyordum," dedi Nikki. "Arim'e vücudunda belirli mineraller aramasını söyleyebilir misin?"

"Yapabilirim, ama tırnaklarının bu hatadan ders aldığını gösterdiğini varsayıyorum. Yeni üssünü bu şekilde bulamayız.

tekrar."

"En azından coğrafi bir alanı daraltmamıza yardımcı olabilir."

Courtney ikna olmamış görünüyordu. "Arim'e söyleyeceğim ama fazla umutlanma. Eğer aynı adamsa... bu muhtemelen sürecini mükemmelleştirdiği anlamına gelmez mi?"

"Herkes hata yapar." Melissa'nın neşeli sesi ikisini de irkiltti. Nikki onun laboratuvara girdiğini fark etmemişti. "En zeki seri katiller bile. Bundy'ye bakın."

Nikki ona Bundy'nin dahi olmadığını ama cazibesi, kurnazlığı ve seri katiller hakkındaki genel saflığıyla başarılı olduğunu söyleme dürtüsüne direndi. "Yapıyorlar," diye kabul etti. "Sadece bunu yaptıklarında avantaj elde etmeye hazır olmamız gerekiyor."

"Bu Stillwater'da ön bahçedeki kadınla ilgili, değil mi?" Melissa'nın ses tonuna bir parça hayranlık karışmıştı.

Courtney, "Aktif davalar hakkında konuşamaz," diye cevap verdi. "Bugünlük gideceğini sanıyordum?"

Melissa gülümsedi. "Rozetimi unutmuşum. Onsuz asansöre binmek biraz zor, değil mi? Yarın görüşürüz, Doktor Hart. İyi geceler, Ajan Hunt."

Melissa gittikten sonra Courtney, "Tatlı ve akıllı biri," dedi. "Ama fazla neşeli. Neredeyse bıkkın olmasını dört gözle bekliyorum."

"Bu sabah hiç biyolojik kanıt yok mu?" Nikki sordu. "Biyolojik kanıt yok," diye cevapladı Courtney. "Bir tane bulduk Ayak tırnaklarındaki toprakla birlikte ayak parmaklarının arasından birkaç lif çıktı."

Nikki ne dediğini düşündü. "Yalınayak, ayakları bir yere mi basıyor?"

"Belki," dedi Courtney. "Arim her şeyi partiküller için test edecek. Katilin onu temizlemek için ne kullandığını bulabilir - ki bu da belirli mineraller için umutlu olmamamın bir başka nedeni. Parmak izi ya da ayakkabı izi yok, saç ya da biyolojik belirteçler için test edebileceğimiz herhangi bir şey yok."

"Belki de yanılıyorumdur," dedi Nikki.

"Belki." Courtney mikroskoplardan birini temizlemeye başladı. "Anita'yı aramayı düşündün mü?"

Bu düşünce Nikki'nin bacaklarını güçsüzleştirdi.

Mariah'nın arkadaşları, Zebulan'ın arabasını kullanan adamın Mariah ile arkadaş olduğunu ve Mariah ile saatlerce konuştuklarını söylemişlerdi. Şimdi davayı tekrar gözden geçiriyordu ve Johnny Trent'in Mariah'nın katili olmadığını biliyordu, bu Nikki'nin Mariah'nın hayatını alan adamla yakın bir ilişkisi olup olmadığını merak etmesine neden oldu. Ona güvenmiş miydi? Arkadaşları, onun bir numaradan başka bir şeymiş gibi davrandığı tek müşteri olduğunu söylemişlerdi. Ve sonra Nikki korkunç bir şey fark etti. "Mariah'nın kızının babası olabilir."

"Ne?" Courtney şok olmuş bir halde cevap verdi.

"Kaybolmadan önceki bir yıl boyunca işteki tüm zamanının odağı oysa. Belki de bir ilişkileri vardı."

"Ama Mariah'nın arkadaşlarının hiç seks yapmadıklarını iddia ettiklerini söylememiş miydin?"

"Bunu onlardan saklamış olabilir..." Nikki karşı çıktı. Korkunç bir fikirdi. Ama uygundu. Doğum sonrası kadınlara odaklanmasının başlangıcı olabilirdi. Mariah onun katil olmasının sebebi olabilirdi. Baba olduğunu biliyor muydu? Onun sadakatini sorguladı mı? Nikki'nin aklı karmakarışıkta.

"Eğer Kiania'nın vücudunda DNA bulursam, bunu Mariah'nın kızının DNA'sıyla karşılaştırıp öğrenebiliriz."

Nikki, Courtney'nin bir şey bulacağından şüpheliydi. Yeteneklerini böyle bir hata yapmayacak kadar geliştirmişti. Bilmek isteyip istemediğinden de emin değildi. Ya da Anita'ya teorisini açıklığa kavuşturacak sorular sormak isteyip istemediğinden emin değildi. Onu üzme istemiyordu.

Courtney Nikki'ye baktı. "Lacey'nin peşine düşmesinden mi endişeleniyorsun?"

Bu fikir Nikki'nin midasını bulandırdı. "Ailemi hedef almak için bir sürü fırsatı oldu. Ama her ihtimale karşı birkaç gün Rory ve Lacey'den uzak duracağım. Fırsatım varken onlarla vakit geçirmek için şimdi eve gidiyorum."

ON BİR

Nikki gece araba kullanmaktan nefret etmeye başlamıştı. Görüşü iyiydi ama stop lambalarının bazen biraz çizgili göründüğünü fark etmişti. Courtney astigmatı olduğunu ve göz doktoruna gitmesi gerektiğini söyledi ama Nikki bunu reddetti. Orta yaş gözlüklerine hazır değildi.

Büyürken Nikki ve Rory'nin Stillwater'ın batısındaki McKusick Yolu'nda bulunan evleri kesinlikle kırsaldı. Şimdi şehir batıya doğru uzanıyor, sağlı sollu tarım arazilerini silip süpürüyordu.

Anne babasının öldürülmesine kadar yaşadığı terk edilmiş çiftlik evini atlayarak uzun yoldan gitti. Nikki Stillwater'a ilk taşındığında ev kiraya verilmişti ama kiracılar o zamandan beri evi terk etmişlerdi ve şimdi altmış dönümlük eski mısır tarlalarıyla birlikte ev de satışa çıkarılmıştı. Satın alınıp başka bir alt bölüme dönüştürüldüğünde, Rory'nin evi -Mark'la birlikte içinde büyüdükleri ev- satılması için baskı gören bir sonraki ev olacaktı. Ailesinin arazisi, anne babasınıninkinin iki katı büyüklüğündeydi ve yerel bir çiftçi şu anda arazinin büyük bölümünü mısır ekmek için kiralamıştı.

Bulutlar yer değiştirerek ayın parlamasına izin verdi. Kalan mısır tarlalarının çoğu hasat edilmişti, boş sapları karanlık gecede hayalet gibi görünüyordu.

Rory'nin mülkü Nikki'nin eski evinin bitişiğindeydi ve o ve ağabeyi Mark, Nikki ile aynı sosyal çevrelerde bulunmuşlardı.

Gençler. Rory birkaç yaş küçüktü ama Mark genellikle onun da peşine takılmasına izin verirdi.

Nikki garaj yoluna döndü, yeni lastikleri çakılları çtırtırdatıyordu. Ön bahçedeki akçaağaçlar son göz alıcı kırmızı yapraklarını da dökmüştü ve bahçe kurumuş kırmızı yapraklarla kaplıydı. Nikki sonbaharın vahşi görüntüsünü severdi. Merhum eski kocası yaprakları tırmıklamak konusunda çok titizdi ama Nikki, dökülen yaprakların yerlere saçıldığı kırsal bir bölgede büyümüştü. Yapraklar yüzünüze savrulmadan sonbahar olmazdı.

Rory bu yaz iki katlı eve yeni, arduvaz grisi bir dış cephe kaplaması ve yeni bir ön veranda yaptırmıştı. Nikki, Lacey ve Rory'nin annesi Ruth taş boyunca sonbahar soğanları ve çalılar dikmişlerdi. Ruth'a göre, iki yaz önce Lacey'nin rahmetli babası için diktikleri yakındaki kelebek ağacı bu yıl ot gibi büyümüştü. Rory bitkileri ve bahçenin geri kalanını kış için çoktan hazırlamıştı ve Nikki, kral kelebekleriyle çevrili güzel çalıyı görmeyi özlemişti.

Jeep'ini garaja park ettikten sonra Rory'nin tekne ve kar motosikletiyle birlikte ekipmanlarını depoladığı büyük metal binaya yöneldi. Açık kapıdan dışarı ışık sızıyordu. Lacey'nin kıkırdaması Nikki'nin yüreğini birkaç dakikalığına ferahlattı.

Kızı, Rory'nin eski iş gömleklerinden birini giymiş, Rory'nin büyük, beyaz iş kamyonunun yanında bir taburenin üzerinde duruyordu. Bol tişört dizlerine kadar sarkıyor, Rory'nin ona ayakkabılarının mahvolmasından endişe etmeden işlerine yardım edebilsin diye aldığı çamurlu çizmelerin üstünü örtüyordu. "Yağı mı değiştiriyor?"

Rory kamyonun ön tarafına yaslandı. "Aracına nasıl bakacağını öğrenmek için hiçbir zaman erken değildir, bebeğim."

Lacey işine o kadar odaklanmıştı ki Nikki'nin geldiğini görmemiş olmalıydı. Döndü ve sırtıttı. Şaşırtıcı bir şekilde yağın çoğunu gömleğine değil kamyonete dökmüştü. "Merhaba anne! Günün nasıl geçti?"

"Uzun." Nikki yaklaşıp Lacey'nin başının tepesini öptü ve saçlarının tatlı kokusunu içine çekti. "Ama sizi görmek her şeyi daha iyi yapıyor."

Rory'nin ağabeyi Mark, kamyonun önünde onun yanında duruyordu. "Sadece sorumlu olanın ben olduğumu söylemek istiyorum. Tişörtü ben düşündüm."

Rory gözlerini devirdi ve Nikki güldü. "Yemek yediniz mi?" "Mark Amca Joseph'inkini getirdi." Lacey karnını ovuşturdu. "Sanırım ben ağırlığımca makarna yedim."

Rory Nikki'ye, "Mikrodalgada senin için bir tabak var," dedi. "Isınmaya hazır."

Nikki'nin midesi guruldadı ve ona öğle yemeğinden beri bir şey yemediğini hatırlattı. "Lace, ben yemek yerken içeri gelip ortalığı toplamak ister misin?"

Lacey yüzünü buruşturdu. "İşimi bitirmek istiyorum."

Nikki onun ciddi yüzüne neredeyse gülecekti. "Tamam." Kocasına baktı. "Benimle eve kadar yürü."

Rory onu ahırdan çıkarken izledi. Güçlü bir kolunu onun omuzlarına doladı. "Kötü bir gün müydü?"

Bir anda baraj yıkıldı. Nikki yüzünü onun boynuna gömdü ve hıçkıra hıçkıra ağladı.

"Tanrım." Rory iki koluyla ona sarıldı. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Nikki yanaklarındaki yaşları sildi. "Evet, ama siz işinizi bitirin. Biraz yemek yiyeceğim ve sonra konuşacağız."

Yaklaşık bir saat sonra, Lacey yıkanmış ve dokuz yüzüncü kez *Bir Böceğin Yaşamı*'nı izlemek üzere televizyonun karşısına yerleşmişken, Nikki, Mark ve Rory mutfak masasına oturdular.

"Sanırım bu haberlerdeki kadınla ilgili." Mark kardeşine baktı. "Ceset Cadılar Bayramı süsleriyle birlikte birinin bahçesine bırakılmış. Sana daha önce de söyledim, Nikki'nin bununla uğraşmak zorunda kalacağına bahse girerim."

Nikki, "Quantico'dan ayrılmadan önce neredeyse yakaladığım katilin sorumlu olduğunu düşünüyorum," dedi.

Rory sessizliği bozmadan önce kardeşler bir süre ona baktılar. "Tekrar edebilir misin?"

Nikki onlara 2014'ün kısaltılmış versiyonunu verdi. "Takip için görevlendirilen ajan Kuzey Carolina polisinin doğru adamı yakaladığına inanıyordu. Kendim takip etmeliydim."

"Asla olmaz," dedi Mark. "Eğer başka bir ajan işini yapamıyorsa, bu senin suçun değil. Görünüşe göre o zavallı kızı umursayan tek kişi sensin."

Nikki'nin boğazı ağrıyordu. "Gitmesine izin verdiğim için pişman değilim." Lacey'nin dikkatinin hâlâ oturma odasında olduğundan emin olmak için oturma odasına baktı.

televizyon programı. "Tekrar düşük yapsaydım kendimi affedebileceğimi sanmıyorum. Doğum izninden önce birkaç aylığına sahaya dönmeme izin verildi ama korkuyordum. Gereken özeni göstermeliydim ama stresin benim için çok fazla olacağından korktum."

Rory onun elini tuttu. "Dur. Kararlarını şimdi değiştiremezsin. Emin misiniz?"

"Öyleyim. Courtney de öyle. Miller o kadar ikna olmuş değil." Şakaklarını ovuşturdu. "Dürüst olmak gerekirse, bunu sorgulamasına sevindim. Her açıdan bakmamız gerekiyor. Ve eğer Appalachia'dan gelen adam değilse, o hâlâ bir seri katil. Kimse ilk seferinde onun yaptığını yapmaz. Kaçmasına izin veremeyiz."

"Lacey için endişelenme," dedi Rory. "Annemle babamın ona sahip olmayı sevdiğini biliyorsun. Ve birkaç gece erken çıkmaya çalışabilirim."

"Bunu yapamazsın," diye sözünü kesti Nikki. "Ona bir şey yapacağını sanmıyorum" -sesini alçalttı- "ama bu riski göze alamam. Mark, bu haftaki programın nasıl? Sormaktan nefret ediyorum ama bir şey olursa ailenizi onu korumak zorunda bırakacak bir pozisyona sokmak istemiyorum. Olmayacak," diyerek onlara ve kendisine güvence verdi.

Mark hapisteyken kaynak yapmayı öğrenmişti ve beraat ettikten sonra çıraklık yapmaya ve Rory'nin yanında çalışmaya başlamıştı. Ayrıca eski mahkûmların iş bulmasına yardımcı olan bir sivil toplum kuruluşunda gönüllü olarak çalışmaya başlamıştı.

"Onu alabilirim," dedi Mark. "İhtiyacın olursa onu okula da götürürüm. Annemle babamın evine kurduğumuz güvenlik sistemi birinci sınıf ama geceyi burada geçirirse ben ana evde kalırım."

Haksız yere hapse atılması nedeniyle aldığı milyonlarca dolarlık tazminat, ailesine güvenli bir sitede yeni bir ev almasını sağlamıştı. Ailesine yardım edebilecek kadar yakın olan misafir evinde yaşıyordu.

Lacey'yi yatağına yatırdıktan ve küçük kızının birkaç dakika uyumasını izledikten sonra Nikki koridorun karşısındaki misafir odasına geçti. Rory burayı Nikki için bir ofise dönüştürmüştü, böylece Lacey'nin yanlışlıkla görmesinden endişe etmeden en korkunç vakaları üzerinde çalışabileceği özel bir yeri olacaktı.

Babasının ağır maun masasını depodan çıkarıp kuş yemliklerini görebileceği şekilde pencerenin altına yerleştirmişlerdi, sanki dışarısı karanlık olmadığı zamanlarda odada çalışıyormuş gibi.

Not defterini açtı ve Liam'la birlikte bu sabah hazırladıkları profili okumaya başladı ama kendini bu sabahki olay yeri fotoğraflarına bakarken ve onları Mariah'nın 2014'teki fotoğraflarıyla karşılaştırırken buldu, bu davanın gidişatı hakkında fikrini değiştirecek bir şey görmeyi umuyordu.

Telefonunun ekranında bir Minneapolis numarası yanıp söndü. "Ben Ajan Hunt."

"Ajan Hunt, ben Minneapolis Polisi'nden Dedektif Brenner. Bugün olay yerinde olduğunuzu duydum. Bir dakikanız var mı?"

"Elbette," dedi Nikki. "Ben de tam Kiania'yı düşünüyordum. Herhangi bir ipucunuz var mı?"

Brenner, "Hayır," diye cevap verdi. "Komşuların mazeretleri var; katilin eve girdiğine dair hiçbir kanıt yok."

"CCTV'den bir şey çıkmadı mı?"

"Şimdiye kadar değil," dedi Brenner. "Kiania ilk kaybolduğunda kocası baş şüpheliydi. Tartışıyorlardı; ilk başta birkaç konuda açık sözlü değildi. Onu listemden çıkarmaya hazır değildim. Ta ki bugüne kadar."

"Karısına bunu yapabileceğini düşünmüyorsun değil mi?" Nikki sordu.

Brenner kesin bir dille "Hayır," dedi. "Ayrıca bunun bir aile içi cinayet gibi görüldüğünü de sanmıyorum."

Nikki Brenner'ı herhangi bir sonuca götürmek istemiyordu. "Peki ya Chen ve Miller?"

"Miller bunun benim davam olduğunu söyledi." Brenner kızgınlığını gizlemedi. "Ve Stillwater Polisi'nin. Stillwater şehir sınırları dışında bir şey olana kadar bunun Washington County'nin sorunu olmadığını söyledi."

Nikki söylediklerini sindirmek için birkaç saniye düşündü. Miller genellikle bir davadan kaçmak için yargı yetkisini kullanmazdı. "Chen birincil olarak size mi yetki verdi?"

"Evet," dedi Brenner. "Bu davayla ilgili beni rahatsız eden pek çok şey var ama Kiania'nın cesedinin kendi evinden üç ev aşağıda bırakılması bana hiç mantıklı gelmiyor. Ty işe geri dönmek ya da işini kaybetmek zorundaydı. Annesi Willow'a yardım edebilsin diye geceleri çalışmaya başladı."

"Nerede çalışıyor?" Nikki işlerin yürümesi gerektiğini ve Kiania'nın üç haftadan uzun süredir kayıp olduğunu biliyordu. Tabii eğer

harcanabilir gelir, Ty'ın başka seçeneği yoktu.

Brenner, "Bir distribütör için çalışıyor, ya depoda ya da bir güzergahta," diye yanıtladı. "Neyse ki üstleri şirketin kendisi kadar kalpsiz değil. Onu depoda çalıştırıyorlar, böylece halkla muhatap olmak zorunda kalmıyor. Bu yüzden dün geceki mazereti güçlü. Ama cesedini bir komşuya bırakmak bana hiç mantıklı gelmiyor."

"Bence daha çok konuyla ilgiliydi." Nikki Mariah'yla olan olası bağlantıyı kendine sakladı ve katilin onu tam da o evde bırakma kararıyla ilgili teorisini açıkladı. "Mülkün sahip olduğu doğal mahremiyet nedeniyle fark edilmeden arka taraftan gizlice girebilir."

"Bu mantıklı," dedi Brenner. "İpler ve vahşet imza unsurları gibi görünüyor. Vahşet bana onun sadist bir piç olduğunu söylüyor. Sabah benimle otoparkta buluşmak için vaktin var mı, böylece sana en son görüldüğü yeri gösterebilirim?"

"Bana yeri ve saati mesaj at, orada olacağım," dedi Nikki. "Mümkünse sabah ofise gitmeden önce de yapabilirim."

Nikki aramayı sonlandırırken, düşünceleri Miller'a ve onun tavrına kaydı. Şerifin kafasında başka şeyler olmalıydı. Nikki, Miller'ın cep telefonunu bulana kadar rehberinde gezindi.

"Geç oldu, Nikki." Miller nadiren "alo" deme zahmetine katlanır, bu işi arayanın kimliğine bırakırdı. "Neye ihtiyacınız var?"

Nikki, "Az önce Dedektif Brenner'la konuştum," diye cevap verdi. "Kocasının dün gece için bir mazereti olduğunu söyledi."

"Evet. Ona söylediğim gibi, bu onun ve Chen'in davası." "Brenner yardım etmemi istedi."

"Güzel," dedi Miller. "Şu anda yeterli kaynağım yok. Ona seri katilin ölümden dönmesiyle ilgili teorinizi anlattınız mı?"

"Gerek yok." Miller'ın düz tavrı onu rahatsız etti. "Konu dışı, sen iyi misin?" Nikki sordu. "Bugün gerçekten gergin görünüyordun."

"Senin seri katil teorine katılmadığım için mi?"

"Çünkü seninle her konuştuğumda kaba davranıyorsun," diye karşılık verdi Nikki.

"Bak, Brenner'a muhtemelen senden haber alacağını söyledim. Sadece bu seri katil olayıyla aileyi rahatsız etme. Bırak Brenner halletsin."

onları. Daha fazla gereksiz acı çekmelerine gerek yok."

"A f f e d e r s i n i z ?" Telefonun diğer tarafındaki kişi kimdi? Telefon mu? Son birkaç yıldır bazı karanlık davalarda Kent Miller'la birlikte çalışmıştı ve zaman zaman anlaşmazlığa düşseler de Kent Miller onu hiçbir zaman açıkça reddetmemişti. Kendisine aynı şekilde davrandıkları sürece herkese saygı duyardı.

Şerifin hoş görmeyi reddettiği tek şey, herhangi birinden, herhangi bir kültüre yönelik ırkçılıktı. Bölgenin ilk siyah şerifiydi, ancak Twin Cities bölgesi ve daha az ölçüde Washington County, gerçek bir kültürel erime potasıydı: Kenyalı ve Somalili göçmenlerden oluşan büyük gruplar, Doğu Asya'nın Hmong halkının yanı sıra Meksikalı ve Hintli ailelerden oluşan büyük bir topluluk. George Floyd'un öldürülmesi tüm bölgedeki ırkçı gerilimi tırmandırmıştı ama Miller ne kolluk kuvvetlerinden ne de vatandaşlardan buna müsamaha göstermeyecekti.

"Bu tartışmaya bir saniye ara verebilir miyiz?" dedi Nikki. "Sen iyi misin? Bir şeyler mi oluyor?"

"Sadece fazla çalışıyor ve az maaş alıyorum." Miller'ın neşeli görünme çabası başarısız oldu. "Bunun doğru bir şey olduğuna beni ikna edememeniz bende bir sorun olduğu anlamına gelmez."

"Sence cinayeti gerçekten ev içi gibi mi görünüyor, Kent?" Nikki sordu. "Katilin imzası olmayan bir cesette hiç bu tür bir hasar görmemiştim."

"Gerçekten bir katili bulabilecek tek kişinin sen olduğunu mu düşünüyorsun?" diye karşı çıktı. "Yanlış anladıklarını düşündüren ne? Sanırım senden başka herkes olayı göremeyecek kadar aptal."

Nikki konuşmadan önce ona kadar saydı. FBI Akademisi'ndeki ilk haftasında Nikki kendini sudan çıkmış balık gibi hissetti. Son yıllarda kaydedilen ilerlemeye rağmen, erkek ajanların kadın ajanlara oranı hâlâ erkeklerin lehineydi. Anthony Hopkins'ın *Kuzuların Sessizliği* filmindeki Hannibal Lecter karakteri, seri katillere ve hayatlarını onların peşinde geçiren kadın ve erkeklere karşı yeni bir hayranlık uyandırmıştı. Davranış Analiz Birimi ile çalışmak isteyen potansiyel ajanların sayısı giderek artıyordu. Elwood başvurulardan o kadar bunalmıştı ki birkaç ay boyunca başvuruları kabul etmeyi bırakmıştı. Bu süre zarfında, Florida Eyalet Üniversitesi'ndeki kriminoloji programından Nikki'yi işe aldı.

Elwood onu bazı sınıf arkadaşlarının kızmasını beklemesi konusunda uyarmış, ancak onu işe almasını gizli tutmaya çalışacağına söz vermişti.

Bu iki haftadan az sürmüştü. Bu süre zarfında FBI Akademisi'ndeki diğer öğrenciler onun varlığını büyük ölçüde görmezden gelmişti ama Nikki'nin patron tarafından getirildiği haberi yayılınca kıskançlık başladı. Genç olması da yardımcı olmamıştı. O yılki programa kabul edilen diğer herkes otuzlu yaşlarında ve kolluk kuvvetlerinde kariyer sahibi kişilerdi.

Aşağılanmış bir kadın kadar cehennemde öfke yoktur derler, ancak bir kadın tarafından gölgede bırakılan yüksek başarılı beyaz erkekler çok daha kötü bir gruptur. Nikki ne zaman bir ders sırasında bir soruya cevap vermeye çalışsa, erkeklerden biri, çağrılmış olsa bile, onun yerine konuşuyordu. Çeşitli eğitimler sırasında onu fiziksel olarak zayıf göstermek için aktif olarak çalıştılar, ancak bu davranışları Nikki'nin daha çok çalışmasını sağladı.

Bardağı taşıran son damla sınıfta değil, yatakhane, karma çalışma alanlarından birinde oldu. Nikki ve başka bir kız sınıf arkadaşı seri katillerle röportaj yapmanın korkunç cazibesini tartışıyorlardı.

En büyük işkencecilerinden biri konuşmalarına karıştı. Chad'de yıldız bir sporcunun ukalalığı ve tohuma dönmüş birinin kondisyonu vardı. "Lütfen. Kadınlar orada oturup hayal edilebilecek en kötü dehşeti dinleme ve yine de duygularını kontrol etme yeteneğine sahip değildir. Sen öğrendiğini gösteremezsin, kadınlar da duygusal yüklerini saklayamazlar." Nikki'ye sırtıttı.

"Duygusal bir yüküm olmadığını mı düşünüyorsun?" diye sormuştu son derece sakın bir sesle.

"Hayır," dedi. "Bence Elwood'un seninle ilgilenmesi için Florida State'te bir tür mirasa sahip olman ya da akademide etkili olman gerekiyor. Senden çok daha nitelikli kaç kişinin programdan dışlandığını biliyor musun?"

"Benim sorunum değil," dedi Nikki.

Chad'in her sözüne asılan sersem Owen, "Merak etme," diye araya girdi. "Daha önce hiç suç mahalli bile görmedi. Seri katil mülakatlarını düşünmeye başlamadan önce bununla başa çıkıp çıkamayacağını görelim."

Her iki adam da gülmüştü.

Minnesota Üniversitesi'nde ve daha sonra Florida Eyaleti'nde geçirdiği zamanın çoğunda Nikki kimseye ailesinden bahsetmedi. Bir kaç

İnsanlar onun adını tanımıştı ama Nikki daha ona anlatmadan önce tüm hikâyeyi bilen tek kişi Elwood'du. Stillwater'dan kaçtıktan sonra, olmak isteyeceği son şey ailesini yeniden kaybeden zavallı kızdı.

"On altı yaşımıdayken"-Nikki doğrudan Owen'ın pürüzlü gözlerinin içine baktı-"Ailemi evde öldürülmüş olarak buldum. Annem yatak odasında idi, tecavüze uğramıştı, yerde kendi kanından bir havuzun içindeydi. Babam da benim odamda öldürülmüştü."

Bütün yatakhane sessizliğe gömülmüştü. "Saçmalık," dedi Chad sonunda.

"Walsh cinayetleri, Stillwater, MN, 1993. Araştırın." Gitmek için ayağa kalktı. "Bir dahaki sefere ağzını açmadan önce düşünmeye çalış, Chad."

O gün bir daha asla bir erkek tarafından korkutulmayacağına ya da saygısızlığa uğramayacağına yemin etmişti.

Nikki pişman olacağı bir şey söylemeden önce Şerif Miller'la yaptığı görüşmeyi sonlandırdı.

Yatmadan önce Lacey'yi kontrol etmek için durdu. Kızı yatağa yayılmıştı, her zamanki pelüş hayvanları ve oyuncak bebekleri de yanındaydı. Lacey gün geçtikçe daha büyümüş görünüyordu ama yatağında kıvrılmış, yanakları kızarmış, hâlâ Nikki'nin hastaneden eve getirdiği o güzel gökkuşağı bebeğine benziyordu.

O gün ormanda doğru kararı vermişti.

ON İKİ

Mark Lacey'yi okula bırakmayı teklif ettiğinden, Nikki trafiğin en yoğun olduğu saatlere denk gelmemeyi umarak sabah altıda evden çıkmayı başarmıştı. Minneapolis şehir merkezine doğru I-35'e girene kadar iyi zaman geçirmişti. Nikki HCMC ve stadyum çıkışına gelene kadar trafik saatlerce akmış gibi geldi.

Mississippi Nehri Minneapolis'in kalbinden geçiyordu; doğu tarafında Minnesota Üniversitesi, batı tarafında ise hastane ve stadyumlar bulunuyordu. Kiania en son Hyatt ve Hennepin County Tıp Merkezi'nin yanı sıra bölgedeki diğer işyerlerine de hizmet veren 7. Cadde'deki otoparkta görülmüştü.

Nikki bir park bileti aldı ve ardından güneş gözlüklerini bardak tutucusuna yerleştirdi. Alçak tavanları ve her sıra arasındaki dar alanlarıyla kapalı otoparklar her zaman klostrofobisini ateşlemişti. Nikki trafik çizgisini takip etti ve önündeki GMC Silverado'nun içindeki gümüş saçlı serseriye, sarı çizgiyi aşarak iki park yerine geri geri girdiği için korna çalma dürtüsüne direndi. Hak sahibi olmak Nikki'yi şaşırtmaktan asla vazgeçmiyordu.

Kiania çatıya park etmişti ve sabahın erken saatleri olduğu için buraya sadece bir avuç insan park etmişti. Zayıf, sarışın bir kadın merdiven boşluğu çıkışının yanına park etmiş mavi bir sedandan çıktı ve Nikki'ye el salladı. Brenner Nikki'yi kendisinininkinden üç alttaki bir yere yönlendirdi.

"Günaydın, Ajan Hunt." Brenner elini uzattı. "Bu şartlar altında tekrar karşılaştığımız için üzgünüm."

"Ben de." Nikki cipten atladi ve kuzeydoğudan esen sert rüzgâra karşı ceketinin fermuarını sonuna kadar çekti. "Küçük oğlun nasıl?"

Birlikte çalışmaya başladıklarında Brenner ilk hamileliğinin çok erken dönemlerindeydi. Yeni dedektif olduğu için iş konusunda gergindi. Nikki onun MPD'de kalmaya karar verdiğini görmekten memnundu.

Brenner, "O kutsal bir terör, tıpkı küçükken benim küçük kardeşim gibi," diye cevap verdi. "Daha iki yaşındaydı ve birkaç hafta önce ailemin evindeki avizeye ulaşmak için yemek masasına tırmandı."

Nikki güldü. "Kulağa doğru geliyor. Akıllı küçük adam da."

"Nişanlım buna becerikli diyor." Brenner gözlerini devirdi ve Nikki'nin arkasını işaret etti. "Bu Çavuş Chen olmalı. Onunla daha önce çalıştın mı?"

"Geçen yaz Stillwater'da iki küçük kız kayboldu," dedi Nikki. "Başından çok şey geçti ama iyi bir polis ve birlikte çalışması kolay." Miller'ın kışında ne varsa onu yakalamadığı sürece.

Chen, Stillwater polis arabasını durdukları yerin birkaç adım ötesine park etti. Araçtan inerken el salladı. "Benimle görüştüğünüz için teşekkürler Dedektif Brenner. Kiania'nın kaybolduğu bölgeyi görmek için sabırsızlanıyorum." Nikki'ye başıyla selam verdi. "Ajan Hunt'ın etrafta olmasından her zaman memnunum."

"Mantıklı." Brenner bir sonraki noktaya doğru yürüdü. "Burası Kiania'nın kaybolduğu gece park ettiği yer. O gün izinliydi ama bir vardiyayı tamamlaması için çağırılmıştı. Oyun sayesinde Kiania o gün normal garajı yerine bu garaja park etmiş."

Nikki başparmağını omzunun üzerinden geçirdi. "Sanırım bu 6. Cadde ile Portland arasındaki. Orası hastane personelinin park yeri, değil mi? Maç günlerinde oraya park edenlere ceza kesmiyorlar mı?"

Brenner başını salladı. "Maç günleri buraların nasıl olduğunu bilirsin. İnsanlar çok düşüncesizdir ve maçtan sonra araba hala orada olduğu sürece ceza almayı umursamazlar."

"Daha önce buraya park etmiş miydi?"

"Kocası bu çatının Kiania'nın ikinci tercihi olduğunu, çünkü vardiyası sırasında nadiren dolu olduğunu ve kendini daha güvende hissettiğini söyledi. Arabasını burada bulduk. Sürücü tarafındaki iki lastik de kesilmişti." Brenner durdukları yerin birkaç metre ötesine yerleştirilmiş kamerayı işaret etti. "Bu kamera Kiania'nın o gün gelişini kaydetmiş ama biz arabasını aramaya geldiğimizde paramparça olmuş."

"Kocası başlangıçta şüpheli miydi?" Chen sordu.

"Öyleydi," dedi Brenner. "Ama dün gece için bir mazereti var. Uyuşturucu kullanmaktan sabıkası var ve Kiania birkaç yıl önce onu kendisine vurmakla suçlamış ama sonra vazgeçmiş. Ailesi onun şeytan olduğunu düşünüyor ve ona bir şey yaptığında ısrar ediyorlar."

"Şimdi ne düşünüyorlar?" Chen sordu.

Brenner, "Yas tutuyorlar," diye cevap verdi. "Kardeşi aynı fikirde değil ama yine de onu Ty'in kaçırdığını düşünüyorlar. Sadece yardım almış." Alt dudağını endişelendirdi. "Bu tür cinayetler hakkında bildiklerimizi açıklamak onları sadece üzüyor, bu yüzden dün bu konuyu zorlamadım."

"Hiç ipucu bulamadınız mı?" Chen sordu.

Brenner ona, "Elimizdeki tek ipucu birkaç geçiciden geldi," dedi. "Her iki adam da bölgedeki üniformalılara aşina ve sorun çıkarmalarıyla bilinmiyorlar. Jerry ve Vernon -tanıklar- buradaki topluluğun fiili liderleri sayılırlar ve Kiania'nın kaybolduğu gece tıp merkezinin dışında ona yiyecek getirdiğinde Kiania ile Ty arasındaki etkileşimi görmüşler. Tartışmışlar ve Kiania sonunda ellerini kaldırıp yemeği yemeden içeri girmiş. Ty yemeği Jerry ve Vernon'a verdi.

Chen güvenlik videolarına yeni bir gözle bakmak istedi ve otoparkın güvenlik merkezine gitti.

Normalde Nikki olası bir şüpheliyi arayıp görüşme talep etmezdi. Birini oyundan düşürmenin en iyi yolunun habersizce evine ya da iş yerine gelmek olduğunu deneyimleriyle öğrenmişti. Şaşkınlık genellikle yüz ifadelerini kontrol etmeyi zorlaştırır, bu da bir yalancıyı tespit etmeyi kolaylaştırırdı. Brenner'la Kiania Watson'ın kocası Ty hakkında konuştuktan sonra Nikki kuralını bozdu ve dedektiften arayıp uğrayıp uğrayamayacağını sormasını istedi.

Ty Watson ilk başta buna hazır olmadığını söyledi. Medyanın yoğun ilgisi sayesinde, Kiania'nın cesedi bulunduğundan beri kendisi ve kızı eve gitmemişti. Yerel haberler sadece Ty'ı suçlamakla ilgileniyor gibiydi.

Brenner onu FBI'ın kendisini yönlendirmekle değil bir dizi cinayeti soruşturmakla ilgilendiğine ve Kiania'nın deneyimli bir avcının kurbanı olabileceğine ikna etmeyi başardı.

Brenner, "Ajan Hunt sadece Kiania hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyor," dedi. "Kurbanın düşünce yapısını ve genel hayatını anlamak katili bulmanın büyük bir parçası."

Ty sonunda kabul etti ve Nikki adresi GPS'e girdi. GPS, Nikki'nin dokunmatik ekranında Smyth County, Virginia numarasının belirmesiyle aynı anda eyaletler arası yoldan çıkması için uyarı verdi.

"Şerif Yardımcısı Horner, çağırma geri döndüğünüz için teşekkürler." Horner, 2014 yılında ormanda Nikki'nin izini süren ve sonunda onu kurtaran şerif yardımcısıydı.

"Dün sana geri dönmediğim için üzgünüm," diye cevap verdi. "Aramadan önce biraz araştırma yapmak istedim. Mariah Gonzales'in cinayetinden dolayı herhangi birinin tutuklandığını ya da suçlandığını bilmiyordum."

"Minnettarım," diye yanıtladı Nikki. "Johnny Trent adında bir adam Kuzey Carolina'da, neredeyse hiç polis ya da sağlık personeli olmayan küçük bir ilçedeki küçük bir parkta ölü bulundu."

"McDowell County," diye açıkladı Horner. "Camlar açılmıştı ve araç gölge olmayan bir alana park edilmişti."

Bu da hızlı çürümeyi garanti eder, fiziksel tanımlamayı zorlaştırır. "Parmak izi yok mu?"

"Ceset çoktan ölmüştü, en azından McDowell County adli tabibi için. Çok fazla kaynakları yok."

"Araba saklanmış mıydı?" Eğer önsezisi doğru çıkarsa, katil ayak işlerini halletmiş, arabayı düzgün bir şekilde araştırılamayacak bir ilçede bıraktığından emin olmuştu.

"Hayır," diye cevapladı Horner. "İnsanların hemen hemen her gün balık tuttuğu bilinen bir göle park ettim."

"Sınırlı kaynaklara sahip bir ilçede bulunacağı bu kadar garanti miydi?"

"Doğru," dedi Horner. "Bazı telefon görüşmeleri yaptım ve cesedin ilk başta çürüme nedeniyle teşhis edilemediğini öğrendim. Cesedin katile ait olduğunu belirlediler çünkü araba Zebulan Wahler'te aitti ve içinde Mariah'nın kaçırıldığı sırada taktığı çorapla eşleşen bir bilezik ve çorap bulundu. Daha sonra adamın Johnny Trent olduğu tespit edildi." Horner iç çekti.

"Nasıl öldü?" Nikki yerel polisin sınırlı imkânlarını anlıyordu ama eyalet ve federal kaynaklara ne olmuştu? Nasıl olmuştu da bu kadar çok insan bu konuda topu taca atmıştı?

Horner, "Ceset oldukça çürümüştü," dedi. "Mesajınızı aldıktan sonra oradaki adli tabibi aradım. Yerel polis, siz yaralıyken olayı takip etmesi için gönderilen FBI ajanına danıştı. O da otopsi için kaynaklarını boşa harcamamalarını çünkü işlerinin çok yoğun olduğunu ve doğru adamı bulduklarından emin olduğunu söyledi."

"Sana ajanın adını verdiler mi?" Nikki hangi ajanın Horner ve Smyth İlçesi Şerif Ofisi'ndeki diğer kişilerle konuşmayacak kadar dikkatsiz olabileceğini bilmek istiyordu. Elwood'a rapor veren hiç kimse böyle dikkatsiz bir şey yapmazdı. Mariah'nın katiliyle başka kurbanlar arasında bağlantı kurmayı başarırca, en azını yapmış olan ajanın izini sürecekti ve onu şu anda taşıdığı suçun bir kısmını paylaşmaya zorlayacaktı.

"Yazdım," diye yanıtladı Horner. "Henry Garcia."

Nikki neredeyse önündeki ışıktaki duran Mercedes'e arkadan çarpıyordu. "Henry Garcia?" Büro'da birden fazla Henry Garcia olabilirdi. Büro devasa bir kurumdu ve Garcia'nın adı alışılmadık bir isim değildi.

"Quantico. Kuzey Carolina yetkililerine SSA Elwood tarafından gönderildiğini söylemiş."

Nikki'nin boğazı kurudu. Garcia Mariah'nın adını tanımış olmalıydı. Onun dikkatsiz hatası daha fazla kadının hayatına mal olmuştu, Nikki'nin katil yerine bebeğini seçme kararına değil. Bu kadar nazik olmasına şaşmamalıydı. Nikki'nin Elwood tarafından gönderilen kişinin kendisi olduğunu öğrenmesinin an meselesi olduğunu elbette biliyordu.

"O taş hakkında bir şey söylememene şaşırdım."

Horner'in sorusu Nikki'yi durdurdu. "Hangi kaya?" O günle ilgili sisli hafızasını yokladı, ama yalnız geçirdiği saatlerin çoğu

orman sadece bulanık görüntülerdi.

"Oraya vardığımda ağaca yaslanmıştın. Bana katilin dağdan aşağı kayarken kendini kayaya çarpmış olabileceğini söylemiştin. Kendini oraya sürüklediğini ve kayayı sabitlediğini hatırlamıyor musun?"

"Hayır." Konuşurken aklından bir anı geçti ama Nikki onu kavramayı başaramadı.

Horner ona, "Bacaklarının altında yere koymuşsun, rüzgârdan korumuşsun," dedi. "Benden onu bir kanıt torbasına koymamı ve SSA Elwood'a götürmemi istediniz."

"Yaptın mı?"

"Hastanede sizi görmeye geldiğinde bunu ona bizzat ben verdim. Ondan DNA örneği alabileceklerini düşünmüştün. Elwood çok gözenekli olmasından korkuyordu ama laboratuara götürüp kontrol ettireceğini söyledi."

Nikki Horner'a yardımı için teşekkür etti. Elwood'la yaptığı konuşmayı hatırlamıyordu ama eğer onu laboratuvara götüreceğini söylediyse, o zaman öyle yapmıştır. Taşın yıllar önce atılmamış olması için dua etti.

Nikki'nin bir an önce Courtney'yle konuşması gerekiyordu. Ama Kiania'nın ailesi önce gelmeliydi. Garcia'yla yüzleştğinde Liam'ı da yanına çekecekti, çünkü şu anda Nikki adamı boğazlamadan durabileceğinden emin değildi.

ON ÜÇ

Nikki arabayı sürerken sakinleşmeye çalıştı. *Herkes hata yapar. Sen de hatalar yaptın, Nikki.*

"Evet, ama bu şekilde değil." Boş ciple konuştu. "Kibri ve tembelliği kaç kişinin hayatına mal oldu?"

Peki ya Tyler?

"Peki ya annesiz kalan tüm çocuklar?" Yüzü öfkeyle yanıyordu. Garcia, Mariah'nın adını tanımış olmalıydı ve böyle korkunç bir vaka için seyahat etmeyi kesinlikle hatırlıyor olmalıydı. Bu Kiania'ya olanları değiştirmezdi ama en azından bir yön bulabilirlerdi.

Belki de yapmazlardı. Nikki'nin sorunu bu değildi.

Onlara dün söylemesi gerekirdi ama düpedüz yalan söylemişti. Ona nasıl güvenebilirlerdi?

Şimdilik bunu düşünmeyi bırakmalıydı. Ty Watson kuşklarına rağmen onunla konuşmayı kabul etmişti. Başka bir şansı olmayabilirdi.

GPS, Woodbury şehir sınırlarını karşılama tabelasından en az bir blok önce bildiriyordu.

75.000'den fazla insan Woodbury banliyösünü evi olarak görmektedir. Kasaba, Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin Amerikan yerlilerini rezervasyonlara zorlamasının ardından Minnesota'daki kongre ilçelerinden birinden türemiş ve adını Levi Woodbury'den almıştır,

hukuk fakültesine giden ilk Yüksek Mahkeme Yargıcı. Nikki, Tamica Watson'ın sokağından sola döndü. Brenner'a göre, Ty'ın annesi onu tek başına büyütmüş, öğretmenlik diplomasını alırken öğretmen yardımcısı olarak çalışmıştı. Woodbury'nin City Walk semtindeki apartman dairesi, çalıştığı ortaokula arabayla sadece beş dakika uzaklıktaydı.

Liam park halindeki Prius'unun yanında durmuş, güneş kızıl saçlarında parılıyordu. Şerif Yardımcısı Horner'ın az önce söylediklerinden sonra soğukkanlılığını yeniden kazanmak için birkaç saniye düşündü. Kiania'nın kocasıyla konuşurken Liam'a Garcia'dan bahsetmek ikisini de kızdıracak ve dikkatlerini dağıtacaktı. Haberler bekleyebilirdi.

Liam sabahını Kuzey Dakota ve Kuzey Michigan'daki kadın cinayetlerine karışan kolluk kuvvetleriyle temas kurmaya çalışarak geçirmişti. "Ne buldun?"

"Pek bir şey yok. Detroit polisi otopsi raporu da dahil olmak üzere Kara Smith hakkında ellerinde ne varsa bana gönderiyor."

"Peki ya Kuzey Dakota'daki kurban?"

"Sadece adının Audrey Ritter olduğunu söylediler. İlçe şerifine bir mesaj bıraktım," dedi Liam. "Peki ya sen?"

Nikki, "Kiania'nın o gün işe gitmemesi gerekiyordu," dedi. "Birkaç evsiz adam Ty'ı karısıyla tartışırken görmüş. Evsizler camiasında iyi tanınıyorlar ve HCMC çevresinde çok zaman geçiriyorlar. Başka ne görmüş olabileceklerini bilmek istiyorum. Brenner Minneapolis polisine onları bulduruyor."

Etkileyici bordo saç örgüleri olan iri yapılı siyah bir kadın verandaya çıktı. "Eğer basınsanız, burası özel bir mahalle."

Nikki rozetini kaldırdı. "Ona her şeyi yeniden yaşattığım için üzgünüm ama Dedektif Brenner daha önce aradı ve Ty ile konuşmamı ayarladı. Müsait mi?" Kadına yaklaşırlarken ses tonunu hafif tuttu. "Sadece Kiania ve hayatının son bir iki haftası hakkında bilgi almak istiyorum. Siz Bayan Watson mısınız?"

Yüzü yumuşadı. "Bana Tamica de. Ben olmadan onunla konuşamazsın ve bunu kaydediyorum. Oğlum Kiania'ya asla zarar vermez."

"Sana inanıyorum." Nikki potansiyel bir şüpheliye karşı her zaman bu kadar açık sözlü olmuyordu ama Ty'ın karısını öldürdüğünü düşünmüyordu.

"Hadi o zaman."

Onu konağa kadar takip ettiler. Tamica onları merdivenlerden geçirip mutfaga götürdü. Uzun boylu, sırik gibi açık tenli bir adam mutfak masasında oturuyordu, gözleri kırmızıydı. "Ty, tatlım. FBI ajanları burada."

Onlara baktı ve başını salladı.

Tamica onlara oturmalarını söyledi. Nikki kendini ve Liam'ı tanıttı ama onlar Ty'a herhangi bir soru sormadan Tamica söze girdi. "Kiania'nın ailesi geçmişte yaptığı birkaç hatanın Ty'ın bunu ona yapmış olabileceği anlamına geldiğini düşünüyor. Kesinlikle hayır."

"Anlıyorum." Tamica Watson'ın bekâr bir anne olarak üç çocuk büyüttüğünü biliyordu. Ty en küçükleriydi ve kardeşlerinin kariyerleri onunkini gölgede bırakıyordu. Kız kardeşi avukat yardımcısı, erkek kardeşi ise St. Paul'deki popüler bir restoranda şef yardımcısıydı. Ty çoğu zaman teslimat şoförü olarak çalışıyordu ama depolarda da çalışmıştı. Brenner Nikki'yi Ty'ın omzunda bir çip olduğu konusunda uyarmıştı.

Nikki, "Öncelikle kaybınız için çok üzgün olduğumu söylememe izin verin," dedi. "Uyuşturucu meselesini aradan çıkaralım. Çocukken ot satmaktan tutuklandığını biliyorum. Umurumda değil."

Tamica ve Ty şaşırmış görünüyordu. "Sen istemiyor musun? Herkes öyle görünüyor."

"Ayrıntılara girmeyeceğim," dedi Nikki nazikçe, "ama bunu duymak yine de zor olacak. Kiania'nın ölümü çok şiddetli oldu. Öldürülmeden önce belirsiz bir süre boyunca esir tutuldu."

Ty başını ellerinin arasına aldı ve hıçkıra hıçkıra ağladı. "Bunu Kiania'nın ailesine anlat. Beni hiç sevmediler. Şimdi de cinayetten tutuklanmamı istiyorlar."

"Kiania'nın ailesinin durumu iyi," dedi Tamica. "Sabıka kaydını ya da mavi yakalı işini beğenmediler. Kiania, ona karşı tutumları yüzünden haftalardır onlarla konuşmuyordu, değil mi?"

Ty başını salladı.

"Senden hoşlanmamalarının tek nedeni bu mu?" Nikki sordu. "Onlara gerçek bir neden de verdin mi?"

"Hayır, yapmadım." Ty utanmış görünüyordu. "Bir kulüpte tanıştık. Bir yere varacağımızı sanmıyordum, bu yüzden yalan söyledim ve ona teslimat servisi için çalışmak yerine sahibi olduğumu söyledim. Evlenmeden önce ona gerçeği söyledim ama bu beni bir şekilde ailesinin gözünde kalıcı bir yalancı yaptı."

"Bize onu en son ne zaman gördüğünü anlatabilir misin?" Liam sordu. "O gün işe gitmemesi gerekiyordu, değil mi?"

"Evet," dedi Ty. "O gün Pazar günü işe gitmesi konusunda kavga etmiştik. O nöbetçiydi ama ben zaten fazladan bir vardiya almıştım. Hastane başka birini çağırabilirdi. Kiania her zaman işini yapabilecek tek kişinin kendisi olduğunu düşündü, bu yüzden yine de hastaneye gitti ve ben de işe gidebilmek için Willow'a bakması için annemi bulmak zorunda kaldım."

Brenner, Ty'ın ilk ifadesini Nikki'ye e-posta ile göndermiş ve daha sonra bunu takip etmişti. Hikâyesi tutarlı kalmıştı. "İşe gittikten sonra onu gördün mü?"

"Öğle yemeği saatinde gittim. Ya da akşam yemeğinde, sanırım," dedi. "Oraya çok fazla teslimat yapıyorum. Benden ona yiyecek bir şeyler getirmemi istedi."

"Hastanede ne kadar kaldın?" Nikki otopark görüntülerinin Ty Watson'ın saat 11 civarında geldiğini ve elli dakika daha ayrılmayacağını gösterdiğini zaten biliyordu.

"Çok uzun sürmedi," dedi. "Tekrar tartışmaya başladık. İçeri geri döndü ve ben de telefonumu kapattım. Saatlerce eve gelmeyince bir şeylerin ters gittiğini anladım."

"Tabii ki polis ayak sürüdü," dedi Tamica. "Yetişkinler her zaman kasıtlı olarak kaybolur ve Kiania'nın o bebeği asla bırakmayacağı önemli görünmüyordu."

"Otoparkta neden bu kadar uzun zaman geçirdin Ty?" Nikki sordu. "Aracınız o gece yaklaşık elli yedi dakika boyunca kapalı otoparkta kaldı, ancak onunla sadece kısa bir süre konuştunuz."

Ty'ın çenesi sıkıştı. Annesi gözlerini devirdi ve kolunu okşadı. "Tatlım, sadece söyle ona. Gerçeği öğrenmek için burada."

"Çok kızmıştım," dedi Ty. "Kiania damarıma nasıl basacağını biliyor. Arabayı sürmeden önce sakinleşmem gerektiğini biliyordum." Tekrar gözlerini kaçırıldı.

"Sakinleşmek için ne yaptın?" Liam sordu.

"Biraz OG Kush tüttürdüm," dedi açıkça. "Bunun yanlış olduğunu biliyorum. Başlangıçta polise söylemedim çünkü işimi kaybetmek istemedim. On yedi yaşımdan beri sigara içmiyorum. En azından ben içmiyordum. Birkaç fırt çektim ve uykuya daldım." Elini sık kesilmiş saçlarının üzerinde gezdirdi. "Dediğim gibi, toleransım yok."

"Kiania onu takip eden birinden bahsetti mi? Ya da otoparkta onu tedirgin eden birinden?"

"Otoparktaki herkes onu tedirgin ediyordu," dedi Ty. "Geceleri çalışıyordu. Evsizler gelip gidiyor. Çoğu zararsızdır ama birkaç saldırı olmuştur. Fiziksel değil, gasp gibi."

"Garajlardaki evsiz toplulukla herhangi bir sorunu var mıydı?"

"Bana hiçbirinden bahsetmedi ama birkaç tanesiyle ayaküstü konuştuğunu biliyorum. Onu tedirgin etmediler. Beni gerdiler ama o dinlemedi."

"Doğum izninden sonra işe döneli ne kadar oldu?" Liam sordu.

"Birkaç hafta." Ty'ın sesi kesildi. "Willow annesini asla tanıyamayacak."

Doğum sonrası kadınlar onun imzasının bir parçası gibi görünüyordu. Nikki onun fark edilmeden kadın doğum muayenehanelerinde takılmanın bir yolunu bulup bulmadığını merak etti. Soruyu Ty ve Tamica'yı yönlendirmeden ifade etmenin bir yolunu bulmaya çalıştı.

Nikki, "Kiania'nın o son günlerde gittiği yerleri düşünelim," dedi.

"İşe gitti ve eve geldi," dedi Ty. "İşe geri dönmek onun için gerçekten zor oldu ama işini de çok seviyor. Ya da seviyordu."

"Altı haftalık kontrolden ne kadar süre sonra işe geri döndü?" Nikki daha fazla bilgi vermeden kadın doğum ofisine atıfta bulunmaya çalıştı. "Sanırım o sırada kadın doğum uzmanıyla görüşmüştür?"

Ty başını salladı. "Onu altı haftalık kontrole götürdüm. Bebeği de getirdik. Doktorun doğum yaptırdığı çocukların fotoğraflarından oluşan bir duvarı var. Biz de ona bir tane getirdik."

Nikki, Kiania'nın OBGYN'inin yerini ve doktorunun adını doğruladı. "Büyük bir tıp binasında mı? Bir süitte mi?"

Ty başını salladı. "Biliyor musun, şimdiye kadar unutmuştum ama Kiania onu her zaman ürküten bir saha çalışanını işaret etti. Biz çıkarken dışarıda bir şeyler yapıyordu, bu yüzden yanından geçmek zorunda kaldık."

"Neden onu ürküttüğünü sana söyledi mi?" Nikki poker yüz ifadesini korudu ve stratejisinin işe yarayacağını umuyordu.

"Sadece onun kadınlara tuhaf baktığını düşünüyordu."

"Bu adam hakkında bir şey hatırlıyor musun?" Liam sordu. "Boy, ten rengi, dövmele?"

"Orta boylu ve çok solgundu," diye yanıtladı Ty. "Tıraşlı kafasını hatırlıyorum, güneş parıltıyordu. Aşırı ısınmış görünüyordu."

"Ne giydiğini hatırlıyor musun?" Nikki sordu. Sorusunu Tamica ve Ty'ı yönlendirmeden nasıl ifade edebilirdi? "Onun bir toprak adamı olduğunu düşündüren neydi?"

"Bir kapıcıya benziyordu ama Kiania onu sadece dışarıda çevre düzenlemesiyle uğraşırken görmüştü."

Ayrıldıklarında Nikki Liam'a, "Kiania Hennepin County Healthcare için çalışıyordu," diye hatırlattı. "Kadın doğum uzmanı şehir merkezindeki HCMC Uzmanlık Kliniği'nde bulunuyor. Kendall'ı ara ve temizlik hizmetleri için kimi kullandıklarını öğren. Çalışan kayıtları için bir mahkeme celbi alması gerekiyor, ancak özel klinikte çalışmış olabilecek orta boylu, kel bir çalışanı sorduğuna emin olun."

"Bunu yapabilirim," dedi Liam.

"Hayır, Garcia'ya Kuzey Carolina polisinde benim için davayı bitiren ajan olduğunu neden bana söylemediğini sorduğumda benimle gelmeni istiyorum."

Liam ona baktı. "Şaka yapıyorsun."

"Burada işimiz bitene kadar sana söylemek istemedim." Nikki cipini çalıştırdı. "Smyth County'den Şerif Yardımcısı Horner buraya gelirken beni aradı. Garcia Quantico'dan gönderilen ajandı."

Nikki, Horner'ın ona ne söylediğini hemen açıkladı. "Takip etmediği için kendini kötü hissediyormuş ama şerif ona bu işi federallere bırakmasını söylemiş."

"Garcia senin bildiğini biliyor mu?"

Nikki başını salladı. "Seni bekledim. Onu öldürmemi engelleyecek birine ihtiyacım var."

Liam da bu haberi en az onun kadar iyi karşıladı. Omuzlarında sayısız kadının hayatının kısa kesilmesinin suçluluğu yoktu ve biraz daha objektif olabilirdi ama Garcia ofisi haberlerden uzak tutmakla gurur duyuyordu. İkiyüzlülük ikisinin de gözünden kaçmamıştı.

"Kanıtlar hâlâ mevcutsa, 2014'teki katilin DNA'sını bulma şansımız olabilir."

ON DÖRT

Nikki ve Liam sekiz dönümlük kampüsteki kendilerine ayrılmış park yerlerinden FBI binasına birlikte yürüdüler. Woodbury'den arabayla gelmek ikisine de sakinleşmek için zaman kazandırmıştı.

Nikki, "Kırmızı ışıktaki her sıkıştığım da biraz araştırma yaptım," dedi. "Önce laboratuvarı arayıp Courtney ile konuşmamız gerekiyor."

Liam ona, "Eğer bir şeyi olsaydı arardı," dedi. "Sinirlenecektir."

"Mesele o değil." İkisi de çalışan girişine girmek için kimliklerini okuttu. "Bulduğum taşı test edip edemeyeceğini bilmek istiyorum - eğer hâlâ varsa." Asansöre doğru yürüdü. "2014'ten bu yana test konusunda pek çok gelişme oldu. İlk olarak 2008 Ebola salgınından sonra gıda güvenliği için yaratılan M-Vac, patojenleri ayıkıyor ve sterilizasyon konusunda çok daha iyi bir iş çıkarıyor. Kısa bir süre sonra, biyoloji bilimcileri bunun DNA ekstraksiyonu için yararlı bir araç olabileceğini fark ettiler ve kendi versiyonlarını yarattılar. İronik bir şekilde, bir kayadan DNA elde ederek yirmi yıllık bir suçun çözülmesine yardımcı oldu."

"Bir tane var mı?"

"Emin değilim," diye itiraf etti Nikki. "Oldukça pahalılar. Ama eyaletin ana laboratuvarı olarak bizde de bir tane olmalı."

Nikki ve Liam asansörden dördüncü kata çıktılar. DNA laboratuvarına ulaşana kadar uzun koridorda ilerlediler. Nikki düğmeye bastı. "Court, biziz."

Kapı kayarak açıldı ve steril laboratuvara girdiler. Nikki bilim adamlarının arasında kendini hep yabancı hissetmişti. Bilim bir yana, Nikki günde sekiz saat boyunca bir akvaryumda kapalı kalmayı hayal bile edemezdi. "Kiania'nın gömleğinden biyolojik kanıt elde etme şansımız oldu mu?"

Courtney özür diler gibi baktı. "Nada."

Liam Melissa'ya gülümsedi, uzun boyu onu küçümsüyordu. "Ajan Wilson."

Melissa başıyla onayladı. "Sana elimi uzatırdım ama eldivenlerim var. Melissa Young, DNA laboratuvarı teknisyeni."

Nikki daha fazla bekleyemedi. "Mariah'nın katilinin DNA'sı elimizde olabilir."

Courtney büyüteçli gözlüğünü çıkardı. "Nasıl?"

"Dağdan inerken bir kayanın üzerinde kan bıraktı. Sanırım onu güvence altına aldım ve Şerif Yardımcısı Horner'a DNA testi için Elwood'a gittiğinden emin olmasını söyledim."

"Hâlâ orada mı?" Courtney'nin gözleri parladı. "Bundan hiç bahsettiğini hatırlamıyorum."

"Emin değilim," dedi Nikki. "Elwood'u arayıp gidip bakmasını istemeden önce M-Vac'ın uygulanabilir olduğundan emin olmak istedim." Test mümkün değilse emekli akıl hocasından Georgetown'dan Quantico'ya uzun bir yolculuk yapmasını istemedi.

"Bir M-Vac ilk kez 2015'in başlarında bir kaya üzerinde kullanıldı. Mariah'nın öldürülmesinden bir yıldan az bir süre sonra." Courtney onun aklından geçenleri okumuş gibiydi. "Taşı hatırlamadığın için kendini suçlamaya başlama. İkinci derece beyin sarsıntısı geçirdin."

"Ben de kendime sürekli bunu söylüyorum," diye cevap verdi Nikki. "M-Vac'iniz var mı? Eğer yoksa, bir tane olan bir ajans bulmalıyız."

Courtney'nin gözleri dans etti. "Hernandez'i gitmeden önce bir tane almaya ikna ettim. Kullanmak için bir şans bekliyordum."

Melissa onun dirseğinin dibinde durdu. "Bunun bizde olduğunu biliyordum." "Çünkü biz bilmiyoruz." Courtney'nin gülümsemesi dostçaydı ama ses tonu

kararlıydı. "Bende bir tane var. Onu kullanma yetkisi olan tek kişi benim." "Tam olarak nasıl çalışıyor?" Liam sordu.

"Temelde ıslak bir vakum," diye yanıtladı Courtney. "Temizleme ve diğer normal yöntemlerin işi halledemediği yüzeyler için harika." Nikki'ye baktı. "Eğer taş hâlâ kanıt olarak duruyorsa, Quantico'ya kendim giderim."

Courtney'nin yüksek yetkisi, gözetim zinciriyle ilgili sorunları önlemek için ASAC tarafından eşlik edilmesine izin vermelidir. "ASAC almanı onayladığı ve sen de hemen buraya döndüğün sürece sorun çıkmayacaktır."

Nikki ve Liam koridorda Garcia'nın açık ofis kapısına doğru yürüdüler. Buraya gelirken ona ne söylemek istediğinden ve bunu işini kaybetmeden nasıl yapacağından başka bir şey düşünmemişti. Garcia masasında oturmuş, pencereden dışarı bakıyor, onların varlığından habersizdi. Dün konuşması gerektiğini bile bile nasıl orada oturabiliyordu? Nikki'nin öğrenmeyeceğini mi sanıyordu?

Açık kapıya vurmak için yumruğunu kaldırdı ama Garcia dönüp onlara baktı. Garcia her zamanki yarı kibirli doğal ifadesi yerine dayak yemiş bir adam gibi görünüyordu. "Özür dilerim Nicole. Yemin ederim, o olduğunu sandım."

Buna hiç hazırlıklı değildi. Liam onun dirseğini dürttü ve ofise girip masasının önündeki iki sandalyeye oturdular.

"Neden?" Nikki sorusunu basit tuttu. Garcia mükemmel değildi ama beceriksiz bir ajan da değildi. Onun gerekçesini duymak istiyordu.

Garcia, "Öncelikle ceset çok kötü durumdaydı," dedi. "Yapısı ve boyu eşkale uyuyordu, ölen çiftlik sahibinin arabasındaydı ve diğer şeylerin yanı sıra Mariah'nın bileziği vardı."

"Katil hakkında çok daha fazla ayrıntı vardı." Gözlerini Garcia'ya dikti. "Onunla yüz yüze geldim. Göz rengini, cilt tonunu biliyordum."

Garcia, "Raporda bunu gözden kaçırmışım," diye cevap verdi. "Dürüst olmak gerekirse tam olarak okuduğumdan emin değilim."

"Nasıl okumazsın?" Liam talep etti.

Garcia daha dik oturdu. "Buraya kişisel meselelerinizin davalarınızı mahvetmesine izin vermemeniz için gönderilmemin bir nedeni var. On yıl önce ben de yaptım ve bunu yapmamayı öğrenmek için elimden gelen her şeyi yaptım. Bu bilgeliğin bir kısmını size aktarmayı umuyordum."

"Yanlış umut," dedi Nikki. "Biz insanız. Duygusal olarak dahil olmamak mümkün değil."

"Tam olarak kastettiğim bu değil," dedi Garcia. "Karmaşık bir boşanmanın ortasındaydım. Karım başka bir adamdan hamile kaldı." Pembe

yanaklarında güller açtı. "Çocuk sahibi olamam. Bu yüzden aldattığımı biliyordum. Benim hatam olduğunu, hiç evde olmadığını söyledi ve haksız da değildi. Lisede sevgiliydik." Garcia boğazını temizledi, sesi gergindi. "Bunu pek iyi idare edemedim. Mariah'nın davasında topu taca attım ve açıklayamayacağım kadar üzgünüm."

Nikki'nin öfkesi azaldı. Garcia gururlu bir adamdı ve bu onun için kolay olamazdı. Her ne kadar yargılamak istese de, son birkaç yıldır Liam ve onun yapmadığı hiçbir şeyi yapmamıştı.

"Biliyorum." Bunu düzeltmenin tek yolu katili şimdi bulmaktı. "DNA'da bir şansımız olabilir."

"Dünkü kurbandan mı? Tırnaklarını alıp onu temizlediğini sanıyordum."

"O yaptı." Nikki taş hakkında açıklama yaptı. "Pek bir şey hatırlamıyorum ama Horner, adamın taşa kan bıraktığını gördüğüme dair ifademle birlikte Elwood'un bunu kanıt olarak aldığını söyledi. Bu gece Elwood'u arayacağım."

"DNA alabilir miyiz?" Garcia sordu. "Kayalar genellikle çok gözeneklidir."

"Courtney iyi bir şans olduğunu düşünüyor. M-Vac aslında gıda güvenliğini test etmek için tasarlanmıştı, ancak bir taş da dahil olmak üzere son derece zor maddelerden DNA toplamak için modifiye edildi. Eğer taş hâlâ kanıt olarak duruyorsa, Quantico'ya gidip onu alabilir ve emir komuta zincirimiz güvende olur. Bütçe için onay almanız gerektiğini biliyorum."

"Eğer taş Elwood'un elindeyse ve Courtney ondan biyolojik kanıt elde edebileceğini düşünüyorsa, uçuş ve masraflarını kendi cebimden karşılayacağım."

Liam, "Başka kurbanlar için veri tabanlarını araştırmaya devam edeceğiz," dedi.

"Bilmekten korkuyorum." Nikki, Ty'ı ziyaret ettiğinden beri, Willow'un annesini hiç tanımamış olmasından duyduğu acıyı düşünmeden edemiyordu. Kendi annesini on altı yaşında kaybetmek korkunçtu ama onunla geçirdiği yıllar vardı. Başka kaç bebeğin böyle bir şans olmamıştı?

Başka olmayacak. Bu sefer onu durduracağım.

ON BEŞ

"Pizzayı aldığın için teşekkürler." Rory kalan parçaları folyoya sararken Nikki tabağını lavaboda yıkadı. "Bugün başka bir şey yediğimden emin değilim." Nikki eve ancak Rory'nin Lacey'yi gece için ailesine bırakmasından sonra gelebilmişti. "Başka soru sormadı mı?"

"Sadece dinlendiğinden emin olmak istedi." Rory karton kutuyu parçalayıp geri dönüşüm kutusuna attı. "Bana mı öyle geliyor, yoksa dördüncü sınıf yerine ortaokula geçmiş gibi mi hissediyor?"

"Bana hâlâ bazen 'anne' dediği için minnettarım." Mutfak Lacey olmadan sessizdi, ama onun bıraktığı eşyalar yakında döneceğini sürekli hatırlatıyordu. Lacey kendini eğlendirmekte her zaman başarılı olmuştu, çoğu zaman evin her tarafına dağılan bir sürü oyuncak ve pelüş hayvan taşırdı. Bu okul yılında Nikki dışarıda daha az oyuncak ve oje ya da pulsuz ve kelebeksiz giysiler gibi daha çok büyük kız eşyası bırakıldığını fark etti. "Ben onun yaşındayken hala bebeklerle ve Barbie'lerle oynardık. Okulda aldığı bazı yetişkin eşyalarını hiç duymamıştım."

Nikki sesinin bu kadar yaşlı çıkmasından nefret ediyordu. "Şimdi onun yaşındaki pek çok kız hâlâ küçük çocuk olmak isteyenlerle dalga geçiyor." Günümüz teknolojisi çocukların çok hızlı büyümesini kolaylaştırdı.

Nikki tabaklarını yıkayıp bulaşık makinesine koydu. Nikki onunla tanıştığında Rory çocukluğunun geçtiği evin büyük bir bölümünü yeniden düzenlemişti ama Lacey Eylül'de okula döndükten sonra mutfağı yenilemekle ona sürpriz yapmıştı. Rory başarılı bir inşaat işi yürütüyordu ve masrafları kendisine ait olmak üzere yeni fayanslar, dolaplar ve tezgahlar yaptıracakmıştı. Dolapları sökmeye başladığında, Nikki onun da kendi evlerinde çalışamayacak kadar bunalmış diğer müteahhitler gibi olacağından endişelenmişti. Mark ve babaları yardım etmiş ve proje bir haftadan kısa bir sürede tamamlanmıştı. Şık Dekton taşı ve kiraz dolapları çok sevmişti. Hâlâ sürgülü raflara alışmaya çalışıyordu.

"Günün hakkında soru sormaya cüret edebilir miyim?"

Nikki omuz silkti. "Bugün attığınız yeni temel hakkında daha fazla şey duymak isterim."

Güldü. "Eminim öyledir." Rory onun omuzlarına masaj yaptı. "Fazla konuşmadığınızı biliyorum, ama eve döndüğünde gözlerinde o bakış vardı."

Nikki onun göğsüne yaslandı. "Ne bakışı?"

"Nasıl tarif edeceğimi bilemiyorum," diye yanıtladı Rory. "Yorgunluk ve öfke arasında bir şey."

"Çok uzak değil." Nikki arkasını döndü ve tezgâha yaslandı. "Böyle çok mu görünüyorum?"

"Sadece en kötü durumlarda." Yeşil gözleri onunkileri aradı. "Genellikle kötü bir günün ardından. Ne öğrendin?"

Nikki'nin duygusal tarafı ağlamak istiyordu ama o kutuyu açmak hazır olmadığı tartışmalara yol açacaktı. "Beni Appalachia'daki ormanda bulan şerif yardımcısı bugün aradı." Nikki Rory'ye taştan söz etti. "Mahkemede kullanamamak bile, bu bir başlangıç noktası. Ne yazık ki yardımcının elindeki tek yeni bilgi bu değildi. Patronum, Mariah'yı Johnny Trent'in öldürdüğünü kabul eden ve davanın kapatılmasını öneren ajandı."

"Garcia'nın şimdiye kadar bundan bahsetmesi gerekmez miydi?" diye sordu Rory. "Ona ne kadar süre bağırdın?"

"Ben yapmadım," diye cevap verdi Nikki. "Sanki ben hiç hata yapmamışım gibi. Bahane üretmeye çalışmadı. Ne kadar kızmak istesem de kızmadım."

Rory, "Umarım Courtney'nin fikri işe yarar," dedi. "Şerif yardımcısı taşı sana mı getiriyor?"

Nikki taşa Elwood'un sahip olduğunu açıkladı. "Quantico'nun taşı uzun zaman önce kanıtlardan temizlemiş olması mümkün. Umarım Elwood onu bir şekilde güvende tutmayı başarmıştır."

Rory ona, "Haberlerde hâlâ kocasının yapmış olabileceği söyleniyor," dedi.

Nikki gözlerini devirdi. "Yanılıyorlar." Brenner ve Chen gibi Nikki ve Liam da Ty Watson'ın karısının cinayetiyle hiçbir ilgisi olmadığından emindi. "Kiania'nın cesedi bulunduğundan beri gerçek bir konuşma yapmadığım tek kişi şerif, ama Kent'in kocanın katilimiz olmadığına karşı çıkacağını sanmıyorum."

Rory buzdolabından iki şişe bira aldı ve birini ona uzattı. Nikki üstünü çevirip uzun bir yudum aldı.

Rory, "Miller'dan pek memnun görünmüyorsun," dedi.

"Kızgın değilim," diye karşı çıktı. "Kendisi gibi davranmıyor ama eminim kendine göre nedenleri vardır."

Rory'nin gözleri parladı. "Kahretsin, sana söylemeyi unuttum. Annem ve babam birkaç gün önce şehir merkezinde öğle yemeğine gittiler ve Miller ile karısını gördüler. Selam vereceklerdi ama annem Miller'ların oldukça hararetli bir konuşma yaptıklarını söyledi. Hesabı ödmeden önce karısı çıkıp gitmiş."

Miller ve karısı üniversiteden beri birlikteydi ve iki kızları da Stillwater Lisesi'ne gidiyordu. Nikki, Kent ve karısının sorun yaşamadığını umuyordu. "Muhtemelen işle ilgilidir." Miller şerif olarak zamanının çoğunu bürokratik sorunlarla uğraşarak geçiriyordu. Beş yıl önce geçici şerif olarak atanmış ve bir sonraki seçim döngüsünde yeniden seçilmişti, bu nedenle sadece halka değil, belediye başkanına, belediye meclisine ve kim bilir başka kimlere de hesap vermek zorundaydı.

"Yangınları söndürmek için çok zaman harcıyor," dedi Nikki. "Garcia ve Hernandez de öyle. Bu yüzden asla Garcia gibi bir ASAC olmak istemediğimi biliyorum."

"Saatler daha iyi olabilir," dedi Rory. "Ama sahada olmamak seni delirtir."

"Elwood için zor oldu." Nikki saatini kontrol etti. "Sözü açılmışken, taş konusunda onu arayacağım." Rory'yi öpmek için parmak uçlarında durdu. "Sana her şeyi anlatamasam da beni dinlediğin için teşekkür ederim."

Nikki ev ofisinin kapısını kapattı ve Elwood'u bulana kadar rehberinde gezindi. Birkaç yıl önce emekli olmuştu ama hâlâ Quantico yakınlarında yaşıyor ve sık sık FBI Akademisi'nde ders veriyordu.

Virginia, Minnesota'dan bir saat ilerideydi ama Nikki, Elwood'un saat ondan sonra uyanık olmasından endişe etmiyordu. Onlarca yıl boyunca yaşadığı korkunç şeyler onu bazen uykusuzluğa varan bir gece kuşu yapmıştı. Sadece aramayı düşündü ama nedense Nikki akıl hocasının yüzünü görmek istiyordu.

Elwood'un, öldürülmemiş olsaydı babasının olacağı yaşlarda olduğu gözünden kaçmamıştı. Bu gerçek hakkında birden fazla kez konuşmuşlardı. Elwood'un hiç çocuğu olmamıştı çünkü işine çok bağlı, çok odaklanmış olduğunu biliyordu. Tünel görüşü vardı. Neyse ki, Büro'daki kariyerinin başlarında Elwood, karısı Maisie'de kendisi gibi düşünen bir ortak bulmuştu. D.C.'deki George Washington Hastanesi'nde travma hemşiresi olarak çalışmış ve korkunç olaylardan payına düşeni almıştı, bu yüzden Elwood'un kara kara düşünme eğilimini anlıyordu.

FaceTime için yeşil simgeye bastı ve bekledi.

"Nicole, yüzünü görmek çok güzel." Elwood'un nazik mavi gözleri kameraya baktı. Koyu renk saçları tamamen ağarmıştı ve Nicole yüzünde birkaç kırışıklık daha olduğunu fark etti. Adam gözlerini kısmıştı. "Sorun nedir?"

Nikki onun aramasına verdiği tepkiye ya da hızlı yanıtına şaşırmamıştı. Onu hâlâ ne kadar önemseydiğini ve Nikki'nin sadece önemli olduğunda arayacağını biliyordu.

"Her şey yolunda," diye onu rahatlattı. "Yani, ben iyiyim, Lacey de iyi. Rory de iyi."

Elwood bir kaşını kaldırdı ve bekledi.

"Mariah Gonzales," dedi Nikki. "Onu hatırlıyor musun?"

"Elbette," diye yanıtladı Elwood. "O dava neredeyse seni öldürüyordu." Gözlerinde endişe parladı. "Hatırladığım kadarıyla Kuzey Carolina'da bir yerde ölü bulunmuştu. Bir ajanımı oraya gönderip bunu doğrulattım."

"Garcia çuvalladı." Nikki ona Smyth County'de Jason Horner'dan öğrendiklerini anlattı. "Johnny Trent'in fotoğrafını görür görmez o olmadığını anladım. Kendim takip etmelidim."

Elwood'un beyaz kaşları birbirine karıştı. "Bu da nereden çıktı şimdi?"

"Bir gün beni tekrar göreceğini söylemişti," diye hatırlattı ona. "Sanırım o gün geldi."

Elwood, Nikki son iki günde olanları ve öğrenebildikleri az sayıdaki bilgiyi anlatırken sessizce dinledi. "Çözülmemiş davayla ilgili Kuzey Dakota dedektifiyle bağlantı kurmaya çalışıyoruz. Ama haklı olduğumu biliyorum."

Elwood'un aynı fikirde olmamasını, olayları yanlış yorumladığını söylemesini bekledi.

"Tanrım," dedi Elwood.

"Jason Horner, Smyth County şerif yardımcısı, beni bulan kişi."

"Hatırlıyorum," dedi Elwood. "Karanlıkta seni bulmakta zorlanacağımızı düşünmüştüm ama Horner'ın Cherokee mirasından gelen iz sürücülüğü onu doğruca sana götürdü."

"O güne dair pek çok şey hatırlıyorum ama onun beni kurtardığını unutmuştum. Katilin kanının olduğu taşı da unutmuşum. Horner, gözenekli olmasına rağmen test için kanıt olarak alınabilmesi amacıyla onu size vermesi için ona yalvardığımı söyledi."

Elwood'un gözleri tanıma duygusuyla parladı. "Kayadan yeterince iyi bir DNA örneği alabilecek ekipmana sahip değildik, ancak teknoloji yeni yeni kullanılabilir hale geliyordu."

Nikki, "Kanıt Müdahale liderimiz ve DNA uzmanımız Courtney, örnek almak için bir M-Vac kullanabileceğini düşünüyor," dedi. "Taş Quantico'da kanıt olarak kullanılıyor mu?" Nefesini tutmuş, evet demesi için dua ediyordu.

"Tam olarak değil," dedi ona. "Önceki davalara ait tüm bilgileri sakladığım depoda. Biz teknolojiyi elde edene ya da adam yakalanana kadar ofisimde, mühürlü bir kanıt torbasında, emir komuta zinciri açık bir şekilde sakladım. İkinci durumun söz konusu olduğunu sanıyordum."

Umutları suya düştü. "Bunu mahkemede kullanamayacağız. Ama yine de bir tür başlangıç noktasına ihtiyacımız var. Eğer oradaysa ve Courtney'i oraya gönderirsek, bunu ona verir misin? Evrak işlerini ve kanıt zincirini o halleder."

Elwood, "Bana sadece ne zaman geleceğini söyle, onunla depoda buluşurum," diye cevap verdi. "Ama bir dakikalığına DNA'yı unut. Profil nedir?"

"Beyaz erkek, açık tenli," dedi. "Kiania Watson güvenliğini ciddiye alıyordu ama adam onu hazırlıksız yakalamayı başardı. Onu kaçırdığı gece işte olmaması gerekiyordu. Onları takip ediyor, rutinlerini öğreniyor."

Nikki, Kiania'nın cesedinin bulunduğu halka açık alanı tarif etti. "Onu bulmamı istedi."

"Cesedinde bulunan çiçekler neredeydi?"

"Sağ elinin içine 2014 yılında Mariah'yı bağlamak için kullanılan ipin aynısı olan jüt ipi ile sabitlenmiş."

"Bu kurbanların başka hangi ortak özellikleri var?" Elwood sordu.

"Doğum sonrası," dedi Nikki. "Mariah'nın onu tanıyor olabileceğine dair bir teorim var. Onun çocuğu, küçük Mira, biyolojik olarak onun çocuğu. Aklımda bu fikirle oynuyordum. Ya Mariah'nın mesleği yüzünden gerçekten babası olup olmadığını hep sorguladıysa? Ya doğum sonrası kadınlara olan takıntısının başlangıcı buysa?"

Elwood bu bilgiyi değerlendirdi. "Altı ya da yedi yaşına kadar bir çocuğun hayatındaki en önemli figür annedir" dedi. "Doğaya karşı yetiştirme her zaman bir tartışma konusu olacaktır, ancak sevgiden mahrum kalan çocukların empati eksikliği de dahil olmak üzere duygusal sorunları olduğunu biliyoruz. Ciddi istismar, zihinsel bile olsa, nadir durumlarda bir katil yaratabilir. Peki ya coğrafi bilgi?"

Nikki onun Appalachia'da büyümüş olabileceğine dair teorisini açıkladı. "Dağlarda ve engebeli arazide kendinden çok emin hareket ediyordu. Ter bile dökmedi. Belki de o bölgedendi? Kulübeyi bu şekilde mi biliyordu?"

Elwood, "Şehvet cinayetlerinin fantezide, genellikle de şiddet içeren pornolarda yaşandığını biliyoruz," dedi. "Boğarak öldürme çok yakın ve kişisel, ama onu dil kemiğini kırarak kadar sarsmanın şiddeti kadınlara duyulan nefreti gösteriyor. Mariah'nınkı kırılmış mıydı?"

Nikki, "Adli tabibimiz otopsi bilgilerini gözden geçiriyor," dedi. "Mariah'nın boynunun kırıldığından bahsettiğime dair belli belirsiz bir anım var ama beyin sarsıntısı kafamı sandığımdan çok daha fazla karıştırmış."

"Haklısın, boynu kırıldı. Peki ya son kurbanın bulunduğu sokaktaki kamera kayıtları?"

"Üzerinde çalışılıyor ama bahçenin iyi bir görüntüsü yok. Her gece geri gelen bir araç arıyoruz ama burası meskûn bir sokak. Önce o araçları elemek zorundayız," dedi Elwood'a. "Bir kurbanı etkisiz hale getirecek ve saklayacak kadar büyük bir seyahat aracı var ve geceleri yaptığı hareketler geç vardiyada çalışan biri olabileceğini gösteriyor. Dediğim gibi, Kiania güvenliğini ciddiye alıyordu. Kamera kayıtlarına göre gece 2:47'de otoparka gitmek üzere asansöre binerken bir elinde biber gazı kutusu, diğerinde de arabasının anahtarları vardı. Ya onu şaşırtmış ya da ona yaklaştığında kendini güvende hissedeceği kadar hayatına girmiş."

"Şerifin ne düşündüğünden bahsetmedin," dedi Elwood. "İkinizin iyi bir iş ilişkisi var. Bu konuyu onunla konuştunuz mu?"

"Tam olarak değil," dedi Nikki ona. "Kiania'nın kocasının güçlü bir şüpheli olduğunu düşünüyor ve eğer bir mazereti olmasaydı, ona katılabilirdim. Kocasının küçük bir hırsızlık kaydı ve neredeyse yedi yıl önce küçük çaplı bir uyuşturucu baskını var. Şiddet içeren bir şey yok."

"Onunla konuştun mu?"

"Gördüm ve ona inanıyorum." Nikki yanağının içini yokladı. "Ama bu konuda tarafsız olamayacağımı biliyorum. Sen ne düşünüyorsun?"

Elwood ona gülümsedi. "Bence yıllardır öğrettiğim kişiler arasında en iyi içgüdülere sahip olan sensin. İçgüdülerin ne diyor?"

"Daha fazla kurban, daha fazla bağlantı bulmamız gerekiyor. Asıl davaya geri dönmeliyiz. Arabaya, Zebulan Wahlert ve Johnny Trent'e" dedi. "Kanada'da da benzer cinayetleri arıyoruz ama onların sistemi farklı, bu yüzden biraz zorlanıyoruz."

"Neden Kanada?"

Nikki ona 2015 Detroit kurbanından ve geçen yıl Kuzey Dakota'daki kızıdan bahsetti. "Eğer bu iki kurban Mariah'yı öldüren aynı kişi tarafından öldürüldüyse, ortadan kaybolmak için daha iyi bir yol olabilir mi? 2015 kurbanı sınırdan yaklaşık on dakika uzakta yaşıyordu. Kuzey Dakota'daki kurban ise daha güneyde bulundu." Şakaklarını ovuşturdu. "Başka kaç kadını öldürdü? Bildiğimiz kadarıyla sayı üç haneli olabilir. Mariah onun ilk cinayeti değildi, bundan eminim. Başka bir kadının daha ölmesine izin veremem," dedi Nikki. "Başka bir kurbanı olup olmadığını ya da biz konuşurken onu arayıp aramadığını bilmemize imkân yok."

Elwood'un ifadesi ölümcül bir ciddiyete bürünmüştü. "Potansiyel bir kurbanı unutuyorsun, Nicole. Kendini. Eğer haklıysan ve bu aynı adamsa, seni yakalayıp istediğini yapmanın hayalini kurmak için on yılı var demektir. Bunu ciddiye almalısın."

Nikki ona dikkatli olacağına dair söz verdi. "Yarın Courtney'nin zaman çizelgesini öğrendiğimizde seni arayacağım."

Nikki, Rory ile yatağa girmeden önce dişlerini fırçaladı. ESPN'nin sesini kısıtı ve kolunu uzatarak onu göğsüne çekti. "Nasıl geçti?"

"Depoda saklıyor." Nikki rahatlamaktan kendini güçsüz hissetti. En azından DNA profilini çıkarma şansları vardı. "Umarım Courtney'yi önümüzdeki yirmi dört saat içinde uçağa bindirebiliriz." Nikki yatmadan önce Liam, Garcia ve Courtney'ye e-posta göndermişti. Brenner ve Chen'i de bilgilendirmişti. Ama Miller'ı aramaya cesaret edememişti. "Minneapolis ve Stillwater polisine Kiania'nın kendi sorunu olmadığını çünkü şehir sınırları içinde bulunduğunu söyledi."

"Ama bu doğru değil mi?" Rory sordu.

"Evet, ama Miller yardım etmeyi asla reddetmez." Nikki şerife bu gece bilgi vermeme kararını gerekçelendirdi - telefonlarına geri döndüğünde ona söyleyecekti. "Özellikle de olağandışı durumlarda. Kiania'nın kocasının bunu yapmadığını biliyor ve bunun bir imza olduğunu bilecek kadar iyi bir polis. Kurbanlar arasında yöntemin aynı olması gerekmiyor. Bunu biliyor."

"Ne demek istiyorsunuz? İmzanın katilin kurbanlara yaptığı şey olduğunu sanıyordum. Bu da MO değil mi?"

Nikki ona "Bu o kadar basit değil" dedi. "Diyelim ki tutsakların soyunmaya zorlandığı iki silahlı soygun vakanız var. Biri onlara cinsel pozlar verdirip fotoğraflarını çekmiş. Diğerisi ise rehineleri soyundurmuş ki daha sonra kimlik tespiti yapamayacak kadar stresli olsunlar. İlki bir imza çünkü bankayı soymak için bunu yapmasına gerek yoktu. Bu onun yakalanmasına neden olabilirdi ama suçtan tatmin olmak için bazı şeyleri yapması gerekiyordu." Kolluk kuvvetlerinin öncüleri imzanın kişiye özgü olduğunu öğrenmişlerdi.

"Yani birden fazla cinayet işlenene kadar imzayı bulamıyor musunuz?" Rory sordu.

"Kesinlikle. Bir katilin imzası zaman içinde evrim geçirebilir, ancak özünde bir imza, katilin tatmine ulaşmak için geçmesi gereken ritüeldir. Şiddet ve kontrolle dolu çocukluk fantezileri genellikle daha kötü bir şeye dönüşür. Yatağımızın altında gizlendiğinden korktuğumuz canavarların hepsi katile dönüşmez ama dönüşenler de vardır."

ON ALTI

Nikki rüyasında Appalachia'daki karanlık ve nemli ormanı görüyordu. Koşuyor, koşuyor ama ne zaman bunaltıcı ormandaki ağaçlar ve sarmaşıklardan oluşan karmaşayı aşacağını düşünse, Nikki aniden başladığı yere geri dönüyordu. Uykusu bölünmüş, panjurların arasından şafağın söktüğünü fark edene kadar kâbusun içine geri dönmüştü.

Yataktan sıvışıp çıktı. Uzun bir duş ve sıcak bir kahvaltı onu işe hazırlanacak kadar insan hissettirmeyi başarmıştı. Brooklyn Park'taki Büro ofisine giden kırk beş dakikalık yolu davaya kafayı takarak geçirmek yerine, Nikki klasik rock çalma listesini patlattı. Bir süreliğine karanlığı bastırması ve en azından manzaranın tadını çıkarmaya çalışması gerekiyordu. Sonbahar renklerinin çoğu solmuştu ve ince bir sis cam sileceklerini kısıp tutuyordu ama en azından geçmişte kaybolmamıştı ve şimdiki zamandaydı.

Nikki işe giderken trafikte soğukkanlılığını kaybetmemeyi başardı. Birkaç dakika cipin içinde oturup sadece nefes aldı. Bu davanın onu canlı canlı yemesine izin veremezdi.

Eğer yapsaydı, cinayetler devam ederdi.

Elleri Courtney ve kendisi için kahve ile dolu olan Nikki dirseğini DNA laboratuvarının penceresine vurdu. Laboratuvarın çoğu hâlâ karanlıktı ama Courtney'nin ofisinin ışığı yanıyordu. Kafasını pencereden içeri uzattı.

ve el salladı. Birkaç dakika sonra koridorda Nikki'ye katıldı. "Hangisi benim?"

"Americano, fazladan bir shot ve aromasız." Nikki bardağı Courtney'ye uzattı. "Başkente en erken uçuş yarın saat on buçukta.

"Seni yedi buçukta alırım."

"Beni çıkış sırasına mı koydun?" Asansöre doğru yürürlerken Courtney sordu.

Nikki "5" işaretli düğmeye bastı. "Evet. Garcia paramı ödüyor."

Courtney kıs kıs güldü. "Tanrım, kendini suçlu hissediyor olmalı."

"Öyle," diye kabul etti Nikki. "Çok kızmak istedim ama duygularının samimi olduğu belliydi."

"Elwood nasıl karşıladı?" Courtney sordu.

"Kendini kötü hissediyor," dedi Nikki. "Mariah'nın davasını düzgün bir şekilde soruşturmayan Washington polisinden başka kimsenin suçu değil. Ve benim de," diye itiraf etti. "Takip etmeliydim."

"Yaptınız ve dava kapandı," dedi Courtney. "Kuzey Carolina polisini ya da senin yerine gönderilen FBI ajanını sorgulamak için hiçbir nedenin yoktu. Ve yeni bir bebeğin vardı." Şiddet Suçları bölümüne girerlerken Kendall ve Jim'e başıyla selam verdi. "Tanrım, bu kadın makyajsız çok güzel," diye fısıldadı Nikki'ye.

"Biliyorum," dedi Nikki. "O da zeki biri."

Courtney ayak parmağıyla Liam'ın masasını dürttü. "O kahvaltı burritosunu ağzına tıkmayı bitirdiğinde Garcia'nın ofisinde buluşalım."

Homurdandı, defterini ve kalemini kaptı ve onları Garcia'nın köşedeki ofisine kadar takip etti.

Kapısı çoktan açılmıştı. Garcia masasına oturmuş, tıraş olmamış gibi görünüyordu. Liam'a üçüncü bir sandalye çekmesini söyledi. Üçü de yerleştikten sonra Nikki Garcia'ya haberleri verdi.

"Elwood taşı güvenli bir kanıt torbasında sakladı." Nikki bir sonraki bölümden korkuyordu. Garcia'nın yine de Courtney'nin taşı almasına izin vereceğini umuyordu. "Ama bir bit yeniği var. Elwood taşı etiketlemiş ama dava çözüldükten sonra delil olmaktan çıkarmış. Taş onun deposunda."

Garcia gözlerini tavana doğru devirdi. "Neden? Bu emir komuta zincirini tamamen yok eder."

Nikki ona, "Çünkü senin fikirlerine güveniyordu," diye hatırlattı.

Bir süre ona baktı, gözlerinde kısa bir süre için öfke parlamış. "Doğru. Bunu kanıt olarak etiketlemiş olabilir ama resmi olarak kanıt olarak girmeden mahkemede kullanamayız."

"Hayır, ama yine de bize bir şüpheli verebilir," dedi Nikki. "Bir yerden başlamak zorundayız ve bu noktada sağlam bilgi elde etmek için hâlâ en iyi şansımız bu."

Garcia, "Eğer CODIS'e girdiyse," dedi. "Cesedin üzerinde herhangi bir fiziksel kanıt bırakmamış. Courtney örneği çıkarabilirse karşılaştırabileceğimiz bir şey yok. Onu Kiania'nın cinayetiyle suçlayamayız. Ya da Mariah'nın."

Nikki iç çekti. "Onu Mariah'ya bağlayabiliriz. Mariah'nın çocuğu Mira'nın babası olabileceğine inanmak için nedenlerimiz var. Onu ziyaret etmeyi ve karşılaştırma için DNA örneği almayı planlıyorum. Bu bize bir neden verebilir."

Garcia dehşete düşmüş görünüyordu. Nikki onun zavallı Mariah'yı düşündüğünü biliyordu.

Nikki Courtney'ye baktı. "Anita hâlâ o bölgede yaşıyor. Umarım torununa ait bir şey bulmuştur da zavallı kızıdan örnek almak zorunda kalmayız. Anita bu ayrıntıyı Mira'dan saklamak isteyebilir."

"Büro için çalışıyordu, değil mi?" Garcia bilgisayarının kilidini açarak sordu. "Nerede çalıştığına dair bir fikrin var mı?"

"Mariah öldürüldüğünde Annandale Bürosu'nda analistti."

Garcia bilgileri girdi. "Hâlâ çalışıyor, otuz yıla yakın oldu. Şu anda kendi departmanında baş analist."

Courtney, "Tek ihtiyacım olan bir saç kökü," dedi. "Peki ya Mariah'nın cinayetiyle ilgili fiziksel kanıtlar? Bileklerinde hâlâ ip vardı, değil mi?"

"Ayak bileklerinde," dedi Nikki. "Neden?"

"M-Vac aklınıza gelmeyecek pek çok madde üzerinde çalışıyor. Kiania'nın üzerinde kalan naylon bağları test edebiliriz ama onlardan pek bir şey çıkacağını sanmıyorum. Vücudunun başka hiçbir yerinde DNA izine rastlamadık, yani muhtemelen eldiven giymiş. M-Vac naylon düğümlerde başarıyla kullanıldı. D.C.'nin bir şansı var mı?"

Mariah'ninki hâlâ poliste olabilir mi? Bu bize olası bir DNA kaynağı daha sağlayacaktır."

"Bilmiyorum," dedi Nikki. "Dava hiç mahkemeye gitmedi ama kapandı. Eğer ondan kurtulmuş olsalardı, muhtemelen yok edilmiş olurdu."

"Neden cinayetle ilgilenen D.C. Metro karakolunu arayıp ellerinde kanıt olup olmadığına bakmıyorsunuz?" Garcia sordu.

Courtney bir kahkaha attı. "Nikki ve davaya bakan polisin arası pek iyi olmadı. Eğer onun adı geçerse, yardım etmezler."

"Bu hiç profesyonelce görünmüyor." Garcia Nikki'ye baktı. "O haklı mı?"

Nikki 2014'te işleri idare etme şeklinden gurur duymuyordu. Ve tüm suçu hamilelik hormonlarına atamazdı. "Muhtemelen."

"Nash'i ara," dedi Liam. "Şu anda Washington'da, karşı istihbaratta çalışıyor. Sizin için kanıtların izini sürebilir."

Ajan Justin Nash ve Nikki'nin geçmişi akademiye kadar uzanıyordu ve her zaman samimi olmamışlardı. Birkaç yıl önce Nikki bir kaçırılma olayını araştırırken yeniden bir araya gelmişlerdi.

Courtney, "Mahkemede Mariah'dan herhangi bir kanıt kullanmak açısından en iyi şansımız bu," dedi. "Umarım ben Washington'a gidene kadar biraz sihir yapabilir."

"Parmaklar çapraz," diye cevap verdi Nikki. Nikki gruba, "Blanchard bugün Kiania Watson'ın ön otopsi sonuçlarını açıklayacak," diye hatırlattı. "Mariah'nın otopsisini de incelemesini isteyeceğim."

Garcia kara bir kaşını kaldırdı. "Bir kopyasını D.C. adli tabibi ve bu biraz zaman alacak."

"İlk raporun bir kopyası bende var," dedi Nikki. "Resimleriyle birlikte. Onu hiçbir zaman atamadım." Her zaman Mariah'ya davranış biçiminden duyduğu suçluluk duygusunun dosyayı atmasına engel olduğuna inanmıştı ama şimdi anlıyordu ki Nikki aklının bir köşesinde Mariah'nın cinayetinin çözülmediğini biliyordu.

"Doğum sonrası teorisinden ne kadar eminsiniz?" Garcia sordu.

"Bunun bir teori olduğunu düşünmüyorum, bence bu onun imzasının bir parçası. Bana hamile kadınlarla uğraşmadığını söylemişti ve bildiğimiz her kurban

doğum sonrasıydı. Bu, ortadan ayrılmış kahverengi saçları tercih etmeye benzemez" dedi.

"Hayır," diye itiraf etti Garcia. "İmzasıyla nasıl bir bağlantısı var?"

"İmza, esasen, genellikle kurban mevcut değilken, nihayetinde serbest kalmayı bulmak için geçtiği ritüeldir" diye açıkladı. "Bu genellikle kurbanı seçmekle başlıyor. Doğum sonrası bir kurbanla patolojik bir bağlantısı olduğundan eminim. Sadece henüz ne olduğunu bilmiyorum."

Liam, "Kiania ile senin dikkatini çekmek istediğini biliyoruz," dedi. "Bunu elinde tutmak için ne yapacağı konusunda endişeliyim, özellikle de medya hâlâ Ty Watson'ın bir şekilde işin içinde olduğunu konuşurken."

"Ben de öyle." Garcia Nikki'ye baktı. "Bu bilgiye sahip olup da yayınlamazsak ve başka bir kadın daha kaçırılırsa, Büro iyi görünmeyecektir."

"Yani yapmayacaksın." Nikki kelimelerin ağzından çıkmasına engel olamadı. Liam onun ayağını dürttü.

"Hayır, yapmayacağım," diye itiraf etti Garcia. "Ama sonuçta bunun yansıması Büro'nun üzerinde ve bu ofisin daha fazla kötü reklama ihtiyacı yok. Medya zaten sizin bu dava üzerinde çalıştığınızı yazıyor. Sadece bu bile bizi mercek altına almaya yeter. Peşinde olduğumuz teorilerden birinin doğum sonrası kadınları hedef alan bir katil olduğuna dair bir açıklama hazırlayacağım."

Courtney, "Bu paniğe neden olabilir," dedi.

"Düşündüğünden daha yakın olduğumuzu bilmesini sağlamaktan bahsetmiyorum bile," diye ekledi Liam.

Nikki gruba bir gece önce Miller'la yaptığı kısa konuşmayı anlattı. "Seri katil teorisinin ortaya çıkmasından hiç memnun olmayacak."

"Umurumda değil," dedi Garcia. "Brenner'a bunun onun davası olduğunu ve senden yardım istediğini söyledi."

Nikki, "Biliyorum ama Kent iyi bir adam," dedi. "Washington County şerifiyle köprüleri yakmak istemiyorum."

Garcia, "Miller'la birlikte tepkileri göğüsleyeceğim," dedi. "Açıklamada bunun sadece bir teori olduğunu ve paniğe kapılmak için bir neden olmadığını açıkça belirteceğim. Sorumlu Özel Ajan Yardımcısı, kadınların bu konuyu araştırdığımızı bilmelerinin kamuoyunun yararına olacağını düşünüyor."

Bu ihtimali ortadan kaldırabileceğimiz için, onları çevrelerine karşı dikkatli olmaya çağırıyoruz."

Liam ona baktı. "Nikki, bunu gerçekten kabul ediyor musun? Böyle bir şeyi ortaya atmak büyük bir kumar. İnsanlar kızacak, özellikle de yanlış olduğumuz ortaya çıkarsa."

"Bu benim sorumluluğumda," diye güvence verdi Garcia. "Ellerimi daha fazla kana bulamaktansa hatamı kabul etme riskini almayı tercih ederim."

Nikki gözlerini Garcia'dan ayırmadan, "Bu çok büyük bir şey," diye onayladı. Kendi çıkarına olmasına rağmen Garcia'nın duygularını anlıyordu. "Ama bence buna değer. Bu ona bana bıraktığı mesajları gördüğümü gösterir. Çiçekleri. Belki bu onun bir can daha almasını engeller. Ya da bir takas düşünür."

"Ticaret mi?" Liam ve Courtney aynı soruyu sordular.

Nikki onlara "Bir kurbanla yer değiştireceğimi söylemiyorum," diye güvence verdi. "Diyorum ki bu bilgiyi ortaya koyarak ona pazarlık yapmaya istekli olduğumu düşündürme seçeneğini sunuyoruz. Ve bir sonraki kurbanı kurtarabiliriz. Ama Liam Miller konusunda haklı."

"Sorun değil," dedi Garcia. "O ve Chen kendi ipuçlarını araştırabilir, biz de kendi ipuçlarımızı araştırırız. Bu sadece iyi bir soruşturma çalışmasıdır."

YEDİ

Nikki, Justin Nash'le ilk kez Quantico'da genç bir acemi olarak tanışmıştı. Nash ondan sadece bir yıl öndeydi ama büyükbabası FBI'ın ilk siyah ajanlarından biri olduğu için diğer acemilerin sahip olmadığı bir nüfuza sahipti. Akademide geçirdikleri süre boyunca Nash'le birkaç kez çıkmışlar ve eğlenmişlerdi ama hiçbir zaman ciddi bir şey olmamıştı. Nash Maryland saha ofisinde çalışmaya devam etmiş ve sonunda Orta Batı'ya gitmişti. Birkaç yıl önce, herkesin şüphelendiğinden daha büyük ve karanlık olduğu ortaya çıkan bir dava için Nikki'den yardım istemişti.

Önce onun cep telefonunu denedi.

"Nikki Hunt, nasılsın?" Nash cevap verdi.

"Oldukça iyi," dedi. "D.C.'ye döndüğünü duydum?"

"Evet," dedi Nash. "Joyce'a burada bir iş teklif edildi ve şanslıydım ki Büro transferime izin verdi."

"O nasıl?"

"Harika," dedi Nash. "İkimiz de D.C.'nin temposunu seviyoruz ve yapacak sonsuz şey var, biliyorsun. Orada işler nasıl?"

Birkaç dakika sohbet ettikten sonra Nikki ona neden aradığını söyledi.

Nash, "Henry Garcia'nın böyle bir hata yaptığına inanamıyorum," dedi. "Ayrıntılar konusunda çok titizdir. Bu yüzden iyi bir ASAC."

"Karısı onu terk etmişti," dedi Nikki. "Özel hayatın işi etkilemesine izin verme konusunda ders verecek yerim yok."

"Dolaptan çıktığı için çok daha mutlu olduğuna eminim."

Nikki karanlık bilgisayar ekranına baktı. Demek evliliği bu yüzden sona ermişti. Burnunu sokmak istemiyordu ama bu, adamın neden olanlar hakkında ayrıntılı bilgi vermek istemediğini açıklıyordu.

"Bunu bilmemin tek nedeni, iyi bir arkadaşımın Garcia'nın son bürosunda çalışıyor olması," dedi Nash, Nikki'nin sessizliğinin şok olduğunu açıkça anlamıştı.

"Sadece birkaç aydır burada," dedi Nikki. "Özel hayatlarımız hakkında pek konuşmadık. Bana söylemek zorunda da değil." Nikki, Garcia'nın önce ofisi mi tanımaya karar verdiğini yoksa örnek olmak için mi özel hayatını gizli tuttuğunu merak ediyordu.

Nash, "Bir şey söyleme," dedi.

"Sormayacağım," diye güvence verdi Nikki. "Bunu sormak bana düşmez. Ama asıl söylemek istediğim hâlâ geçerli; hepimiz zaman zaman kişisel meselelerimizi içimize atmışızdır. Ve Garcia ona söylediğimde tamamen yıkıldı."

"Eminim," dedi Nash. "Bu tür bir hata insanın peşini bırakmaz. Sanırım benden yardım istemek için aradınız?"

"Evet," dedi Nikki. "Mariah Gonzales'in davasındaki kanıtları almak istiyoruz ama Dedektif Çavuş Johnson artık başkomiser. Benim de işin içinde olduğumu bilirse kimsenin kontrol etmesine izin vermez."

"Yani doğru mu?" Nash sordu. "İçeri girip onu memurların önünde azarlamana ilgili hikaye gerçekten yaşandı mı?"

Nikki bununla gurur duymuyordu. "Mariah'nın annesi bana onun Mariah'nın ölümünü ne kadar önemsemediğini söylemişti, çünkü Mariah bir fahişeydi. Eğitimli bir aptal bile bunun ilk kez işlenen bir cinayet olmadığını görebilirdi."

Bu yine de Johnson'a, özellikle de başkalarının önünde böyle çıkışmasını mazur göstermiyordu. Klinikte Mariah'yla konuşma şekli yüzünden zaten kendini suçlu hissediyordu ve onun ölümünü öğrenmek Nikki'nin tahmin edebileceğinden çok daha yıkıcı olmuştu. Stres ve hamilelik hormonlarının da etkisiyle öfkeden deliye dönmüştü. Nash'e "Johnson davayı tamamen yanlış idare etti," dedi. "Ama yine de doğum izninden döndükten sonra gidip özür diledim."

"Johnson'ın eski muhafızları, değil mi?" Nash sordu. "Bölgenin internet sitesine bakıyorum. Evet, emekliliği yaklaştı. Bahse girerim bir kadın

Onu giydirmek gerçekten iyi gitti."

Nikki kıs kıs güldü. "Olmadı ama değerli bir ders aldım. Yerel polise saygı gösterin, nokta. Büyük çoğunluk bizimle aynı şeyi yapmak istiyor ve bu da suçu çözmek."

"Dava hiç ViCAP'e kaydedildi mi?" Nash sordu. "Hayır, çünkü çözüldüğü düşünülüyordu."

"Kanıtın izini sürmemi mi istiyorsun?"

"Bu harika olurdu," dedi Nikki. "Annesine geri dönmüş olabilir ama o kadar azdı ki Metro'nun çoktan yok etmek için mahkemeden izin almış olmasından endişeleniyorum."

"Johnson davanın birincil sorumlusu muydu?" Nash sordu.

"Evet ve kaptan olarak bir kanıt talebinden haberdar edilecek.

Neden sorduğunuzu bilmek isteyecektir."

Nash, "Ona Mariah'ninkinden daha eski bir faili meçhul davamız olduğunu ve aynı kişi olup olmadığını görmek istediğimizi söyleyeceğim," dedi. "Bekle, bir şeyi kontrol edeyim."

Nash'in yazdığını duydu, ardından bir mesaj sesi geldi. "Sanırım Johnson'ın karısı annemi tanıyor. O bölgede birkaç tanıdığı olduğunu biliyorum. Ona mesaj attım ama bana geri dönmesi biraz zaman alabilir. Her halükarda, annemden karısı hakkında bazı detaylar alacağım. O da az önce büyük bir davada Metro'nun lehine karar verdi." Nash'in annesi federal bir yargıçtı.

Nikki, "Hâlâ tanıdığım herkesten daha iyi gevezelik ve saçmalık yapabiliyorsun," dedi.

"Teşekkür ederim," dedi Nash. "Bilgi alır almaz seni arayacağım."

"Günün hangi saati olursa olsun," dedi Nikki. "Belki başka bir kurban orada."

SEKİZ

Paul'deki Ramsey County adli tıp ofisi, önünde bir depo binası bulunan bir otoparka benziyordu. Hennepin County'nin adli tabibi, Viking Stadyumu ile otopark arasında sıkışıp kaldığı yılların ardından bir banliyöye taşınmıştı. Stadyum trafiği yaşlılar ve çalışanlar için hayatı daha da çekilmez hale getiriyordu. Ancak Ramsey County, Nikki Minnesota'ya döndüğünden beri bulunduğu kahverengi binada kalmaya devam etti. Regions Hastanesi'ne yakınlığı, ilçeyi daha kolay erişilebilir bir yere taşınmaya ikna etmeyi zorlaştırdı.

Nikki resepsiyonda kaydını yaptırdı ve resepsiyon onu iyi aydınlatılmış, rahat ön bekleme alanından geçirerek steril ölüm kavşağına götürdü. Kapılar Nikki'nin arkasından kapanır kapanmaz halı yerini fayansa bıraktı. Hemen ileride, bir dizi güvenli kapıdan geçerek otopsi süitlerine; solunda, yine güvenli kapıların ardındaki depoya; ve son olarak Nikki'nin sağında, üçüncü bir dizi kapıdan adli tabip ve ölüm müfettişinin ofislerine ulaşıyordu.

Ekibinin yeni atanan adli tabip Dr. Blanchard'la görüşmeye gittiği ilk gün Courtney bu koridoru ölümün kavşağı olarak nitelemişti. Nikki yönetim koridorunun düğmesine bastı ve kapılar vızıldayarak açıldı. Blanchard'ın ofisi solundaki ilk ofisti, otoparka ve eyaletler arası üst geçide bakıyordu.

Nikki açık olan kapıyı çaldı. "Bizdeki gibi bir yaka kartı tarayıcı sistemine ihtiyacınız var," dedi Blanchard'a. "Kimin girip çıktığını takip etmeyi ve erişimi çok daha kolay hale getirir."

Adli tabip notlarından başını kaldırdı. "Bu harika bir fikir. Belki bunu bir sonraki bütçe toplantısında belediye meclisine sunabilirsiniz?"

Nikki kaşlarını çatı. "Sistemi anlıyorum ama önemli insani hizmetleri daraltarak para biriktirmeye çalışan insanlara tahammülüm yok. Bu oyunu oynayamam."

"Elbette yapabilirsin," dedi Blanchard. "Kaç kez bir pisliğin güvenini kazanmak için onunla empati kuruyormuş gibi yaptın?"

"Ama bu bir strateji," dedi Nikki. "Onları doğru yöne itmek, gelecekteki hayatları kurtaracak bir sonuç almak için. Bu sadece... iğrenç."

Blanchard kıs kıs güldü. "Haksız değilsin." Nikki'ye oturmasını işaret etti.

Nikki, dolgusu büyük ölçüde gitmiş bir sandalyeye yerleşti. Blanchard'ın otopsi odasında değil de ofisinde görüşmek istemesine sevinmişti. Pek çok otopsiye tanık olmuştu ama Kiania farklıydı; vaka fazla kişisel gelmişti. Otopsiyi izlemek, çok erken kaybettiğimiz genç bir anneye daha saygısızlık gibi geliyordu.

Soğuk otopsi odasının aksine, Blanchard'ın ofisi masasının üzerindeki mis kokulu begonyalar gibi kokuyordu. Ofisinin pencereleri yeşil bitkilerle kaplıydı ve bilgisayarında klasik müzik çalıyordu.

"Buraya geldiğiniz için teşekkürler," dedi Blanchard. "Sizinle yüz yüze konuşmak istedim ve her zamanki gibi her şeyin gerisinde kaldım." Masasındaki dosyayı açtı, yüzünde ciddi bir ifade vardı.

"Bu zavallı kadın anlayamayacağı kadar acı çekti." Adli tabibin normalde sabit olan sesi titriyordu. "Toksikoloji raporlarının gelmesi biraz zaman alacak. Yaşadığı fiziksel travmaya ek olarak, Kiania'nın sol bileği muhtemelen bağlanma nedeniyle kopmuş. Başının arkasında künt cisim travması vardı ve çene kemiği yerinden çıkmıştı. Göğüslerine, onları parçalayana kadar tekrar tekrar travma uygulanmış. Emziren bir anneymiş." Blanchard durdu, görünüşe göre kendini dengeliyordu. "Sakatlama farklı seanslarda gerçekleşmiş, çünkü bir miktar iyileşme var."

Nikki Blanchard'ın özel hayatı hakkında pek bir şey bilmiyordu ama çocukları vardı. Emzirmek kişisel bir tercihti ve bazen imkânsızdı ama bunu yapabilenler bebeklerinin emzirildiği o sessiz anlara değer verirdi. Sakatlanma, Kiania henüz hayattayken bunu elinden almıştı. Bebeğini tekrar görebileceğine dair umudunu ne kadar sürdürmüştü?

"Mariah Gonzales emzirmedi," dedi Nikki. "Onun yerine rahmini yok etti."

Kadınlardan, özellikle de çocuk doğurmuş olanlardan nefret ediyordu. Nikki tekrar Mariah ve onun ilişkisini merak etti.

"Kiania'nın ölüm nedeni boğulma. Dil kemiği kırılmış."

"Kopmuş mu?" Nikki boğulma sonucu dil kemiği kırıkları oluşabileceğini biliyordu ama hiçbir adli tabibin böyle bir şey söylediğini duymamıştı.

"Kopmuş," diye doğruladı Blanchard. "Onu ölene kadar sarsmış, muhtemelen bunu yaparken kafasını sert bir yüzeye çarpmış."

Vicdanı olmayan, bir sonraki kurbanını bulana kadar taşıdığı öfkeyi gizleyebilen bir katil arıyorlardı.

Nikki, "Mariah'nın ölüm nedeni künt cisim travması," dedi. "Peki ya Kiania'nın mide içeriği?"

"Benim için bir ilk." Blanchard dosyayı taradı. "Yapay protein, kafein ve kreatin."

Dehşet Nikki'nin içine yayıldı. Mariah'nın sisteminde buldukları şey tam olarak buydu. "Bu oldukça özel bir kombinasyon, değil mi? Birinin vücudunda bu kadar çok protein ve kreatin ne sıklıkla görülür?"

"Üçü birden mi? Genellikle bir atlette ya da diyabetikte görülür" dedi Blanchard. "Kiania'nın rakamları sağlıklı genç bir kadına değil, geç evre böbrek yetmezliği olan diyabetik bir hastaya benziyordu."

"Bu şeyleri bir arada nereden buluyorsunuz? Bir çeşit takviye mi bunlar?"

"Kreatin monohidrat egzersiz öncesi formüllerde kullanılır. Kafein de öyle."

"Yüzücülerin yüzmeden önce enerji toplamak için aldıkları şeylerden mi bahsediyorsun?" Nikki istediğinden fazlasını öğrenmişti.

Brenner'la birlikte çalıştığı önceki dava sırasında rekabetçi yüzme hakkında.

Blanchard, "Herhangi bir atlet," diye yanıtladı. "Protein içeceği ile birleştiğinde, kreatin kesinlikle kullanıcıya bir enerji patlaması sağlayacaktır. Bunun ne kadar süreceği kiloya, doza ve benzeri şeylere bağlıdır."

Her şey yerine oturduğunda Nikki'nin içinde bir korku dalgası oluştu. Mariah'nın sisteminde buldukları şey tam olarak buydu. "Karşı koymak için enerjileri olmasını istiyor."

NINETEEN

Nikki'nin masa telefonu Büro'nun idari bölümünden gelen bir aramayla çaldı. Ajanlara gelen tüm aramalara onlar bakardı. Eğer masa telefonu çalıyorsa, bu genellikle önemli bir şeydi. "Ajan Hunt."

"Ajan Hunt, sizi rahatsız ettiğim için üzgünüm ama bir kadın ana hattı dört kez arayıp sizi sordu," dedi idari bölümün başındaki Sid Sayers. "Üzerinde çalıştığınız bir dava için bir cinayet kurbanı hakkında bilgi sahibi olduğunu söylüyor."

"Hangisi?" Nikki sordu.

"İki gün önce Stillwater'da bulunan kadın."

Sid, Nikki Minnesota'ya dönmeden önce de telefonlara bakıyordu ve onun içgüdülerine güveniyordu. Bu kadının neden yerel polisle değil de kendisiyle temasa geçtiğini merak ediyordu ama Garcia'nın gönderdiği basın bülteninde adı geçtiği için artık bu olayla ilişkilendiriliyordu ve daha büyük davalardan bu kadar iyi tanındığını sık sık unutuyordu. Bölgedeki gerçek suç meraklıları için bir ünlü gibiydi. "Onu bağlayın."

Nikki ilk zil sesi bitmeden telefonu açtı. "Ben Ajan Hunt. Aktif bir dava hakkında bilginiz var mı?"

Bir kadın boğazını temizledi. "Tam olarak değil." Sesi titriyordu. "Elimde kanıt yok ama bu sabah haberleri izledim. Öldürülen kadının üç haftadır kayıp olduğunu ve on haftalık bir bebeği olduğunu söylediler."

"Bu detayları sizinle tartışamam. Eğer yardımcı olabilecek bir bilginiz varsa, sizi dinliyorum. Ama sadece arıyorsanız-"

"Lütfen kapatmayın! Sanırım arkadaşım da aynı kişi tarafından kaçıırılmış olabilir."

Nikki hemen, "Dinliyorum," diye cevap verdi. "Önce bana adını ve numaranı ver."

"Benim adım Annie White." Nikki'ye telefon numarasını ve adresini verdi. "Arkadaşım Cassandra King, Woodbury'deki Midwest Plastics'te benimle birlikte alışıyor."

Nikki daha dik oturdu. Kiania'nın kayınvalidesi Woodbury'de yaşıyordu. "Ne zaman kayboldu?"

"Dört gün önce. İşyerinde sigara içmek için dışarı çıktı ve o zamandan beri onu görmedim. Polis olayı hiç ciddiye almıyor. Dört gündür kendisinden haber alınamıyor ve kocası herkese muhtemelen eyaleti terk ettiğini söylüyor. Ama Cass o bebeği asla terk etmezdi," dedi Annie kendinden emin bir şekilde.

Nikki defterinde yeni bir sayfaya döndü. "Bebek kaç yaşında?"

"Sekiz hafta. Cass'in lisede okuyan iki büyük oğlu var," diye yanıtladı Annie. "Bu bebeği beklemiyorlardı. Cass'in başka seçeneği yoktu," dedi sessizce, neredeyse sonradan aklına gelmiş gibi.

"O ve kocası bebek sahibi olma konusunda anlaşamadılar mı?"

"İlk başta, ama bu fikre ısınması gerektiğini biliyordu. Kocası Shane, zorba ve cahil bir canavar." İğrenme ses tonunu renklendirdi. "Cass çocuklar yüzünden onunla kaldı ama hamile olduğunu öğrendiğinde ayrılmayı düşünüyordu."

"Sence ne oldu?"

Kadın tereddüt etti. "Kendini kaybettiğini ve sonunda ona bir şey yaptığını düşündüm, çünkü başka kadınlara ait şeyler bulmuştu ve onunla yüzleşmeyi planlıyordu."

Bir seri katilin değerli koleksiyon eşyaları gibi mi? Muhtemelen hayır, ama Nikki kocasıyla konuşmak istiyordu. "Woodbury polisi ne dedi?"

"Mümkün olduğunca az, onlara o bebeği bırakmayacağını söylemiş olmama rağmen. Kartı, elli mil ötedeki bir ATM'de, kocasının bilmediği bir hesaptan kullanılmıştı. Sonsuza dek ondaydı, ayrılma şansını yakaladığı zaman için para biriktiriyordu."

Muhtemelen olan tam olarak buydu. "Kadına karşı şiddet geçmişi var mı?"

"Evet." Annie tereddüt etti. "Ama aramamın nedeni bu değil. Artık o olduğunu sanmıyorum. Haberlerde, peşinde olduğunuz katilin öldürdüğü zavallı kadını muhtemelen haftalarca takip ettiğini, bu yüzden ne zaman saldıracağını çok iyi bildiğini söylediler."

"Bu güçlü bir olasılık." Nikki somut bir şey söylememeye çalıştı. "Cass onu takip eden birini fark etmiş miydi?"

"Geçtiğimiz iki hafta içinde siyah bir Chevy Malibu iki kez Cass'in yanına park etti. İkisinde de arabanın içindeydim. İkimiz de sürücüyü tanı mıyorduk ama aynadan sarkan bir şirket etiketi vardı ve burası büyük bir bina. Herkesi tanı mıyoruz. O araba son birkaç gecedir park yerinde değildi. Onunla aynı anda ortadan kayboldu." Annie hıçkırıklarını bastırdı.

"Kimsenin etiketinin kaybolup kaybolmadığını biliyor musunuz?" Cass'in başka bir kurban olduğu ortaya çıkarsa, kolayca birinin park etiketini çalabilirdi.

"Hayır, ama ben bunu bilemem. Gece amiri -patronum- bilebilir."

Appalachia'daki maskeli adamın görüntüsü Nikki'nin zihninde canlandı. "Adamı görebildin mi?"

"O beyaz bir adam. Soluk tenli. Çok mavi gözlü."

Nikki sesindeki heyecanı gizlemekte zorlandı. "Benimle buluşur musun Annie?"

Nikki öğleden sonrasını Kuzey Dakota ve Detroit'teki vakaları inceleyerek ve benzer mide içeriği arayarak geçirdi. Ne yazık ki her iki ceset grubu da organ testi yapılamayacak kadar çürümüştü. Ayrıca DNA testi yapabilecekleri herhangi bir şey aradı ve Courtney için notlar aldı.

Alışkanlıktan dolayı Miller'ı arayıp bilgi vermek istedi ama Miller, Kiania'nın cinayetinin onun sorunu olmadığını açıkça belirtmişti. Bunun yerine Midwest Plastics'e giderken Teğmen Chen'i aradı.

"Kiania'nın otopsi raporunu gördün mü?"

"Ben de şimdi bakıyordum. Sadist piç."

"Size bahsettiğim Virginia'daki kurban Mariah Gonzales'in mide içeriği de benzerdi. Kuzey'de bulunan adamın da

Carolina ormandaki adam değildi. Detroit ve Kuzey Dakota'da başka olası kurbanlar da bulduk. Kuzey Dakota'dakiyle ilgili bilgi bulmak zor ama Liam hala arıyor."

"Ve ikisi de Kiania Watson gibi doğum sonrası mı?" Chen sordu.

"Evet," diye cevapladı Nikki. "Ne yazık ki mide içeriğine bakmak için fazla çürümüşler. Woodbury'den başka bir kurbanımız daha olabilir. Garcia'nın haberlerde verdiği bilgiyi duyan arkadaşşı bugün aradı. İzin gününde benimle konuşmak için buraya gelecek. Şimdi Midwest Plastics'e gidiyorum."

Chen, "Bir seri katilimiz var," dedi.

"Şehvetli bir seri katil. Tecrübelerime göre, öldürmeye başladıklarında çok az insanlıkları kalır. Ama bilgi aramızda kalsın. Eğer medya bir seri katil hakkında en ufak bir fısıltı duyarsa, acımasız olurlar."

"Daha fazlasını yapmalarına kesinlikle ihtiyacımız yok," dedi Chen. "Woodbury'den gelen kadın hakkında bulduklarınızı bana bildirin."

Nikki fabrikanın etrafındaki sokaklarda gezindi. GPS'i onu adrese götürmüştü ama hangi araba yolunun Midwest Plastics'e ait olduğunu bulmak biraz çaba gerektiriyordu.

Nikki muhtemelen büyük bir dikdörtgen olan genel bir bina bekliyordu ama Midwest Plastics'in West St Paul ve Woodbury sınırındaki devasa tesisi ona Beyaz Saray'ı hatırlattı.

Devasa binayı çevreleyen geniş bir kampüs vardı ve ağaçlar tüm araziye yayılmıştı. Devasa ön çimlerin yazın zümrüt yeşili olduğuna şüphe yoktu.

Nikki ön girişin yakınında birkaç açık park yeri buldu. Birkaç nedenden ötürü gelmesini istediği Brenner için etrafı taradı. Brenner'a Mariah'dan söz etmemişti, böylece tarafsız kalabilecekti ve Kiania'nın kayboluşu üzerinde çalıştığından, Nikki davayı Brenner kadar yakından bilmediği için Brenner'ın Nikki'nin gözden kaçırabileceği ayrıntıları yakalayabileceğini umuyordu.

Brenner'dan önce geldiği için Nikki, Rory ve Lacey'yi kontrol etmek için evi aradı.

"Akşam yemeği için evde olacak mısın anne?" Lacey sordu.

"Hiç sanmıyorum," dedi Nikki ona. "Ama benim için bir tabağı sıcak tut, tamam mı?" Ondan telefonu Rory'ye vermesini istedi. "Woodbury'de bir kadın kaybolmuş olabilir. İş arkadaşlarıyla konuşmak için buradayım." Jeep'in saatine baktı. "Eve ne zaman döneceğimden emin değilim."

"Dikkatli olun," diye uyardı kocası. "Önümüzdeki bir saat içinde karla karışık yağmurun başlaması bekleniyor. Şimdiden tuz serpmeye başladılar."

"Yapacağım." Nikki, Brenner'ın arabasının park yerine girdiğini gördü. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum," dedi. "Ve dikkatli ol, lütfen."

Nikki çantasını aldı. "Geldiğiniz için teşekkürler." Cipin kapısını kapattı ve kilitledi.

Brenner başını salladı. "Umarım gerçekten yardımcı olabilirim. Üzerinde çalıştığım ana konu Kiania'nın geceleri çalıştığı."

"Kiania hep geceleri mi çalışırdı?" Nikki sordu. "Kaybolduğu gün çağrıldığını sanıyordum."

"Öyleydi ama normal vardiyası hafta içi saat 15:00 ile gece yarısı arasındaydı. Hafta sonları izin alıp nöbetçi kalabilecek kadar kıdemliydi. Bu yüzden o zaman diliminde nöbetçiydi. Onu aktif olarak izlemiş olmalı."

"Otopsi raporunu gördün mü?" Nikki sordu.

Brenner hasta görünüyordu. "Midesinde bulunan şeyleri Google'da arattım. Mücadele etmek için yeterli enerjiye sahip olmalarını istediğini mi düşünüyorsun? Sanki yeni bir annenin hayatı için mücadele etmek için yeterince nedeni yokmuş gibi."

Nikki cipe yaslandı. Bebeğine kavuşmak için savaştan bir annenin iradesini düşünmek için durmamıştı.

"Mariah gece kayboldu."

"Mariah kim?"

Tuzlu ve biberli saçları olan minyon bir kadın, geniş otoparkı aceleyle geçerek onlara doğru yöneldi. "Annie'yle konuştuktan sonra sana anlatacağım."

"Ajan Hunt?" Annie sordu.

Nikki elini uzattı. "Bu Minneapolis Polisi'nden Dedektif Brenner. Kiania Watson'ın cinayeti üzerinde çalışıyor."

"Nasırlar için özür dilerim," dedi Annie. "Makinelerden birini çalıştırıyorum." "Sorun değil." Annie'nin aramasından sonra, Nikki Woodbury polisine Cass'in kayboluşunu anlatmışlar. Annie'ye söylemişlerdi.

Cass'in yetişkin olduğunu ama ailesine danışacaklarını söylediler. Kocas, Cass'in daha önce birkaç gün ortadan kaybolduğunu ve bunun bir kayıp ihbarı gerektirdiğini düşünmediğini söyledi.

Nikki Annie'ye, "Woodbury polisiyle konuştuktan sonra Stillwater polisini aradım," dedi. "Cass'in kocası polis memuruna karısının kaybolmasından endişe duymadığını söyledi."

"Hiç şaşırmadım," dedi Annie. "En iyi gününde bile işe yaramaz bir pislik. Onu çok uzun süre destekledi. Ona kaç kez gitmesini ve çocukları da yanında götürmesini söylediğimi anlatamam."

"Ama yaptığı şeyin bu olduğunu düşünmüyorsunuz, değil mi?"

Brenner sordu. Annie her birinin gözlerinin içine baktı. "Bunu söylediğimde beni dinleyin:

Kesinlikle hayır! Çocukları için onunla kaldı. Onları, özellikle de yeni doğmuş bir bebeği isteyerek terk etmesini gerektirecek hiçbir şey yok." Annie'nin gözleri yaşlarla doldu. "Bunun için hayatımı ortaya koyardım."

"Cass'i uzun zamandır mı tanıyorsun?" Nikki, Annie'nin duyguları onu ele geçirmeden önce onları dizginlemeye çalıştı.

"Buraya başladığından beri altı yıl geçti," dedi Annie. "Kocasının bir bit olduğunu anlamak zor olmadı."

"Ona bir şey yapmış olması mümkün mü?" Brenner sordu.

"Onu asla fiziksel olarak taciz etmedi, en azından bana anlattığı kadarıyla. Sadece kontrolcü ve duygusal olarak istismarcı." Annie başını salladı. "Her ne kadar ona bir şey yaptığını söylemek istesem de, kocasının çocuklara bakmak zorunda kalmak isteyeceğini sanmıyorum. Ona ihtiyacı vardı."

Nikki uzun, beyaz binayı işaret etti. "Cass sigara içmek için nereye gitmiş olabilir?" Nikki sordu.

"Size göstereyim." Annie onları binanın güney tarafına götürdü. "Mülkte sigara içmememiz gerekiyordu ve Cass hamile olduğunu öğrendikten sonra neredeyse bırakmıştı. Ama işe döndükten sonra giderek daha fazla sigara içmeye başladı."

Nikki otoparkın kenarından yaprak dökmeyen ağaçlardan oluşan küçük bir koruya giden bir patika fark etti. Mülkteki ağaçların çoğu meşe ve akçaağaçtı, dalları çıplak kalmaya yakındı. Yeşil çitler binayı çevreliyordu, park alanı çam ağaçlarına bitişikti. "Burası sigara içme alanı mı?"

Annie başıyla onayladı. "Binanın o tarafında kameramız yok, bu yüzden herkes oraya gidiyor." Nikki'ye baktı. "Birkaç yıl önce otoparkı genişlettiler. Eskiden altı sıra çam ağacı vardı ama hepsinin gitmesi gerekti. Şirket o küçük bölümü sigara içenler için tuttu."

"Siyah Chevy Malibu'nun içindeki adamın biriyle sigara içtiğini hiç fark ettiniz mi?"

"Hayır, ama sigara içmiyorum. Buraya pek gelmiyorum." Annie onları binanın etrafından dolaştırıp otoparka götürdü. Nikki, Cass'in çıktığı kapı ile ağaçlık arasındaki mesafenin üç yüz metreden az olduğunu tahmin ediyordu.

Çam ağaçları, birinin izmarit ve çöpler için koyduğu çelik kovayı saklıyordu ama neredeyse boştu. "Cass geldiğinde buraya başka kim geliyor?"

"Mick Jones, bazen." Annie gözlerini devirdi. "Yıllardır Cass'e karşı bir şeyler hissediyor. Cass onu birden fazla kez reddetti. Gerçi şimdi bir kız arkadaşı var. Bir süredir Cass'i onunla yatmak konusunda rahatsız ettiğini sanmıyorum."

Kadınlar her zaman reddettikleri erkekler tarafından öldürülüyordu. Nikki'nin seri katil teorisi ne olursa olsun, Mick'le konuşmak istiyordu. "Bunu polise söyledin mi? Onunla konuştular mı?"

"Hayır," diye yanıtladı Annie. "Bana neredeyse hiç soru sormadılar." "Mick burada mı?"

"Geç vardiyada çalışıyor. Ben onun amiriyim, bu yüzden size iletişim bilgilerini verebilirim."

"Bu harika olur," dedi Nikki. "Cass nereye park etti?" Annie,

"Binanın arkasındaki batı otoparkına," diye cevap verdi.

"Cass bu tuhaf adamın park etmekten başka bir şey yaptığından hiç bahsetti mi? Onunla başka bir yerde karşılaştı mı?"

Annie başını salladı. "Hayır, yapmadı."

"Trillium'u merak ediyorum," diye mırıldandı Brenner Nikki'ye. "Belki de bu adamı bulmak için yetiştiği bölgeleri araştırmamız gerekiyordur. Sanırım bunu düşünmüşsündür?" diye sordu Nikki'ye.

"Yapraklar kurumuş," diye yanıtladı Nikki. "Her yerde saklayabilir." Nikki Brenner'dan hoşlanıyordu ama onun yorumlarını engellemek istiyordu. Diğerlerinin ayrıntıları hakkında konuşmamalıydı.

Bir tanığın etrafındaki aktif davalar. Çiçekler haberlerden uzak tutuldu.

"Yapraklar mı?" Annie sordu. Nikki ve Brenner hep birlikte ona döndüler. "Cass kaybolmadan önceki gece biri ön camına bir çiçek bırakmış."

"Mariah kim?" Brenner ellerini ceplerine soktu.

Cipe doğru yürürlerken Nikki cipin kilidini açtı. Annie'nin anlattıkları yüzünden başı hâlâ dönüyordu. "Rüzgârdan uzak dur."

Koltuk ısıtıcılarını açtı. "Mariah 2014 yılında öldürüldü." Nikki en baştan başladı, Mariah'ya ilk gün yaptığı çıkış hariç. "Onun ormana gitmesine izin verdim. Lacey'ye sahip olmak için bunu yine yapardım." Nikki içinden taşmak üzere olan duyguları yuttu. "Belki de bu beni tüm bu olanlarda suçlu yapar."

"Öyle olduğunu sanmıyorum." Brenner'ın normalde gerçekçi olan sesi nazikti. "İmkânsız bir seçimle karşı karşıya kaldınız. Her anne aynı şeyi yapardı."

"Biliyorum," dedi Nikki. "Doğum izninden döndükten sonra takip etmediğim için kendime kızacağım. Sadece unutmak istedim."

Brenner ona, "Arada bir insan olmaya hakkın var," dedi. "Annie yapraklardan söz ettiğinde neden bembeyaz kesildiğini anlıyorum."

Nikki ona, "Kiania kaçırıldıktan sonra üç haftadan fazla yaşadı," diye hatırlattı. "Eğer Cass'i kaçırdıysa, zamanımız var demektir."

"Ama çok az ipucu var," dedi Brenner. "Hastanede daha fazla şey görmüş olmaları umuduyla Vernon ve Jerry'yi arayan üniformalılar var. Bunu Ty Watson yapmadı. Kiania'nın ailesi bunu kabullenmekte zorlanıyor."

"Tahmin edebiliyorum." Dokunmatik ekranı Elwood'dan gelen bir aramayla aydınlandı. "Bu Ajan Hunt." Ne kadar çabalasa da, Nikki asla

eski akıl hocasıyla tamamen gayri resmi.

Elwood, "Sadece onu depomdan aldığımı ve orijinal kanıt çantasında güvende olduğunu bilmenizi istedim," dedi. "Bölgeyi işaretlemiştim ama üzerinden çok zaman geçtiği için kan görünmüyor. Adli tıp uzmanınız buraya kadar gelmeden önce birinin mikroskop altında bakmasını ister misiniz?"

Courtney numuneye kimsenin dokunmaması konusunda kararlıydı ve Nikki onun gazabını göze alamazdı. "Çantada kalsın. Courtney çapraz bulaşma ihtimali istemiyor."

"Ben de öyle tahmin etmiştim," dedi Elwood.

"Courtney, Mariah'nın davasından daha fazla fiziksel kanıt elde etmeyi umuyor. Ve yeni bir kayıp kurbanımız olabilir." Ona kurbanların doğum sonrası öldüğünü ve otopsi raporlarındaki ortak noktaları anlattı. "Dönüp duruyoruz."

"Pek sayılmaz," diye araya girdi Brenner. "Mariah ve Kiania'nın aynı kişi tarafından öldürüldüğünden neredeyse eminiz. Cass'in kurban olduğunu anlayacak kadar bilgi edindiniz. Bu da ona bir şans veriyor."

Nikki, "Kiania'yı üç hafta boyunca hayatta tuttu," dedi. "Hâlâ vaktimiz var."

Elwood, "Bana uçuş bilgilerini mesaj at, Courtney'i alayım," dedi. "Laboratuvara gideceğiz, böylece hemen teste değer olduğunu teyit edebilecek."

"Şimdi ne olacak?" Brenner telefon görüşmesinden sonra sordu.

Nikki, "Jerry ve Vernon'u bulmak için üniformaları giyin," diye cevap verdi. "Bir görgü tanığına ihtiyacımız var."

YİRMİ

1984

Smyth County, Virginia, Appalachia

Babam elini Fifi'ye doğru salladı. "Nerede bu çiviler?"

Kutuyu kaptı ve adamın av kulübesinin tuhaf, sarı ahşap zemininde çömeldiği yere doğru koştu. Çivileri ona doğru fırlattı. "Neden eski zemini söktün?"

"Çünkü aptal kardeşlerin o şeyin derisini kulübenin içinde yüzmeye karar verdiler." Babamın gri sakalı öfkeyle titriyordu. "Büyük büyükbabam bu kulübeyi 1889'da inşa etti. O iki sersem her yeri kana bulayana kadar zamana meydan okudu."

Fifi, Nathaniel ve Jerod'la birlikte göletten gelmiş ve hikâyelerini anlatmaya başlamıştı. Fifi gazeteyi almak için posta kutusuna doğru yürürken Nathaniel arabayla yanlarından geçmiş ve onu balığa götürmüştü. İki büyük yayın balığı yakalamışlardı, bu yüzden kız kardeşinin ev işlerinde yardım almamasının üstesinden geleceğini düşündü.

Babalarının dışarıdan çocuklara bağırıldığını duyabiliyorlardı. Üçü verandada oturup babalarının gençleri kemerle kırbaçlamasını dinlemişlerdi. O geceye kadar Fifi sonunda

çocukların hiç geyik eti yememelerine rağmen bir geyik öldürdüklerini öğrendi. "Neden derisini yüzmüşler?"

"Bu ikisi neden bir şey yapıyor?" Babam öfkeleni. "Bunun Everett'in fikri olduğuna eminim."

Başının arkasındaki şişliğe dokundu. Fifi Everett'i dört gündür görmemişti, cezalardan beri görmemişti.

"Ama bu zeminde hiç kan yok." Ayağını ince tahtaya vurdu.

"Çünkü bu sadece kontrplak. Alt zemin," dedi Papaw. "Gerçek ahşap döşeme alt zeminin üstüne yapılır. Şu çivi tabancasını bana ver ve geri çekil."

Fifi itaat etti. "Baba, sana bir soru sorabilir miyim?" Fifi, babasının üvey kardeşini onu savunduğu için cezalandırmak uğruna Clegg'in kendisine duyduğu nefreti nasıl görmezden geldiğini düşünmeden edemiyordu. Onu seviyor muydu yoksa ondan nefret mi ediyordu? Aile dışındakilerin yanında ona karşı çok soğuk davranıyordu. Hem onu sevip hem de nasıl böyle davranabilirdi?

"Ne?" diye sordu ona bakmadan, çivi tabancasıyla oynuyordu.

"Nasıl olur da..." Kelimeler boğazında düğümlendi. Cevabı biliyordu. Babasının bir gecede gelip giden siyah bir ortakçı olmasından utanıyordu. Dört kuşak öncesine kadar izini sürebildikleri aile soyunun ten rengiyle gölgelenmesinden utanıyordu. Nathaniel'in arkadaşı Jerod, ailelerinin Afrika'dan köle getirilmesine yardım ettiğini ve kızın da onların soyundan geldiğini söylemişti. Ya da en azından yarısının.

Papaw topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu ve kasketini başından itti. Gömleği terlemişti ve ekşi kokuyordu. "Ne var, kızım?" Mavi gözleri kızgın bakmaya başlamıştı,

Fifi düşüncelerini derinlere itti. Başka zaman soracaktı. "Kuyudan biraz su ister misin?"

Nikki, Stillwater'a giderken 36. Otoyol'a sapana kadar Cassandra King'in Kiania Watson'a ne kadar yakın oturduğunu fark etmemişti. Üçüncü Cadde'nin köşesindeki evi, Kiania Watson'ın Stillwater'daki evinden güneye doğru yaklaşık dört dakikalık bir yürüyüş mesafesindeydi. Kiania'yı takip ederken Cassandra King'i görmüş müydü?

Nikki, Cass'in ailesi hakkında sahip olduğu az sayıdaki bilgiyi gözden geçirdi. Kocasını sakatlanmadan önce uzun yol kamyon şoförüy müş. İki büyük oğlu liseye gidiyordu ve Nikki geldiğinde ikisinin de okuldan eve dönmüş olacağını umuyordu. Annie kocasını yerine arkadaşının kayıp olduğunu bildirdiği için Nikki önceden aramak yerine ona sürpriz yapmaya karar vermişti.

Önce Stillwater Polisini aramış. "Chen."

"Selam, ben Nikki. Cassandra King için sağlık kontrolü yaptınız mı?"

"İsim tanıdık geliyor. Bekle biraz." Hoparlörden Chen'in yazdığını duyabiliyordu. "Evet, bir arkadaşım çeki istedi, kocasıyla konuştuk, Shane King. Daha önce aradığınız kayıp kadın bu mu?"

"Stillwater'da yaşıyor," dedi Nikki. "Shane King ne dedi?"

"Muhtemelen kaçmıştır. Arabasının, çantasının, cep telefonunun Kayıp. Cep telefonu ucuz seçeneklerden biri, bu yüzden bir kez öldüğünde ya da kapandığında GPS yok. Memurlarım baz istasyonu sinyallerini aradı. Sonuncusu Midwest Plastics yakınlarında, akşam beş buçuk civarında olmuş."

"Böyle bir telefonu olduğunu nereden biliyorsun?" Nikki sordu. "Kocasına sormuşlar mı?"

"Evet, o da bunların içinden su gibi geçtiğini söyledi. Sonunda, onu kayıp kişi olarak arayacak kadar bir şey görememişler. O telefonu bırakıp başka bir telefon almış ve gitmiş olabilir." Chen sesini alçalttı. "Doğum sonrası mı?"

"Sekiz hafta," dedi Nikki. "Senin için sorun olmadığı sürece Shane King ile konuşmaya gidiyorum."

Chen, "Siz nasıl gerekli olduğunu düşünüyorsanız," dedi. "Bütün öğleden sonra mahkemedeyim, yoksa size katılırdım."

"Seni haberdar edeceğim," diye söz verdi Nikki. "Mahkemede iyi şanslar," diye ekledi telefonu kapatmadan önce.

Parça parça bilgiler Nikki'nin kafasında bataklık gibi bir karmaşaya dönüşmüştü. Cassandra King'in kayboluşuyla ilgili tarafsız kalmalıydı.

Mariah ve Kiania'nın kayboluşundaki benzerliklere rağmen, açık fikirli olması gerekiyordu. Daha fazla kanıt olmadan

Cass'in gerçekten kayıp olduğunu ve kendi isteğiyle gitmediğini varsayarak ona en yakın kişileri şüpheli olarak değerlendirdi.

Annie bu seçeneği düşünmeyi reddetti ama herkesin kimseye söylemediği sırları vardı. Belki de Cass hayatından uzaklaşmaya karar vermişti. Nikki, Cass'in doğum sonrası deneyimini ve herhangi bir depresyon ya da başka bir sorun yaşayıp yaşamadığını sormak için aklına bir not aldı.

Andrea Yates bunun korkunç bir kurbanıydı. Çocuklarını o sabah banyoda boğmaya öylece karar vermemişti. Yates yıllarca psikolojik sorunlar yaşamış ve Haldol da dahil olmak üzere aldığı ilaçlar depresyonunu ve intihar düşüncelerini dengelediği için daha fazla çocuk sahibi olmaması tavsiye edilmişti. Bunun yerine, hemen beşinci çocuğuna hamile kalmış ve çocukların kaderi mühürlenmişti.

Kocası katlandığı her şey için empatiyi hak ediyordu, ancak karısının ruhsal durumuna -başka bir çocuk sahibi olmak da dahil olmak üzere- dikkat etmemesi de Nikki'ye göre onu kısmen suçlu kılıyordu.

Yates bir hemşire, kocası ise NASA mühendisiydi. Sağlık hizmetleri onlar için kesinlikle mevcuttu, ancak ruh sağlığı, özellikle de kadınlar için, 2001 yılında bir öncelik değildi.

Nikki, Cass'in ailesiyle birlikte yaşadığı kahverengi süslemeli beyaz evin önüne park etti. İşçi sınıfı Stillwater'daki evlerin çoğu gibi, ev ve arazisi de bakımlıydı. Cipten iner inmez neredeyse sokakla kaldırım arasındaki geniş bir kütüğün üzerine düşüyordu.

Böcekler dışbudak ağaçlarının çoğunu yok etmişti ve bölgeye dağılmış dışbudak ağaçlarının sayısına bakılırsa, Nikki böceklerin yayılmasını önlemek için ağacın kesilmesi gerektiğini tahmin ediyordu.

Nikki bahçeyi geçti, ölü yapraklar botlarının altında çıtırdıyordu. Sokaktaki evlerin çoğu Cadılar Bayramı için süslenmişti, bu da King ailesini dışarıda bırakıyordu.

Kapıyı, kucağında sadece bezi olan ağlayan bir bebekle, çelimsiz bir genç açtı. Koyu renk, tüylü perçemlerini gözlerinden uzaklaştırdı. "Evet?"

Nikki ona rozetini gösterdi. Yüzü aydınlandı. "Tanrıya şükür. Babam bir şey yapmayacak ve annemin de öylece gitmediğini biliyorum." Eliyle

bebeği sakinleştirmeye çalışıyordu. "Baba, bu FBI'dan Ajan Hunt."

Shane King masanın üzerinden ona baktı, kel kafası mutfak ışıklarının altında parlıyordu ve telefonuna bakıyordu. "Alınma Ajan ama karım kayıp değil."

"İşyerindeki arkadaşları onun için endişeleniyor." Nikki tarafsız görünmeye çalıştı ama adamın kararsızlığı onu rahatsız etti. Karısı dört gece üst üste eve gelmemiş, onu annesini isteyen ağlayan bir bebekle baş başa bırakmıştı. Yine de Shane umursamaz görünüyordu.

"Karınızla en son ne zaman konuştunuz?" Nikki sordu. "Dört gün önce, işe gitmeden önce." Bir avuç dolusu ağzına fıstık attı. "İş saatlerini azaltabilmek için benden yarı zamanlı bir iş bulmamı istedi."

"Emma'yla birlikte olmak için," diye ekledi Sam. "Bunu söylediğini duydum."

Shane dikkatini tekrar Nikki'ye vermeden önce bir süre oğluna baktı. "Ben çalışmıyorum. 2018'de düştüm ve doktorum beni sakat bıraktı." İnançsızlıkla başını salladı. "Ne yapmam gerekiyor, evden boktan bir çağrı işinde falan mı çalışayım?"

Nikki onun sesinin ne kadar duygusuz çıktığına inanamıyordu. "Bu yüzden mi sakinleşmek için birkaç gün ara vermeye karar verdiğini düşünüyorsun?"

Omuz silkti. "Bunu daha önce de yapmıştı."

Sam'in yüzündeki buruşuk ifade hikâyenin tamamının bu olmadığını açıkça ortaya koyuyordu. "Uzun bir süre için değil, baba." Uyuyan bebeği kollarında zıplattı. "Emma'yı öylece bırakmazdı."

Shane onu görmezden gelerek kırılan keçi sakalını okşadı. "Mick Jones'u kontrol etmelisin. Muhtemelen onunla birlikte yaşıyordur."

Sam gözlerini devirdi. Belli ki bu yeni bir tartışma değildi. Nikki aptalı oynadı. "Mick Jones kim?"

Shane'in kare çenesi sertleşti. O anda çok kaba görünüyordu. "Eski bir arkadaşım. Yıllarca onunla taşımacılık yaptım. Midwest Plastics'te işe girmesine yardım ettim."

"Cass bebeği öğrendiğinde onu evlatlık vermek istedi." Shane oğluna baktı ve çocuğun şaşkınlığı karşısında gülümsemesini güçlükle gizledi. "Ben buna izin vermedim. Mick onun tarafını tuttu."

"Annem bizi bırakmazdı." Sam ayağa kalktı, hâlâ kız kardeşini kucaklıyordu. "Yanılıyorsun."

Sam odadan çıkarken Shane kıs kıs güldü. "Saksafon çalmak istediğinde hanım evladı olacağını biliyordum."

Nikki adama karşı duyduğu hoşnutsuzluğu gizlemeye çalıştı. "Büyük oğlunuz futbol antrenmanında mı?"

Shane dik oturdu. "Elbette öyle. O bir sıkı uç ve onsuz playofflarda fazla ileri gidemezler." Kahvesini yudumladı ve sonra kıkırdadı. "Sanırım Sam bu yüzden bir bandoda olmak istedi. Futbol sahasına çıkmasının tek yolu bando takımı."

Bu adam yılın ebeveyni ödülünü kazanamayacaktı. "On altı yaşında olduğu için, onunla konuşmak için iznimize ihtiyacım var."

"Futbol antrenmanında onu rahatsız etme."

"Ama okula uğramak sorun değil mi?" Bu kez yargısını gizlemeye çalışmadı.

"Evet."

"Her şeyi açıklığa kavuşturmak için soruyorum, o gece Cass işe gittikten sonra ne yaptınız?"

"Bara gittim. Kazanmamız gereken bir bilardo turnuvası vardı." Ona baktı. "Neden? Sana bir süre ortalıkta görünmeyeceğini söylemiştim."

Adamı yatıştırmaktan nefret ediyordu ama Nikki onu ürkütmek de istemiyordu. "Karınızı en iyi siz tanırırsınız," diye yalan söyledi. "Ama bir ihbar yapıldığı için bunu takip etmek zorundayım. Her zaman önce eşe bakarız. Orada ne kadar kaldığınızı doğrulayacak herhangi bir makbuzunuz var mı?"

"Nakit ödendi. Barı ara ve sor. Hepsi beni tanır."

"Zaman ayırdığınız için teşekkürler," dedi Nikki. "Konu dışı ama buraya yakın oturan bir arkadaşım hamile olduğunu öğrendi. Yaşı kırkın üzerinde, bu yüzden biraz riskli. Cass'in kadın doğum uzmanı nerede?"

Shane bir an için bunu düşündü. "Adını bilmiyorum. Sadece bir kez gittim, cinsiyetini öğrenmek için. Woodbury'de."

Nikki göz ucuyla bir hareket yakaladı. Sam bitişik odada durmuş, sadece ayak parmakları görünecek şekilde onu dinliyordu. Çantasından bir kart çıkardı ve masanın üzerine bıraktı. "Aklına başka bir şey gelirse ya da Cass'ten haber alırsan beni ara."

Shane homurdandı ve kartı gömleğinin cebine koydu. "Elbette."

Sam duvarın arkasından baktı, koyu renk gözleri Nikki'ninkilere dikilmişti. Çocuk ona bir şey söylemek istiyordu. "Minneapolis ofisini arayıp beni de sorabilirsiniz." Shane'in yanından geçti.

dikkati telefonuna geri dönmüştü. Bakışları Sam'inkilerle buluştu. "Onlara sadece adınızı söyleyin, sizi bağlayacaklar."

Üçüncü vardiya yakında başlayacaktı ve günün bu saatinde yol en az kırk dakika sürerdi ama Nikki Midwest Plastics'e giden rotayı seçmeden önce GPS'inde birkaç şeyi kontrol etmek istedi.

"36 köşeyi dönünce," dedi Nikki kendi kendine, Kings'in adresini girerken. GPS ona Cass'in evinden Woodbury'deki işine giden en hızlı yolun 36 Batı'dan 494 numaralı eyalete, oradan da Nikki'nin kişisel cehennemi olan 694 numaralı eyalete gitmek olduğunu söyledi. Otoyoldaki güvenlik kameralarına bakmak boşunaydı ve 3. Cadde ile 36W'nin kesiştiği yerde kamera yoktu ama yol boyunca siyah Chevy Malibu'yu alabilecek birkaç işyeri vardı - tabii zaman aralığını daraltabilirlerse. Nikki, Cass'in arabayla geçeceği saatlerde en azından son birkaç günün kamera kayıtlarını istemek için bir not aldı.

Oakdale Heights Islah Tesisi'ni geçerek Stagecoach Yolu'nda 3. Cadde'yi güneye doğru takip etmek ve sonunda I-94'e ulaşmak Cass'in ikinci seçeneği olabilirdi ve günün bu saatinde en azından I-94'e kadar trafiğin daha az olduğu bir seçenektir. Hapishanenin yolun her iki tarafında da binaları vardı ve yolu görmek için birkaç kamera yerleştirilmişti. Hapishanenin bir önceki gecenin kamera görüntülerini otomatik olarak geri dönüştürmediğini umuyordu.

Umarım Annie, Cass'in eve dönüş yolunu biliyordur.

Nikki, Midwest Plastics'e giderken hem Liam hem de Garcia ile konuşmak için ofisi aradı. "Önce iyi haber. Elwood taşı bir kanıt torbasına koyup mühürledi. Yarın Courtney'i havaalanından alacak."

"Kötü haber ne?" Liam sordu.

"Kiania Watson ve Cassandra King birbirlerine yürüme mesafesinde yaşıyorlar," dedi Liam'a. "Eğer Cass kaçırıldıysa, muhtemelen Kiania'yı gözetlerken onu fark etmiştir. Cass de doğum sonrası."

Garcia İspanyolca küfür etti.

"Bu da evine sık sık uğramış olma ihtimalinin yüksek olduğu anlamına geliyor," dedi Liam. "Ya da yakınlarda yaşıyor."

"Annie yabancıların siyah bir Chevy Malibu kullandığını söyledi," dedi Nikki. "Düşük bir ihtimal ama DOT'u kontrol et ve herhangi bir araba olup olmadığına bak."

İki ev arasında bu tarife uyan bir yer var. Cass'in adresini mesaj atacağım."

"Şimdi geri mi dönüyorsun?"

"Hayır, Midwest Plastics'e tekrar uğrayacağım ve Mick Jones'un yanı sıra Cass'in bazı iş arkadaşlarıyla da konuşacağım. İlginç bir şey bulursam sana haber veririm," diye cevap verdi Nikki. "Oakdale Heights İslahevi'ni arayıp güvenlik kameralarını incelemelerini isteyebilir misin? Hemen geri döndürmemeleri için dua ediyorum." Ona Cass'in evinin yakınında CCTV bulunan diğer yerleri de verdi.

Liam onu, "Hapishane konusunda fazla umutlanma," diye uyardı. "Dış görüntüleri çok uzun süre saklamadıklarına eminim. Avluya ve diğer mahkûm alanlarına odaklanıyorlar."

"Biliyorum," dedi Nikki. "Yine de denemeye değer."

"Chen ile konuştun mu?" Garcia sordu. "Döngüde kaldığından emin olmamız gerekiyor."

"Farkında," diye yanıtladı Nikki. "Miller'a söylemedim. Haberlerde senin PSA'nı nasıl karşıladı?"

"Bunun kendi davası olmadığını söyledi ve telefonu kapattı." Garcia'nın sesi sinirli geliyordu. "Onu bilgilendirerek vaktini boşa harcama."

Nikki, "Nash'ten henüz haber almadım ama ona yarına kadar süre vermemi istedi," dedi.

"Peki ya Cass'in kocası?" Liam sordu. "Endişelenmemesi garip."

Nikki ona, "Orada olsaydın böyle söylemezdin," dedi. "Cass için endişelenmiyor ve kuralları onun koyduğu çok açık, ama oğullarından biri, Sam, sanırım söylediğinden daha fazlasını biliyor. Bana nasıl ulaşacağını bildiğinden emin oldum." Cass'in bir katilin merhametine kalmış olması fikri midesini bulandırdı. Nikki, "Midwest Plastics'ten Mick'le konuşacağım çünkü eskiden uzun yol kamyoncusu olduğu için ormandaki adamın o olduğundan emin olmak istiyorum," dedi. "Blanchard, Kiania'nın ölüm zamanını cesedi bulunmadan en fazla on altı saat öncesine dayandırıyor," diye hatırlattı Liam. "Üç haftadır kayıptı. Cass'i bulmak için hâlâ vaktimiz var."

"Sen onu bulana kadar onu öldürmeyecek," diye onayladı Liam. "Onu avlamaktan başka seçeneğiniz kalmasın diye onu kaçırdı."

YİRMİ BİR

"Benimle buluştuğun için teşekkürler." Mick Jones, iş arkadaşlarının kendisini gözetleyemeyeceği özel bir yer yerine bir konferans salonunda konuşmalarını önerdiğinde Nikki şaşırılmıştı. Sandalyeler yuvarlak bir masayı çevreliyordu, ön duvarda bir akıllı tahta vardı. Duvarları jenerik motivasyon sözleri süslüyordu.

Mick Jones kadın içeri girdiğinde ayağa kalktı ve bir sandalye çekti. Hemen yüzü kızardı. "Bu küstahlık mıydı? Sizi ciddiye almıyor gibi görünmek istemem."

"Tabii ki hayır." Nikki onun teklif ettiği koltuğa oturdu. Ormandaki adam o değildi. Mick birkaç santim daha uzundu, kahverengi gözleri ve Akdeniz tonlarında bir teni vardı. "Bu kadar kısa sürede benimle buluştuğunuz için teşekkür ederim."

"Saklayacak bir şeyim yok," dedi. "Ve Cass için endişeleniyorum."

"Kocasını seninle kaldığını düşünüyor."

Mick kaşlarını çatı. "O tembel piç. Her ne kadar palavracı olsa da eskiden iyi bir insandı. Sonra bir internet tavşan deliğine düştü ve tam bir eziğe dönüştü."

"Cass de aynı şekilde mi hissediyor?"

"Bilseydi bile söylemezdi," dedi Mick. "Bu onun adamı." Kollarını masanın üzerinde kavuşturdu.

Nikki onun sesindeki küçümsemeyi fark etmemişti. "Bebeği evlatlık vermek istemesini desteklediğinizi söyledi."

"Elbette öyle," dedi Mick. "Ben politik biri değilim -en azından olmamaya çalışıyorum- ama Cass kırk yaşın üzerinde ve daha yüksek risk altında olduğu için bu kararı onun vermesi gerektiğini düşündüm." Başını kaldırıp Nikki'ye baktı. "Benim fikrim önemli değildi; Shane bunu açıkça belirtti."

"Ona karşı bir şeyler hissettiğini öne sürdü."

Mick, "O aptalın teki," diye karşı çıktı.

Nikki içten içe Cass'in kaçırıldığını biliyordu ama başka açıları da araştırması gerekiyordu. Shane onu sigorta parası için öldürmüş ve arabasını saklamış olabilirdi. Belki de yapraklar bir tesadüftü. "Annie onun sözlü ve duygusal olarak kötü davrandığını ama ona hiç vurmadığını söyledi. Sence ona zarar verebilir mi?"

Mick'in gözleri onunkilere dikilmişti. "Her ne kadar bencil tarafım evet demek istese de," diye yanıtladı, "bunu göremiyorum. O, kısa adam sendromu olan ve insanlara kendini sert sanmaları için zorbalık yapan tıknaz adamlardan biri. Ama onu öldürmek? Hayır. Yepyeni bir bebeği var. Sence ona bakar mı?"

Haklısın, diye düşündü Nikki. Mick Jones dürüst bir adama benziyordu. Cass'ten faydalanabilirdi ama Nikki'nin söyleyebildiği kadarıyla bunu yapmamıştı. "Görünüşe göre Cass'le bebeği doğurma kavgasından sonra bile arkadaş kalmışsınız."

"Uzak durmaya, sözde arkadaşım için doğru olanı yapmaya çalıştım ama Cass sigara içiyordu, en azından hamile olduğunu öğrenene kadar. On yıl önce bıraktığımı biliyordu; bunu nasıl başardığımı öğrenmek istedi. Sanırım Shane ona bebek yüzünden nikotin bandı ya da pastili kullanamayacağını söylemiş ama bu doğru değil. Bebek için kötü olan sadece yutulan şeyler. Salak herif. Ona bantları ve sakızları denemesini söyledim. Sırf duymasın diye Shane'den sakladığına eminim." Saatini kontrol etti. "Molamda sadece on dakika daha var. Yapıp yapmadığımı soracak mısınız?"

Nikki, "Kaybolduğu gece nerede olduğunu soracaktım, çünkü çalışan kayıtları onu çıkardığını gösteriyor," dedi.

"Ev." Mick omuz silkti. "Yalnızdım. Ve migrenim tutmuş bir halde evdeydim."

Eğer doğruyu söylüyorsa, Nikki Mick'in o gün evinden ayrıldığından şüpheliydi. "Ev mi, apartman mı?" Eğer bir daire kiraladıysa, binada muhtemelen güvenlik kameraları vardı.

"Ev." Ona adresini verdi. "Çıkmaz sokakta oturuyorum. Komşularıyla konuşabilirsin."

"Yapacağım." Ayrıca, her ihtimali göz önünde bulundurarak, yakındaki kamera kayıtlarında adamın gelip gittiğinin görülüp görülmediğine de bakacaktı. "Sana buralarda takılan adamdan bahsetti mi?"

Mick koltuğuna yığıldı. "Hayır, bu akşam Annie bana söyleyene kadar duymamıştım. Bildiğim kadarıyla başka kimse onu fark etmemiş gibi görünüyor."

Nikki de bundan korkuyordu. On yıllık deneyim ona nasıl uyum sağlayacağını öğretmişti. "Cass'ın kendi başına gitmiş olma ihtimali var mı? Shane onun birkaç günlüğüne uzaklaşmak istediğini düşünüyor."

"Hayatta olmaz," dedi Mick. "O yaşta yeniden başlamaktan korkuyordu ama Cass o bebeği çok seviyor. Doğum izninden döndüğünden beri tek konuştuğu Emma."

Nikki Midwest Plastics'ten çıktığında karanlık çökmüştü. Otoparkı ve caddeyi siyah Malibu'dan bir iz var mı diye taradı ve onu göremeyince rahatladı.

Kapıcı üniforması giyen beyaz bir adam hemen hemen her yere uyum sağlayabilirdi. Fikir basit olduğu kadar zekiceydi de. Çoğu insan hademelere nadiren dikkat ederdi çünkü hademeler, iş hacmi nedeniyle sürekli yeni insanların işe alındığı bir sektörde normal bir demirbaşı.

Cass, muhtemelen kayıtlara bile girmemiş olan gece hademesiyle kaç kez sohbet etmişti? Muhtemelen güvende olmak için yönetimden kimsenin onu görmediğinden emin oluyordu.

Katilin becerisini düşündükçe Nikki'nin midesi sıkışıyordu. Bu işi en az on yıldır yapıyordu ve kaç can aldığını bilmek istemiyordu. Zanaatında ustalaşmak için yılları vardı. Muhtemelen Appalachia'daki o günden beri Nikki'ye yapacağı ifşayı planlıyordu.

Daha önce kendisini Cass'e değişmeyeceğini söylerken tamamen dürüst davranmamıştı. Nikki tüm silahlarını teslim etmek zorunda kalsa bile hayatta kalma şansı daha yüksekti. GPS takip cihazları artık o kadar küçüktü ki, bir tanesini ayakkabısının ya da çorabının içine koyabilirdi ve muhtemelen Cass bunu fark etmezdi.

Tabii bunu çoktan düşünmediyse. Bunu yıllardır planlıyordu, ondan onlarca adım öndeydi. Nasıl umabilirdi ki

Onu durdurmak mı?

Kör noktasının hemen dışında beliren beyaz bir ışık bakışlarını yakaladı. Nikki kışına binen beyaz minibüse ters ters baktı. Yanıp sönen parlak ışıklara sinirlenerek yavaşladı. Minibüs geçmeyi planlıyormuş gibi sol şeride geçti ama bunun yerine plakasını Nikki'nin görüş alanının dışında tutmayı başarak Nikki'yi takip etti.

Farlarını tekrar yaktı. Kenara çekeceğini mi sanıyordu? Rozetini çıkarıp cama yapıştırmayı düşündü ama minibüs beyaz çizgiyi geçerek onun şeridine girdi ve tamponunu kıl payı sıyırdı.

Nikki direksiyonu sağa doğru kırarak otoyolun çıkış şeridine girdi. Arkasında başka kimsenin olmadığından emin olmak için iki kez kontrol etti ve sonra frene bastı. Minibüs hızla geçip giderken araç kamerası kayıttaydı. Arka plakayı görmemişti. Umarım kamera gözlerinin fark etmediği bir şeyi fark etmiştir.

YİRMİ İKİ

Nikki, Lacey'ye kahvaltı hazırlamak için kendini yataktan dışarı atmadan önce birkaç saat uyumayı başardı. Şu anda ondan uzakta olmak her zamankinden daha zordu. Bir saat sonra Courtney'yi alıp havaalanına götürecekti ama Nikki Lacey'yi görmeden günler geçirmekten nefret ediyordu ve bu büyük davalar sırasında sık sık oluyordu. Otururlarken konuşmayı Lacey'nin yapmasına izin verdi. Geveze kızı, Nikki küçük bir kızken babasının yaptığı gibi hikâyeler anlatıyordu. Genellikle bir yığın abartının içinde birkaç gerçek kırıntısı bulunurdu.

"Anne, düşük nedir?" Lacey'nin sorusu birdenbire ortaya çıkmıştı. Okuldaki Cadılar Bayramı partisinden Nikki'nin gerçekten cevaplamak istemediği bir soruya atlamıştı.

Nikki sesini sabit tutmaya çalıştı. "Bazen bir kadın hamile kaldığında bebek büyüyemez. Bir sorun vardır ve hamilelik sona erer." Kelimelerini dikkatle seçti. Lacey bir arkadaşının ağabeyi sayesinde bebeklerin nasıl doğduğunu zaten biliyordu ama Nikki bundan daha derine inmek istemiyordu. "Bu kelimeyi nereden duydun?"

"Üçüncü sınıf öğretmenlerinden birinde bir tane vardı," dedi Lacey. "Diğer öğretmenlerin onun hakkında konuştuklarını duydum. İçlerinden birinin sesi ağlıyormuş gibi geliyordu."

"Bu çok üzücü bir şey," dedi Nikki. "Ama bunlar çok yaygın, bildiğimizden bile fazla. Bir doğum sırasında her türlü şey ters gidebilir."

Hamilelik. Her sağlıklı bebek gerçek bir mucizedir." Dudaklarından çıkar çıkmaz bu sözlerin bir hata olduğunu anladı. Lacey devam sorusu sormak için hiçbir fırsatı kaçırmıyordu.

"Sen içtin mi anne?"

"Ne vardı?" Rory işe gitmek için giyinmiş olarak mutfağa girdi. Nikki'yi yanağından öptü ve Lacey'nin saçlarını karıştırdı.

"Düşük."

Rory'nin gözleri büyüdü. "Hiç de beklediğim türden bir cevap değil."

Nikki kocasına, "Okuldaki bir öğretmenin vardı," diye açıkladı. "Ve cevabım evet, sana hamile kalmadan önce vardı."

"Ne oldu?" Lacey sordu.

Rory'nin güçlü eli Nikki'nin omzunu sıktı.

"Sağlıklı bir hamilelik değildi," dedi Nikki. "Birkaç ay sonra sana hamileydim."

"Yani bir erkek ya da kız kardeşim mi olmalı?" Sesinde hüznü vardı.

"Şey, hayır," dedi Nikki. "Bir bebeğin doğabilmesi için büyümesi uzun zaman alır. Eğer bu gerçekleşmiş olsaydı, sen burada olmayabilirdin." Eğildi ve kızını sıktı. "Ve sensiz ne yapardım bilmiyorum."

"Gitmeye hazırım, Bug." Lacey daha fazla soru sormadan Rory konuştu. "Okula geç kalmak istemezsin."

Lacey daha fazla soru sormak istiyordu ama sesini çıkarmadı ve ayakkabılarını giymek için ön kapıya yöneldi.

Rory, Nikki'nin gözlerinden bir bukleyi fırçaladı. "İyi misin?" "Evet," diye yalan söyledi. "Uzun zaman önceydi."

"Nedense sana inanmıyorum," dedi. "Bu gece devam edecek... ya da seni bir dahaki görüşümde."

Nikki onu hiç o anda sevdiği kadar sevmemişti. O ve Lacey gittikten sonra hızlı bir duş aldı, dişlerini fırçaladı, temiz bir kot pantolon ve kırmızı, uzun kollu bir gömlek buldu. Neredeyse farklı spor ayakkabılar giyerek evden çıkacaktı.

Brooklyn Center pek de iyi yerleşim bölgelerine sahip olmasa da Courtney, hiç kullanmaya vakit bulamadığı havuzlu bir site olan Lake Point'te tek odalı bir daire bulmayı başarmıştı. Courtney Lake Point'te yaşamaya başladığından beri

Nikki'yi sekiz yıl önce Şiddet Suçları Birimi'nde çalışmak için Quantico'dan takip etmiş.

"Hey." Spor çantasını arka koltuğa fırlattı ve sonra Nikki'nin yanına tırmandı. "Beni havaalanına götürdüğün için teşekkürler."

Nikki, "Her şeyi bırakıp Quantico'ya gittiğin için teşekkürler," diye cevap verdi. "Merida iyi mi?"

Courtney güzel patiska kediye Disney'in *Brave* filmindeki baş karakterin adını vermişti. Courtney'e göre, altı aylık kedi bu ismin hakkını veriyor, daireyi darmadağın ediyor ve ortalığı kasıp kavuruyordu. Courtney, saksı bitkilerini yatak odasına taşımış ve Courtney'nin yaklaşık iki yıl boyunca canlı tutmayı başardığı bir orkideyi yok ettikten sonra kediyi dışarı kilitlemişti.

"Gideli iki tam günden az oldu," dedi Courtney. "Bayan Queen'in taze altlığı ve her iki saatte bir atıştırmalık veren dolu bir yemliği var. O iyi olacak. Ama senden emin değilim. Uyudun mu?"

"Birkaç saat." Nikki GPS'ine havaalanını girdi. "Yeni bir kurbanımız olabilir."

Courtney, Nikki'nin son konuşmalarından bu yana öğrendiği her şeyi anlatmasını dinledi. Nikki ona Cass'in ön camına bırakılan çiçekten bahsettiğinde, "Bunun bir tesadüf olmasına imkân yok," dedi.

"Biliyorum," diye onayladı Nikki. Her şey ona ağır geliyordu.

"Sen iyi misin?" Courtney sordu.

"Evet. Bu sabah Lacey bana düşüğün ne olduğunu sordu. Okuldaki öğretmenlerden biri düşük yapmış. Bu soru olmadan da yapabilirdim - kahvaltıda anlatmak için oldukça ağır bir konu ve bu sabah orada olmam bile gerekmiyordu."

Courtney sempatik bir şekilde başını salladı. "Ve sonra sana bir tane olup olmadığını sordu, değil mi?"

"Onu çok iyi tanıyorsun." Nikki I-494'teki sabah trafiğine lanet okudu. "Ona bunu yaptığımı söyledim ve bir sorun olduğunu açıkladım. Kabul etti ama Rory hikâyenin daha fazlası olduğunu biliyor. Ona bu gece anlatacağıma söz verdim."

Courtney öne doğru eğildi ve önündeki havalandırma deliklerinden birini kapattı. "Biliyor musun, ona Mariah'dan bahsetmeden de düşükle ilgili ayrıntıları anlatabilirsin."

"Hayır," dedi Nikki. "Tanıştığımız gün ne yaptığımı bilmesini istiyorum."

Courtney iç çekti. "Bunun için kendini yıpratıyorsun ama eminim o bunu unutmuştur, özellikle de bebek doğduktan sonra."

"Annesi yapmadı." Nikki'nin yanakları utançla kızardı. "Bu yüzden Mariah'nın öldürülmesinden sonra benimle iletişime geçmeyi düşündü."

"Eğer her şeyin bir nedeni olduğuna inanıyorsanız, ikinizin karşılaşmasının nedeni de budur."

"Öldürüleceği için mi?" Nikki sordu. "Öldürülmek kimsenin kaderi değildir, Court."

"Nereden bileceğiz?" Courtney söyledi. "Neye inanırsanız inanın, hepsi varsayım. Bilimsel kanıt yok. İnanca güvenmek zorundasınız. Bunun ne farkı var?" Nikki'ye bakmak için koltuğunda döndü. "Eğer o tek olay olmasaydı, bırakın bir seri katili durdurmayı, onun cinayetinin çözülme ihtimali bile sıfırdı."

Nikki arkadaşına baktı ve gülümsedi. "Arkamı kolladığın için teşekkürler."

"Bu adam kadınları öldürmeye devam ettiği için kendini suçlu hissettiğini biliyorum ama bence Mariah'yı hayal kırıklığına uğratmayan tek kişi sendin. "Mariah'nın

D.C. polisi ona önemsizmiş gibi davrandı ve Garcia kontrol edildi. Kendini sorumlu hissetmesi gereken biri varsa o da Garcia'dır."

Nikki neredeyse ona Garcia'nın eşcinsel olduğunu öğrendiğini söyleyecekti ama kendini durdurdu. Arkadaş oldukları için Courtney'ye boşboğazlık edemezdi. Bu Garcia'nın anlatması gereken bir hikâyeydi.

Nikki cipiyle manevra yaparak havaalanındaki uzun bırakma kuyruklarına girdi. MSP'de bırakma ve alma için birden fazla şerit vardı ve bu şeritleri geçmek genellikle bir Tetris oyununa benziyordu.

"Biletimin parasını Garcia'nın ödediğine inanamıyorum." Courtney esnemesine engel oldu. "Elwood beni Dulles'tan mı alacak?"

Nikki başıyla onayladı. "ASAC ikinizi de kanıtlara götürecektir."

Quantico'daki şu anki Sorumlu Özel Ajan Yardımcısı'yla tanışmamıştı ama Elwood Nikki'ye kanıt bulmanın sorun olmayacağını söylemişti. "En erken dönüş uçuşu yarın öğleden sonra, bu yüzden FBI kampüsünün yakınındaki Marriott Stafford'da bir oda ayırttım. Elwood seni alacak ve Dulles'a geri getirecek."

"Uber'i arayabilirim," dedi Courtney. "Onun tekrar şehre inmesinden nefret ediyorum."

Nikki ona, "O da otelde kalıyor," dedi. "Elwood'un mümkün olduğunca seninle birlikte olmasını istiyoruz ki

Bu adamı mahkemeye çıkaracağımızı varsayarsak, velayet zinciri."

"Yapacaksın." Courtney arka koltuktan gece çantasını aldı. Saatini kontrol etti. "Uçak yaklaşık doksan dakika içinde kalkıyor. Güvenlikten geçmek için yeterli bir süre."

"Onlara kimlik bilgilerini göster," dedi Nikki. "Ve Quantico'ya vardığında bana mesaj at."

YİRMİ ÜÇ

Nikki Courtney'yi aldığıında hava hâlâ karanlıktı ama doğan güneş gözlerini sulandırdı. Güneş siperliğini indirdi. Her zaman olduğu gibi sabah trafiği yavaş ilerliyordu. En azından tatil trafiğinin çoğu sezon için ortadan kalkmıştı. Kuzeyi güneye bağlayan ana arter olan I-35, herkesin Minnesota'ya gelip göllerin tadını çıkarmak istediği yaz aylarında her zaman kalabalık olurdu.

Nash'in çağrısı araçta yankılanırken heyecandan içi içine sığmıyordu. "Senden bu kadar çabuk haber almayı beklemiyordum." Bunun Nash'in Mariah cinayetinden geriye kalan kanıtları bulamadığı anlamına gelmediğini umuyordu.

"Federal bir yargıç bir iyilik istediğinde D.C. polisi hemen atlıyor." Nash'in sesi ciddileşti. "Annem bir mahkeme katibine D.C. polisinin kanıtları yok etmek için dilekçe verip vermediğini kontrol ettirdi." Polis, çözülen davaların delillerini, davaya bakan mahkeme ya imha etmelerine ya da aileye teslim etmelerine izin verene kadar saklardı.

Nikki'nin umutları suya düştü. "Yaptılar, değil mi?"

"Yaklaşık dört yıl önce," dedi Nash. "Neyse ki Mariah'nın annesinin sistemde bağlantıları varmış ve bunu duymuş. Mariah'nın annesi kanıtlar için dava açtı ve kazandı. Mahkeme, Anita'nın polisin yanlış bilgiye sahip olduğuna inanmasını umursamadı bile, çünkü en yakın akrabası olarak kanıtları almaya hakkı vardı. Dava kapandı ve

Mariah'nın kişisel eşyaları annesine aitti."

"Anita'yı bulabildin mi?" Nikki sordu.

"Buldum," dedi Nash. "Johnny Trent'in yanında bulunan çoraplar ve bilezik onda. Johnny Trent'in çürümüş cesedinin küçük parçalarıyla birlikte bir kanıt torbasının içindeydi. D.C. polisi Trent'in cesedi bulunduktan sonra bunu test etme zahmetine hiç girmemiş."

Nikki neredeyse önündeki arabaya arkadan çarpıyordu. "Ne?"

"Anita bana bileziğin üzerinde kurumuş siyah bir kalıntı olduğunu söyledi. İncelenip incelenmediğini söyleyemem. Hiç test edildiğine dair bir kayıt yok. Anita onu kanıt torbasından hiç çıkarmadığını çünkü bir gün test edilebileceğini bildiğini söylüyor."

"Meraktan soruyorum, yok edilmesi için kim dilekçe verdi?" Nikki sordu.

"O zamanki Dedektif Çavuş Johnson ve şimdiki başkomiser değil, eğer düşündüğünüz buysa. Kanıt odalarının rutin taramasının bir parçasıydı. Anita neden şimdi kanıtlarla ilgilendiğimizi sordu, ben de ona beni aradığınızı ve Johnny Trent'in doğru adam olmadığından korktuğunuzu ve bu davanın peşinde olduğunuzu söyledim. Ağlamaya başladı."

Utancı Nikki'nin içine doldu. "Onu üzme ve ona umut vermek zorunda kaldığımız için nefret ediyorum. Eminim hepimize çok kırgındır."

"Ben öyle bir izlenim edinmedim," diye karşı çıktı Nash. "Anita bunu isteyen sen olup olmadığını sordu. Bir gün Mariah'nın cinayetini çözeceğinizi bildiğini söyledi."

Nikki, Minneapolis şehir merkezindeki Kuzey 7. Cadde'de, Prince'in ilk performanslarıyla ünlenen dans kulübü First Avenue'ya kısa bir yürüyüş mesafesinde park yeri arıyordu. Küçük bina sabah ışığında gri ve yalnız görünüyordu ama geceleri, özellikle de hafta sonları yerel gruplar sahne almaya devam ediyordu. Saatin erken olması nedeniyle sokakta birkaç boş park yeri vardı. Nikki cipini 7. Cadde ile Hennepin'in kesiştiği son noktaya çekti.

Sonbahar ceketinin fermuarını çenesine kadar çekti, keşke daha ağır bir ceket giyseym diye düşündü. Nikki normalde tanık sorgulamaları sırasında silahını cipte kilitli bırakırdı ama çantasını aldı ve defteri ile kaleminin yanında olduğundan emin oldu.

Yaya geçidi sıranın kendisine geldiğini işaret etti ve aceleyle caddenin karşısına geçti. Starbucks'ın şehrin içinde olduğunu duyunca şaşırmıştı.

Merkez, evsizlerin soğuktan korunmak için gelmelerine olanak sağlıyordu ama şimdi Hennepin County Evsizler için Sağlık Hizmetleri ile birkaç blok kuzeybatıdaki yetişkin barınağı arasındaki doğrudan güzergah üzerindeki merkezi konumunun, Starbucks'ın çalışma saatleri göz önüne alındığında burayı en olası sığınak haline getirdiğini fark etti.

En azından dünyada iyi bir şeyler kaldı.

İçerideki kahve ve şekerli yiyeceklerin kokusu Nikki'nin ağzını sulandırdı. Köşedeki masada eski Viking paltoları giymiş iki adamla oturan Brenner'a el salladı. Nikki bir karamel macchiato ve bir dilim ısıtılmış muzlu ekmek sipariş etti. Masadaki diğerlerine katıldı ve Brenner tanıştırma konuşmasını yaptı.

"Vernon bir Vietnam gazisi." Brenner, Nikki'nin karşısında oturan siyah adama başıyla işaret etti.

"72'deki son seçimlerde askere çağrıldı." Vernon yanındaki tekerlekli sandalyedeki genç, beyaz adamı dürttü. "Jerry 11 Eylül'den sonra Afganistan'a gitti."

Nikki adamlara hizmetleri için teşekkür etti. Jerry'nin sol bacağına diz altından kesilmiş olduğunu fark etmişti, muhtemelen bir el yapımı patlayıcı yüzünden. Jerry iki adamdan daha sessiz görünüyordu, perili gözleri tavrına uyuyordu.

Bu ülkenin gazilerine daha iyi bakması gerekiyordu. Nikki kesin rakamları bilmiyordu ama kariyeri boyunca sokaklarda yaşayan sayısız gaziyle tanışmıştı. İki adama yiyecek başka bir şey isteyip istemediklerini sordu.

"Hayır, hanımefendi." Vernon karnını sıvazladı. "Dedektif Brenner karnımızın doyduğundan emin oldu."

Nikki onlara "Bizimle görüştüğünüz için teşekkür ederiz," dedi. "Polisle konuşmanın her zaman kolay olmadığını biliyorum."

Vernon omuz silkti. "Benim felsefem polisle birlikte çalışmaktır, onlara karşı değil. Onlar genellikle daha hoşgörülüdür." Sesi çatallaştı. "Bayan Kiania'nın öldüğüne inanamıyorum. İyi bir hanımefendiydi."

Jerry burnunu çekti ve başını salladı. "Gerçekten hoş. O gün ne kadar süslü olursa olsun, bana kendimi asla daha az hissettirmedi."

Brenner, Vernon ve Jerry'nin yaz aylarında gölge ve evsizler sağlık merkezine yakınlık nedeniyle tıbbi otoparklarda vakit geçirmeyi sevdiklerini açıkladı.

"Tek bir yerde kalamam," dedi Vernon. "Eğer sokakta yaşıyorsam, biraz seyahat edebilirim. Ayrıca, kapalı otoparklar ..."- Brenner'a baktı-"kârlı."

Nikki onun yaz aylarında soyulan araçlardan bahsettiğini tahmin etti. Nikki, "Bunları yargılamak için burada değilim," dedi. "Onu ne sıklıkla görüyordunuz?" Nikki sordu. "Yaz boyunca, oldukça sık," diye sordu Vernon. "İlk seferinde lastiği patlamıştı. Zavallı şey oldukça büyümüşü ve krikoyla gerçekten zorlanıyordu. Ben ve Jerry değiştirmesine yardım ettik. Bunun için hiçbir şey kabul etmedik, o yüzden ondan sonra bize göz kulak oldu. Verdi

bize fazladan yiyecek ve hatta biraz kıyafet."

"Siz buraya gelmeden önce Vernon onu kayborduğu Pazar günü kocasıyla konuşurken gördüklerini söylüyordu."

"Saat kaçta?"

"Hava karardıktan sonra," dedi Jerry. "Arabasını gördük, her zaman park ettiğinden farklı bir rampadaydı. Bebeği doğurmak için ayrıldığından beri ilk kez ondan bir iz görüyorduk. Biz de bir merhaba diyebilmek umuduyla biraz oyalandık."

"Onu gördün mü?" Nikki sordu.

"Onunla konuşmadık," dedi Jerry. "Akşam yemeğine yakın bir saatte, kocası olduğunu düşündüğümüz bir adamla dışarı çıktı. Biz de onları rahatsız etmedik."

"Hastaneye geri döndü," dedi Vernon. "Ama kocası bir süre arabasında oturdu. Sert bir şeyler içiyordu. Biz de biraz istedik."

Brenner Nikki'ye "Bu adamlar Ty Watson'ı aracında oturmuş birkaç dakika sigara içerken görmüşler," dedi. "Bu onun hikâyesiyle uyuyor. Otoparktan kafası güzel ayrılmış."

Bir adam kaçıran için pek de ideal bir ruh hali sayılmaz. "O gece geri gelip gelmediğini fark ettiniz mi?"

Her iki adam da başlarını salladı. "O gittikten sonra bir süre kaldık. Belki bir ya da iki saat. Geri döndüğünü hiç görmedim."

Brenner, "Arkadaşının duyduklarını ona anlat," diye teşvik etti.

"Billy'nin bizimle gelmesini sağlamaya çalıştık ama polisler güvenmiyor," dedi Vernon. "Bazı bağımlılıkları var."

"Ne duydu?" Nikki sordu.

"Sıcaktan bunalmış bir halde asansörün olduğu yerde takılıyormuş ve kadın asansörden inmiş, ardından da bir hademe gelmiş. Baktığını söyledi."

Bebeği doğurduktan sonra onu görmek için sabırsızlanıyormuş. Billy, Kiania'nın biraz korkmuş göründüğünü, teşekkür ettiğini ve aceleyle arabasına gittiğini söyledi."

"Billy bu adamı etrafta görmüş müydü?"

İki adam da başını salladı. "Onu tanıyamadım ama kapıcıydı. Her zaman değışirler."

"Billy sana onun neye benzediğini söyledi mi?" Nikki sordu.

"Kısa boylu, tıknaz, beyaz," dedi Vernon. "Ve kafasında bir şapka." "Yaz sıcağında mı?" Nikki açıklığa kavuşturdu.

"Billy de öyle dedi."

Nikki adamlara biraz daha kahve aldı ve kartını bıraktı. "Onu etrafta görürseniz bu numarayı arayın. Kim olduğunuzu söyleyin ve beni isteyin. Sizi geri arayacağım."

YİRMİ DÖRT

Liam Garcia'nın ofisine ondan önce varmıştı. Ağzı, içine çektiği ayı pençesiyle doluyken ona başıyla onay verdi.

Garcia ofisinin pencerelerinin önünde volta atıyordu. Nikki içeri girdiğinde kısa bir süre durdu ve sessizce onun kıyafetini değerlendirdi. Garcia kusursuz takım elbiseleri ve gösterişli kravatlarıyla gurur duyardı ve ne zaman bir çalışan Büro'nun daha rahat kıyafet kurallarından yararlansa suratını ekşitmeyi başarırdı.

Bu sabah bronz yerine yorgun görünüyordu. Birkaç gündür tıraş olmamıştı ve Nikki sakal kıllarının aralarına karışmış grileri görmekten biraz zevk alıyordu.

"Oturacak mısın yoksa yürüyecek misin?" Nikki notlarına dalmadan önce sordu. Garcia'nın toplantılar sırasında gergin bir enerjiyle volta atmak gibi bir alışkanlığı vardı.

Garcia volta atmayı bıraktı, elleri kalçalarında. "Sen başla, ben bir yolunu bulurum. Kiania Watson'ın otopsi raporu dün geldi, değil mi?"

Nikki davayla ilgili büyüyen dosyasında raporu buldu. "Kan dolaşımında ve mide içeriğinde yüksek konsantrasyonda protein ve egzersiz öncesi bulundu."

"Antrenman öncesi mi?" Garcia sordu. "Hani şu egzersiz yaparken süpersonik hissetmenizi sağlayan şey mi?"

"Etkileri nispeten kısa süreli olacaktı ama sanırım onunla savaşıması için ona verdi. Protein ve ekmek onu zar zor hayatta tutuyordu."

Garcia volta atmaya başladı. "Blanchard'dan Mariah Gonzales'in otopsisini incelemesini istediniz mi?"

"Ona sakladığım dosyayı verdim ama D.C. adli tabibinden tüm kayıtları istemesi gerekti. Bugün ona ulaştırmaları gerekiyordu."

Garcia siyah taşı cebinden çıkarıp avucunun içine aldı. "Peki ya Midwest Plastics'teki çalışanlar?"

"Mick Jones o adam değil ama mazeretini doğrulamamız gerekiyor. Annie'nin bahsettiği adamı başka kimse görmemiş ama kadın doğumculara yaptığı gibi dışarıda takılıyorsa muhtemelen aralarına karışmış olabilir."

"Ajan Wilson, kadın doğum uzmanlarıyla neredesiniz?" Garcia sordu.

"Bölgedeki herkesi aramaya çalışıyoruz. Şimdiye kadar kimse eşkalini tanıdı. Bir sonraki kurbanını araması ihtimaline karşı gözlerini dört açmalarını söyledik."

"Cassandra King'in oğulları dün gece bana mesaj attılar ve öğleden sonra buluşmak istediklerini söylediler. Bizi katile götürecek bir şeyler biliyor olabileceklerini umuyorum."

"Şerif Miller ne düşünüyor?"

Nikki, "Onu bilgilendirmek için fırsatım olmadı," dedi. "Mesaj bıraktım."

"Ona neler oluyor?" Garcia sordu. "İkinizin iyi bir iş ilişkisi olduğunu sanıyordum. Doğru yolda olmadığımızı mı düşünüyor? Yoksa yardım mı istemiyor?"

"Şu anda emin değilim," diye itiraf etti Nikki. "Bugün onu bulup Cass'in kayboluşu, Annie'nin gördükleri, Shane ve Mick'ten gelen bilgiler hakkında bilgilendireceğim." Rory'nin ailesinin bahsettiği Miller ile karısı arasındaki tartışmadan söz etmedi.

"Kendall, Kiania'nın OB'sinin bulunduğu ofisi temizleyen temizlik şirketiyle konuştu mu?"

Liam notlarına bir göz attı. "Evet, Reece Janitorial. Dört ay önce bir kamyonun arkasından çalınan bir kutu gri üniformaları varmış."

"Rapor tuttular mı?" Nikki sordu. "Peki ya güvenlik kayıtları?"

"Çalışmıyordu ve kamyon CCTV'nin olmadığı bir sokağa park edilmişti. Görünmeden bir kutu almak kolaydı. Onlara verdiğimiz adam tarifinin çok muğlak olduğunu söylediler."

"Bir tane buldum." Nikki onlara Jerry ve Vernon'la yaptığı görüşmeyi anlattı. "Billy beyaz bir adam tarif etti, kapıcı üniforması giyiyor, muhtemelen kel ya da kafası tıraşlı, çok soluk tenli. Tarif bu." Liam, "Yani kapıcı üniforması giyiyor ve ortama uyum sağlıyor," dedi. "İnsanlar onun orada olması gerektiğini düşünecek."

Garcia Liam'a baktı. "OBGYN'lerle temas halinde olduğunuzdan emin olun. Cass'i çoktan ele geçirmiş olabilir ama bir sonraki kurbanı için keşif yapıyor da olabilir. Ne arayacaklarını bildiklerinden emin olun."

"Peki ya Kuzey Dakota'daki kurban?" Nikki sordu. Liam, Audrey Ritter hakkında bilgi toplamaya çalışıyordu ama ViCAP davaya atanmış belirli bir kolluk kuvveti listelememişti, bu yüzden bölge şerifini aramayı planlamıştı.

"Kurban Standing Rock Reservation'ın güneydoğu köşesinde bulundu."

Nikki notlarından başını kaldırdı. "Yerli değildi." Muhtemelen bu yüzden ViCAP bir ajans listelememişti. Bölgede meydana gelen her suç kabile polisinin yetki alanına girerdi. Tecavüz ve cinayet gibi şiddet içeren suçlar, genellikle FBI veya ilçe polisiyle birlikte Kızılderili İşleri Bürosu tarafından ele alınırdı.

"Bence katil çuvalladı," dedi Liam kesin bir ifadeyle. "Rezervasyon sınırının tam anlamıyla on adım ötesindeydi. Muhtemelen onu sınırın hemen yanında bıraktığını düşündü, çünkü Audrey'nin bebeğinin babası Standing Rock kabilesinin bir üyesi."

Garcia, "2014'ten beri FBI'ın radarından uzak duruyor," diye aynı fikirde. "Bile bile birden fazla devlet kurumunu devreye sokmasına imkan yok. Muhtemelen polisin erkek arkadaşı olduğunu düşünmesi için onu yakınında bırakmak istemiştir."

Liam, "İrkçiliğe dayanıyor ama Standing Rock ülkedeki en büyük rezervasyonlardan biri ve yerel kolluk kuvvetleriyle gerçekten iyi bir çalışma ilişkileri var" dedi. "Bölge şerif yardımcılarının en az yarısı kabile üyesi. Yani bebeğin babası Jake Temple o kadar da kolay tutuklanmayacaktı."

"Daha fazla ayrıntı alabildin mi?" Nikki sordu.

"Kızılderili İşleri Bürosu'yla konuştum," diye cevapladı Liam. "Audrey Ritter Fort Yates'teki McDonald's'ta ikinci vardiyada çalışıyormuş. Gece yarısı işten çıkmış ve CCTV'de arabasına binip işten çıkarken görülmüş. Son görüntüsü arabasının bulunduğu yerden yaklaşık bir mil ötedeki benzin istasyonunda. Kişisel her şey arabada kalmış. Ayrıca sürücü tarafındaki kapıda taze kan ve ön panelde tırnak izleri bulundu. Arabadan çekilerek çıkarıldığını düşünüyorlar."

BIA ajanından gelen bir faksı ona uzattı. "Otopsi raporunun özeti. Tümünü güvenli bir sunucuya e-posta ile göndermiş."

Nikki'nin ağzı kurudu. Audrey Ritter, Kiania ya da Mariah'ya hiç benzemiyordu ama bebeği sadece dokuz haftalıktı. "Tırnaklarını söktü. Siyah naylon ip, karanfil bağlantısı. Bacaklarında çapraz desen ve boynunda köpek şok tasmaıyla uyumlu bir yara var." Ortağına baktı. "İlk şüphelileri var mıymış?"

"Pek sayılmaz. Jake bebekle birlikte evdeydi ve gitmediğini kanıtlayabilirdi. Ailesi rezervasyon ve polisi kayırmacılıkla suçladı. Audrey erkek arkadaşıyla Fort Yates'te bir dairede yaşıyordu. Eve gelmeyince, Jake kayıp ihbarında bulunmuş. Arabasında herhangi bir savunma yarası ya da kan yoktu ve mazereti onu çabucak temize çıkardı."

"Cesedi bulunmadan ne kadar önce?" Nikki sordu.

"Dört hafta, ama birkaç gündür oradaydı. Neyse ki baharın başlarıydı, bu yüzden ceset bulunduğu hala iyi durumdaydı. Hâlâ tam otopsi raporunu bekliyorum. Kabile bağlantısı, yayınlanmadan önce daha fazla evrak işi anlamına geliyor. BIA gün sonuna kadar elimizde olacağına söz verdi."

"Peki ya çiçekler?" Nikki sordu.

"Ellerinde tutarken bulundu."

YİRMİ BEŞ

Nikki, Kiania Watson'ın erkek kardeşiyle kendisine geçiş kartı verilip beşinci kata gönderildikten sonra asansörde karşılaştı. Bronz rengi takım elbisesi uzun boylu vücuduna o kadar iyi oturmuştu ki, muhtemelen terzide diktirilmişti ve rengi koyu tenini zenginleştiriyordu. Soğukkanlı tavrıyla birleşince, Taji Onyanjo bir yüksek lisans öğrencisinden çok seçkin bir büyükelçiye benziyordu.

"Bay Onyanjo, sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi Nikki. "Kız kardeşiniz için çok üzgünüm."

"Randevusuz geldiğim için özür dilerim." Yumuşak sesinde aksandan eser yoktu ama hem o hem de Kiania Minnesota'da büyümüşü.

"Sorun değil." Nikki ona kendisini ofisine kadar takip etmesini işaret etti. "Son zamanlarda Dedektif Brenner ile konuştunuz mu?"

"Bana kız kardeşimin davasının sizin çalıştığınız diğer davalarla bağlantılı olduğunu söyledi." Taji yürümeyi bıraktı ve ona baktı. "Ailem onun bir seri katilin kurbanı olduğu fikrini kabullenemiyor. Otopsi raporunu görmeyi ya da yaraları hakkında bir şey duymayı reddettiler. Sadece yüzünü gördüler." Bir an için gözlerini kapattı. "Dün adli tabiple konuştum. Maruz kaldığı şiddet... bu bir kocanın karısına yapacağı bir şey değil." Taji ürperdi. "Ailem beni reddediyor çünkü ben psikoloji öğrencisiyim. Terapist olmak istiyorum."

"Aferin sana." Nikki ofisinin kapısını açtı ve Taji'ye masasının önündeki sandalyelerden birini uzattı. Ona bir mendil uzattı. Nikki ona, "Teğmen Chen ve Dedektif Brenner bizimle birlikte çalışıyor," diye güvence verdi.

"Ben de bu yüzden buradayım." Taji uzun bacak bacak üstüne attı. "Ailem kederden bunalmış durumda ve doğru düşünemiyorlar. Davayı üstlenmesi ve Ty'ı tutuklaması için şerifin başının etini yiyorlar. Akıllarını kaçırmış durumdalar."

Nikki, "Ailen yas danışmanlığı almalı," dedi. "Size bir liste verebilirim."

"Yaptıklarından emin olmak niyetindeyim ama Ajan, sanırım bir gündemleri var." Sanki biri duyabilirmiş gibi sesini alçalttı. "Willow'un velayetini alabilmek için Ty'ın hapse girmesini istiyorlar. Bu yüzden şerifi arayıp duruyorlar."

Nikki, "Keder insanları her türlü sefaletle sürüklüyor," dedi. "Sağlıklı düşünmek zor ve bir çocuğu kaybetmek... hayal bile edilemez."

Taji başını salladı. "Onların da büyük bir suçluluk duygusu var. Bebek doğmadan önce Kiania'yla konuşmamışlar çünkü Kiania onlara bebek vaftiz edilecekse bunun kendi kiliselerinde değil Ty'ın kilisesinde olacağını söylemiş."

Nikki bunun Kiania'yı kaybetmenin onlar için ne kadar zor olduğunu ancak tahmin edebilirdi. "Kiania ile en son ne zaman konuştunuz? İkiniz yakın mıydınız?"

"Makul ölçüde," dedi. "Ayda bir ya da iki kez öğle yemeği yemeye çalıştık. Onu son gördüğümde hâlâ doğum izindeydi. Ty'ın ot satıyor olabileceğini düşündüğünü ve onunla yüzleşeceğini itiraf etti," dedi Taji. "Annemle babam da bu işin peşini bırakmadı. Bir tür intikam için öldürüldüğünü sanmıyorum. Uyuşturucu cinayetleri genellikle infazdır, değil mi?"

"Genellikle," diye yanıtladı Nikki. "Kiania hiç birinin onu izlediğinden, belki de onu rahatsız ettiğinden bahsetti mi?"

Taji takım elbisesinin cebinden küçük bir flash bellek çıkardı. "Haberlerde bu kişinin doğum sonrası kadınları hedef alabileceğine inandığınızı söylediler."

Nikki, "Bu sadece bir teori," diye açıkladı.

"Kiania kaybolmadan birkaç gün önce bunu bana e-posta ile gönderdi. Bekçinin, doğum iznine çıkmadan önce hastanede gördüğü bekçiyle aynı kişi olduğundan emindi. İzninden sonra onu göreceğini söylemiş ama ne dediği hakkında hiçbir fikri yokmuş."

o zamanki anlamı." Taji ona flash belleği uzattı. "Bu onun o güne ait araç kamerası görüntüsü. Kaydedip bana gönderdi ve kadın doğum uzmanının bina yöneticisine bir şey söylemesi gerektiğini düşünüp düşünmediğimi sordu. Ty'a söylememiş çünkü adamın peşine düşmesinden korkmuş." Gözlerinde yaşlar birikti. "Ona aşırı tepki verdiğini, hormonlarını suçladığını söyledim. Eğer dinleseydim, hala hayatta olabilirdi."

Nikki, Garcia'nın ofisine döndüğünde Liam'la başka bir davayı görüşüyorlardı. Kapıyı çalma zahmetine girmeden flash belleği uzattı. "Kiania bunu kardeşine verdi, çünkü altı haftalık kontrolündeki adamın doğum iznine ayrıldığında kendisiyle konuşan hademe olduğunu düşünmüş. Araç kamerası, bu yüzden ne bekleyeceğimi bilmiyorum."

Garcia sürücüyü aldı ve USB portuna bağladı. Nikki çok fazla şey beklememeye çalıştı. Garcia dosyayı açıp oynat düğmesine tıkladığında nefesini tuttu. Videoda ses yoktu ama Nikki tıbbi kompleksi Kiania'nın kadın doğum uzmanı olarak tanıdı.

Nikki ne aradığını bilmeseydi onu kaçırabilirdi. Gri hademe kıyafeti giymiş bir adam doktorun muayenehanesinin yakınındaki kaldırımda rölantide duruyor, aracın yaklaşmasını izliyordu. Araç yaklaşırken başını çevirdi ve koyu renk kasketinin altındaki kel kafasını gösterdi. Aynı soluk ten, genel bir hademe üniforması giymiş, gözleri telefonunda.

"Bu o," diye fısıldadı Nikki.

YİRMİ ALTI

Nikki, Nash'in verdiği numarayı Skype'a yazdı ama "enter" tuşuna basmadan durdu. Anita Gonzales onunla konuşmak istiyordu ama bu, Mariah'yı unuttuğu için Nikki'ye yüklenmek için fırsat kolladığı anlamına gelmiyordu. Nikki'nin, Anita'nın Virginia'da neler olduğunu bilip bilmediğine dair hiçbir fikri yoktu.

Nikki ne söyleyeceğinden emin değildi. Düğmeye bastı. Anita Nikki'den onu öğle yemeği saatinde ofisten aramasını istemişti. Analistlikten bütün bir ekibi yönetmeye terfi etmişti ve günleri en iyi ihtimalle kaotik geçiyordu.

Dizüstü bilgisayarının ekranı titredi ve Anita'nın yüzü ekranı doldurdu. Doğal bronz teni, göz çevresindeki bazı kırışıklıklar dışında yaşlanmamıştı. Saçlarını artık omuzlarının üzerinden uzatmıyordu ve daha kısa kestirdiği saçları koyu renk saçlarındaki doğal gri çizgileri tamamlıyordu.

"Merhaba, Ajan Hunt." Sesi Nikki'nin hatırladığından daha güçlüydü ama Anita hâlâ Mariah'nın cinayetinin etkisindeydi. "Bir gün senden haber alacağımı biliyordum."

"Ajan Nash öyle söyledi." Garip sessizliğin ritmini o doldurdu. "Anita, özür dilerim."

"Hayır." Anita elini kaldırdı. "O gün sana ne olduğunu biliyorum." Stoacı ifadesi dalgalandı. "Vicdan azabından faydalandığım için bebeğini kaybetmemen için dua ettim. Yıllarca merak ettim. Sonra kocanın ölümünü duydum.

-Bürodaki dedikodulara göre. Tyler çok sevilen biriydi ve birçok kişi tarafından özleniyor. Bir kızın olduğunu o zaman öğrendim." Anita elini kalbine dayadı. "Tanrı'ya şükürler olsun."

"Teşekkür ederim," dedi Nikki. "Adı Lacey ve dokuz yaşında, on dokuzuna girmek üzere."

Anita güldü. "Benim Mira'm da öyle. Sanırım kızınızdan sadece bir yaş kadar büyük."

"Mira güzel bir isim. Öne çıkıyor."

Anita gülümsedi. "Mariah ona Mucize adını verdi ve her ne kadar onun bir mucize olduğunu kabul etsem de, bu ismi kullanmasını istemiyorum."

"Annesi hakkında ne kadar şey biliyor?"

"Fazla değil," dedi Anita. "Annemin bebekken Tanrı'ya gittiğini hep biliyordu. Ona gerçeği söylemeye çok yaklaştım ama kendimi onun dünyasını bu şekilde paramparça etmeye zorlayamam. Kızların bu dünyada katlanması gereken yeterince şey var."

"Anlıyorum. Artıları ve eksileri tartmalı ve doğru kararı verdiğinizizi ummalısınız."

Anita başını salladı, gözlerinde üzüntü vardı. "Mariah'yla doğru şeyi yaptığımı sanıyordum ama o yanlış insanların arasına düştü. Mira'nın da aynı şeyi yapacağından çok endişeleniyorum."

"Eminim biliyordur." Nikki yalan söyleyip bunun olamayacağını söylemeyecekti. "Ben bir psikolog değilim ama kariyerim boyunca ölüm ve yas hakkında çok şey öğrendim, bir çocuğun iyi niyetli bir ebeveyn tarafından duygusal olarak ne kadar kolay zarar görebileceğinden bahsetmiyorum bile," diye ekledi. "Çocuğunuzla ilgili içgüdülerinize güvenin. Bir şeylerin yanlış gittiğine dair bir şeyler sezinlemeyen ama kendini bundan vazgeçirmeye çalışan bir ebeveynle hiç karşılaşmadım. Zihin, sevgililerimiz ve hayatımızdaki hemen hemen herkes hakkında bize oyunlar oynayabilir, ancak konu çocuklarımız olduğunda durum farklıdır."

"Teşekkür ederim." Anita nefes aldı, nefesini birkaç saniye tuttu ve yavaşça verdi. Bu işlemleri iki kez tekrarladı.

"Sabrınız için minnettarım," dedi Anita sonunda. "Dört-yedi-sekiz tekniği bazen günü atlatmamı sağlayan tek şey oluyor. Bu bir meditasyon tekniği. Her neyse, Mariah'nın katili hâlâ dışarıda, değil mi?"

"Sanırım öyle," diye yanıtladı Nikki. "Şu anda aradığımız katil konusunda yanılıyor olabilirim ama Johnny Trent konusunda yanılmıyorum. I

onun hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve hiç sormadım. Sormalıyım."

Anita birkaç dakika sessiz kaldı. "Çocuklarımız söz konusu olduğunda içgüdülerine güvenmeni söylememiş miydin?" Bir yanıt beklemedi. "Tek yaptığınız buydu, Ajan Hunt. Bebeğinizle ilgilendiniz. Bunu size karşı kullanmıyorum. Mariah'ya zaman ayırmaya değmeyecek bir fahişeymiş gibi davranmayan tek kişi sizdiniz."

"Ajan Nash bana şu anda elinizde bulunan kanıtın test edilip edilmediğinden emin olmadığını söyledi."

Anita, "Bileziği gördüğümde paslanmadığını ya da kararmadığını anladım," dedi. "Onu ya da çoraplarını delil torbalarından hiç çıkarmadım. Bir gün test edileceklerini biliyordum ve bunu yapacak kişinin siz olmanızı umuyordum."

Anita kanıtları kasasında saklıyordu. Courtney ve Elwood'un akşam altı gibi, Courtney işten eve dönüp birkaç dakika kendine zaman ayırdıktan sonra uğramaları konusunda anlaştılar.

"Ajan Nash davayla ilgilenen kişinin siz olduğunu söylediğinde çok mutlu olmuştum." Anita'nın ifadesi sertleşti. "Bana katilin Johnny Trent olduğunu söylemeye gelen o kişi olsaydı, reddederdim."

"Neden?"

"Kendini beğenmişin tekiydi," dedi Anita. "İrkini bile söyleyemezken kızımı öldürenin o adam olduğundan nasıl bu kadar emin olabiliyorlardı anlamıyordum. Bir adli antropoloğun iskelet kalıntılarını incelemesini istedim, ancak kalıntıları Kuzey Carolina tarafından yakılmıştı, çünkü morglarında fazladan depolama alanları yoktu ve ajan onlara davanın kapatıldığını garanti etti."

"Ona bunun kulağa doğru gelmediğini, test etmek için bir tür biyolojik madde bulmaları gerektiğini söyledim." Anita'nın gözleri parladı. "O piç kurusu oturma odamda durdu, şık takım elbisesi içinde, saçları boktan bir dedektiflik programına konuk oyuncu olmaya hazırlanıyormuş gibi mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti ve bana analist olarak çalışmanın beni bir araştırmacı yapmadığını söyledi. Bana aklım yerine duygularıyla düşündüğümü söyledi."

Nikki sandalyesinin kollarını öyle sert kavradı ki tırnakları sahte deriye battı. "Çok özür dilerim. Hiçbir mazeret yok-"

"Artık bir önemi yok," dedi Anita. "Ama onunla karşılaşırsan diye bilmeni istedim."

Onunla karşılaşacağı kesindi. Nikki Anita'ya nezaketi için teşekkür etti ve birkaç dakika daha Lacey ve Mira hakkında konuştular. Nikki telefonunda Lacey'nin bu yaz çekilmiş bir fotoğrafını buldu, burnunun ucunda karahindiba tozu vardı, koyu renk bukleleri dalgalanıyordu.

"Sana benziyor. Çok güzel," dedi Anita. "Mira'nın bir fotoğrafını bulayım. İyi fotoğraf çekmekte çok kötüyüm ve o da fotoğrafının çekilmesinden nefret ediyor."

"Lacey annemin o yaşlardaki haline çok benziyor," dedi Nikki. "İkimiz de koyu kıvrıkcık saçlarımızı ondan almışız."

"Mira kıskanırdı." Anita telefonuna dokundu. "Saçımdan nefret ediyor. Söylemeye gerek yok, babasına benziyor olmalı."

Nikki'nin gülümseyen, kızıl saçlı, dolgun dudaklı, solgun bir kızın telefonunu görmesi için telefonunu uzattı. Kaşları o kadar hafifti ki görmek zordu. Burnunun kenarından küçük bir çil parçası geçiyordu. Nikki'nin kovaladığı adamla aynı ürkütücü mavi gözlere sahipti.

Nikki'nin midesi dibe vururken aynı zamanda umutları da yeşerdi. Artık Mira'nın DNA örneğini istemesi gerektiğinden şüphe duymuyordu.

"Teni çok güzel," dedi Nikki. "Kızıl saçlarına çok yakışıyor." Doğru kelimeleri bulmaya çalışırken duraksadı. "Mariah'nın arkadaşlarına o gece birlikte ayrıldığı adamın farklı olduğunu söylediğini biliyor muydun? Adam onunla gerçek sohbetler yapmış ve ona insan gibi davranmış." Bu ironi Nikki'yi iğrendirmişti. Anita'nın gözleri yaşardı. Nikki onun da aynı teoriyi düşündüğünü biliyordu. Devam etmeden önce kadının nefes almasına ve kendini toparlamasına izin verdi. "Mira'nın DNA'sından bir örnek almak istiyorum," dedi Nikki. "Bu bize yardımcı olabilir."

Anita başıyla onayladı. "Ne istiyorsun? Onun bilmemesini tercih ederim o."

"Folikülü eklenmiş saç, sürüntü almadan en iyi yoldur. Courtney bunu genellikle bir saç fırçasında bulabilir." Titreyen sesini kontrol etmek için derin bir nefes aldı. "Keşke orada olabilseydim."

Nikki, Anita'nın anlattıklarını sindirmek için birkaç dakika düşündü. Doğruca Garcia'nın ofisine gidip ona gününü göstermek istedi ama

patronunun iyi tarafında kalmak istiyorsa ona böyle davranamazdı. Bu kadar büyük bir suçluluk duymasına şaşmamalı.

Neyse ki ofisinden çıktığında Liam telefundaydı. Koridordan Garcia'ya doğru yürüdü ve onun kapalı kapısını çaldı.

"İçeri gel."

Nikki ne söylemeyi planladığına dair hiçbir fikri olmadan Garcia'nın ofisine girdi. Garcia'nın kravatını gevşettiğini ve gıcır gıcır masa gömleğinin üst düğmelerini çözdüğünü görünce şaşırdı. "Anita Gonzales'le konuştun demek?"

"Ben yaptım." Nikki oturdu ve bekledi. İkisi birbirine baktı, ağır gerçek aralarında sessizce oturuyordu.

Garcia önce gözlerini kaçırdı. "Ajan Hunt, Büro'da çok az kişinin bildiği bir şeyi sizinle paylaşacağım. Sağduyunuza güvenebilir miyim?"

"Herhangi bir davayla ilgisi olmayan kişisel bir konuya elbette."

"Size söylediğim gibi, evliliğim başarısız olmuştu ve kötü bir boşanmanın ortasındaydım." Garcia derin bir nefes aldı. "Aldattım. Beni yakaladı. Başka bir adamla." Alt dudağını çiğnedi, bakışları Nikki'nin üzerindeydi, şüphesiz herhangi bir yargılama işareti arıyordu.

"Böyle bir şey olduğu için üzgünüm," dedi.

"Olma." Garcia'nın omuzları çöktü. "Kendimi bu duruma ben soktum. Aşağılanmıştı. Ayrıca tahmin etmediğim kinci bir tarafı da vardı. Katı Katolik aileme söyledi. O sırada annem kanserdi ve bu haberin onun için çok ağır olacağından korkuyordum. Eşim ayrıca iş yerindeki herkese söylemekle tehdit etti ve çok daha kabul görmüş olsa da, Büro'nun kişisel işlerimi bilmesine hazır değilim."

"Bu kimseyi ilgilendirmez," diye onayladı Nikki.

"Bu bir bahane değil ama geçinmek için her gün içiyordum. Virginia'da kolay yolu seçtim ve Anita ile konuştuğumda..." Sesi çatallaştı. "Bu kadına bakmaya devam ettim, gerçek olduğuna inandığım şeyi kabul etmeyi reddediyor, bana kızının bir fahişeden daha fazlası olduğunu söylüyordu. Mariah'ya duyduğu sevgi beni çileden çıkarıyordu."

Nikki, "Çünkü ailen seni koşulsuz sevmeyi reddetti," diye tahmin yürüttü.

Garcia başını salladı. "Bundan gurur duymuyorum ama olanları da değiştiremem. Günlerdir bunu sana anlatmayı düşünüyordum, sadece hikâyenin tamamını bilmeni istiyorum."

Nikki ona, "Ne olursa olsun, senin içki içtiğine ya da işle ilgili sorunların olduğuna dair hiçbir şey duymadım," dedi.

"İzne ayrıldım," dedi. "Bir sonraki davayı o kadar kötü batırdım ki işime devam etmek istiyorsam tek seçeneğim buydu. Neyse ki amirlerim içki içmemin evliliğimin bozulmasıyla ilgili olduğuna inandılar ve ailemin sorunu da buydu. Bu süre zarfında ayıldım ve danışmanlık almaya başladım. Bir daha asla özel hayatımın işimi etkilemesine izin vermeyeceğime yemin ettim ve bunu yaptım. Döndüğümde yeniden atanacak kadar şanslıydım, böylece yeni bir ofiste baştan başlayabilecektim. Bu durum kariyerimi birkaç yıl geriye götürdü ama umurumda değildi. Yeni ofisteki anlatımı kontrol edebiliyordum."

"Peki bu anlatı tam olarak nedir?" Nikki Garcia hakkında pek bir şey bilmediğini fark etti, çünkü Garcia kendini asla kişisel soruların gündeme gelebileceği bir duruma sokmuyordu. Bu şekilde yaşamak çok yorucu olmalıydı.

"Benim özel hayatım benim özel hayatımdır," dedi. "Ben ajanların neden mesafeli durması gerektiğinin, amirlerin neden ajanlarına yakınlaşmaması gerektiğinin poster çocuğuyum. Beni bu yüzden buraya gönderdiler. Örnek olmamı istiyorlar." Başını iki yana salladı. "Bu kadarı da fazla."

Nikki her ne kadar kızmak istese de, onun için üzülüyordu. "Efendim, örnek bir liderlik sergilediniz. Bugüne kadar hakkınızda çok az şey biliyordum."

"Teşekkür ederim," dedi Garcia. "Sizi çok takdir ediyorum Ajan Hunt. O sırada kafamın doğru yerde olmadığını bilmeniz benim için önemli. Bu bir mazeret değil ve kararlarımın arkasındayım ama Anita'ya sırf kötü olmak için kötü davranmadım. Ve bu beni yıllarca rahatsız etti."

Nikki, Anita'yla konuştuklarını ona daha önce anlatmış olmayı diledi ama bunun davayı ele alışlarında bir fark yaratacağından şüpheliydi. "Her şeyin bir nedeni olduğuna inanıyorum. Eğer bu şekilde davranmamış olsaydın, kızının kişisel eşyaları için bu şekilde mücadele etmeyebilirdi."

"Bilezik mi?" Garcia sordu.

"Ona ya da Mariah'nın giydiği çoraplara hiç dokunmadı. Eğer biyolojik materyal ise, Courtney DNA profili çıkarabilmelidir. Biz

kayanın yeterli biyolojik materyale sahip olmaması ihtimaline karşı test edebilir."

Garcia, "Dava söz konusu olduğunda taşla ilgili olarak yine aynı sorunları yaşayacağız," dedi. "Ancak Cassandra King'in süresi dolmadan onu yakalamak için muhtemelen en iyi seçeneğimiz bu."

YİRMİ YEDİ

Nikki, Courtney'i üç kez aramış ama o açmamış. Güney Saint Paul çıkışına çok hızlı girmiş, yanlışlıkla bir okul otobüsünün önünü kesmişti. Cass'in oğlu Sam aramış ve buluşmak istediğini söylemişti. Güney Saint Paul'de bütün gün kahvaltı servisi yapan küçük bir lokanta önermişti.

"Taş iyi mi?" Nikki Courtney'ye sordu. Elwood onu Quantico'daki laboratuvara götürmüştü, böylece kayaya mikroskop altında bakabilecekti.

Courtney, "Yarıklarda kesinlikle kan var," dedi. "Örnek almak için yeterli mi bilmiyorum."

"Parmaklar çapraz," diye cevap verdi Nikki. "Seni havaalanına bıraktıktan sonra Nash beni aradı. Johnny Trent'in arabasında bulunan bilezik Anita'da. Hiç test edilmemiş ve yolcu koltuğunun arkasında yerdeymiş. Anita kana benzediğini söyledi."

Courtney, "Test etmek sadece Mariah'nın olduğunu doğrulayacaktır," dedi. Nikki ona, "Tabii katil üzerine kan akıtmadıysa," dedi. "Onda ayrıca çoraplar."

"İşte ben de bundan bahsediyorum," dedi Courtney. "M-Vac çorapları sever. Anita gelip onları almamızda bir sakınca olmadığını söyledi mi?"

"Evet, ve var. bir şey başka," Nikki dedi.

"Mariah'nın kızı ormandaki adamla aynı ten rengine sahip."

"Bu korkunç bir şey," dedi Courtney. "Anita'ya söyledin mi?" "Şüphelenmiş," dedi Nikki.

"Yorgun olmalısın," dedi Courtney. "Çocuğun diş fırçasını kullanabilirim. Cass'ten haber var mı?"

"Hiçbir şey," dedi Nikki. "Hayatındaki insanları çabucak eledik. Test sonuçları ne kadar sürer?"

"En az birkaç gün, bu da diğer her şeyi ikinci plana atmam ve muhtemelen uyumamam demek, ama sanırım bunu başarabilirim. Eğer taştan bir şey bulursam, kızın DNA'sı da dahil olmak üzere diğer şeyleri test etmeden önce o profili CODIS'e koyacağım."

"Şu anda Quantico'da mısın?" Nikki sordu.

"Elwood beni otelime bıraktı. Biraz kestiririm diye düşündüm." "İyi fikir." Nikki lokantanın önündeki caddeye park etti. çocuklar önerdi. "Uyuyabildiğiniz zaman uyuyun." "Sen de."

Nikki, Cass'in evinden sadece birkaç blok ötedeki Sunlight Diner'ın kapısını açtı. "Vay canına." Küçük girişte, tezgâhla duvar arasına sıkışmış altı kişi vardı. "Herkes burada masa mı bekliyor?"

Karşısındaki kır saçlı adam gülümsedi ve başını salladı. "Burası hemen hemen her zaman kalabalıktır. Harika yemekler ve ucuz fiyatlar. Yenmesi zor."

Nikki masaları saydı. On beş masadan ikisi aceleyle temizleniyordu ama geri kalanlar çoğu yiyeceksiz aç müşterilerle doluydu. Nikki, Sam'e mesaj atıp başka bir yerde buluşup buluşamayacaklarını sormak için telefonunu çıkardı ve sonra Sam'in restoranın diğer tarafından ona el salladığını gördü. Gelip onlara katılması için eliyle işaret etti.

Yanakları kızardı. Bu kesmek değil miydi? Sıra ön kapıdan başlıyordu ve kendisinden daha uzun süredir bekleyen insanların arasından geçip gitmek istemiyordu.

"Devam et," diye teşvik etti önündeki adam. "Her iki girişten de oturuyorlar. Sıradakinin kim olduğunu nasıl takip ettiklerini bilmiyorum ama ediyorlar."

Rahatlayan Nikki, sıra ile tezgâh arasındaki küçük açıklıktan geçerek dışarı çıktı. Sam ve Logan yuvarlak köşeli bir masada oturuyordu. İki çocuğun karşısındaki koltuğa oturdu, Sam'in yanındaki pembe parıltı gözüne çarptı. "Bu Emma mı?"

"Babam sizinle buluştuğumuzu bilmiyor," diye cevap verdi Sam. "Annemi aramak için dışarı çıktı."

Yanındaki daha uzun boylu çocuk saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. "Evet, doğru. Bara gitti."

"Bunu biliyorum. Ben sadece ona ne yapacağını söylediğini anlatıyordum." Sam kardeşine ters ters baktı. "Ajan Hunt, bu benim kardeşim Logan."

"Benimle konuştuğunuz için teşekkürler." Çantasından not defterini ve kalemını çıkardı ve Logan'a baktı. "Sam'in yasal vasisi değil ama yetişkini olduğunuz için sorularımı size yöneltmek zorundayım. Babanın alkol sorunu var mı?"

"Öyle olduğunu düşünmüyor," diye yanıtladı Logan. "Ama genellikle evde olduğundan daha fazla oradadır."

Nikki iki çocuk için üzülüyordu. "Annenizle en son ne zaman konuştunuz?"

"Vardiyasından önce," diye yanıtladı Sam. "O çıkmadan biraz önce eve geliyorum."

Logan masaya baktı. "Okuldan hemen sonra antrenmanım var," dedi. "İkinci vardiyada çalıştığı için sezon boyunca onu neredeyse hiç görmüyorum." Çenesindeki bir kas seğirdi. "Gündüz vardiyasına geçmekten bahsetti ama Emma kreşe gidiyor. İkinci vardiya daha çok kazandırıyor."

Emma'nın gevezeliği bir anda hüsrana dönüştü, ayaklarını her tekmelediğinde küçük pembe çorapları masanın üzerine fırlıyordu. Sam onu bir emzikle yatıştırdı.

"Baban gün boyunca ona bakmıyor mu?"

Çocuklar birbirlerine bakıp sırttılar. "O bir bebek insanı değil."

Belli ki bu sözleri babalarından birden fazla kez duymuşlardı. "Peki o gün onu son gördüğünde Sam, canını sıkın bir şey varmış gibi görünüyor muydu?"

"Hayır," diye yanıtladı. "Yani, babamın tembelliğinden şikayet etti ama bunu her gün yapıyor."

Nikki, "Annenle baban uzun zamandır evliler," diye önerdi. "Birbirlerinin damarına nasıl basacaklarını biliyorlar gibi görünüyor."

Her iki çocuk da omuz silkti, Sam'in dikkati giderek daha telaşlı hale gelen kız kardeşindeydi.

Logan Nikki'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Babam anneme hiçbir şey yapmadı." "Yaptığını hiç söylemedim."

"Biliyorum," dedi. "Ama her zaman ilk şüpheli kocası değil midir? Sadece annemi bulmak için değerli vaktini boşa harcamaman için söylüyorum." "Yeterince makul," diye yanıtladı Nikki. "Baban hiç şiddet uyguladı mı? annenle?"

"Birkaç kez," diye yanıtladı Logan. "Ama bunlar biz küçükken oldu. Şimdi çok tembel."

Küçük Emma kıpırdandı ve emziği tükürdü. Sam gözyaşlarının eşiğinde görünüyordu.

"Onu tutmamın bir sakıncası var mı?" Nikki sordu. "Belki bir dişi onu sakinleştirir."

Sam ağlayan bebeği neredeyse ona doğru itiyordu. Nikki kollarını bebeğin etrafına doladı ve başını korumaya dikkat etti. Emma feryat ediyor ve yumruğunu emiyordu.

"Şişe."

Nikki bebeği daha rahat ettirmek için ayarladı ve biberonu dudaklarına götürdü. Emma meme ucunu aldı, emzirirken ağlamaları kesildi. "İşte oldu." Sam'e gülümsedi. "Sadece biraz değişikliğe ihtiyacı vardı. Babana dönelim. Tembel olduğunu söylemiştin. Bir sakatlık yüzünden engelli olduğunu ve eskiden yaptığı her şeyi yapamadığını sanıyordum."

"Birkaç yıl önce yarı yarıştan çıkarken yaralandı. Basamağı kaçırdı ve sert bir şekilde sırtının üzerine düştü. O yüzden evet, acı çektiğini biliyorum," dedi Logan. "Denemiyor bile. Eskiden ülkenin bir ucundan diğerine arabayla gidip gelir, sonra da eve dönüp evle uğraşırdı. Çalışmayı bıraktığında, diğer her şeyi yapmayı da bıraktı."

Nikki'ye göre bu depresyon gibi görünüyordu. "Babanızı tanımıyorum ve size ders vermek için burada değilim ama babanızın bir travma yaşadığını ve bunun insanları değiştirdiğini söyleyebilirim."

"Annem de öyle dedi."

"Annenizin kaybolduğu gece babanızın her zamanki saatinde bardan eve gelip gelmediğini hatırlıyor musunuz?"

"Biz yattıktan sonra içeri girdiğini duydum," dedi Logan. "Bu normal. Saate bakmadım."

Nikki, Shane'in doğruyu söylediğini barda çoktan teyit etmişti. "Annenin son zamanlarda tartışmış olabileceği birini düşünebiliyor musun?"

Sam öne doğru eğildi, dirseklerini masaya dayadı. "Perşembe günü, işe gitmeden önce, telefonda birini azarlıyordu."

Telefon. Yüzü kıpkırmızıydı ve karşısındaki kişiye şikâyetle bulunacağını söyleyip telefonu kapattı. Ona ne olduğunu sordum ve bana gece üçte eve dönerken 911'i aradığını, çünkü o çıktıktan sonra birinin kasıtlı olarak kendi şeridine girdiğini düşündüğünü söyledi." "Birlikte çalıştığı biri olup olmadığını sordum ve emin olmadığını söyledi. Onu sadece birkaç kez arabasının etrafında dolanırken görmüş."

Logan araya girdi. "Sam bana o gece anlattı, ben de birkaç gün sonra ona sordum. Fabrikada çalışıp çalışmadığını bilmemesi beni rahatsız etti çünkü orada çalışan herkesi tanıyor," dedi. "Kendisini takip ettiğini düşünüp düşünmediğini sordum ve çok gerildi. Sonunda iş yerindeki güvenliğin bununla ilgileneceğini söyledi."

Sam gözlerini devirdi. "Onlar aslında yüceltilmiş alışveriş merkezi polisleri. Ne yapacaklar ki?"

Nikki, Cass'in Woodbury'den güney Washington County'deki evine giderken izleyeceği yolu düşündü. "Annen bunun nerede olduğunu söyledi mi?"

"Umm." Sam dudaklarına dokundu. "Hayır, ama telefondaki kişiye bağırırken, işten eve dönerken olduğunu söyledi. Adam durup dururken onu kovalamış. Bunu kim yapar?"

YİRMİ SEKİZ

Trafiğin yoğun olduğu saatlerde Güney Saint Paul'den Stillwater'a gitmek tam bir sabır dersi oldu. İnşaat ve bir kaza I-494 trafiğini yavaşlatmıştı. GPS alternatif bir rota önerdi, ancak Nikki çıkışa ulaşamadı.

Normalde bu fırsatı mevcut davasını düşünmek için kullanırdı ama Nikki'nin düşünceleri bu sabah eve ve birazdan Rory'yle yapacağı konuşmaya kaydı.

Nikki bazen Washington County Hükümet Merkezi'nin büyüklüğü karşısında hâlâ hayrete düşüyordu. Minnesota Üniversitesi'ne gitmek için Stillwater'dan ayrıldığında, kolluk kuvvetleri kompleksi şerifin ofisini, acil müdahale merkezini ve hapishaneyi barındırıyordu. 2007'deki büyük yenilemeden sonra, beş katlı hükümet merkezi binası Stillwater'ın en yüksek binasıydı ve bir düzine yeni ve yenilenmiş mahkeme salonu, yeni bir veri merkezi ve modern bir 911 çağrı merkezi içeriyordu. Nikki bu devasa binadaki konferans salonlarında birçok davaya bakmıştı.

Lobide nöbetçi çavuşla selamlaştı. "Hey, Joy." Nöbetçi çavuşlar dönüşümlü olarak çalıştıkları için Nikki onunla sadece birkaç kez karşılaşmıştı.

"Merhaba, Ajan Hunt. Şerifin şu anda burada olup olmadığını bilmiyorum."

"Sorun değil," dedi Nikki. "Aslında buraya PST şefiyle konuşmaya geldim. Bir hafta kadar önce gelen bir acil durum çağrısını dinlemek istiyorum."

önce." Şerifin ofisi ilçe çapındaki Acil İletişim Müdahale Merkezi'ni denetliyordu. ECRC'de on beşten fazla kamu güvenliği telekomünikasyon görevlisi ya da ilk müdahale ekipleri olarak çalışabilmeleri için sevkiyat operatörlerine verilen isimle PST bulunuyordu.

Amirin müsait olduğundan emin olduktan sonra Joy, Nikki'yi şerif ofisinin ziyaretçi girişinin karşısında bulunan ECRC'ye çağırdı. PST'ler bodrum katı yerine bol doğal ışık alan ve modern ekipmanlarla donatılmış bir odada çalışıyorlardı. Her PST altı farklı ekrana bakıyordu. Nikki bunların hepsini bir arada tutmayı asla başaramayacaktı.

Eski merkez bir ofisi andırıyordu ama bu masalar çok daha büyüktü ve odayı daha da küçük hissettiren bölme duvarları yoktu.

Vardiya amiri Mike Berman Nikki'yi karşıladı. Onu PST'lerin yanından geçirip ofisine götürürken havadan sudan konuştular. "Size söylemeliyim ki, sekizinci sınıftaki okul gezim sırasında 911 çağrı merkezine geldiğimi hatırlıyorum. Karanlık, kalabalık ve gürültülüydü. Bu işi asla istemeyeceğimi biliyordum."

Berman, "ECRC çok güzel," diye aynı fikirde. "Buna sahip olduğumuz için şanslıyız." Ona oturmasını işaret etti.

Düz arkalıklı sandalyede çok rahatsız görünmemeye çalıştı. Bu ona Lacey'nin ilkokulundaki daha küçük sandalyeleri hatırlattı. "Beni kısa sürede kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Normalde bu talebimi e-posta yoluyla iletirdim ama kayıp bir kişiyle ilgili."

"Yardım etmekten mutluluk duyarım." Berman bilgisayarına giriş yaptı, parmakları klavyede takırdıyordu. "Tarih, yaklaşık saat ve yer bilginiz var mı?"

Cass'ın oğullarından aldığı bilgileri ona verdi. ECRC ilçedeki tüm trafik, itfaiye ve kolluk kuvvetlerinin ihtiyaçlarını karşılıyordu. Bölgeye dağılmış tüm küçük kasabalar arasında, on polis departmanı ve en az bir düzine itfaiye departmanı vardı. "Umarım çağrıyı bulmak çok zor değildir."

Berman ona, "Normalde saat 11:30'da gelen bir çağrıyı bulmak bir dakika sürer, çünkü o saatlerde daha yoğun oluruz," dedi. "Ama hafta boyunca, özellikle Salı ve Perşembe günleri, genellikle daha az çağrı alırız." Gözlüklerinin üstünden ona baktı. "Burası 52 güneyde bir yer mi?"

Nikki başıyla onayladı. "Woodbury'deki Midwest Plastics'ten ayrılıp Stillwater'a gitmiş."

"Telefon numarasının son dört hanesi sende var mı?"

Kadın ona numarayı verdi.

"İşte başlıyoruz."

Sesi sıkılmış gibi çıkan bir erkek operatör cevap verdi.

"Evet." Cass'in sesi titriyordu. "494'ten güneye doğru gidiyorum ve bu pislik beni ezmeye çalışıyor. İnşaatta yanlışlıkla önünü kestim ve o zamandan beri ışıklarını yakıp söndürerek peşimden geliyor."

Operatör "Bir çarpışmaya neden oldunuz mu?" diye sordu. "Aracında hasar var mı?"

"Ne? Hayır." Cass'in sesi öfkeliydi. "Bir hata yaptım, o kızgın bir beyaz adam-"

"O zaman bu acil bir durum değil," dedi operatör. "Birini kızdırdınız, size haber veriyorlar. Acil olmayan numarayı aramanız gerekiyor."

"Ne için?" Cass sordu. "Bu nasıl... aman Tanrım." Sesindeki öfkenin yerini korku almıştı. "Sanırım iş yerinde takılan adam bu. Beyaz adam, yuvarlak yüzlü, beyaz minibüslü. Eminim beni işten beri takip ediyordur."

"Hanımefendi, eğer kendinizi tehlikede hissediyorsanız, en yakın polis karakoluna gitmeniz gerekiyor."

"Şimdi sağ tarafımdan geliyor. Önünde plaka yok. Bu yasadışı değil mi?" Cass cevap beklemedi. "Orospu çocuğu çıkışımı kaçırmama neden oldu."

Beyaz minibüs de Nikki'ye benzer bir şey yapmıştı. Aynı kişi miydi?

"Bugün size yardımcı olabileceğim başka bir konu var mı?" PST'nin sesi hâlâ sıkılmış gibiydi.

"İlk etapta hiçbir şey yapmadın." Telefon görüşmesi sona erdi.

Berman alnını ovuşturdu. "Bu konunun ele alınış biçiminden memnun olduğumu söyleyemem."

"Ben de öyle." En azından Cass'in kimi gördüğü ve güvenlik kameralarını nereden çekeceği konusunda daha iyi bir fikri vardı. "Hem o görüşmenin hem de Woodbury'nin son iki haftanın kamera kayıtlarını almamız gerekiyor."

Nikki ECRC'den ayrılarak arka koridordan şerifin ofisine girdi ve ikinci bir nöbetçi çavuş ona Miller'ı ofisinde bulabileceğini söyledi. Ofisine yaklaşırken midesindeki çukur büyüdü. Nikki'nin söyleyecekleri hiç hoşuna gitmeyecekti.

Kapısını çaldı ve yanıt vermesini bekledi. "Kapı açık." Nikki kapı aralığında durdu. "Hey, birkaç dakikan var mı?" "Sadece birkaç," Miller cevap verdi, olmadan bakıyor yukarı itibaren onun

Bilgisayar.

Nikki kapıyı arkasından kapattı. "Taji Onyanjo bu sabah beni görmeye geldi."

Miller'ın koyu renk gözleri onunkilere kilitlendi. "O yaptı. FBI'ın resmi olarak bu dava üzerinde çalıştığından haberim yoktu."

Nikki, "Brenner ve Chen bunu talep etti," dedi.

"Bu arada." Miller ona ters ters baktı. "Garcia'nın bu bilgiyi medyaya vermesine neden izin verdin?"

"Başka seçeneğim yoktu," diye cevap verdi. "Ve bunun kötü bir strateji olduğundan emin değilim. Eğer haklıysam, dikkatimi çektiğini ve başka bir şey yapmasına gerek olmadığını biliyor demektir."

Miller sonunda yazmayı bıraktı. "Hâlâ ölü seri katilin arkasından mı konuşuyorsun?"

"Ö ölmedi. Onu yanlış teşhis etmişler." Nikki ona 2014'teki o günün kısa versiyonunu ve eski sabıka fotoğrafını gördüğü anda Johnny Trent'in o adam olmadığını nasıl anladığını anlattı.

"Bu çok kötü oldu," dedi Miller. "Ama bu aynı adam olduğu anlamına gelmez. Ölmüş ya da hapiste olabilir. Aradan on yıl geçti. Ve çiçekler benim için noktaları birleştirmek için yeterli değil."

"Mariah Gonzales ve Kiania'nın mide içeriği aynıydı. Proteinle birlikte onlara güç patlaması sağlayacak egzersiz öncesi malzemeler."

"Mariah Gonzales kim?" diye sordu.

Nikki onun sesinin bu kadar duygusuz çıktığına inanamıyordu. "2014'teki kurban. Blanchard iki kurbanın başka benzerliklerle bir araya gelmesinin anlamlı olduğu konusunda hemfikir."

"O zaman onun fikrine güvenirim."

Nikki onun ses tonunu duymazdan gelmeye çalıştı. "Biliyorum ve kendime güveniyorum." Birkaç saniye boyunca kelimelerin kafasında yer etmesine izin verdi. "Taji bana ailesinin sizi aradığını, Ty Watson'ın tüm iddialara rağmen karısını öldürdüğünde ısrar ettiğini söyledi."

kanıtlar başka birini işaret ediyor. Bunu bebeğin velayetini almak için yaptıklarından endişeleniyor."

Miller'ın çenesindeki bir kas seğirdi. "Ve benim bunu anlayamayacak kadar cahil olmamdan mı korkuyor?"

"Hayır, hiç de değil," dedi Nikki. "Senin hakkında hiçbir şey söylemedi. Bana Kiania'nın kadın doğum uzmanına yaptığı son ziyaretin kamera kayıtlarının bir kopyasını verdi."

"Gördüm," dedi Miller. "Kiania ona aynı adamın hastanede hademe olduğunu söyledi. Ona Brenner ya da Chen'e götürmesini söyledim."

"Bana o getirdi." Nikki ona Vernon ve Jerry'nin söylediklerini anlattı. "Geçen hafta Cassandra King 911'i arayarak benzer bir adamın iş çıkışı kendisini agresif bir şekilde takip ettiğini anlattı. Aramayı duydum," dedi Nikki. "Korkmuştu. Ciddiye alınmadı."

"Berman'ın bildiğinden emin olun. Bu onun departmanı."

"Cass'in kocası onun kayboluşunu ciddiye almıyor ve arkadaşı sizinle temasa geçtiğinde durumu Stillwater polisine aktardınız." Parmaklarını şıklattı. "Ayrıca Cass arabasında trillium buldu. Bunun da tesadüf olduğuna eminim."

"Görünüşe göre ekibiniz her şeyi halletmiş," dedi. "Burada işim başımdan aşkın."

"Biz de öyle," diye karşı çıktı Nikki. "Şimdiye kadar kriterlere uyan iki cinayet daha bulduk ve muhtemelen daha fazlası da var. İmza unsuru neredeyse gerçek bir imza. Fantezi dünyası genç yaşta başlamış ve şiddetle beslenmiş. Yıllardır bu fanteziyi yaratıyor ve hayalini kuruyor ve saldırı cinsel rahatlamayla ilgili değil. Fanteziyi canlandırmakla ilgili. Bu yüzden her adım ayrıntılı bir oyunun parçası."

"İmzanın ne olduğunu biliyorum." Miller ona ters ters baktı. "Seri katil teorinize artık katılmıyorum. Ama benim sorumluluğumda olmayan bir davayla uğraşacak vaktim yok."

Nikki yeterince şey duymuştu. "PST amirinizden Cass'in geçen hafta yaptığı 911 aramasını dinlemesini isteyin." Çantasına uzandı. "İşte." Cass'in arabası hakkında bilgi içeren yapışkanlı bir not attı. "Yardımcılarınızdan biri bu aracı bulursa lütfen beni arayın." Kapısına doğru yöneldi. "Bu arada, sana neler olduğu hakkında konuşmak istersen, kapım açık."

YİRMİ DOKUZ

Eve dönüş yolunda Nikki, Miller'la yaşadığı patlamanın yerine olumlu şeylere odaklanmaya çalıştı. Courtney eşyaları Anita'dan almıştı. Yarın sabaha kadar eve dönecek bir uçak bulamamıştı ama herhangi bir gecikme olmazsa Courtney öğleden sonra laboratuarda olacaktı.

Onu yakalayacaklardı, Nikki bunu hissedebiliyordu.

Sonra o sabah Rory'ye verdiği sözü hatırladı. Onu buna zorlamayacaktı ama o günle ilgili her şeyi ona anlatmanın zamanı gelmişti.

Nikki eve geldiğinde Lacey çoktan uyumuştı. Bir yanı Rory'nin de uyumuş olmasını umuyordu ama o mutfak masasında oturmuş soğuk pizza yiyordu. Çantasını ve anahtarlarını tezgâhın üzerine bırakıp kocasının yanına gitti ve tek kelime etmeden onun kucağına oturdu.

Rory onu sıktı. "Bu gece hiçbir şey söylemek zorunda değilsin. Bana söylemek zorunda bile değilsin."

"Hayır, istiyorum," diye fısıldadı Nikki. "Belki sana söylemek suçluluk duygusundan kurtulmama yardımcı olur."

Kadın doğum uzmanının ofisinden tökezleyerek çıkarken Nikki'nin gözleri yaşardı. O da dua etti ve kanama oldu Normal, ama ve test vücudunda artık hamilelik hormonu bulunmadığını doğruladı.

Düşük yapmıştı.

Doktor ona bunun normal olduğunu söylemişti. Çoğu kadın, farkında olmasalar bile en az bir kez düşük yapar. Birkaç ay içinde tekrar deneyebilirler.

Bunu tekrar yaşayamazdı. Sadece birkaç haftalık hamile olmasına rağmen, çalışan bir anne olma fikrine alışmaya başlamıştı bile. Tyler, BAU'daki stresli işinin hamileliğini etkileyeceğinden endişeleniyordu ama Nikki her işin bir stresi olduğu konusunda ısrar etmişti. Nefret ettiği bir işte çalışsa daha stresli olurdu.

Kır saçlı doktora bebeğini kaybetmesine stresin neden olup olmadığını sorarken boğazı daralmış ve yanmıştı.

Pek olası değil, diye temin etmişti onu. Ama ajanlık işi hamilelik ve ardından bir bebekle başa çıkamayacak kadar stresliyse, zor bir seçim yapmak zorunda kalabilirdi.

Kulağa geldiği kadar küçümseyici olmayabilirdi ama muhakemesi bulanıktı.

Arabasına ulaştı, kilidi açmaya çalışırken elleri titriyordu. Solundaki birkaç arabadan gelen yüksek sesler dikkatini çekti.

"Eğer arkadaşlarımla yanına dönmek istersem dönerim," diye bağırdı bekleme salonundaki ağır hamile genç kız annesine. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

"Torunumun sokakta doğmasına izin vermeyeceğim," diye karşılık verdi annesi. "Neden böyle davranıyorsun? Evde mutlu olduğunu sanıyordum."

Kadın dalgalı siyah saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Kontrol edilmeyeceğim. Beni bu bebeği doğurmaya zorlayan sensin. Daha on sekiz yaşıdayım."

Nikki'nin içinde bir şeyler koptu. Kadınların yanına doğru yürüdü. "Hey." Nikki genç kadının gözlerinin içine baktı. "Kendini içine soktuğun durumdan şikâyet etmek yerine minnettar olmayı dene. Hamile kalmak için her şeyi yapabilecek kaç kadın var biliyor musun? Yıllarca denemiş ama sonuç alamamış kaç kadın var?" Şakakları zonkluyor, kafasının içindeki ses ona durması için yalvarıyordu. "Senin gibi her genç kıza karşılık benim gibi bir düzine kadın var. Utanmalısın."

Kız hareketsiz bir şekilde Nikki'ye bakıyordu, yüzü kıpkırmızıydı.

"Affedersiniz." Annesi Nikki'nin kolunu tuttu. "Kızım! bu şekilde konuşmaya nasıl cüret edersin? Onun durumunun ne olduğu hakkında hiçbir fikrin yok-"

"Özür dilerim." Nikki bir baygınlıktan sonra uyanmış gibi hissediyordu. "Sadece kaybettim..." Bakışları yaşlı kadının kaputun üzerinde duran açık çantasına kaydı. Büro için çalışıyordu. "Lütfen söylediklerimi unut." Genç kıza yalvararak geri çekildi. "Özür dilerim."

Nikki yüzünü Rory'nin sıcak boynuna gömdü. "Bu yüzden Mariah'nın annesi öldürüldüğünde beni hatırladı."

"Ve neden onun cinayetini çözmenin senin görevin olduğunu düşünüyorsun?" dedi. "Bunu kendine yükleyemezsin bebeğim."

"Yapmamaya çalışıyorum ama sanki en başta onunla bu yüzden karşılaşmışım gibi geliyor. Ölümünü durduramadım ama cinayetini çözebilirim."

Rory iki kolunu da ona doladı. "Courtney ihtiyacın olanı aldı mı?"

"Umarım öyledir," dedi Nikki. "Eğer o bulamazsa Cass King'i nasıl canlı bulacağımızı bilmiyorum."

OTUZ

Nikki Stillwater şehir merkezinden geçerek manzaralı otoyoldan kuzeye, O'Brien Eyalet Parkı'na doğru ilerledi. Sağındaki nehirden sabah sisi yükseliyordu, o kadar yoğunlu ki nehir boyunca uzanan evler gri uçurumun içinde kayboluyordu. Nehir boyunca solmakta olan sonbahar renklerine bir göz atmak için çok fazlaydı.

Liam ve Garcia'ya Cass'in arabasının bulunduğunu ve arabaya baktıktan sonra ofise geldiğini çoktan haber vermişti. Miller ona bilgi vermek için aradığında pek bir şey söylememiştir, sesi son konuşmalarındaki kadar sertti.

Croix'daki Marine'in kuzeyinde yer alan O'Brien Eyalet Parkı, eyaletteki en iyi yürüyüş parkurlarından bazılarını sağıpti. Yürüyüşçüler binlerce yıl önce buzullar tarafından biriktirilen toprağın yanı sıra nehir kıyıların ve taşkın ovalarının tadını çıkarabilirler. Restore edilmiş bir meşe savanı, sık ormanlar ve bataklıkların varlığı, bölgede herkes için bir şeyler olduğu anlamına geliyordu. Kuş gözlemcilerini ve yürüyüşçülerini yılın her döneminde görmek alışılmadık bir durum değildi, ancak Cass'in arabasının bırakıldığı piknik alanı da dahil olmak üzere açık hava dinlenme tesislerinin çoğu sezon için kapalıydı.

Mark o yazın başlarında tüm aileyi yeni otuz iki metrelik Airstream'ile parkta kamp yapmaya götürmüştü. Liam, kız arkadaşı Caitlin, oğlu Zach ve Courtney de barbekü yapmak için onlara katılmıştı. Kadınlar izin verseydi Liam ve Zach bir çadır kurup orada kalabilirlerdi ama Courtney ve Caitlin ne kadar sert olsalar da ikisinin de kamp yapmaya hiç niyeti yoktu.

Girişte bir park bekçisi onu işaret etti. Miller muhtemelen ondan, onlar arabayı incelerken parka giren ve çıkan trafiği izlemesini istemişti. Nikki rozetini gösterdi ve bekçi ona yol çatallaşana kadar takip etmesini ve soldaki çataldan gitmesini söyledi. Park alanının önünde Miller'ın polis cipini gördü, biri yakındaki tuvaletlerde durup piknik alanında polisin ne yaptığını görmeye karar verirse diye girişi kapatıyordu.

Söyleneni yaptı, ağaçların yaz yapraklarının çoğunu kaybettiğini görünce üzüldü. Stillwater'a kış geliyordu ve Nikki şimdiden soğuktan ve kardan korkuyordu, buzlu yollarda araba kullanmaktan bahsetmeye bile gerek yoktu. Masa başı iş yapmayı planladığı sürece, gerekirse evden de çalışabilirdi. En son ne zaman bütün gün masa başında oturacağını bilerek işe gittiğini hatırlamıyordu.

Nikki cipi Miller'ın cipinin arkasına park etti. Telefonunu ve anahtarlarını aldı, silahını cipte kilitli bıraktı. Neyse ki kalın bir palto giymişti, çünkü batılarındaki Alice Gölü'nden gelen buz gibi rüzgâr havayı Ekim sonundan çok Aralık ayı gibi hissettiriyordu.

Piknik alanında sadece Cass'in kırmızı arabası ve onu incelemeye hazırlanan şerifin olay yeri inceleme uzmanları vardı. Olay yeri incelemecilerinden biri Honda'ya yaklaşırken Nikki, Courtney'nin M-Vac'ın faili meçhul davalardaki araçlardan başarılı bir şekilde DNA elde ettiğine dair yorumunu hatırladı.

"Bekle," diye bağırarak arabaya doğru koştu. "Henüz işleme koymayın."

Miller başını telefonundan kaldırdı ve Nikki onun kara gözlerinde öfke görmeyince rahatladı. "Neden?"

"Courtney M-Vac'ı 2014'teki cinayetten DNA elde etmek için kullanacak. Taş, naylon ve diğer pek çok şey gibi sert yüzeylerden biyolojik materyalleri çekmek için tasarlanmış ıslak bir vakum. Kapıları açtınız mı?"

"Sadece bagajı açmak için." Miller arabayı işaret etti. "Boş, Tanrı'ya şükür."

"Bakın, yanıldığımı düşündüğünüzü biliyorum ve bu sorun değil," dedi Nikki. "Umarım yanılıyorumdur ama bunu bilmenin tek yolu arabayı test etmek."

Miller Nikki'ye onu takip etmesini işaret etti. "Sana bir şey göstermek istiyorum."

Nikki sileceklerle ön cam arasına sıkışmış çiçeği gördüğünde arabadan hâlâ birkaç metre uzaktaydılar. "Pembe trillium." Kalbi hızla çarparak Miller'ın kolunu tuttu ve aralarındaki anlaşmazlığa dair tüm düşünceler buharlaştı. "Eldiven kullanmış olsa bile sileceklerde ya da camda DNA bırakmış olabilir." Başını kaldırıp şerife baktı. "Courtney döndüğünde M-Vac'ı kullanabilmesi için arabayı kanıt olarak alsak sorun olur mu?"

Şaşırmış görünüyordu ve çiçekleri işaret etti. "Haklıymışsın. Bu çiçeklerin tesadüf olmasına imkân yok. Hele de Kiania'nın cesedinin bulunmasına bu kadar yakın bir zamanda olmuşken."

"Biliyorum."

"Ben bir pisliktim."

"Öyleydin," diye kabul etti Nikki. "Polislerin federal ajanların diğer polisler hakkında konuşmasından hoşlanmadıklarını biliyorum ama yanıldığını kabul etmek istemediğin için davayı devralmak yerine beni aramaya karar vermenin herkesin veremeyeceği bir karar olduğunu bilecek kadar çok polisle çalıştım. Yapacağınızı bildiğim gibi egonuzu bir kenara bıraktınız."

Şerif Miller'ın üzerindeki gerginlik eriyip gitmiş gibiydi. "Teşekkür ederim."

"Bir şey değil." Kanıt ekibini çağırmak için telefonunun kilidini açtı. "Size anlatmam gereken çok şey var."

Nikki, Miller'ın ön camına vuran sulu kara bakarak yüzünü buruşturdu ve hava durumu uygulamasını açtı. "Bu saçmalığın bir saat içinde durması gerekiyor. Courtney'nin uçağı hâlâ iniş yapabiliyor olmalı."

Kiania üç hafta boyunca hayatta kalmıştı ve Cass'in de o kadar zamanı olmasını umuyordu ama buna güvenemezdi. Courtney gittikten sonra Arim, Cass'in arabasını alması için Nikki'nin çağrısına cevap vermişti. Neyse ki olay yeri teknisyenleri hava kararmadan önce arabanın üzerini bir muşambayla örtmeyi başarmışlardı. Nikki onun çıplak elleriyle arabadaki herhangi bir şeye dokunacak kadar dikkatsiz olduğundan şüpheliydi ama yine de kaput ve ön cam da dahil olmak üzere arabayı test etmeleri gerekiyordu.

Miller, "Benim için bir kez daha üzerinden geçin," dedi.

"Virginia'daki adam açık tenliydi. Kasket taktığı için kızıl saçlı olup olmadığını bilmiyorum ama kaşlarının açık renk olması ve çilleri göz önüne alındığında bu mümkün. Doğum izninden önce garajda Kiania'yla konuşan bir hademe ya da hademe gibi giyinmiş bir adam da Kiania'daki adamın tarifine uyuyor.

Altı haftalık randevusunda araç kamerasına takılmış. İki ayrı tanık benzer bir kişiyi tarif etti, boyu da buna dahil. Cass, Kiania'nın bir alt sokağında oturuyor. Kiania'nın işe gidip geldiği güzergâhlardaki olası tüm güvenlik kameralarını kontrol ediyoruz ve komşularının sahip olabileceği tüm güvenlik görüntülerini istiyoruz." Nikki nefes almak için durakladı. "Anita Gonzales'te hâlâ Mariah'nın bileziği ve çorapları var, Johnny Trent'le birlikte arabadaydı ve üzerinde hâlâ biyolojik maddesi olabilecek siyah bir madde var. Kimse DNA'sını CODIS'e girmediği için, Courtney profili alabildiği sürece, Mariah'yı öldürmediğini doğrulamak için bunu kullanabiliriz."

"Ty Watson yapmadı," dedi Miller. "Sanırım Mick Jones ya da Shane King ile ilgili hiçbir şey sizde alarm zillerini çaldırmadı?"

"Hayır." Nikki bir soruşturmayı sadece beyin sarsıntısından etkilenmiş hafızasına dayandıramazdı, özellikle de bir kadının hayatı söz konusuysen. "Mick Jones'un rengi sanırım. Çilleri fark etmedim ama kovaladığım adamın kaç tane çili olduğunu hatırlamıyorum. Mümkün olduğunca çok farklı ayrıntıya odaklanmaya çalışıyordum."

"Çiçekçileri denediniz mi?" Miller sordu. "Çiçekleri bir yerden almış."

Nikki, "Seralar da dahil olmak üzere Hennepin, Dakota ve Ramsey ilçelerindeki tüm çiçekçileri aradık ve şu anda hiçbirinin stoklarında yok," diye cevap verdi. "Bana buralarda beyaz trilliumun popüler olduğu söylendi. Kırmızı için hava çok soğuk oluyor ve belirgin kokusu nedeniyle çoğu insan onları içeride yetiştirmiyor. Düzenli olarak stoklayan bir yer bulamadım. Ama bir serada yetiştirilebilirler. Kendi düzeneği olmalı." Saatine baktı. "Courtney'i alma vakti geldi."

OTUZ BİR

Nikki kanıtların bulunduğu plastik kutunun arkasında yere sabitlendiğinden emin oldu. Courtney'nin uçağı trafik yüzünden rötat yapmıştı ve Nikki park yerinde gözleri dolana kadar aynı bilgilerin üzerinden geçerek acı dolu bir saat geçirmişti.

"Cass'in arabasını bulduk," dedi Nikki. "Bir gölün kenarında terk edilmiş. Arabayı en son kim kullandıysa Cass'ten daha kısaymış. Arabayı laboratuvara getirtiyorum. Üzerinde M-Vac'ı da kullanabileceğinizi umuyorum."

Courtney, "Bunu yapabilmeliyiz," dedi. "Bir şey çıkarıp çıkarmayacağı başka bir hikâye. Mesajında Miller'ın seni araba için aradığını mı söyledin? Dün gece mesajlaştığımızda seni başından savmıştı."

"Özür diledi," dedi Nikki. "Hayatımıza devam ettik." Courtney'ye baktı. "Anita nasıldı?"

"Güzel," dedi Courtney. "Çivi gibi sert. Bana Mira'nın resimlerini gösterdi. Harika bir kız. Umarım onun değildir," dedi Courtney. "Ama bize kesinlikle yardımcı olur."

Laboratuvara vardıklarında Courtney'i hevesli bir grup bekliyordu. Courtney spor çantasını dördüncü kattaki laboratuar teknisyenleri için sağlanan dolaplardan birine yerleştirdi. Nikki kanıt kabını taşıırken Courtney de M-Vac'ı depodan çıkarıp DNA laboratuvarına götürdü.

"Bana M-Vac'ın nasıl çalıştığına dair temel bilgileri verebilir misiniz?" Miller sordu.

Courtney, "Bu aslında DNA kanıtları için ıslak bir vakumdur," diye yanıtladı. "Dokulu, gözenekli, pürüzlü veya büyük olan her şeyden örnek çıkarmak her zaman zordur ve çıkarabilirseniz de çok küçüktür. M- Vac biyolojik materyali çekip çıkarabiliyor ve elimizdeki diğer tüm araçlardan daha derin bir yüzey çıkarma özelliğine sahip." Elinde bir şişe tuttu. "Yüzeye toplama solüsyonu püskürtüyoruz ve aynı anda yüzeyi vakumluyoruz. Bu, DNA materyalini gevşeten bir tür mini kasırga etkisi. Toplama şişesinde toplanan her şey daha sonra bir filtrede yoğunlaştırılacak ve burada ekstrapolasyona başlayabileceğiz."

"Süreç ne kadar sürüyor?" Miller sordu.

"Toplanması uzun sürmez ama sürecin geri kalanı zaman alır," dedi. "Kayıp bir kadınımlar olduğu için bu gece kalıp filtreleme ve teste yetecek kadar alma üzerinde çalışacağım." Dahil edildiği için heyecanını zorlukla kontrol edebilen Melissa'ya baktı. "Arim bir yüksek lisans dersine giriyor ama Melissa kalıp yardımcı olabilir."

Nikki genç laboratuvar teknisyenine "Teşekkür ederim," dedi. "Bunu yapmanın eğlenceli bir şey olmadığını biliyorum, özellikle de hafta sonunda."

"Hiç sorun değil," dedi Melissa. "Bu fırsat için çok heyecanlıyım. Doktor Hart ile çalışmak yeterince harika ama bu inanılmaz. Tanıdığım herkes koleksiyona yardım edebileceğim için beni kıskanıyor."

Nikki ona, "Dışarıda bir kurban olduğunu unutma, umarım hâlâ hayattadır," diye hatırlattı. "Ve biz de muhtemelen birden fazla yeni anneyi öldürmüş olan bir adamı yakalamaya çalışıyoruz."

Melissa kızardı. "Bunu hafife almak istememiştim."

"Gençsin ve öğrenmek için heyecanlısın," dedi Nikki. "Bunu asla engellemem. Sadece lütfen arkadaşlarınla başka bir şey hakkında konuşma. Medyanın M-Vac hakkında bir şeyler duymasını istemeyiz."

"Neden?" Melissa tepki gösterdi. "Bu, bir fark yaratması için en iyi vakalardan biri olabilir. Doktor Hart bunun için övgü almalı."

"Bu umurumda değil," dedi Courtney. "Şu anda katil arkasında hiç DNA bırakmadığını düşünüyor Melissa. Eğer medya Quantico'ya gittiğimi ve test etmek için bir taş getirdiğimi duyarsa, bunu anlayacak ve yeraltına inecektir."

"Aynen öyle," dedi Nikki. "Şu andan itibaren her şeyi bu odada tutalım." Courtney'nin taşı son on yıldır içinde bulunduğu kanıt torbasından dikkatle çıkarmasını izlerken ürperdiğini hissetti.

"Daha büyük olduğunu hatırlıyorum." Pembe kuvars Courtney'nin avucuna sığacak kadar küçüktü. "Bu iyi değil, değil mi?"

"Test edilecek daha az alan var ama çatlaklara ve yarıklara ulaşmak daha zor olabilir." Courtney hepsini uzaklaştırdı. "Eğer izlemek istiyorsanız, bunu camın diğer tarafından yapın. Kirlenme riskini göze alamayız."

OTUZ İKİ

Sonraki günler sonsuzluk gibiydi, her saniye Cass'in zamanını çalıyordu. Nikki ve Liam meşguldü, zamanlarının çoğunu Kanada'nın ulusal suç veri tabanı ViCLAS'ı inceleyerek başka kurbanlar arayarak geçiriyorlardı. Yirmi sekiz çözülmemiş kadın cinayetini işaretlemişler, eşleşen imza unsurları veya mide içeriği aramak için sistematik olarak bilgileri gözden geçirmişlerdi. Şimdiye kadar, Dr. Blanchard'ın Kiania ve Mariah'nın otopsileriyle karşılaştırması için dört kurban tespit etmişlerdi. Nikki adli tabibin onu iyi haberleri olduğu için görüşmeye çağırdığını umuyordu.

Nikki geldiğinde Blanchard, "Geldiğin için teşekkürler," dedi. "İtiraf etmek istediğimden çok daha fazla raporu yazıya dökmem gerekiyor."

Nikki her zamanki yerine oturdu. "Otopsileri karşılaştırmak için zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Sorun değil," dedi Blanchard. "Neyse ki D.C. adli tabibi Metro Polisi'nden çok daha iyi bir iş çıkarmış. Elinizdeki ön kopyada nihai toksikoloji raporu ya da adli tabibin bazı notları yoktu." Nikki'ye baktı. "Elimde olay yeri fotoğrafları ve otopsi fotoğrafları var. Onları görmek senin için sorun olur mu?"

Nikki, "Onları daha önce de görmüştüm," dedi.

"Sadece kontrol ediyorum." Blanchard önünde duran dosyayı açtı ve üç fotoğrafı yan yana yerleştirdi: Mariah, Audrey Ritter ve Kiania

Watson'ın parçalanmış cesetleri hâlâ olay yerlerinde.

Mariah çöp konteynerinin içinde sırtüstü yatıyordu, etrafını çöpler sarmıştı, siyah saçları yüzünün üst yarısını örtüyordu. "Boynundaki yara beni her zaman rahatsız etmiştir. Polis sanki sıradan bir yaraymış gibi davrandı."

Blanchard, "Adli tabip bulamadı," diye cevap verdi. "Bölge enfekte olmuştu ama ceset temizlendikten sonra elektrik yanığı olan yan yana iki çentik olduğunu söylemek daha kolaydı."

"Bir çeşit şok tasması mı?"

"Sanırım öyle," dedi Blanchard. "Yaradan kaynaklanan bir kan enfeksiyonu varmış, eğer önce ilgilenmeseydi birkaç gün içinde ölebilirdi. Adli tabip alt ekstremitelerindeki izlerin bir tür kafeste tutulduğunu gösterdiğine inanıyordu."

"Tanrım."

Blanchard, "Tırnak küpürleri aldılar," dedi. "Ancak örnekler toprak ve çöplerle karıştırıldı ve ilk mineral aşamasının ötesinde test edilmedi. Onları saklamadılar."

Nikki başını ellerinin arasına aldı. "O zaman DNA'sının bizde olduğunu mu söylüyorsun?"

"Belki," dedi Blanchard. "Asla bilemeyeceğiz."

"Muhtemelen onu tırmalamıştır," diye tahmin etti Nikki. "Bir dahaki sefere tırnaklarını çıkarmayı öğrendi."

"Her iki kadında da benzer işkence yaraları, elleri ve ayakları bağlı, cinsel istismar ve sakatlama." Gözleri Nikki'ninkilerle buluştu. "Kiania'nın boynundaki izler daha büyüktü, muhtemelen daha büyük bir tasmadan kaynaklanıyordu. Ve topikal antibiyotik testi pozitif çıktı."

Mariah'nın enfeksiyonundan öğrendi. "Peki ya Kuzey Dakota kurbanı Audrey Ritter?" Nikki sordu.

"Göze çarpan ilk şey, Mariah ve Kiania en az üç hafta boyunca öldürülmemişken, onun sadece dokuz gün boyunca kayıp olmasıydı."

Blanchard söyledi Onu. "The toksin Rapor gösterdi izler Kafein, ama hiçbir şey başka o öneriyor Egzersiz öncesi. Mide içeriği en az on iki saattir yemek yemediğini gösteriyordu. Audrey'nin bacaklarında izler vardı ama tasmadan iz yoktu. Diğer iki kadından daha küçüktü, belki de onu kontrol etmek için buna ihtiyacı yoktu." "Audrey'de doğum sonrası depresyon vardı." Nikki dağınık notlarını karıştırdı. "Erkek arkadaşı polise bağlanma sorunu yaşadığını söylemiş."

bebekle birlikte. Belki de tasmayı kullanması ve onunla uğraşmaya devam etmesi için yeterince mücadele etmedi."

Blanchard, "Tırnakları katil tarafından sökülmüş," diye doğruladı. "Yanında hiçbir biyolojik kanıt bulunamadı. Rezervasyonda bulunduğu için kabile polisi Kızılderili İşleri Bürosu'nun kaynaklarını kullanabildi. Otopsi ve testler eksiksiz yapıldı. Daha fazlasını bulabildiniz mi?"

Nikki ona incelenmesini istediği ek otopsiler hakkında bilgi verdi.

Blanchard, "Başka bir ülkeden bilgi almak her zaman daha uzun sürer," diye onu uyardı. "Kocasının itirazına rağmen polisin Cassandra King'i kayıp kişi olarak listelediğini duydum. Courtney arabasından herhangi bir fiziksel kanıt elde edebildi mi?"

"Gırtlığına kadar bu işe batmış durumda," dedi Nikki. "Kayanın örneğinden profili aldıktan sonra, bir sonraki teste öncelik vermesi gerekiyor. Cass'i canlı bulmak için zamanımız azalıyor."

Telefonu Courtney'den gelen bir grup mesajıyla titredi.

Bir hitimiz var. Bir saat içinde ofiste buluşalım.

OTUZ ÜÇ

Öğleden sonra güneşi beşinci katta, Ağır ve Şiddet Suçları Birimlerinin arasındaki konferans salonuna vuruyordu. Liam son bir saattir yemeyi planladığı kemiksiz kanatları çiğnerken, Nikki çantasında bulduğu fıstık ezmeli krakerleri kemiriyordu.

"Yani Mira ve katilimizin DNA'ları uyuşuyor mu?" Liam kanatlarının arasından sordu.

Nikki üzgün bir ifadeyle, "Evet," diye yanıtladı.

Garcia masanın başında oturuyordu, elinde kalem, bloknotu hazırды. "Doktor Hart nerede?"

"Hemen geleceğini söyledi." Nikki krakerleri bir kenara bırakıp şerifi aradı ama telefon telesekretere düştü. Courtney içeri girdiğinde Nikki bir mesaj bıraktı, uzayan çene hizasındaki saçlarını Twins şapkasıyla örtmüştü. Son iki gününü topladıkları ek DNA'ları incelemekle geçirmişti.

Nikki kayaya ve Mira Gonzales'e odaklanma stratejilerinin doğru olduğunu umuyordu.

Courtney, içinde tek bir kâğıt parçası bulunan bir klasörü yere bıraktı. "2014'te kayaya kan bırakan adam Miracle Gonzales'in babası."

Nikki sonuçlar için heyecan duymuyordu. Anita, Mira'ya gerçeği söyleme kararıyla karşı karşıya kalacaktı. "Peki ya CODIS?"

"DNA'yı CODIS'e girdiğimde, hemen bir eşleşme olmadı. Yani katilinizin DNA'sı sisteme hiç girilmedi."

Nikki kendini sönmüş hissetti. "Hiçbir şey mi?"

"Ben öyle bir şey demedim." Courtney'nin dramatik bir açıklama yapma yeteneği vardı. "Kısmi bir eşleşme buldum. Anne tarafından 1984'te işlenen faili meçhul bir cinayetin kurbanıyla bir kardeş eşleşmesi."

Nikki öne doğru eğildi ve dosyayı aldı. "Zelphia Badby, dokuz yaşında. Smythe County, Virginia'da kuru bir kuyuda boğulmuş olarak bulundu." Adrenalinini hızla yükselmişti. "Mariah'nın öldürülmesinden sadece birkaç ay önce Smythe İlçe Şerifi Jerod Garner tarafından sisteme girilmiş." Okumayı bıraktı. "Onunla tanıştığımda bir hafta kadar görevdeydi. Mariah'nın cinayetiyle ilgilenmiyordu ve zamanımı boşa harcadığımı düşünüyordu. Şerif olarak uzun süre kalacağını sanmıyordum ama yanlış olduğunu kanıtladı."

"Bunca zaman sonra DNA'sına ne girdi acaba?" Liam sordu.

"Bilmiyorum ama minnettarım." Nikki sandalyesinde kaydı. "Seri katiller genellikle kardeşlerine zarar vererek işe başlarlar. Belki de bizim katilimiz onu da öldüren kişidir." Courtney'ye baktı.

Courtney, "Zelphia'ya ait herhangi bir doğum kaydı bulamadım," dedi.

"Sanırım 1975 yılında Appalachia'da doğmuş olmasının bununla bir ilgisi var," diye araya girdi Liam.

Nikki raporun geri kalanını okudu, çoğu Nikki'nin boyunu aşan bilimsel jargondandı. Ve sonra fark etti. Zelphia, Zebulan Wahlert ile bağlantılı olabilirdi. Kulübedeki adamla. Smyth County'deki Horner'ı aradı.

"Ajan Hunt, nasıl gidiyor?" Horner sordu.

"Son konuştuğumuz zamandan çok daha iyi," diye cevap verdi. "Bir M-Vac kullanarak kayadan DNA çıkarmayı başardık."

"Bu inanılmaz," dedi Horner. "Bizim bütçemiz yok ama Richmond'un var. CODIS eşleşmesi buldunuz mu?"

"1984'te Smythe County'de dokuz yaşındaki Zelphia Badby'nin faili meçhul cinayetine ulaştık. Zebulan Wahlert'in kulübesinin yakınında yaşıyordu."

Horner, "Adını hiç duymadım," dedi.

"DNA kaynağı bir saç fırçasıydı," diye açıkladı Nikki. "Şerif Garner tarafından ben saç fırçasını bulmadan sadece birkaç ay önce girilmiş."

kabin."

Horner, "O zaman göreve başladıktan kısa bir süre sonra," dedi. "Bakalım müsait mi? Wahler't ailesi hakkında çok az şey biliyorum. Buralarda kalan var mı emin değilim." Telefonda kapı çalma sesi geldi. "Hey, Şerif Garner, Ajan Nikki Hunt 1984'te çözülmemiş bir davayla ilgili bir şey bulmuş. Zelfia Badby. Bu isim bir şey çağrıştırıyor mu?"

Nikki iki adam arasındaki boşuk konuşmayı anlamak için zorlandı ama çözebildiği tek şey "içeri gel ve kapıyı kapat" oldu.

Horner, "Ajan Hunt, sizi şerifin hoparlörüne veriyorum," dedi.

"Sorun değil." Nikki onu dinleyen başka ajanlar da olduğunu haber verdi.

Bir boğaz temizlendi. "Ajan Hunt, bu Şerif Garner." Sesi hatırladığı ukala adama benzemiyordu. "Horner bana geçen gün yaptığınız aramadan bahsetti. M-Vac'ın bu kadar iyi çalışmasına çok sevindim. Johnny Trent'in katil olmadığını doğrulayabildiniz mi?"

Nikki gözlerini devirdi. Daha kaç kez kendini açıklamak zorunda kalacaktı? "Evet," dedi açıkça. "Zelfia Badby hakkında bana ne söyleyebilirsin? Davanın senin şeriflik döneminden önce olduğunu biliyorum ama CODIS DNA kanıtını senin sunduğunu gösteriyor."

Garner, "Zelfia, Zeb Wahler'tin en küçük torunuydu," diye açıkladı. "Katilini asla bulamadık."

"Kulübenin sahibi olan aynı Zeb Wahler't mi?" Nikki sordu. "Aile hakkında bana ne söyleyebilirsin?"

Garner, "Bunlar gerçek Appalachian tarihi," dedi. "Smyth County kayıtları, Zeb'in atasının bölgedeki ilk yerleşimciler arasında olduğunu gösteriyor. 1984 yılına gelindiğinde Zeb'in kızı ölmüştü ve hala evde olan çocuklarına o bakıyordu. Elimizde hiçbirinin kaydı yok. Ama bazı anlaşmalarım oldu. E.J., Andy, küçük Zelfia. Zelfia öldüğünde daha büyük olan ve evden uzakta yaşayan Andrea ve Nathaniel de vardı."

"Hepsinin hâlâ hayatta olup olmadığını biliyor musunuz?"

"Andrea kanserden öldü ama Andy, E.J. ve Nathaniel hâlâ buralarda."

Nikki isimleri not aldı. "Zelfia'nın kaybolduğu zamanı hatırlıyor musun?"

"Biliyorum," dedi. "Nathaniel kız arkadaşıyla birlikte çoktan Kuzey Carolina'ya taşınmıştı. Ben o sırada polis akademisindeydim. Büyükbabam şerifti. O hafta ikimiz de eve ziyarete gelmiştik. Zelfia, birkaç mil batıda yaşayan arkadaşına gitmek üzere öğlen saatlerinde büyükbabasının evinden ayrıldı."

"Polis bunu doğrulayabildi mi?" Liam sordu.

"Andy ve E.J.'nin yanı sıra ablaları Andrea da evdeydi. Andrea bir önceki yaz evlenmişti ama hâlâ büyükbabası için evi temizliyordu. Orada temizlik yapıyordu. Zelfia Andrea'ya gideceğini söylemiş ve Andrea da onun araba yolunun sonundan geçip arkadaşının evine doğru yürüdüğünü görmüş."

"Peki ya çocuklar?" Nikki sordu. "O sırada kaç yaşındaydılar?"

Şerif, "Sanırım E.J. on üç, Andy de on bir yaşındaydı," dedi. "Zelfia'nın o kadar yolu tek başına yürümemesi gerektiği ortaya çıktı. Irksal gerilim yüksekti ve daha önce de tehdit edilmişti. Melezdi, diğer çocuklardan farklı bir babası vardı. Çocukların onunla yürümesi gerekiyordu ama yürümek istemediler. O da kendi başına gitti."

Nikki'nin midesi çalkalandı. "Zavallı şey. Bulunmadan önce kaç gün geçti?"

"Üç, çünkü Zeb ve çocuklar onu aramak için insanları topladılar. Büyükbabam muhtemelen kaybolduğunu söyledi. O kadar umursadığını sanmıyorum. Orada yaşayanların onun yetkisi altında olduğunu düşünmüyordu. Ayrıca, 1984'te ırkçı olacağından ve bu konuda özür dilemeyeceğinden eminim. Elbette otopsi yapılmadı, çünkü otopsi önemli kişiler için yapılırdı. Seçilmiş adli tabip, kadının muhtemelen kuyunun hala çalıştığını düşündüğünü, kapağı hareket ettirdiğini ve içine düştüğünü tahmin etti."

"Herhangi bir saldırı izi yok mu?" Liam sordu.

"Duyduğum kadarıyla hayır," diye yanıtladı Şerif Garner. "Benim kuşağımdaki insanların çoğu bunun ırkçı motifli bir suç olduğunu düşündü ve birkaç kişi protesto etti. Bu hiçbir şeyi değiştirmede."

"Büyükbabası ne düşünüyordu?" Nikki sordu. "Büyükbabanın senin büyükbabanla aynı kuşaktan olduğunu varsayarsak, muhtemelen karma bir torundan pek hoşlanmamıştır, özellikle de aile bölgede iyi tanınıyorsa."

Garner, "Benim yanımda pek konuşmazdı," dedi. "Ama ağladığını hatırlıyorum. Onu önemsiyordu. Utanmadığını ya da ona eşit davrandığını söylemiyorum. Gerçekten bilmiyorum. Sadece acısının gerçek olduğunu biliyorum. Onu gömdüler ve hayat devam etti."

"Zeb sana Zelfia'yı kimin öldürdüğünü düşündüğünü söyledi mi?" Nikki sordu.

"Hayır," diye duraksadı Şerif Garner. "Sadece birkaç haftadır görevdeydim ve boyumdan büyük işlere kalkışmıştım. Büyükbabam o sırada hâlâ hayattaydı ve onun kararlarını sorguladığım için çok öfkeliydi. Bana işimin, tenleri çok koyu olmadığı sürece yaşayanlarla ilgili olduğunu söyledi." İçini çekti. "Ama büyükbabası Zebulan Wahler bana onun saç fırçasını getirdi ve DNA'sının sisteme girilmesini istedi. Zeb'in bu yorumunu takip etmek istedim ama boş verdim ve örneği CODIS'e koydum."

Nikki, kendisi de dahil olmak üzere bu kurbanları yüzüstü bırakan insanların sayısını unutmuştu. "Olay yeri fotoğraflarının çekilip çekilmediğini biliyor musunuz?"

"O kadar eski kopyalarımız olduğundan şüpheliyim ama bakabilirim. Gerçi bakmama da gerek yok. Onu bulduklarında ben de oradaydım. Boynu kırılmıştı. Boynunun etrafındaki izleri sorguladım ama adli tabip bunun çürüme olduğunu söyledi. Daha iyisini bilemeyecek kadar acemi idim."

"Aileden herhangi biriyle görüşüyor musunuz?"

"Nathaniel'in numarası bende var; arada bir mesajlaşıyoruz."

Nikki onun saydığı numaraları not etti. "Peki o sırada evde yaşayan diğer kardeşler, E.J. ve Andy, onlara ne oldu?"

"Bilmiyorum," dedi Garner. "Liseden mezun oldular ve sanırım Andy de ortaokula gitti. Ama ilçede kalmadılar. Nathaniel'in onlarla en son ne zaman konuştuğundan emin değilim," diye devam etti. "Horner bana kayanın nasıl önemli hale geldiğini anlattı. Size söylemeliyim ki, katilin üzerinde kan aktığını görmüş olsanız bile, bu mahkemede geçerli olmaz. Orası hâlâ Wahler'in malı ve o çocuklar her santimetresinde oynadılar."

"Bu doğru," dedi Nikki. "Şüphelilerin sayısını azaltma umuduyla test yaptık ama bu adamı içeri tıkmak için yeterli değil."

"Bildiğim kadarıyla Andrea dışında bölgede sadece E.J. ve Andy vardı. Ama o çocuklar Zelfia'ya bayılırdı."

"Ona dokunmamış olmaları mümkün. Ama içlerinden biri büyüüp katilimiz olmuş olabilir," dedi Nikki. "Şu anda nerede olduklarına dair bir fikriniz yok mu?"

"Üzgünüm, bilmiyorum. Ama Nathaniel yardım etmeye istekli olacaktır. Zelphia'nın ölümü onu yıktı. Onu çok severdi," dedi Garner. "Şehirde daha güvende olacağını düşündüğü için onu neredeyse Kuzey Carolina'ya götürecekti."

"Nathaniel'e arayacağımı önceden haber vermeseniz olur mu?"

"Sorun değil," dedi Garner.

OTUZ DÖRT

Liam, "Vergi kayıtları Nathaniel Badby'nin otuz yıl boyunca Kuzey Carolina Karayolları Dairesi'nde çalıştığını doğruluyor," diye onayladı. "Kendall, Raleigh gazetesinden bir gazete makalesi buldu. Nathaniel bu bahar departmanda yirmi beş yılını doldurmuş ve bu yirmi beş yıl boyunca sadece sekiz gün işe gitmediği için ödüllendirilmiş. Çok fazla iş kaçırmadan birkaç yıl boyunca birden fazla eyalette kadın öldürmek biraz zor. Ayrıca ehliyeti olan tek kişi o. Koyu renk gözlü."

"Yani Nathaniel kesinlikle aradığımız kardeş değil," dedi Nikki. "Biri gitti, ikisi kaldı. Diğerlerinin vergi kayıtlarını bulabildiniz mi?"

"Kendall bunun üzerinde çalışıyor ama listeyi daraltmak için daha fazla bilgiye ihtiyacımız var. Umarım Nathaniel'de kardeşlerinin iletişim bilgileri vardır, böylece işleri hızlandırabiliriz."

Nikki bugün en az ellinci kez takvime baktı. "Cass yedi gündür kayıp. Kiania'yı üç gün tuttu ama ben o kadar iyimser değilim. Onu önümüzdeki birkaç gün içinde bulmak zorundayız."

"Courtney arabanın tamamını inceledi," diye hatırlattı Liam. "Direksiyon kapağındaki M-Vac ile iyi bir örnek aldı. Ter ve yağ. Eğer arabayı o kullandıysa, umarım DNA'sıyla kesinlikle eşleşecek kadar biyolojik madde elde edebilir."

"Arabayı o sürdü," dedi Nikki. "Cass benden daha uzun ve ben de 1.80 boyundayım. Koltuk, Courtney'den çok daha uzun olmayan biri kullanmış gibi görünüyordu."

Cass'in evinin güvenlik kamerası kayıtları da, islahevinin önceki haftalardaki trafik kayıtları da işe yaramamıştı. Woodbury polisi Midwest Plastics civarındaki bölgelerde kapı kapı dolaşırken, Miller'ın yardımcıları Cass'in sokağındaki herkesi araştırdı. Kocasını hâlâ onun kaçırdığına inanmayı reddediyordu.

"Miller'ın adamları bir şey buldu mu?" Liam sordu.

Nikki omuz silkti. "Miller'a birkaç mesaj bıraktım ama nöbetçi çavuş bugün kişisel bir mesele için dışarıda olduğunu söyledi. Peki ya sosyal medya?"

"Hiçbir şey bulamadım," dedi. "İkisi için de vergi kaydı yok. Eğer yaşıyorlarsa, kayıt dışıdır."

Nikki, Nathaniel Badby'yi aramak için merkezi saatle altıdan sonrasını bekledi ve onu yemekten sonra yakalamayı umuyordu. Kişisel cep telefonundan aramaya karar verdi. Nathaniel onun adını on yıl öncesinden hatırlayabilirdi. Telefonu açtığı anda neredeyse vazgeçmek üzereydi.

"Alo?"

"Nathaniel Badby'yi arıyorum." Nikki aramayı hoparlöre aldı ve dizüstü bilgisayarında kayıt tuşuna bastı. "Müsait mi?"

"Bu o," diye yanıtladı Nathaniel.

Nikki kendini tanıttı, adını hatırlayıp hatırlamayacağından emin değildi. "Büyükbabanın cesedini yıllar önce ben buldum."

"Doğru," dedi Nathaniel. "Geldiğin için minnettar olduğumu hatırlıyorum, çünkü hâlâ açık bir tabutumuz olabilirdi. Katili Kuzey Carolina'da bir yerde bulmadılar mı?" Derin sesine öfke karıştı. "Adli tabip babamın eve erken geldiğini ve adamın yaptıklarını görünce öldüğünü söyledi. Umarım acı çekmemiştir."

Nikki, "Aslında aramamın nedeni de bu," dedi. "Kardeşlerinizden birinin onu öldürmüş olabileceğine inanmak için nedenlerim var." Nathaniel hemen konuşmadı. Nikki ona üzerinde çalıştıkları davanın redakte edilmiş ve özetlenmiş versiyonunu ve DNA sonuçlarının ne gösterdiğini anlattı. Mira'ya babasının eşleşmesinden söz etmedi. İzni olmadan bunu Anita'ya yapmazdı.

Nikki, "Açıkçası bu açık bir soruşturma, bu yüzden pek çok detayı atlamak zorundayım," diyerek özür diledi.

"DNA'yı nasıl elde ettiniz?" Nathaniel sordu. "Bir kayadan mı?"

"Yeni teknoloji," dedi Nikki. "Gözenekli yüzeylerden organik madde alabiliyor. DNA analistimiz test için gerekenden beş kat daha fazlasını çıkarabildi."

"O gün üzerinde kanayan kişiyi gördünüz mü?"

"Yaptım." Nikki onun öldürülen büyükbabasına ve üvey kız kardeşine olan sadakatının daha güçlü olduğu üzerine kumar oynadı. "Beni kovalayan adamın seninle akraba olduğundan yüzde yüz eminim."

Nathaniel o kadar uzun süre sessiz kaldı ki Nikki telefonu kapattığını sandı. "Hep onlardan birinin Zelphia'yı öldürdüğünü düşünmüşümdür. Babam bunu duymak istemedi. Şerif de yarı siyah olduğu için umursamadı. Şerif Garner sana ailem hakkında ne kadar şey anlattı?"

"Çok değil," dedi. "Annen öldükten sonra küçük kardeşlerin büyükbabanın yanına gittiler. Hepsi o kulübede mi yaşadı?"

Nathaniel kıkırdadı. "Hayır, yapmadılar. Aile evimiz arazinin kenarında yer alıyor, ya da öyleydi. Büyük-büyük-büyük-büyükbabam Sugar Grove Demir Madeni'ni ilk açtığında inşa etmişti."

Virginia'da arama yapılmış ve hak iddia edilmiş düzinelerce maden olduğunu biliyordu ama çoğu ya hiç çıkarılmamış ya da yeterince üretim yapılmamıştı. "Bir zamanlar eyaletteki en büyük madenlerden biriydi, değil mi?"

"Evet," dedi. "Ailemi nesiller boyu zengin etti. Ben doğduğumda maden kurumuştı ama babam parayı Smyth County Machine adında bir makine işine yatırmıştı. Aile işini o yürütüyordu ve benim devralmam gerekiyordu."

"Peki ya ailen?" Nikki burnunu sokmaktan nefret ediyordu ama Badby'lerin çocukluğuyla ilgili her şey bu noktada çok önemli bilgilerdi.

"Annem tek çocukmuş ve annesi doğum sırasında ölmüş," dedi. "Babamın isteklerine karşı gelerek babamla evlenmiş, çünkü babam madenlerde çalışıyormuş ve bu zor bir hayatmış. Annem eğitimle büyümüş ve üniversiteye gitmekten bahsetmiş. Ama babam bunu değiştirdi." İç çekti. "Babam madende öldürüldüğünde henüz ergenlik çağındaydım. İşte o zaman her şey boka sardı. Annem asla iyileşemedi ve uyuşturucu kullanmaya başladı. Babamdan yardım isteyemeyecek kadar gururluydu."

Para için erkeklerle yatmak zorunda kalmış, Zelphia'yı da böyle kapmış. Annem öldüğünde iki yaşından küçüktü."

"Üzgünüm," dedi Nikki. "Ben de anne ve babamı çok erken kaybettim. Asla kolay değil ama keder gelip geçiyor, değil mi?" Bu bilgiyi paylaşmanın onu devam edecek kadar rahat hissettirmesini umuyordu.

"Elbette öyle," diye yanıtladı Nathaniel. "Kaldım çünkü annemin bebekle ilgili yardıma ihtiyacı vardı ve diğerlerinin çoğu hâlâ okuldaydı. Ama babam velayeti aldıktan sonra ayrıldım. Çok fazla kötü anım vardı."

"Anlıyorum," dedi Nikki. "Mezun olmak için iki yılım vardı ve sonra Stillwater'dan defolup gittim. Kardeşlerinden herhangi biriyle görüşüyor musun?"

"Andrea'yı göğüs kanserinden kaybettik," diye üzüntüyle cevap verdi. "Peki ya E.J. ve Andy?"

"Ben E.J.'den neredeyse sekiz yaş, Andy'den de on yaş büyüğüm, yani hiçbir zaman o kadar yakın olmadık. E.J.'nin küçüklüğünden beri öfke sorunları vardı. Andy daha genç, daha küçük ve daha zeki olduğu için ona çok zorbalık yapardı," diye cevap verdi. "Zelphia'nın ölümüne en çok onlar üzüldü, çünkü onunla birlikte olmalıydılar. E.J. bir çocuğu feci şekilde dövdü ve birkaç ay ıslahevinde kaldı. Geri döndüğünde ilaç kullanıyordu ve çoğu zaman zombi gibiydi. Okulda başarılı oldu ve mezun oldu, bu yüzden doğru yolda olduğunu düşündüm, ama on sekiz yaşında ilaçlarını almayı bıraktı çünkü onu nasıl hissettirdiklerini sevmiyordu ve babam onu dışarı attı."

"Nereye gitti?"

"Sanırım bir süreliğine bir arkadaşımın görüşüm ama eyaletten oldukça hızlı bir şekilde ayrıldı ve bu Andy için zor oldu, E.J. ona çoğu zaman bok gibi davransa da. Yine de yakındılar. Andy'nin gerçekten kendini suçladığını biliyorum çünkü o gün Zelphia'yı almak istemeyen ve Andy'ye izin vermeyen kişi E.J.'di. Üniversiteye gittiğini duydum ama dürüst olmak gerekirse neredeyse iki farklı nesiliz. İkisiyle de uzun zamandır konuşmadım."

"İkisinden birinin hangi eyalette yaşadığını biliyor musun?" Nikki sordu. "E.J. büyükbabam ölene kadar makine işinde çalıştı. Büyükbabam

bölgeyi terk etti. Yıllardır ondan haber almadım. Andy'ye gelince, o

bilgisayarlarla ilgili bir şeyler yapıyor. Arada bir onunla konuşuyorum ama birkaç ay oldu.

"Büyükbabamın vefat etmesine sevindim." Nathaniel ilk kez duygusallaştı. "Onu arazide ölü bulduklarında aile üyelerimden birinin onu öldürdüğünü bilseydim, onları arıyor olmazdın. Bununla ilgilenirdim."

OTUZ BEŞ

Nikki sis farlarını yaktı. Evden şerifin karakoluna giden bildik yolu gözleri kapalı bile gidebilirdi ama güneş henüz doğmamışken McKusick Yolu'nun üzerinde alçakta asılı duran sis yönünü şaşırtmıştı. Brown's Creek Doğa Koruma Alanı'ndaki neredeyse çıplak ağaçlar bile sisin gölgesinde kalmıştı.

Cadılar Bayramı'na sadece birkaç gün kala, kasvet mevsime ve Nikki'nin ruh haline uygundu. Nathaniel ile yaptığı konuşmadan cesaret almak istiyordu. Ona herkesten daha fazla bilgi vermişti ama aile dinamikleri pek yardımcı olmamıştı. Tek çocuk olarak, bir kardeşe sahip olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Zaman zaman Mark ve Rory'nin yakınlığına imreniyordu. Rory ağabeyinden asla vazgeçmemişti ve Mark'la her zamankinden daha yakınlardı.

Nikki kariyeri boyunca Todd kardeşlerin normalden çok istisna olduğunu öğrenmişti. Aile sırları, para, yalanlar ve ilişkiler karşılaştığı hemen her aileyi etkilemişti. Rory ona sürekli olarak dünyada iyi insanlar da olduğunu hatırlatıyordu. Onunla dalga geçiyordu ama Nikki insan davranışları hakkında daha iyisini bilecek kadar çok şey öğrenmişti.

Gözlerini sulandıran bir esnemeye karşı koydu. Nathaniel'le yaptığı görüşmeden sonra Nikki, Şerif Miller'ı tekrar aramadan önce Garcia ve Liam'ı kontrol etmişti. Kaç kez arayıp telesekretere düştüğünün sayısını unutmuştu. Akli günün geri kalanında

Gece boyunca Badby ailesiyle ilgili çeşitli teorileri gözden geçirmiş, bulmacanın eksik parçasını bulmaya çalışmıştı. Nikki gece bir sularında kanepede uyuyakalmıştı ve birkaç saat boyunca dönüp durduktan sonra kendini minderlerin üzerinden çekti. Bir duş, bir parça kızarmış ekmek ve iki fincan sert kahvenin ardından, Miller güne başlamadan önce onu yakalamayı umarak şerifin karakoluna doğru yola koyuldu.

Sis yüzünden on dakikalık yol neredeyse yirmi dakika sürüyordu. Nikki şerif departmanının ana girişine yakın bir yere park edebilecek kadar erken gelmişti. Telefonunun fişini çekti, notlarının çantasında olduğundan emin oldu ve motoru durdurdu. Çantası yolcu tarafındaki zemine düştü, nane şekeri, dudak kremi, son kullanma tarihi geçmiş bir rimel ve bir miktar bozuk para dökülerek Jeep'in paspaslarının oluklarına yerleşti.

"Lanet olsun." Nikki çantasını kaptı ve uzanabildiği kadarını içeri itti. Maskara koltuğun altına yuvarlanmıştı - Nikki'nin yorgun ve solgun yüzüne bir faydası olmayacaktı. Dikiz aynasındaki yansımasını yakaladı. Koyu halkaları ve kırıksıklıkları idare edebilirdi ama siyah saçlarının diplerindeki gümüş çizgiler gitmeliydi. Nikki'nin saç rengi, koyu bukleleri sonunda çarpıcı bir gümüş ve biber rengine dönüşen büyükannesiyile aynıydı ama Nikki'nin yaşlanmış görünmek için acelesi yoktu.

Nikki başını dondurucu sise doğru eğdi. Beton test etti; botları hâlâ iyi tutuyordu ama bir saat daha geçerse yolculuk zorlaşacaktı.

Tanımadığı bir nöbetçi çavuş, yükseltilmiş masanın arkasından ona baktı. "Şerif rahatsız edilmek istemiyor."

Nikki çavuşa rozetini gösterdi. "Anlıyorum ama devam eden bir cinayet davasıyla ilgili bazı önemli bilgilerim var. Lütfen ona burada olduğumu söyleyin."

Çavuş içini çekti ve hoparlöre basarak aramayı yaptı. "Önemli olsa iyi olur." Miller'ın sesi boğuk geliyordu.

"Ajan Hunt burada, aktif bir davayla ilgili önemli olduğunu söylüyor."

"DNA sonuçları, Kent," dedi Nikki. "Çabuk olacağım, söz veriyorum."

Miller iç çekti. "Evet, tamam. Onu geri gönderin, Çavuş Sayers."

Nikki, ayakları kurşun gibi, koridorun sonundaki Miller'ın ofisine doğru yürüdü. Kapısını sadece toplantılar için kapatırdı, açık kapı politikasının kendisi ve iş arkadaşları arasında güven oluşturma tek yolu olduğuna inanırdı.

Personel. Kapalı kapının üzerindeki altın isim levhasına baktı ve işleri daha da kötüleştirmeden Miller'a nasıl yaklaşacağını bulmaya çalıştı. Şerife karşı ne kadar sinirli olsa da Nikki arkadaşının mükemmel bir polis ve gerçekten iyi bir insan olduğunu biliyordu. Polislikten başka bir şey onu etkiliyor olmalıydı.

"Ayakkabılarının gölgesini görebiliyorum Nikki." Miller'ın sesinde son konuşmalarındaki kızgınlıktan eser yoktu. "Açık."

Derin bir nefes aldı ve düğmeyi çevirdi. Miller, normalde titizlikle düzenlenmiş ve tertipli bir alan olan masasının arkasında oturmuş, temiz bir defter sayfasına bakıyordu. Koyu metal masanın her santimini dava dosyaları kaplamış, monitörüne en az bir düzine telefon mesajı notu yapışmıştı. Fast food restoranlarından alınmış birkaç poşet çöp kutusunun büyük bir kısmını kaplıyor ve odaya bayat yağ kokusu yayıyordu.

"Görünüşe göre buraya kapanmışsın." Nikki, ziyaretçiler için ayrılmış sert ofis koltuğunda onun karşısına oturdu. Dudağının içini çiğniyor, her şeyi bilen biri gibi görünmeden ona DNA kanıtıyla yaklaşmanın en iyi yolunu bulmaya çalışıyordu.

Miller sonunda gözlerini bilgisayarından ayırdı. Gözlerindeki acı, soruşturmayla ilgili tüm düşünceleri aklından uzaklaştırdı. "Kent, bir dakikalığına işle ilgili her şeyi unut. Sorun nedir? Yardımcı olabilir miyim?"

Başını iki yana salladı. "Keşke yapabilsen."

Nikki bekledi, onu zorlamanın Miller'ın çenesini kapatmasıyla sonuçlanacağından emindi. Miller boğazını temizledi. "Sana Lacey'nin birkaç hafta önce bizim evde kalırken kazağını unuttuğunu söylemem gerekiyordu."

Miller'ın en küçük kızı Ella, Lacey'den sadece bir yaş büyüktü ve sık sık yatıya kalıyorlardı. "Pembe olan mı?" Nikki, Lacey'nin yeni favori kazağını giymediğini fark etmemişti bile. Nikki sabahları Lacey'den önce çıkıp akşamları eve daha da geç döndüğünde bunu yapmak biraz zordu.

"Muhtemelen. Kamyonetime atacaktım ama sürekli unutuyordum."

"Bunun için endişelenme." Nikki onu hafifçe dürtmeye çalıştı. "Ben "Kalbini kıran şeyin bu olmadığından oldukça

eminim." "Bu kadar açık mı?"

"Bu tür şeyleri saklamak zordur," diye cevap verdi. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Ellerini yüzünde gezdirdi. "Hayır, ama sana bir açıklama ve özür borçluyum."

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin."

Miller onu duymazdan gelerek devam etti, sesi giderek titriyordu. "Kiania Watson öldürülmeden birkaç gün önce, karım ve ben onun hamile olduğunu öğrendik."

Sabahtan beri Nikki'nin aklından bir düzine farklı teori geçiyordu ama bu onlardan biri değildi. Kent'le Stillwater Lisesi'nde aynı sınıftaydılar ve Nikki teknik olarak "çok yaşlı" olmasa da, onların yaşında yeniden başlamayı hayal bile edemiyordu.

"Ne diyeceğinizi bilemiyorsunuz, biliyorum," dedi Miller. "Ben de bilmiyordum." Kaşlarını çattı. "Aslında bu doğru değil. Mutlu değildim. En büyüğümüz ergenlik çağında ve Ella da sen farkına varmadan ergen olacak. Sharice birkaç yıl önce Ella birinci sınıfa başladığında işe geri döndü."

Sharice ikinci kızları doğduktan sonra evde kalmıştı ve bankadaki işine geri döneceği için heyecanlıydı. Kısa süre önce veznedarlıktan kredi memurluğuna terfi etmişti, bu da daha fazla mesai gerektiriyordu. "Peki ya Sharice? O da heyecanlı mı?"

"İlk başta, sonra benim tepkim her şeyi rayından çıkardı. Onu asla istemediği bir şeyi yapmaya zorlamadım ama ona bebeği doğurmak zorunda olmadığını, Minnesota'nın bazı haklarını koruduğunu hatırlatmak gibi bir hata yaptım." Miller gözlerini kapattı. "Tanrı'ya bu şekilde karşı geldiğime inanamıyordu, çünkü bu bebek bir hata değildi. Bu yaşta gerçek bir mucizeydi."

Nikki her iki noktayı da görüyor ve Miller'ların durumunda olmayı hayal bile edemiyordu. Gözlerindeki büyük acı anlam kazanmaya başlamıştı ve geçmiş zaman kipinin kasıtlı olduğundan şüpheleniyordu.

"Bir şeyler mi ters gitti?" Nikki sordu.

"Sharice dün sabah kanamayla uyandı," dedi. "Bebeğini kaybetmiş. Başta rahatlamıştım ama onu öyle üzgün görünce... Acaba bebeği kaybetmesine benim kötü davranışlarım mı neden oldu diye düşünüp duruyorum." Gözlerindeki nemi sildi. "Sadece sekiz haftalıktı, o yüzden kimseye söylememiştik. Kızların hiçbir fikri yok." Miller'ın bakışları onunkilerle buluştu. "Sharice muhtemelen beni suçluyordur. Bu stresi ona ben yaşattım."

Nikki'nin kulakları sızlıyor, midesi bir hız treninden daha hızlı dönüyordu. Bu sabah ruhunu açığa vuracağını hesaba katmamıştı. "Düşük yapmanın nedeni bu değil Kent," dedi Nikki. "Kadınlar her zaman stresli hamileliklerle uğraşırlar. Bebekte bir sorun vardı. Hayatta kalamazdı."

Karşı çıkmaya başladı ama Nikki devam etti. "Tecrübelerime dayanarak konuşuyorum. Lacey doğmadan yaklaşık bir yıl önce Kampüs Katili soruşturması sırasında bir bebeğimi kaybettim. Lekelenmeye başladığımda on haftalıktım. Bu dördüncü cesedin bulunmasından hemen sonraydı." Üç ay içinde dört üniversiteli kadını öldürmüştü ve o sırada Nikki ve DAB'nin geri kalanı onu yakalamaya yaklaşıp yaklaşmamıştı.

Miller'a "Kendimi, işimi, aklıma gelen her şeyi suçlamak istedim" dedi. "Kadın doğum uzmanım stresin muhtemelen buna neden olmadığını, çünkü çok erken olduğunu söyledi. Vücudun işleri halletme yöntemi bu." Boğazındaki düğümü yuttu. "Bunun işleri kolaylaştırmadığını biliyorum. Ama doğru olduğunu da biliyorum."

Miller ona baktı ve sözlerini değerlendirdi. Nikki devam etti. "Mariah Gonzales ve annesi Anita'yla böyle tanıştım." Derin bir nefes aldı ve birkaç gece önce Rory'ye anlattığı hikâyeye başladı. "Bütün acımı ondan çıkardım ve asla özür dileyemedim. Annesi Büro için çalıştığını fark etti ve D.C. polisi soruşturmayı eline yüzüne bulaştırdıktan sonra beni aradı."

"Tanrım," diye fısıldadı Miller. "Özür dilerim Nikki."

"Lütfen olma," dedi ona. "Düşük yapmasaydım Lacey'e sahip olamazdım. Yalnız olmadığını bilmen için hikâyemi paylaşıyorum. Ve eğer konuşmak isterse Sharice'in de yalnız olmadığını."

"Teşekkür ederim," dedi. Miller, "Davranış biçimim için özür dilerim," dedi. "Stresimi işimden çıkardım."

"Bunu hepimiz yaptık," dedi Nikki. "Ve patronumun dediği gibi, aynı fikirde olmamanız bizi dürüst tutmaya yardımcı oluyor."

"Sanırım," dedi. "Sonuçlarla ilgili mesajlarınızı aldım. Bu sabah aramayı planlıyordum."

"Biliyorum." Nikki boş kahve fincanını işaret etti. "Ben başlamadan önce doldurmak ister misin? Paketten çıkarılacak çok şey var."

Miller kahvesini yeniden doldurduktan sonra Nikki, Courtney'nin test ettiği her şeyi ve nedenini DNA sonuçlarıyla birlikte açıkladı. "Courtney ile konuştum."

Nathaniel Badby ile dün gece görüştüm. Bana çok fazla bilgi vermedi ama sonunda doğru yolda olduğumuzu hissediyorum."

"Ve bu noktada, Cass King'in yanı sıra Kiania'nın da kurban olması gerektiğini iddia edemem," dedi. "Çiçekler, ikinci derece kanıtlar, şimdi de DNA. Elimizde bir seri katil var."

"Sana her şeyi anlatmam gerek," dedi Nikki. "Bebeğimi kurtarmak için gitmesine izin verdim. Lacey'yi kurtarmak için. Benim için geri döneceğine söz verdi ve şimdi burada. Ama mahkemede ne işe yararsa yarasın DNA eşleşmesi yapacağımızı tahmin edemedi. Bu yüzden onu durduracağız."

Miller ona "Sana inanıyorum" dedi. "Neden doğum sonrası anneleri hedef aldığını düşünüyorsun?"

Nikki, "Birden fazla nedeni olabilir ama bence çoğunun mücadeleye ilgisi var," dedi. "Yeni bir anneden daha fazla kim adrenalinden güç alır? Bebeğine kavuşmak için mümkün olan her şeyi yapacaktır. Onların mücadele etmelerini ve güçlü kalmalarını istiyor. Bu yüzden onlara protein ve ön egzersiz veriyor."

"Şeytani," dedi Miller.

Nikki ona, "İmza sahibi bir katilin hayatının en önemli kısmı kontroldür," diye hatırlattı. "Organize sosyal olmayanlar genellikle ortalama zekâyâ sahiptir, bazen daha da yüksektir, ancak çoğu Bundy'nin düşünmeyi sevdiği kadar zeki değildir," dedi. "Ed Kemper bir istisna çünkü son derece zeki ve kendinin farkında. Tekrar öldürebilir ve bunu biliyor. Bu adamlar sadist ve kayıtsızlar ve insanları öldürmeye başladıklarında hayatlarının büyük bir bölümünü bir kurbanı ne yapacaklarını hayal ederek geçirmiş oluyorlar."

Miller, Ted Bundy'nin yakalanmasına yardımcı olan tanınmış polis dedektifine atıfta bulunarak, "Keppel onları bir oyun oynamaya benzetiyordu" dedi.

"Öyleler," diye onayladı Nikki. "Bu oyun hayatlarında kontrolü tamamen ellerinde tuttukları tek alan. Bu unsur cinayetten daha önemli. Cinsel tatmin arıyorlar ama nihai tatmini sağlayan şey işkence eylemleri olmak zorunda değil. Önemli olan kontrol. Ritüeller kontrolü pekiştiriyor."

Miller ona, "Hepsi hayatın kaybedenleri değil," diye hatırlattı. "Pek çoğu iyi ailelerde eğitim gördü. Çoğunun bazı travmalar yaşadığını biliyorum, ama çoğumuz da öyle."

Nikki, "Bazen bariz bir travma olmayabilir," dedi. "Duygusal travma, ihmal, kardeş sorunları olabilir, devam edebilirim. Ama içinde

Bu vakada, annenin seçimlerinin onun öfke sorunlarını kızabileceği somut bir şeye yönlendirmesine yardımcı olmuş olabileceğini düşünüyorum.

"Bu durumda Nathaniel'i eledik. Hem E.J. hem de Andy'nin nerede olduğu bilinmiyor ama Nathaniel Zelphia'yı onlardan birinin öldürdüğünü düşünüyor."

"Mariah'nın kızının DNA'sı da geçmişle günümüz arasında bağlantı kurulmasına yardımcı oluyor." Mariah'nın evinde birkaç potansiyel kurban daha bulduklarını söyledi.

Kanada'nın ViCLAS sistemi ve otopsileri gözden geçirmesi için Blanchard'a verdi. "Dördünün cesedinde bir trilyum çiçeği vardı ama bu başkalarının olmadığı anlamına gelmez. Çiçekler uçup gitmiş ya da gözden kaçmış olabilir."

Nikki ona ABD ve Kanada'da birbiriyle bağlantılı olduğunu düşündüğü cinayetleri işaretlemek için kullandığı haritayı gösterdiğinde Miller, "Fiziksel yol izleri," dedi. "Bu kardeşlerden birinin 2015'te Detroit'te olduğunu gösteren bir şey var mı?" diye sordu Miller.

Nikki başını salladı. "Oraya bir Badby kardeş yerleştiremem, hayır."

"Yani E.J. ve Andy en olası şüpheliler. E.J. ve Andy en olası şüpheliler.

Cassandra King'in izine rastlanmadı," dedi Miller, Nikki'den çok kendi kendine. "Peki ya direksiyon simidi kapağındaki terden elde edilen DNA?"

"Hâlâ bekliyoruz," dedi Nikki. "DNA laboratuvarları ülkenin dört bir yanından gelen vakalarla dolup taşıyor ve Courtney bizim vakalarımıza ancak bu kadar zaman ayırabiliyor." DNA testlerini Courtney'den başka kimsenin yapmasını istemiyordu. Nikki, Courtney'yi eve gidip birkaç saatliğine kendi yatağında uyumaya ikna etmişti çünkü laboratuvarın sınırlarından ve Garcia'nın her yarım saatte bir güncelleme istemesinin yarattığı baskıdan uzaklaşmaya ihtiyacı vardı. Melissa, Courtney'nin ihtiyacı olan her konuda ona yardımcı olmak için fazladan zaman ayırmaya gönüllü olmuştu. Heyecanı bunaltıcı olabiliyordu ama laboratuvar teknisyeni çok çalışıyordu ve sınırsız bir enerjisi vardı. Nikki onun kendine geldiğini görmekten heyecan duyuyordu.

"Sence küçük kız kardeşi o mu öldürdü?"

"Bu şekilde başlayan ilk seri katil o değil. Zelphia'nın büyükbabası onun kuyuya düştüğünü düşünmüyordu ama Smyth County şerifine CODIS için DNA örneği vermek için onlarca yıl bekledi." Parmaklarını not defterine vurdu. "İlginç bir şekilde, Zeb Wahlert öldürülmeden kısa bir süre önce DNA'sını şerife vermiş. Tüm

Nathaniel'e göre kardeşler birbirleriyle iletişim halinde olmasalar da büyükbabalarını sık sık kontrol etmişler. Şerife, ben gelmeden önce kardeşlerden herhangi birinin buralarda olup olmadığını hatırlayıp hatırlamadığını sordum, o da hatırlamadığını söyledi. Ama Virginia'nın o bölgesinde saklanmak zor değil. Appalachia şaşırtıcı derecede güzel, engebeli ve yoğun. İnsanlar kolayca kaybolabilir ya da kendilerini kaybedebilirler."

"Sence zamanının kısa olduğunu biliyor muydu?" Miller sordu. "Zelphia'nın melez olması ve evlilik dışı doğması, torunlarından birinden şüpheleniyorsa sessiz kalması için yeterli olabilirdi. Saç fırçasını saklasaydı onlardan başından beri şüphelenirdi."

"Ya da Zelphia'nın sahip olduğu birkaç kişisel eşyadan biriydi, bu yüzden onu hatırlamak için sakladı. Bunu 1984 yılında bilimsel kanıt olarak saklamayı düşünmezdi. Ve o zamanlar CODIS ya da ViCAP yoktu."

Miller başını salladı. "Yani 2014'te E.J. ya da Andy ortaya çıktı ve Wahlert bir şekilde şüphelerinin doğru olduğunu anladı. O zamana kadar saç folikülleri ve DNA hakkında bilgi edinmiş ve torunu onu öldürmeden önce saç fırçasını şerife ulaştırmayı başarmış olmalı."

Nikki ona, "Açık olmak gerekirse, Zeb Wahlert'in evde doğal nedenlerle öldüğü anlaşıldı," dedi. "Otopsi yapmadılar ama zehirlenmiş olsaydı şaşırmazdım."

"Smyth County polisi cinayetleri Wahlert'in üzerine atmadı mı?" Miller sordu.

Nikki, "Diyabet yüzünden bir ayağını kaybetmişti," dedi. "Protezi vardı ve hala yeterince iyi idare ediyordu ama ilerlemiş yaşı ve sağlığı nedeniyle onu hiçbir zaman şüpheli olarak görmedik. Sonunda Mariah'ya ait olduğu doğrulanan odadaki kan, Wahlert'in cesedinden çok daha taze görünüyordu."

Nikki'nin zil sesi ikisini de ürküttü. Liam bir haberi olmadıkça asla bu kadar erken saatte aramazdı. Telefonu hoparlöre vermeden önce Miller'a "Ben Liam," dedi. "Bana bir şey söyle-"

"Hemen laboratuvara gidin." Sesi dehşetle doluydu. "Melissa öldü ve Courtney kayıp."

OTUZ ALTI

Nikki, ışıkları ve sirenleri açabilmeleri için Miller'ın sürmesine izin verdi. Elleri araba kullanacak kadar sağlam değildi. Liam'ın sözleri kafasının içinde tekrar tekrar çalıyordu.

Melissa öldü ve Courtney kayıp. Melissa öldü ve Courtney kayıp. Melissa öldü ve Courtney kayıp.

Ya Courtney de öldüyse?

"Liam başka ne dedi?"

Kayıt durdu ve Nikki'nin eğitimi devreye girdi, içgüdüleri onu boğmakla tehdit eden korkuyu bastırdı. "SWAT ekibini hazırlıyor, rehine kurtarma ekibi de beklemede. Önce onu bulmalıyız." Courtney'nin adını söyleyemedi.

Bu nasıl oldu?

Aptalca bir soru, diye bağırdı Nikki kendi kendine. Onu ateş hattına soktun. O DNA uzmanı. Onu susturmak için aldı. Ama dünyadaki tek DNA uzmanı o değil. Onu başka bir nedenle kaçırdı. "Beni."

"Ne?" Miller sordu.

Göğsüne oturan dehşetin ağırlığıyla konuşmakta zorlandı. "Appalachia'daki o gün ona kimliğimi gösterdiğimden beri adımları hep biliyordu. Belli ki beni takip etmiş. Hatta belki de beni takip ediyordu." Miller'a baktı. "Bana ulaşmak için onu aldı. Sanırım onu bulmamız çok uzun sürdü."

"Ya da bu her zaman onun planıydı," diye karşı çıktı Miller. "Courtney'nin binasını kontrol ettiler mi?"

Nikki, "Liam, Arim'e verdiği yedek anahtarlarla oraya gitmesini söyledi," dedi. "Orada değil, büyük mor çantası da orada değil."

"Bu önemli mi?"

"Courtney Washington'dan döndüğünden beri laboratuvarda yaşıyor. Minnesota'ya taşındığımızdan beri o aptal mor çanta onda. Tüm kampüs kilit altında ve her odayı arıyorlar, kilitli olanları bile."

"Kilitli bir odaya nasıl girmiş olabilirler?" Miller sordu.

"İlk etapta binaya nasıl girdi?" Nikki karşı çıktı. "İlk güvenlik protokollerimizi bir şekilde atlatıp asansöre binmiş olsa bile, laboratuvar katındaki herhangi bir odaya yaka kartı olmadan girmiş olamaz."

"Biri onu içeri mi aldı?" Miller tahmin etti.

"Benim tahminim Melissa, her ne sebeple olursa olsun." Beynindeki tüm uyarı sinyalleri aynı anda ateşlenmiş gibiydi. "Melissa DNA testi konusunda çok heyecanlıydı. Birine söylediyse hiç şaşırmam."

"Böylece ana laboratuvara girmek için onu kullanıyor, onu öldürüyor ve sonra Courtney'i alıyor."

Nikki, "Courtney'nin rozeti her laboratuvarı açacak," dedi. "Bunu sadece onun ve üstlerinin yapabilir."

"Ama Liam birinin sonuçlarla oynamaya ya da laboratuvara zarar vermeye çalıştığına dair bir işaret görmedi?"

"Hayır," dedi Nikki.

Aralarında dayanılmaz bir sessizlik oluştu. Nikki'nin beyni korkunç olasılıklarla dolup taşıyordu. Courtney hâlâ hayatta mıydı?

Miller, "Quantic'dan seninle birlikte geldiğini fark etmemiştim," dedi.

Nikki'nin bunu ona dakikalar önce söylediğini fark etmesi birkaç saniye sürdü.

"Ondan benimle Minnesota'ya gelmesini istedim," dedi Nikki. "Bir yıl kadar Büro'da çalışmıştı - yüksek lisans okulundan sonra işe alınmıştı. Yüksek lisansını ve doktorasını M Üniversitesi'nde yaptı ve Mayo da onu staj için işe aldı ama Courtney Quantic'ı seçti çünkü Minnesota'dan uzaklaşmak istiyordu." Nikki kabaran duygularını bastırdı. "Virginia'yı sevmedi. Çok fazla nem, çok pahalı. Geri taşınmak istediğini biliyordum."

Hernandez buradaki birimimizi kurmak için benimle ilk temasa geçtiğinde ona işi teklif ettim." Nikki sesi daha dengeli çıkana kadar durakladı. "O olmasaydı buraya geri dönebileceğimi sanmıyorum."

Miller Nikki'yi daha iyi görebilmek için gösterge panelindeki bilgisayarı itti. "O yaşıyor. Bana anlattığın her şey onu öldürmeyeceğini söylüyor. O bir yem."

"Biliyorum." Nikki bu kez o piçin canlı kurtulmasına izin verme hatasına düşmeyecekti.

Garcia dördüncü katı gerekli müfettişler dışında herkese kapatmış, Melissa'nın cesedinin bulunmasından sonra gelen çalışanları binanın ikinci katındaki konferans salonlarından birine yönlendirmişti.

Nikki asansör yolculuğu sırasında Miller'a "Melissa ölü bulunduğunda yedi çalışan laboratuvar katındaydı, bu yüzden Liam onlarla hemen konuştu," dedi. "Arim dışında hiçbirinin DNA laboratuvarlarına erişimi yoktu ve o da cinayetin fark edilmesinden on dakikadan az bir süre önce geldi."

Kapılar açıldı, bir güvenlik görevlisi dördüncü kata girişi engelliyordu. Nikki'nin rozetini görünce rahatladı ve geçmelerine izin verdi. Garcia laboratuvar penceresinin önünde durmuş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, Kanıt Müdahale Ekibi'nin DNA laboratuvarında yaptığı işlemleri izliyordu.

Gerçek neredeyse onu boğacaktı ama sesini kontrol etmeyi başardı. "Bir şey buldular mı?"

"Henüz değil." Garcia'nın sesi boğuk geliyordu. "En azından DNA laboratuvarında değil. Başka bir çalışan Melissa'yı boş bir dolaba tıkılmış halde ölü buldu." Binanın her katında kişisel eşyalar için bir çalışan soyunma odası vardı ama kilidi çalışanların temin etmesi gerekiyordu. Nikki patronunu koridorda takip etti, Miller da peşindeydi. Garcia'nın izinden giderek birinin soyunma odasının kapısına bıraktığı kutudan patik ve lateks eldiven aldılar. Blanchard cesedi incelerken başka bir güvenlik görevlisi soyunma odasına girmeye çalışan herkesi durdurmak için hazır bekliyordu.

Garcia içeri girdiklerinde Nikki'ye "Ceset hâlâ katılaşmış durumda," dedi. "Blanchard ölüm nedeninin dün gece saat on ile on bir arasında olduğunu söylüyor."

"Melissa neden o saatte buradaydı?"

"Dün ayrılmadan önce Courtney bana Melissa'nın dün gece gelmeyi ve bu soruşturma sırasında geri döndükleri bazı davalar üzerinde çalışmayı teklif ettiğini söyledi."

Çalışanlar komplekse sadece bina içinde kullandıkları kimlik kartlarını okutarak girebiliyorlardı. Gün boyunca tek bir güvenlik görevlisi, çoğunlukla ziyaretçileri incelemek ve medyanın binaya gizlice girmesini engellemek için kapıda nöbet tutuyordu. Geceleri ise doğru yetkiye sahip çalışanların yaka kartıyla birlikte biyometrik tarama yapmaları gerekiyordu.

"Courtney dün gece Melissa'ya geçici erişim izni vermemi istedi." Garcia'nın sesine suçluluk duygusu karıştı. "Örnek bir çalışan oldu, Courtney ona güvendi. Laboratuvar diğer vakaların gerisinde kaldı-"

"Hernandez de aynı şeyi yapardı," diye araya girdi Nikki onu ikna etmek için. "Melissa kapıdan geçerken yalnız mıydı?"

Başını salladı. "22:21'de. Arabada onunla birlikte kimse yok gibi görünüyor ama camları renkli. Arka koltukta birinin olup olmadığını söylemek neredeyse imkânsız. Binaya 22:27'de çalışan girişinden tek başına girmiş," dedi Garcia. "On dakika sonra, aynı kapıyı kapıcı üniforması ve kapüşonlu bir adam için açtı. Yüzü büyük ölçüde gizlenmiş, ancak boyu ve genel yapısı diğer görgü tanıklarının ifadeleriyle uyuyor."

"Arabada onunla birlikte olmalı?" Miller sordu.

Garcia, "Tek seçenek bu," dedi. "Tüm çevre kameralarımız araziye başka kimsenin girmediğini doğruluyor. Onu içeri alırken kıkırdıyor, onu susturuyor. Liam ve video teknisyenleri adamın yüzünün görünen küçük bir kısmını daha iyi görebilmek için uğraşıyorlar."

Köşeyi dönüp açık dolabı gördüğünde Nikki'nin midesi bulandı. Blanchard cesedin önünde çömelmiş fotoğraf çekiyordu ama Nikki Melissa'nın ipeksi, siyah saçlarını görebiliyordu. Birkaç saat önce canlıydı ve test sonuçları için heyecanlıydı.

"Nasıl öldü?" Nikki ailesinin ihtiyaç duyacakları desteğe sahip olmasını umuyordu.

Blanchard arkasını dönmeden, "Boyun kırığı," diye cevap verdi. "Muhtemelen hızlı ve acısız."

Görebilmeleri için sola kaydı. Melissa'nın başı garip bir şekilde sağına, dolabın iç tarafına doğru sarkmış, sert kasları şişkinleşmişti. Dizleri çenesinin altında sıkışmış, ince kolları onu sarmıştı.

"Omuzlarını yerinden oynattı mı?" Miller sordu.

"En azından soldaki." Blanchard Melissa'nın baldırlarının etrafında donmuş küçük, sert ellerini işaret etti. Kırmızı trilyum parmaklarının arasına sıkışmıştı.

Nikki'nin tırnakları avuçlarının içine battı. Öfke üzüntüsünü yakıp kavuruyordu. Melissa'nın önünde koca bir hayat vardı, tıpkı ondan öncekiler gibi. Courtney'ninkini almasına izin vermeyecekti. "Melissa hakkında ne biliyoruz?"

"Bir erkek arkadaşı var," dedi Garcia. "Sanırım içeri gizlice girdiği kişi o."

"Muhtemelen ona bilgi vermiştir," dedi Nikki. "Bilse de bilmese de ona yardım etti. Muhtemelen DNA sonuçlarından ürkmüştür."

"Neden?" Miller sordu. "Senin dikkatini çekmek istedi. Eğer o çiçeği Kiania'nın yanına koymasaydı, 2014'te hâlâ doğru adamı yakaladıklarını düşünürdün."

Nikki, "Kayanın üzerindeki kandan haberi yoktu," dedi. "Bu bize Badby ailesinin adını verdi ve bunu tahmin etmesine imkân yoktu." Kalbi göğsünde küt küt atıyordu. "Melissa da Mira'yı biliyordu."

Garcia'nın endişeli gözleri onunkilerle buluştu. "Onu alaşağı edebilecek bir DNA bağlantısı olduğunu biliyor."

Miller, "Dava üzerinde çalışan iki kadın mahkemede ifade veremezse olmaz," dedi.

Nikki, "Courtney'i bu nedenle almadı," dedi. "O harika biri ama tek DNA analisti o değil. Kanıtlar kataloglanmış ve korunuyor." Telaşla Garcia'ya baktı. "Değil mi? Geriye kalan örnekler mi?"

Garcia, "Onlar iyi," dedi. "Ama Courtney'nin giriş kartı onu deliller arasına sokabilirdi. Eğer onu almış olsaydı, Miller'ın teorisine meylederdim. Sonuçlar onu korkutmuş olabilir ama onlar için burada değildi."

Nikki ve diğerkleri Blanchard'ı asistanıyla birlikte soyunma odasında bıraktı. Melissa'nın cesedini dolaptan zorla çıkardıklarını görmek istemedi.

Miller ve Garcia ile birlikte durmuş, koridorun diğerk ucundaki Courtney'nin ofisine bakıyordu.

Garcia onlara "Arim, Courtney'nin kapısını kilitli bulmadığında bir şeylerin ters gittiğini anladı" dedi.

Teknisyenlerin odadaki işlemlerini izlerken Nikki'nin göğsü gerildi. Courtney'nin cep telefonu kablolu şarj cihazının üzerinde duruyordu, sırt çantası ise hâlâ masanın üzerinde duruyordu.

"Onu bekledi." Nikki tek fincanlık kahve makinesini işaret etti. "Courtney'nin ne yapacağı belli olmaz. Her zaman çantasını masanın üzerine koyar ve daha ceketini çıkarmadan kahve yapmaya başlar." Nikki odada Courtney'nin mavi, ekose yün paltosunu aradı. "Kahveye başlayacak zamanı bile olmadı." Boğazındaki düğümü yuttu. Courtney'nin Nikki'nin kendini kaybetmesi için zamanı yoktu.

Garcia başını salladı. "Onu binadan nasıl çıkardığını anlamamız biraz zaman aldı. İlk taramadan sonra Liam ve ben her bir çıkıştaki tüm güvenlik görüntülerine baktık ve onu görmedik, bu yüzden zemin katı ve alt katı kontrol ettik. Onu mekanik bölümden aşağı indirdi ve servis çıkışından çıkardı." Nikki'ye telefonunu uzattı, karanlık, grenli bir CCTV görüntüsü hâlâ hazırdu. "Sola kaydır. Mekanik odadaki ışıklar sönük, bu yüzden kalite berbat. Tek iyi kalite dış kameradan geliyor."

Nikki, Garcia'nın telefonundaki videoya tıkladı. Dış güvenlik kamerası doğrudan kapının üzerine monte edilmişti, bu da kişinin birkaç saniye içinde kadrajdan çıkacağı anlamına geliyordu. Kapı açılırken Nikki nefesini tuttu. Önce gri kapıcı üniforması giymiş bir adam çıktı, üniformasının altındaki eşofmanın kapüşonu yüzünü kapatıyordu. Elleri siyah eldivenlerle kaplıydı ve kendinden emin bir şekilde hareket ederek Courtney'yi sol elinden tutup dışarı çekti.

"Courtney'nin boyu 1.80," dedi Nikki. "Benden çok uzun değil, tıpkı Virginia'daki adam gibi. Tanımlanabilecek başka bir şey göremiyorum." Arkadaşının götürölüşünü izlerken Courtney'ye içten içe bağırdı. Videoyu iki kez yeniden başlatarak onlara bir ipucu verebilecek herhangi bir şey aradı.

Miller omzunun üzerinden baktı. "Eli hareket ediyor mu?"

Garcia, "Fark etmemiştim," diye cevap verdi.

Nikki videoyu büyüttü ve kaliteyi kaybetmeden mümkün olduğunca yakınlaştırdı. Courtney'nin sağ kolu yürürken zar zor hareket ediyordu, vücudu gerginlikten kaskatı kesilmişti. "Sağ eli hareket ediyor." Sanki ayrıntılar sihirli bir şekilde büyütülmüş gibi gözlerini kıstı. "Sadece hareket ettiriyor mu yoksa-" Kelimeler Nikki'nin boğazında düğümlendi, kalbi hızla çarpmaya başladı. "Liam nerede?"

"İkinci katta, teknik elemanlarla birlikte güvenlik kayıtlarını inceliyoruz."

Garcia'nın telefonu elinde, Nikki asansörü beklemek yerine yakındaki merdiven boşluğuna koştu. Merdivenlerden olabildiğince hızlı koştu ve neredeyse birkaç kez takılıp düşüyordu.

"Sağ eli."

Klibi izlerken Liam'ın kaşları birbirine çarptı. "İmza atıyor."

Courtney'nin kuzeni çocukken işitme yetisini kaybetmişti ve tüm aile işaret dilini öğrenmişti. "Ne dediğini anlayabiliyor musun?"

Liam üniversitede birkaç imza dersi almıştı ve Courtney arada sırada ona ders verir, ne kadar kötü imza attığına gülerdi. "Tamam, tamam. Kaç harf..." diye mırıldandı kendi kendine. "Dört, sanırım. Dört farklı işaret." Nikki'ye baktı. "Dört işaretle bize ne anlatabilir ki?"

"Bir isim." Nikki başka bir şey söylemedi, böylece Liam bunu kendi başına çözebilirdi. Yanlış olduğu ortaya çıkacak ve okumasını etkileyecek bir şey önermek istemedi.

"İlk ikisini söylemek zor," dedi. "Sadece yumruk yapıyormuş gibi görünüyorlar." Videoyu tekrar izledi. "D-Y." Liam'ın gözlerinde umut parladı.

"Andy," dedi Nikki. "Onu test sonuçlarından tanıdı."

Dayan, Courtney. Biz de geliyoruz.

OTUZ YEDİ

Liam, Melissa'nın dairesine doğru hızla ilerlerken şerifin acil durum ışıklarını yaktı. Kuzey Minneapolis'in iyi bir bölgesinde yaşıyordu, iyi bir günde arabayla yirmi dakika sürüyordu. Courtney'nin inşaat ya da trafiğin yavaşlaması için zamanı yoktu, bu yüzden Miller'ın SUV'sini almışlardı.

Nikki emniyet kemerini sıktı. Liam iyi bir sürücüydü ama içindeki kontrol manyağı trafiği kesen kişi olmak istiyordu. Garcia ve Miller ofiste kaldılar; Garcia soruşturmayı yönetirken Miller da komşu ilçelerle koordinasyonu sağlayacaktı. Minneapolis Polisi Melissa'nın evinin güvenliğini sağlamakla görevlendirilmiş, diğerleri de kapıları çalarak Melissa'yı Andy Badby'nin tarifine uyan bir adamla gören olup olmadığını sormuştu. Eğer arama yapılacak yeri daraltabilirlerse, polis havadan arama yapmak için insansız hava araçları gönderecekti. Garcia hızlı davranmış, yardım için yerel polis in yanı sıra eyalet polisiyle de temasa geçmişti.

"Onu öldürmeyecek." Nikki sonunda konuştu. Kelimeleri yüksek sesle duymak onu öyle yapmalıydı.

"Diğerlerine yaptıklarının yanında onu öldürmek bir merhamet sayılır." Liam'ın çenesi sertleşti. "Onu kurtarmalıyız Nikki. O asla eskisi gibi olmayacak ve eğer eline fırsat geçerse-"

"Almayacak," diye Liam kadar Nikki de kendini temin etti. "Onu bu yüzden kaçırmadı." Zamana karşı bir yarış içindeydiler. O karar verebilirdi

Courtney artık hiçbir zaman işe yaramazdı.

Homurdandı. "Gerçekten de bir seri katilin - lanet olası bir sadistin - sırf zevk için ona bir şeyler yapmayacağını mı düşünüyorsun? Ya da belki senin gelmeni beklerken vakit geçirmek için?" Liam direksiyonu beyaz parmaklarıyla kavradı.

"Garcia, Melissa'nın aynı zamanda işe alınan bir başka teknisyene erkek arkadaşına ayıracak vakti olmadığını söylediğini söylüyor." Nikki az önce aldığı mesajı yüksek sesle okudu. "Bildikleri kadarıyla bu durum değişmemiş."

"Badby Melissa gibi akıllı ve güzel bir kadını nasıl kandırdı?"

Nikki ona, "Andy üniversiteye gitti," diye hatırlattı.

"Denny?" Liam yankıladı. "Bunu takma ad olarak nasıl bulmuş?"

Kuzey Minneapolis genellikle tehlikeli ününe yakışır şekilde yaşıyordu, ancak Willard-Hay gibi iyi mahalleler de vardı. Eski evlerin çoğu bakımlıydı ve birkaçı çok katlı binalara dönüştürülmüştü. Nikki evlerin tabelalarına bakmaya çalışırken Cadılar Bayramı süsleri yanıp sönüyordu.

"Oh, işte orada." Melissa'nın Oliver Caddesi'ndeki üst kattaki dubleks dairesini polisin varlığı sayesinde fark etmek kolaydı.

Liam sokağa, polis arabalarının arkasına park etti ve Nikki kaldırımdan koşarak dubleksin girişinin önünde duran polis memurunun yanına gitti. "Daireyi bizim için temizlediğiniz için teşekkürler. Kimseden iz yok mu?"

"Hayır," diye cevap verdi subay. "ASAC'ınızın ısrarı üzerine, hiçbir şeye dokunmadığımızdan emin olduk."

Nikki ses tonunu duymazdan geldi ve üst kata çıktı. "Bu da neydi şimdi?"

Liam, "Garcia soruşturmayı sadece bizim yapacağımızı açıkça belirttiğini söyledi," diye cevap verdi. "Sanırım duygularını incitti."

"Umurumda değil." Nikki, başka bir Minneapolis polisinin beklediği ikinci kata ulaştı. İçeri girmeden önce Nikki ve Liam ofisten getirdikleri patikleri ve eldivenleri giydiler.

"Herhangi bir boğuşma izi yok mu?" Nikki sordu.

"Hiçbir şey," diye cevap verdi kadın memur. "Küçük bir daire ve oldukça fazla eşyası vardı, ama her şey düzenli görünüyor."

"Teşekkürler." Sekiz yüz metre hiç bu kadar küçük görünmemişti. Sol duvarda, kapının önüne yerleştirilmiş halı paspasın yanında bir avuç ayakkabı sıralanmıştı. Ana odadaki parke zeminin büyük bölümünü mobilyalar ve kitaplar kaplıyordu. Gülümseyen Melissa ve muhtemelen anne babası olan yaşlı bir çiftin fotoğrafı, bir aşk romanı ile birlikte koltuk ve son moda turuncu sandalyenin arasındaki cam sehpanın üzerinde duruyordu.

Yastıkların arasını kontrol ettiler, onları Badby'ye götürebilecek bir şey aradılar ama sadece kırıntılar buldular. Mutfak bir masa için çok küçüktü ve küçük aletler L şeklindeki tezgahın yarısını kaplıyordu.

"Kahveyi severdi, ha?"

"Özellikle kapuçinolar." Liam bir avuç dolusu dolabı incelerken Nikki de çekmeceleri kontrol etti. Öğrendikleri tek şey Melissa'nın şekerli mısır gevreğini sevdiği ve çok fazla paketlenmiş yemek yediği oldu.

Melissa'nın çift kişilik yatağı yapılmamıştı. Dolabı kot pantolon ve kazaklarla tıka basa doluydu ve çekmeceleri de ağzına kadar doluydu. Nikki tişörtleri ve çorapları karıştırdı, ne bulmayı umduğundan emin değildi. Zaten DNA'sı vardı.

"Günlük yok mu?" Nikki sordu. "Peki ya bir dizüstü bilgisayar ya da tablet?" "Hayır." Liam diz çöküp yatağın altını kontrol etti. "Ambalaj kâğıtları ve daha fazla ayakkabı." Ayağa kalkmaya başlarken küfretti, sonra dondu kaldı. "Nik, bak." Ağır ahşap komodine doğru süründü ve elini komodinin arkasında gezdirdi.

Nikki'nin kalbi yerinden fırladı. "Düşündüğüm şey bu mu?"

Liam Apple Watch'u sanki altınmış gibi kavradı. "Şarj oluyordu. Eminim düşmüştür ve o da unutmuştur." Cihazı elinde çevirdi. "Bunu taktığı sürece onu takip etti." Ayağa fırladı. "Telefonuyla senkronize oluyor."

Nikki cebinden kendi telefonunu çıkardı ve Garcia'yı aradı. "Melissa'nın telefonuna ihtiyacımız var."

Garcia, "Sertlik nedeniyle onu dolaptan çıkarmakta biraz zorlanıyorlar," dedi. "Çantasının içeride, cesetle dolap arasında sıkışmış olduğundan oldukça eminiz. Başka her yeri aradık."

"Ara onu." Nikki telefonu hoparlöre aldı ve Garcia Melissa'nın iletişim bilgilerine bakıp araması için birini gönderirken bekledi.

"Tanrım, evet, dolaba karşı titreşiyor. Ya da belki o." Garcia'nın sesi çatlamaya hazır gibiydi. "Dairesinde bir şey buldunuz mu?"

"Apple Watch'u."

Garcia, "Onun telefonuna ihtiyacın var," dedi. "Onu alıp laboratuvara dön. Telefonunu alacağız."

"Blanchard'ın cesedi almasına izin vermeyin," dedi Liam. "Bir iPhone için yüz tanıma gerekir. Bilgiye ulaşmanın en hızlı yolu bu. Courtney'nin en iyi şansı bu."

Nikki sonunda aklını başına topladı. "Bu arada, Apple'dan bilgi almamız gerekirse diye bir mahkeme celbini hızlıca hazırlamaya çalış."

OTUZ SEKİZ

Liam Melissa'nın cep telefonundan bilgileri indirirken Nikki beşinci kattaki konferans salonunda volta atıyordu. Melissa saatini geride bıraktığından, GPS bilgilerine erişmek için telefon ve saati senkronize etmeleri gerekiyordu.

"Telefonun kilidini açmak ne kadar zor oldu?" Nikki, Miller ve Garcia'ya sordu. Onlar dönene kadar Blanchard Melissa'nın cesedini morga götürmüştü.

Miller yere baktı. Garcia başını salladı, solgun görünüyordu. "Blanchard icabına baktı. Biz de tanıklık ettik."

"Sorun yaşadın mı?" Nikki sordu.

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye cevap verdi. "Önemli olan tek şey telefonun kilidinin açık olması."

"İşte başlıyoruz." Liam daha yeni konuşmuştu ki diğerleri onun omzunun üzerinden bakmak için etrafına toplandı. "Görünüşe göre saati dün eve takmış, yani dün gece nerede olduğunu gösteren bir şey yok, ama ondan önce düzenli olarak takıyormuş. Son birkaç haftadır işte daha uzun saatler geçiriyor, bu yüzden burayla evi arasında çok fazla gidip geliyor ama geçen hafta üç gece ve geçen hafta iki kez Washington County'nin güneyine gitmiş. Her seferinde aynı yere. Her seferinde iki ila üç saat arasında kaldı."

"Yarı zamanlı bir iş olabilir," dedi Nikki. "Eminim üniversite borcu vardır."

Liam dizüstü bilgisayarında yeni bir sekme açtı ve arama çubuğuna GPS koordinatlarını yazdı. "Bright'ın Çiftliği." Diğerlerine baktı. "Duyan var mı?"

Nikki ve Miller aynı anda, "Balkabağı tarlası," diye cevap verdiler. "Birkaç hafta önce gidecektik ama bu yıl açmadılar. Sahibi kim?"

Miller, "Denny Bright geçen sonbaharda emekli oldu," dedi. "Burayı sattılar. Melissa iş arkadaşlarına erkek arkadaşının adının Denny olduğunu söylemiş." Garcia, "Umarım isteyerek satmışlardır," dedi.

"Öyle yaptılar," diye yanıtladı Miller. "Florida'ya taşındılar. Burası ne zaman satıldı?"

"Emlak kayıtlarına göre, Z.W. Holdings, LLC Temmuz ayında evi ve otuz dönümlük araziye satın aldı."

"Zeb Wahlert," dedi Nikki. "Nathaniel'le tekrar konuştuğumda bana Andy'nin büyükbabalarının vasisi olduğunu söyledi. İşlerin dağılmasıyla ilgili bir sorun yoktu ama Andy LLC'yi elinde tutabilirdi."

OTUZ DOKUZ

Courtney dizlerini göğsüne çekti ve yün hırkasını vücuduna sardı ama titremesine engel olamadı. Zifiri karanlığa bakarak adamın onu nereye götürdüğünü anlamaya çalıştı. Nemli toprak parmaklarını ıslatıyordu ama dışarıda değildi çünkü iki yanında duvarlar olduğunu hissedebiliyordu. Bir köşe, üç köşe daha demekti ve bu da bir oda demekti.

Nikki'nin Appalachia'da bulduğu kulübe... çoktan gitmişti, dedi Courtney kendi kendine. Ama belki de sandığından daha uzun süre baygın kalmıştı ve adam onu Virginia'ya götürmüştü.

Aptal olma. Seni bayıltmadı. Seni o şeyin içine koydu.

Melissa'nın arabasıyla uzaklaşmışlardı, silahını Courtney'nin yanına dayamıştı. Renkli camlardan kimse göremiyordu. Onu kapıdan geçirip otoyolun karşısına geçirmiş ve terk edilmiş bir fabrikanın otoparkında duran beyaz bir minibüsün yanına park etmişti.

Andy'nin onu silah zoruyla bir minibüse bindirdiğini hatırlayınca kalp atışları hızlandı. Ortasında duran büyük, telli köpek kasası dışında diğer büyük boy minibüslere benziyordu.

"Git," diye fısıldadı Andy kulağına.

"Hayır. Ölmeyi tercih ederim, Andy."

Adını biliyor olması umurunda değilmiş gibi görünüyordu. "Benim tipim değilsin, bu yüzden sana söylediklerimi yaptığın sürece bunu atlatırsın."

"Nikki seni bulacak," diye tısladı.

"Buna güveniyorum."

Courtney, Mariah ve Kiania'nın bedenlerinin görüntülerine karşı savaştı. Andy'nin solgun, çilli yüzü gördükleri son yüz olmuştu. Son günlerini bu sandığın içinde mi geçirmişlerdi?

Melissa nasıl oldu da ona bulaştı? Melissa zekiydi; hayatında her şey yolunda gidiyordu.

"Andy bir yılan oynatıcısı olmalı," diye mırıldandı karanlığa.

Ama Nikki'nin onu bulmasını açıkça istediği halde neden Melissa'yı öldürdü? Onu dolapta canlı bırakabilir ve ona bir şans verebilirdi.

Courtney'nin boş midesi ekşidi. Evde iyi bir uyku çekmiş, mesaisini tamamlayıp ofisine gitmiş ve aptalca bir şekilde cep telefonuyla gözlüğünü masasında bırakmıştı. Yanında her zaman yedek kıyafet ve tuvalet malzemeleri bulundururdu, çünkü ayda en az bir geceyi laboratuarda geçirip işlerini yetiştirmesi kaçınılmazdı.

Soyunma odasının boş olduğunu sanıyordu. Sonra duvarın diğer tarafından Melissa'nın sesini duydu.

"Doktor Hart, bana bir konuda yardımcı olabilir misiniz?"

Courtney'nin ensesindeki tüyler diken diken oldu. Seste doğru olmayan bir şeyler vardı. Hiçbir zaman tehlikeden kaçan biri olmamıştı ve hiç kimse FBI'ın güvenlik önlemlerini geçemezdi.

"Evet, ne oldu?"

Courtney, en alttaki dolapta boynu kırılmış Melissa'yı hatırlayarak neredeyse toprak zemine kusacaktı. Courtney nefes almaktan başka bir şey yapamadan Andy silahını sırtına dayamıştı. Silahı göremiyordu ama namlu omurgasına dayanmıştı. Çığlık atmayı düşündü ama silah dokuz milimetrelitse en az altı, on beş mermisi vardı. Zaten ofiste çığlıklarını duyacak başka kimseyi de görmemişti.

"Korkarım sadece bir kayıt," diye fısıldadı adam.

"Seninle geleceğim ve normal görünmesini sağlayacağım." Courtney'nin sesi titriyordu. "Sadece lütfen kimseye zarar verme."

"Aferin kızıma. Beni takip et."

Soyunma odasından çıkıp merdiven boşluğuna yöneldiklerinde aklı başından gitmişti. "Bodruma kadar."

Daha az kamera olduğu için onu servis girişinden çıkarıyordu. Birinci kata yaklaştıklarında korku onu neredeyse boğuyordu.

Nikki ve Liam'a bir mesaj iletmesi gerekiyordu ve bunu yapmak için sadece birkaç dakikası vardı.

Courtney arkadaşlarının videoyu sayısız kez izleyeceğini biliyordu. Elinin hareket ettiğini görecektlerdi.

Lütfen Liam'ın ona öğrettiklerimi hatırlamasına izin ver.

KIRK

"Akşam karanlığına kadar beklememeliydik." Liam Miller'ın cipine yaslanmış, yolun karşısında bekleyen SWAT ekibine kaşlarını çatarak bakıyordu. Kritik olay müdahale grubunun bir parçası olarak FBI SWAT ekibi baskına liderlik edecekti. Çoğu durumda şerifin SWAT ekibi fazlasıyla yeterliydi ama bir FBI çalışanının hayatı söz konusuysa, kritik müdahale ekibi diğer herkesten üstündü. FBI SWAT üyeleri dünyanın en iyileri arasındaydı ve birçoğu Navy Seals ve Army Rangers gibi seçkin askeri ekiplerden geliyordu.

Kar yağışı Nikki'nin burnundan aşağı kayıyordu. Yüzünü korumak için kasketini düzeltti ama buzlu karışım yanlardan geliyordu.

"Neden bu kadar uzun sürdü?" Liam öfkeden kudurdu.

Nikki silahını ve ekstra şarjörünü tekrar kontrol etti ve botlarının sıkı bağlandığından emin oldu. Parmaklarını soğuğa karşı esnetti. Parmaksız eldivenler tam olarak sıcaklık sağlamıyordu. Washington County'nin güneyindeki Bright's Çiftliği'nin etrafı elma bahçeleriyle çevriliydi. Otoyol 76'dan tek bir giriş, bir zamanlar eski cazibe merkezi için park yeri olarak kullanılan aşırı büyümüş bir alana açılıyordu.

Nikki, Bright's Farm'ın en parlak döneminde Virginia'da yaşıyordu, bu yüzden bölgeyle ilgili her şey yabancı ve tedirgin edici geliyordu. Yeni sahibi Bright'ın web sitesinin bakımını yapmamıştı, ancak geçen yılki Cadılar Bayramı cazibe merkezinin bir haritasını bulabildiler. Drone ile çekilen görüntülerde

Bugün erken saatlerde, arazideki yapıların geçen yıllar aynı bölgede olduğu görülmüştür.

"Tanrım, sonunda."

Garcia ve Miller SWAT lideri Townsend'le el sıkışıp onlara doğru yöneldiler, yüzleri asıktı. Nikki daha önce Miller'la benzer durumlarda bulunmuştu ama Garcia'dan ne bekleyeceğini bilmiyordu. Birkaç yıldır sahaya çıkmamıştı. Nikki harekete geçmesi gerektiğinde tereddüt etmeyeceğini umuyordu.

"Amaç onu canlı ele geçirmek." Garcia, Miller'la birlikte onlara katılırken ellerine üfledi. "Courtney ve Cassandra King'i canlı çıkarmak bir numara ama dışarıda daha fazla kurban olduğunu biliyoruz. Ailelerine bir nebze de olsa rahatlama hissi verebilecek tek kişi o."

Miller yanlarında getirdikleri hava fotoğrafını açtı. "Bright'ın evi dört mısır tarlasının arasında, bu da gizlenmemize yardımcı oluyor. Xcel Energy evde elektrik ya da gaz olmadığını söylüyor. Z.W. Holdings, LLC su parasını ödüyor. Bright'lar taşındığından beri USPS buraya posta göndermiyor."

Garcia, "76 numaralı otoyolun kenarındaki alan park yeri olarak kullanıldı," dedi. "Miller ve Liam SWAT ile oradan yaklaşacak, Nikki ve ben de batıya gideceğiz. Elma çiftliği ile Bright'ın çiftliğinin sınırında bir drenaj hendeği var." Nikki'ye baktı. "En az dört cazibe merkezini temizlememiz gerekiyor, bu yüzden ekibimiz hendeği geçtikten sonra, sen ve SWAT'tan Rodriguez buradaki ağaçların arasından girip arazinin kuzey ucunda duran karavanı temizleyeceksiniz - geçen yıl bir zombi cazibe merkeziydi."

"Son bir saat içinde drone'u kaldırdık ve labirente ısı izi yok, bu yüzden SWAT emin olmak için onu inceleyecek ve sonra grubumuz kurtarma alanında buluşacak."

"Kurtarma mı?" Nikki sordu.

Miller başıyla onayladı. "Sam's Savage Salvage... bir cenaze arabası da dahil olmak üzere bir sürü eski ürkütücü araba. Bunların hepsini temizlemeliyiz."

Garcia, "Ajan Wilson, siz ve şerifin görevi daha zor," dedi. "İlk ilgi çekici yer ev - geçen yıl cenaze eviydi. Ahır ise mezarcıların mekânı gibi bir şey. İki kattan oluşuyor."

"Ya burada değillerse?" Liam söyledi. "Bir tuzağa doğru yürüyor olabiliriz."

"Hiç sanmıyorum," dedi Nikki. "GPS'in bizde olduğunu bilemez."

"Tabii buna güvenmiyorsa," dedi Liam. "Eğer Melissa bu bölgeye onunla takılmak için geldiyse, o zaman onun hakkında her şeyi biliyor demektir. Saati görmemiş olsa bile, telefonunun geride bırakıldığını biliyor. İşin içine girmemiz an meselesi."

Garcia, "SWAT keşif yaptı," dedi. "Gitmeye hazırlar." Liam başını salladı. "Bundan hoşlanmadım."

"Birkaç dakika önce gitmek için can atıyordun," dedi Nikki. "Pusuya düşmekle ilgilendiğini sanmıyorum zaten. Keşke pazarlık yapmak için yalnız gitmemi kabul etseydin-"

"Hayır." Üç adam da aynı anda konuştu.

Miller, "O da buna güveniyor," dedi. "Beş dakika içinde gidiyoruz."

Liam kamyonu doğru yürüdü ve daha fazla mühimmat aldı.

Nikki onu takip etti. "Gereksiz riskler alma."

Ayağa kalktı. "Sen aptalca riskler almazsın," diye karşı çıktı. "Garcia'yla birlikte olman hoşuma gitmiyor. Bir süredir sahaya çıkmadı."

"Rodriguez liderlik ediyor," diye hatırlattı ona. "Ben iyi olacağım. Şimdi gidip Courtney'i alalım."

Çürük elmalara basarak meyve bahçesinden sürünerek çıktılar. Intel haklıydı - bir hendekti ve çok dik değildi ama drenaj kısmından emin değildi. Beş metre sollarındaki moloz yığını aşılmaz görünüyordu.

Grup tepenin zirvesine ulaştı; Nikki ve Garcia çömelip Rodriguez'i takip ettiler. Perili orman olarak kullanılan ağaçların arasından yürüdüler, sahte mezar taşları hâlâ yerdeydi.

Garcia, "Karanlığın böyle bir şeyi bu kadar korkutucu göstermesi inanılmaz," diye mırıldandı.

"Perili atraksiyonları sevmiyor musun?" Nikki, muhtemelen bir zamanlar korkutucu görünen kırık dökük bir bahçe heykelinin üzerinden geçti.

"Hayır," Garcia. "Ama her yıl bir tanesine sürükleniyorum."

Nikki bunun sebebinin sevgilisi olup olmadığını sormak istedi ama Rodriguez durmuş ve sağ dizinin üzerine çökmüştü. Arkada yürüyen iki SWAT üyesi aceleyle ilerledi,

zombi atraksiyonu için kullanılan sararmış bir karavanın içinden geçmeye hazırlanıyor.

Rodriguez, "Büyük değil ve eğer geçen yıl dağıtılmadıysa dar bir alan olabilir," dedi. "Evans, Moore ve ben içeriği temizlerken siz ikiniz de çevreyi kollayacaksınız."

Rodriguez tartışmak için zaman bırakmadı, bu yüzden ilerlediler. Koçbaşını getirmeyerek risk almışlardı ve Rodriguez'in cıvata kesicileri asma kilidin icabına bakınca Nikki rahat bir nefes aldı.

Nikki karavanın arkasına saklandı ve açık olduğundan emin olmak için onları dinledi. Sis, arazinin diğer tarafındaki diğer ekibi görememesine yetecek kadar örtü sağlıyordu. Rodriguez'in grubu geri döndü ve hurdalıktaki cazibe merkezine doğru ilerlediler.

Sam'in Hurdalığı Nikki'nin tahmin ettiğinden daha büyüktü, çeşitli araçlar arasında yirmi ya da daha fazla metre vardı: bir cenaze arabası, eski bir Dodge Pinto, birkaç çim biçme makinesi ve sanki sudan çıkarılmış gibi görünen eski beyaz bir Chevy.

Garcia, "Sanırım Brights eski eşyalarını ve kostüm giymiş birkaç çocuğu buraya koymuş ve buna bir cazibe merkezi demiş," dedi.

Rodriguez "ofis" etiketli küçük binayı kontrol etti. "Sadece bir dekor."

Evans cenaze arabasının arka kapısını açtı. "Temiz."

Moore, "O Pinto'ya kimse binemez," dedi.

"Diğer araçları kontrol edelim ve sonra diğerleriyle buluşmak için ahıra arka taraftan yaklaşalım."

Karla karışık yağmur daha da şiddetlendi ve sisi daha da yoğunlaştırdı. Nikki ahırın tepesini görebiliyordu ama Liam ve Miller'ın oraya varıp varmadıkları hakkında hiçbir fikri yoktu. Bu sessizlik onu tedirgin etmeye başlamıştı.

Ya yanlış yerdeyseler? Ya bir şeyi gözden kaçırdıysa?

Garcia ve Moore tekerleği olmayan bir kapalı kasa kamyonete doğru gittiler. Nikki, Rodriguez'in arkasında olduğu, lastiği patlak bir cipe doğru yürüdü. Işığını cipin etrafındaki zemine tuttu ama herhangi bir ayak izi göremedi. "Hell's Gate Ambulans Şirketi." Nikki bu isim karşısında gözlerini devirdi ve cipin arkasını kontrol etmeye gitti.

Nikki durdu ve ışığını cipin arka kapılarına tuttu. Hangi cipin iki arka kapısı vardı? Belki de bir zamanlar ambulanstı.

Nokta.

Yoksa beyaz bir minibüs müydü? Kalbi küt küt atıyordu. Midwest Plastics'ten ayrıldıktan sonra beyaz bir minibüs onu takip etmişti. Bu aynı minibüs olabilir miydi? Nikki ışığını minibüsün arkasına tutarak lastik izleri aradı ama karla karışık yağmur bıçak gibi iniyordu.

"Kahretsin." Nikki ayağa fırladı ve koşarak aracın önüne gitti. "Hell's Gate Ambulans Şirketi" yazısı diğer her şey gibi kirle kaplanmamıştı. Sisin ve sulu karın içinden diğerlerini bulmaya çalıştı ama hava her geçen dakika daha da kötüleşiyordu. Nikki emniyetinin kapalı olduğunu iki kez kontrol etti ve sürücü kapısını denedi. Kilitliydi. Tekrar arkaya doğru yürüdü ve arka kapıları kontrol etti.

Sağ kol kolayca kalktı. Nikki silahını doğrudan minibüse doğrulttu ve kapıyı yavaşça açtı.

Andy arkada oturuyordu, kapüşonunu yüzüne kadar çekmişti. Sağ elini kaldırarak uzaktan kumandalı tetiği gösterdi. "Tek kelime etmeyin Ajan Hunt, yoksa hepsini havaya uçururum."

KIRK BİR

Nikki minibüse tırmandı ve kapıyı kapattı. Gözlerinin alışması bir dakika sürerken kalbi boğazında düğümlendi. Soğuğa rağmen alnında boncuk boncuk ter vardı. Blöf yapıyor olabilirdi ama tüm bu hayatları riske atamazdı.

Andy kapıyı kapatırken, "Silahın şarjörünü çıkar," dedi.

Küçük bir kamp lambasını yaktı, siyah giysileri ve kafatası şapkası onu bir hayalete benzetiyordu. Koltukların arkasındaki, her iki ucunda asma kilitler bulunan uzun ahşap kutunun üzerine oturdu. "Merak etmeyin, burada kimse yok." Yanındaki yeri okşadı. Kadın oturdu ve adam silahı kadının elinden kaptı. "Şimdi ceketini ve çelik yeleğini çıkar ki ne sakladığını görebileyim."

"Fazladan cephanemden başka bir şeyim yok." Nikki yeleğini ve ceketini çıkardı. Ellerini havaya kaldırdı ve arkasını döndü. "Gördün mü?"

Andy'nin kontrol etmeyi düşünmemesi için dua ederek oturduğunda bacağına bağlı küçük tabanca ağır geldi. Nemli toprak kokusu üzerine sinmiş, ayakkabıları kurumuş çamurla kaplanmıştı. Ne zamandır onu burada bekliyordu?

Nikki'nin telsizi cızırdadı. "Ajan Hunt, yeriniz neresi?" Nikki, "Rodriguez ben cevap verene kadar durmayacak," dedi.

Andy başını salladı. "Sana güveniyorum."

Düğmeye bastı. "Sadece araçları iki kez kontrol ediyorum." Nikki göz temasını kesmeden mikrofonu kapattı.

"10-4, tahmini varış süreniz nedir? Geçen yılki ahır her ne haltsa hâlâ duruyor ve ışıklar da yok, o yüzden temkinli gidiyoruz ama burada kimsenin olduğunu sanmıyorum."

Andy gülümsedi.

"Muhtemelen hayır," diye yanıtladı Nikki. "Ama Courtney dışarıda bir yerde ve hayatta olduğunu biliyorum. Lütfen aramaya devam edin." Telsizi kapattı.

Andy sessizce alkışladı, hâlâ silahını tutuyordu. "İyi iş çıkardın. Bu arada o yaşıyor."

"Öyle olduğunu biliyorum."

"Bunu nereden biliyorsun?"

Kendine güveni bir an için dibe vurdu; bu adam en az on yıldır Kanada ve Amerika Birleşik Devletleri'nde kadınları öldürüyordu. Rutinlerini ve saldırmak için doğru zamanı öğrenene kadar kurbanlarını takip ediyordu. Belli ki Kiania'yı kaçırmadan önce de onu takip ediyordu ve Nikki'nin hiçbir fikri yoktu. Ama artık o da işin içindeydi, bu yüzden ilerledi. "Nasıl düşündüğünü biliyormuşum gibi davranmayacağım," dedi. "Ama son birkaç haftadır öğrendiğim her şeye göre, bir dizi kuralınız olduğuna inanıyorum."

"Ben vicdanı olan bir seri katil miyim?" Sırıttı.

"Hayır," dedi Nikki. "Öyle bir şey yok. Kurallar yakalanmanızı önlemek içindir."

"Öyle," dedi. "Size bir soru sorabilir miyim?"

Andy kollarını iki yana açtı. "Ben açık bir kitabım."

"Neden bütün bunları benim dikkatimi çekmek için yapıyorsun? Hiç yakalanmamış olabilirsin."

Omuz silkti. "Meydan okumaya ihtiyacım vardı, Ajan Hunt. Benimki gibi bir ailede dahi olarak büyümenin nasıl bir şey olduğunu biliyor musunuz? Sadece ailem değil, nerede büyüdüğümü de gördünüz. Benim gibi biri için en iyi yer değil."

Nikki dahi lakabından şüphe duyuyordu. Kardeşi Andy'nin üniversiteye gideceğinden başka bir şeyden söz etmemiştii. "Hayır, ama kendini kara koyun gibi hissettiğini tahmin edebiliyorum."

"Tuzığa düşürülmüş bir tane," dedi. "Büyükbabam çok geç olmadan madencilik işinden çıkacak kadar akıllıydı ve

ilçedeki en büyük makine atölyelerinden biriydi. Ama o hala bir hödüktü ve hepimizin de öyle olmasını istiyordu."

Nikki, "Sen üniversiteye gittin," dedi.

"Aile işini yürütmeye yardımcı olmak için," dedi Andy. "Benim ailemde sadece kötü şeyler için ilgi görürdün. Babam E.J.'nin sorunlarıyla uğraşmak için çok zaman harcadı ve sonra Zelfia ortaya çıktı." Mavi gözlerinde buz gibi bir ifadeyle ona baktı. "Bölgedeki en zengin ailelerden biriydik ama yine de fakir gibi yaşıyorduk. Babam öldükten sonra annem parasını çarçur etti. Sonra kendini fahişeliğe verdi ve o lanet çocukla birlikte oldu."

Liam ve diğerleri onun gelmediğini fark edecek ve onu bulacaklardı. Sadece onu konuşturmak zorundaydı. "Ona ne oldu?"

"Artık benimle oynamak istemiyordu, ben de boynunu kırdım ve onu o kuyudan aşağı attım."

Nikki onun cinsel istismarı kastettiğini düşündü. "Babamın onun eşyalarını sakladığını biliyor muydun?"

Burun delikleri alevlendi. "O yaz ziyarete gelene kadar bilmiyordum ve o zamana kadar çoktan şerife vermişti."

"Annen öldükten sonra sana bakan adamı bu yüzden mi öldürdün?"

Andy, sanki kız ona tokat atmış gibi irkildi. "Babamı ben öldürmedim. Mariah ve ben kulübeyi kullandığımız sırada birkaç haftalığına kız kardeşimi ziyaret edecekti. Sözümü kesti ve oracıkta kalp krizi geçirdi." Gözleri onunkilere dikilmişti. "Beni pek çok konuda kızdırırdı ama ona böyle bir şey yapmazdım."

Nikki, "Babam senden şüphelenmişti," dedi.

Andy homurdandı. "Babam E.J.'den şüphelendi çünkü o öfkeli bir aptal. Güneşin benim üzerimde doğup battığını sanıyordu."

"Neden doğum sonrası kadınları hedef alıyorsunuz?" Bilmek zorundaydı. "Çünkü eğlenceli," dedi.

"Bunun bir kısmının onların dövüşmesini istemenizden kaynaklandığını biliyorum. Bu seni azdırıyor. Ama psikolojik bir unsur da var."

"Var mı? Paylaşın."

"Annen seni hayal kırıklığına uğrattı," dedi Nikki. "Uyuşturucuya bulaştı ve ailenizi utandıran bir bebek doğurdu."

"Yani?"

"Neden gitmeme izin verdin?" diye sordu. "Hamile olduğum için mi yoksa FBI olduğum için mi?"

"İkisi de," diye itiraf etti. "Gelişme şansı bulamamış bir hayatı sona erdirmekle ilgilenmiyorum," dedi Andy. "Ama bu dünyada çocuğunu mahvetmemiş bir anne yok, bu yüzden çocuklara bir iyilik yaptığımı düşünüyorum."

Telsizi tekrar cızırdadı, ardından Liam'ın sesi geldi. "Çiçekleri buldun mu Nik? Onları araman gerekiyordu."

İçine dolan rahatlamayı saklamak için mücadele etti. "Onlara rastladım," dedi. "Courtney ya da Cass'ten bir iz var mı?"

"Hayır," dedi. "Neredesin?"

Nikki'nin akıllı karıştı. Andy'nin tetiğe basması riskini göze alamazdı. "Labirentte bir şey duyduğumu sandım."

Andy uzandı ve mikrofonu Nikki'nin omzundan aldı. Nikki'nin ulaşamayacağı bir yere fırlattı ve sonra gülümseyerek Nikki'nin görebileceği şekilde tetiği tuttu. "Yolcu koltuğuna atla ama yere yat."

Nikki itaat etti ve tetiğe daha iyi bakmaya çalıştı. Bir dekor muydu? "Planın nedir Andy? Minibüsün lastiği patladı ve yola çok uzun bir yol var."

Silahını koltuğunun diğer tarafına, onun ulaşamayacağı bir yere bıraktı. "Merak etme, meydan okumaya hazır."

Kalbi ayaklarına düştü. Eğer adam onunla birlikte araziden çıkmayı başırırsa, asla canlı çıkamayacaktı.

"O gün gitmeme izin vermemeliydiniz, Ajan Hunt," dedi Andy. "Ama bıraktınız. Güvenli bir yere varıp yerleştikten sonra senin hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeye başladım Nicole."

"Bu imkansız bir seçimdi," dedi. "Ama kızımı kurtarmak için bunu yine yapardım."

"Yapar mıydın?" Sesi yükseldi. "Çünkü o küçük kıza ne olduğunu biliyorum Ajan. Babası öldürüldü ve senin yüzünden kaçırıldı. Tüm bunlarla nasıl başa çıkıyor anne?"

Nikki onun yuvarlak yüzünü tokatlama isteğini dizginlemeyi başardı. "Gerçekten iyi gidiyor."

"Ama hasarlı, değil mi? Senin seçimlerin yüzünden zarar gördü." Andy'nin gözleri kısıldı. "Emekli olacağını düşünmüştüm ama yine de devam ediyorsun ve Lacey'yi büyötmek için başkalarını bırakıyorsun."

Nikki sıkılmış dişlerinin arasından, "Sakın onun adını söyleme," dedi.

"Neden olmasın?" diye sordu. "Onun  m r boyu yaralı kalmasını sağladı. Gerçek bu."

"Bu yüzden buradasın." Nikki korkusunu bastırdı. "Artık senin kurbanlarından biri olmaya layık değilim."

Andy sırttı. "İşte şimdi anlıyorsun." Anahtarı minibüsün kontağına soktu.

"Melissa'yı öldürmek zorunda değildin," dedi Nikki. "Onu etkisiz hale getirebilirdin."

Omuz silkti. "Ondan kurtulmak daha kolay. Doktor Hart'ı görmeye hazır mısın?"

Nikki başıını salladı. "Onun için ben."

"Sanırım. Diğeri tükenmek üzere."

Cass hala hayatta.

Motoru çalıştırdı ve gaza bastı. İleri doğru savruldular ve Nikki başıını sürücü koltuğuna çarptı. Andy  ndeki arabaya doğru hızla ilerledi, minibüs kaygan zeminde kayıyordu. Ahırın yanından hızla geçerken, minibüsün farları sisi zar zor yararak Liam'ın şok olmuş yüzünü bir an için gördü.

Nikki başıını çarptığı için sersemlemiş gibi davranarak iki büklüm durdu. Alnını  n konsola yasladı ve Andy'nin görüşünü engellemek için sol kolunu kullandı. Tetiği Nikki'nin ulaşamayacağı bir yere fırlattı ve iki eliyle direksiyonu kavradı.

Neredeyse yola varmışlardı. şerifler her yolu kapatmışlardı ve mızrakları fırlatacaklardı. Andy hiç uyarmadan minibüsü sola kırdı ve yola paralel olarak sürdü. Tepeyi aştıklarında Nikki'nin midesi bulandı. Nikki'nin tarlanın nereden çıkacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Daha fazla zamanı yoktu.

Emniyetini açtı ve ayağa kalkarak silahı Andy'ye doğrulttu. "Dur yoksa ateş ederim."

Adam tetiğe uzandı ve kadın sürücü tarafındaki camdan bir uyarı atışı yaptı. Andy kıpkırmızı oldu ve direksiyonu sağa, derin hendeğe doğru kırarak ona doğru uzandı. İki şerif yardımcısı tarladan geçerek onlara doğru geliyordu. Andy frene bastı ve minibüs kaydı, lastikler karla kaplı zeminde tutunamadı. Nikki koltukla  n panel arasında durdu ve silahını Andy'den ayırmadı.

"Bu gece öleceksin, sürtük." Andy direksiyonu sertçe salladı. Minibüsün sol tekerlekleri kalkmaya başladı ve Nikki kolunu koltuk başlığına zar zor dolamayı başardı. Tetik ona doğru kaydı. Nikki ileri atıldı ve boştaki eliyle direksiyonu kavrayıp çekebildiği kadar sert çekti. Minibüs bir setten aşağı yuvarlandı ve Andy'yi ona doğru fırlattı. Güdük elleri tetiğe uzandı, gözlerinde manyakça bir parıltı vardı.

"Şimdi herkes ölecek," diye bağırdı.

Sol eliyle koltuğa tutunmuş, silahı Andy'ye doğrultmuştu, ta ki minibüs sonunda tavanına dayanana kadar. Andy tetiğe davrandı.

"Yapma," diye uyardı Nikki. "Ateş edeceğim."

"Ama beni öldürebilirsiniz Ajan. Ve Doktor Hart'ın nerede olduğunu bilmiyorsunuz. Açlıktan ölecek."

Nikki gülümsedi. "Nerede olduğunu biliyorum."

Andy bombanın kumandasına doğru atıldı. Nikki gözlerini kapadı ve tetiği çekti.

KIRK İKİ

Courtney'nin suya ihtiyacı vardı. Ne kadar zamandır burada olduğunu bilmiyordu ama susuz kaldığını hissedecek kadar uzun bir süre olmuştu.

"Cass, iyi misin?" Courtney karanlığa sordu. Cass, Courtney geldikten bir süre sonra uyanmıştı.

"Hayır." Cass'in sesi kısa bir süre öncesine göre daha zayıftı. "Daha ne kadar dayanabileceğimden emin değilim."

"Biraz daha dayan," dedi Courtney. "Sonra Emma ve çocukları görebilirsin. Ona iyi baktıklarını biliyorum." Ona Nikki'nin lokantada çocuklarla yaptığı ziyaretten bahsetti.

Cass, "Onu gördüğümde beri ne kadar büyüdüğünü merak ediyorum," diye fısıldadı.

"Yakında öğreneceksin, söz veriyorum."

Cass birkaç saniye öksürdü ve acı içinde inledi. "Kaburgalarım kırıldı."

"Her şey yoluna girecek."

"Şunu söylemeyi kes," diye tısladı Cass. "Bu orospu çocuğu bana bunu on yıldan fazladır yaptığını söyledi. Bizi bulamayacaklar. Ben öleceğim ve sırada sen varsın. Bunu kabul etmeye başlasan iyi edersin."

Cehenneme kadar yolu var.

Karanlığı bir gürültü vardı, metalin metale çarpma sesi ve hareket eden bir şey. Cass hıçkırmaya başladı. Courtney ilk kez başaramayabileceğini düşündü. Cass gibi dövüşemezdi.

Diğerlerinin yaptığı gibi. Gevşeyecek ve onu öldürmesine izin verecekti. Ona bu zevki tattırmayacaktı.

Botlar yapının içine girdiğinde metal bir şeyin içinde olduklarını fark etti. Karanlığın içinden aniden ışık geldi, parıltı onu taşıyan kişiyi görmesini engelledi. Adam onun için gelmeden önce mümkün olduğunca çok şey almaya çalıştı. Uzun bir tahta parçası onun hapishanesini Cass'inkinden ayırıyor gibiydi. İçeride ne halt ediyorlardı?

Kişi ona doğru koşarken sandığın arkasına doğru kaydı.

"Courtney!"

Nikki sandığın önünde diz çöktü, elinde cıvata keskisi vardı. "İyi misin?"

Courtney başıyla onayladı. "Cass de burada. Durumu kötü. Kanaman var."

Nikki'nin yüzünün yan tarafından kan damlıyordu.

"Neden yeleğini ve ceketini giymiyorsun?" Nikki'nin parmaklarındaki kanı gördü. "Hâlâ hayatta mı?"

Nikki sonunda asma kilidi kırdı. "Muhtemelen elini kaybedecek." Sandığın kapısına sardığı dikenli teli kesti ve Courtney sandıktan dışarı fırladı. Nikki kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı.

"Herkes iyi mi?" Courtney sordu.

"Sanırım öyle," dedi Nikki. "Acil müdahale ekipleri yolda." Sarılmayı bıraktı ve gözlerindeki yaşları sildi. "Cass, benim adım FBI'dan Ajan Hunt. Beni duyabiliyor musun?"

"Lütfen beni buradan çıkarın."

Kontrplak bölme bölmeyi ortadan ikiye böldüğü için Nikki ona ulaşmak için kenarından dolanmak zorunda kaldı. Andy depolama ünitesini daha önce geçtikleri hendeğin alçak ve geniş kısmına koymuş ve hendeğe ulaşmak için temizlediği ağaçların ve tarlaların molozlarıyla örtmüştü. Kötü hava koşulları havadan çektikleri görüntülerin çoğunu bozmuştu, bu yüzden Andy'nin açtığı buldozerli yolu görememişlerdi. Kapsülü güvenli hale getirmek için çok zaman harcamıştı, buna bir metrelik kül bloklarının üzerine koymak da dahildi. Parçalanmış camlar konteyneri bir hendek gibi çevreliyordu.

"Orada kal." Nikki Courtney'nin ayaklarına baktı ve ayakkabılarının hâlâ ayağında olduğunu görünce şok oldu. Belki de Andy gerçekten Courtney'nin bir kurban olmasını istememişti. "Yaklaşık beş metre aşağıda ve yukarı tırmanmak için blokları kullanman gerekiyor. Liam'ı beklememiz gerek."

Courtney Nikki'yi görmezden geldi ve konteynerin kenarından dolandı. İkisi de Cass'e doğru koşular. Cass sessizce ağlıyor ve onu kurtardığı için Tanrı'ya şükrediyordu.

Nikki el fenerini Courtney'e uzattı. "Işığı alçak tut ki gözlerine zarar vermesin." Cass muhtemelen haftalardır ışık görmemişti. Nikki asma kilidi kesip kapıyı açtı. Cass vahşi bir hayvan gibi ona bakıyordu.

"Nerede o?" Fısıltısı bile kulağa zayıf geliyordu.

"SWAT ekibimizle birlikte," dedi. "Birkaçının tıbbi eğitimi var."

"Ne oldu?" Cass sordu. "Öldü mü? Bana hepsinin adını söyledi ama hepsini hatırlamıyorum. Eğer öldüyse-"

"O yaşıyor," diye onu yatıştırdı Nikki. "Sadece elinde bir delik açtım." Kendi elini Cass'e uzattı. "Sandıktan çıkmak için yardıma ihtiyacın var mı? Ortağım ve patronum sağlık görevlilerini gelir gelmez buraya getirecekler," dedi Nikki.

"Ayakta durabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldadı. "Çok güçsüzüm." "Sorun değil," dedi Nikki. "Seninle ilgilenecekler."

Liam sisin içinde bir yerden bağırdı. "Courtney? İyi misin?" El feneri nihayet sisi yarabildi.

"Hey, Büyük Kırmızı! Gel beni bu şeyden indir."

EPILOG

ÜÇ GÜN SONRA

"Ve birlikte gerçek dünyaya açılan geçitten geçtik." Nikki kitabı kapattı. "Son."

"Sonunda." Lacey kendini yastığına geri attı. "Bazen senin okumanı beklemek gerçekten zor oluyor anne."

Nikki onun saçlarını karıştırdı. "Biliyorum," dedi. "Rory'nin okumasını istiyorsan sorun değil."

"Hayır." Lacey başını yastıklara doğru salladı, bukleleri birbirine karıştı. "Okumak sen ve ben arasında bir şeydir."

"Bana uyar." Nikki eğildi ve kollarını Lacey'ye doladı.

Bu yüzden o gün ormanda verdiği karardan hiç pişmanlık duymamıştı.

Lacey dramatik bir şekilde, "Beni boğuyorsun," dedi.

"Üzgünüm." Saatini kontrol etti. Vakit neredeyse gelmişti. "Sabah okulun var, bu yüzden etrafta gizlice dolaşmak ve oynamak yok."

Lacey sırtıttı. "Yapmayacağım."

Nikki kapıyı birkaç santim açık bıraktı ve koridorda topallayarak Rory'yle yatak odasına gitti. Enkaz halindeki minibüsten çıkarken dizini incitmişti ve üç gün dinlenmek onu sadece katlanılabilir hale getirmişti. Rory yatağa uzanmış, patlamış mısır yiyip hokey izliyordu. "Bana şans dile."

Rory sırtıttı ve sonra ona bir öpücük kondurdu. "Buna ihtiyacın yok. Her şey yoluna girecek."

"Hokey maçının çok gürültülü olmaması için kapıyı kapatacağım," dedi ona. "Ve bununla seni kastediyorum."

"Wilds neden bir yıl iyi olamıyor?" diye sordu. "Bir yıl. Tek istediğim bu."

Nikki, "Kazandıkları sezonlar olduğundan oldukça eminim," dedi.

"İyi derken playofflara girmeyi kastediyorum." Gülümsemesi soldu. "Courtney bugün nasıl?"

"Peki." Nikki, Courtney'nin ses tonunu taklit ettiğinden emin oldu. Onu geceyi hastanede geçirmeye ve susuzluk tedavisi görmeye zorlamışlardı. Garcia'nın, Courtney kendi ifadesini vermeden önce kurbanın ailesiyle konuşmasının Büro tarafından sorun teşkil edeceği yönündeki ısrarına rağmen, Courtney Melissa'nın ailesiyle konuşmakta ısrar etmişti.

Courtney Büro'ya kışını öpmesini önerdi ve davayı değerlendirmek için katıldıkları görüntülü sohbeti sonlandırdı. Arım, dinlenebilmesi için Courtney'nin yerine geçmeyi teklif etmişti ama Courtney bunu reddetti. "Hâlâ adrenalinle çalışıyor sanırım." Courtney'nin herhangi bir fiziksel yarası yoktu ve duygusal bir yarası olmadığı konusunda da ısrar etmişti. "Annesi bugün geliyor." Nikki kızlarının kaçırıldığını ve daha sonra kurtarıldığını haber vermek için aradığında Courtney'nin ailesi eyalet dışında tatildeydi. "İçimden bir ses barajın o zaman yıkılacağını söylüyor."

Rory, "Bunu sonsuza dek içinde tutamaz," diye onayladı. "İşten ne kadar izin almasını istiyorlar?"

Nikki, "Kendi seçtiği bir terapistte en az altı hafta danışmanlık hizmeti alacak," diye yanıtladı. "Psikolog işe geri dönmeye hazır olduğunu kabul ederse, FBI onu değerlendirmek için kendi terapistlerini gönderecek. Son kararı onlar verecek."

"Karmaşık."

"Bu federal hükümet. Başka ne bekliyordun ki?" Nikki'nin gülümsemesi soldu. "Onun için endişeleniyorum."

"İyi olacak," dedi Rory. "Harika bir destek sistemi ve pek çok kaynağı var. Sadece süreçten geçmesi ve dinlenmesi gerekiyor."

"Sorun da bu zaten. Courtney bu konuda hiç iyi olmadı."

"Biliyorum," diye kabul etti Rory. "Ama işi -kariyeri ve itibarı- hiçbir zaman buna bağlı olmadı. İşe geri dönmek için kafasının yerinde olması gerektiğini biliyor."

Nikki, Courtney'nin çalışmak için herkesi kandırmakta bir sakınca görmeyeceğini, kendisinin de yüksek lisansta böyle bir şey yaptığını açıklamak istedi ama yapması gereken bir telefon görüşmesi daha vardı.

Rory'nin başının üstünü öptü ve hâlâ Courtney için endişelenerek koridoru geçip ofisine gitti. Üniversitede, okul stresi ve danışmanlarının özgeçmişini doldurmak için önerdiği her olası staj veya projeyi üstlenmek yüzünden vücudu neredeyse çökmüştü. Adli bilimler her yönüyle acımasızdı. İşyerinin taleplerini karşılama ihtiyacına rağmen sıradanlık nadiren geliştirdi. Sadece en iyiler en iyi işleri alırdı ve Courtney en iyi olmaya o kadar kararlıydı ki bu onu neredeyse öldürüyordu. Hastanede Nikki'ye bunun farklı olacağına dair söz vermişti ama Nikki buna gerçekleştiğinde inanacaktı.

Nikki, Courtney'yi herhangi bir konuda zorlamadan önce birkaç gün ailesiyle vakit geçirmesini sağlamayı planlıyordu. Annesiyle geçireceği zaman muhtemelen Courtney için harikalar yaratacaktı. Ve Rory haklıydı - Courtney'nin güçlü bir destek sistemi vardı. Sadece onları kullanmasını sağlamaları gerekiyordu.

Nikki dizüstü bilgisayarını uyandırdı ve Skype'ı açtı. Nikki dalgalı, siyah saçlarını kabarttı ve gömleğini düzeltti. Anita'yı ya da torununu etkilemesi gerekme de rimel ve dudak parlatıcısı bile sürmüştü.

Çağrı ekranında parladı. Nikki derin bir nefes aldı ve görüntülü aramayı kabul etti. Anita Gonzales Nikki'ye el salladı.

"Bale nasıldı?" Nikki sordu.

Anita Nikki'nin Mira'yla tanışması gerektiğine karar vermişti ve bu akşam Washington Balesi'nden sonra bunun için iyi bir zaman gibi görünüyordu. Mira annesini öldüren adam hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu ve Anita, Nikki'nin yanı sıra torununun terapistiyle de konuştuktan sonra bunun zamanının geldiğine karar vermişti.

"İnanılmaz." Anita sade siyah elbisesi ve incileriyle ışıltı ışıltı görünüyordu. "Ağladım, çok dokunaklıydı."

"Hep gitmek istemiştin," dedi Nikki.

"Bir gün mutlaka zaman ayırmalısın." Anita kameranın arkasından bakmak için eğildi. "Mira'yı çağırmadan önce, adamın arkadaşlarından herhangi biriyle konuştun mu?"

aile?"

Nikki başını salladı. "Dün Nathaniel ile uzun uzun konuştum. Bir şeyler yapması gerektiğini düşünüyor. Nathaniel'e göre, ailedeki diğer herkes Andy'ye sanki İkinci Gelen'miş gibi davranıyormuş. Andy istediğini elde etmek için asla kriz çıkarmaz, sadece istediğini almış. Andy sessiz ve terbiyeliydi ve başı asla belaya girmezdi. Ortanca kardeşleri E.J.'nin kötü bir kekemeliği ve öfke sorunları vardı ve Andy onu nasıl sessizce kızdıracağını ve kardeşinin başını belaya sokacağını biliyordu, ama kendisinin değil. Andy'nin ne kadar manipülatif ve sinsi olduğunu gören tek kişi Nathaniel'di ama büyükbabaları bunu duymak istemiyordu. Andy onu kışkırttığı için sorunun E.J.'de olduğuna inanıyordu. Nathaniel onun bir çiple doğduğunu ve Zelphia'nın ortaya çıkmasıyla daha da kötüleştiğini, çünkü aileyi utandırdığını söyledi."

Nathaniel, Andy hakkındaki şüpheleri yüzünden büyükbabasıyla kavga etmiş ve aralarındaki anlaşmazlık sonunda Kuzey Carolina'ya taşınmasına neden olmuştu. Aile şirketini onun yönetmesi gerekiyordu ama o istemediği için kızı ve E.J. yönetti. "E.J.'nin umursayacak birine ihtiyacı olduğu ortaya çıktı. Otistik ve DEHB hastası ve şimdi karısı sayesinde ilaç kullanıyor ve terapi görüyor."

Nathaniel ilk başta E.J.'in nerede olduğu konusunda yalan söylediğini itiraf ettiğinde Nikki öfkelenmişti ama onu korumak zorunda olduğunu hissetmişti. İnsanlar onu farklı olduğu için büyükbabasını ve Zelphia'yı öldürmekle suçlamak istiyordu ve talepkâr bir müdürün gözetimi altında bir şantiyede çalışıyor olmasaydı, E.J. muhtemelen babasının cinayetinden içeri girecekti.

"Onlara Mira'dan bahsettin mi?" Anita sordu.

Nathaniel o kadar uzun süre sessiz kalmıştı ki Nikki aralarındaki bağlantının kopup kopmadığını merak etmişti. Sonra onun ağlamaya başladığını fark etmişti - sevinçten ağladığını söylemişti. Nikki'nin ona yeğeni hakkında çok fazla ayrıntı veremeyeceğini anlamıştı. Sadece çocuğun hayatını daha iyi hale getirmek için elinden geleni yapmak istiyordu ve gerisi ona kalmıştı.

Nikki, "Ona bir çocuk olduğunu söyledim ama ayrıntı vermedim," diye cevap verdi. "Ama sizinle ya da en azından avukatınızla konuşmak istiyorlar. Andy zaten Nathaniel'e mirası üzerinde vekâlet vermiş." Andy büyükbabalarının mirasını yönetmiş ve onun ölümünden sonra işi satmıştı. Dört kardeş de zengin olmuştu, çünkü Andy kardeşlerine kazık atmayacak kadar akıllıydı ve

birilerinin radarına girmek. Andy parasının bir kısmını Z.W. Holdings, LLC altında bir pods franchise'ına yatırdı. LLC'nin Zeb Wahler'tin ölümünden sonra boşaltılması gerekiyordu, ancak Andy nerede olduğunu gizleme çabalarının bir parçası olarak bunu gizli tutmuştu. Herkese Kanada'da yaşarken bir petrol şirketi için çalıştığını söylemişti ama bunun doğru olup olmadığını bilmiyorlardı. Topraktan nasıl geçineceğini biliyordu ve muhtemelen bir daha asla çalışmak zorunda kalmayacağı kadar parası vardı. Bu yüzden son birkaç yıldır seyahat edebiliyor ve istediğini yapabiliyordu.

"Anlamıyorum," dedi Anita.

Nikki, "Nathaniel ve E.J. Mariah'nın kızının onun mirasına sahip olmasını istiyor," dedi.

Anita başını salladı, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Kanlı para. Bebeğimin kan parası!"

"Ama Mariah bunu böyle mi görürdü?" Nikki sordu. "Senin tanıdığın Mariah şu anda ne derdi?"

"Kızının bunu almasını isterdi." Anita bir mendile uzandı. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum, Ajan Hunt."

"Kararı hayal bile edemiyorum." FBI'da veri analisti olarak çalışan Anita'nın kazancı muhtemelen altı haneli rakamların üzerindeydi ama başkentte, özellikle de büyütmesi gereken bir çocuğu varken, bu rakam kulağa geldiği kadar yüksek değildi. "Yedi haneli, Anita. Çift haneli. Hayatta ne isterse yapmaya hazır olurdu."

"Kiminle konuşuyorsun büyükanne?" Anita Nikki'ye baktı.

Nikki ona, "Ne duyacağına sen karar vereceksin," diye güvence verdi. "Ona bilmek istediği kadarını anlatacağım."

Anita haç işareti yaptı. "Mira, gel benimle otur. Seni tanıştırmak istediğim biri var."

* * *

Nikki Hunt serisinde lezzetli ve sürükleyici bir gerilim daha okumak ister misiniz? Bir sonraki bölümün ne zaman çıkacağını öğrenmek için Stacy'nin e-posta listesine kaydolun!

Buradan [kaydolun!](#)

STACY'DEN DAHA FAZLASINI DUYUN

En son yayınlarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterlidir. E-posta adresinizi asla paylaşmayacağız ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

Buradan [kaydolun!](#)

STACY GREEN'İN KİTAPLARI

NIKKI HU T Series

[Kardaki Kızlar](#)

[Kusursuz Bir Mezar](#)

[Kayıp Melekler](#)

[Topraktaki Kız Kapana](#)

[Kısılanlar Donmuş Kalbi](#)

[Son Gözyaşı](#)

[Bone Lake](#)

[Çalınan Anneler](#)

LUCY KEDALL SERIES

[Pembe Ayakkabılı Kız](#)

[Küçük Kayıp Ruhlar](#)

[Kulübedeki Kız Yalnız](#)

[Kızlar](#)

SESLİ OLARAK MEVCUT

NIKKI HU T Series

The Girls in the Snow ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur)

One Perfect Grave ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de

mevcuttur) *Lost Angels* ([Birleşik](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur)

The Girl in the Ground ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de

mevcuttur) *The Trapped Ones* ([Birleşik Krallık](#) ve

[ABD](#)'de mevcuttur) *Her Frozen Heart* ([Birleşik](#) ve [ABD](#)'de

mevcuttur)

Her Last Tear ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcut)

Bone Lake ([Birleşik Krallık](#) ve [ABD](#)'de mevcuttur)

STACY'DEN BİR MEKTUP

Çalınmış Anneler'i okumayı seçtiğiniz için size çok teşekkür ederim. Eğer kitabı beğendiyseniz ve son çıkan kitaplarımdan haberdar olmak istiyorsanız, aşağıdaki bağlantıdan kaydolmanız yeterli. E-posta adresiniz asla paylaşılmayacak ve istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz.

[Buradan kaydolun!](#)

Umarım *Çalınmış Anneler'i* sevmişsinizdir ve eğer sevdiyseniz bir yorum yazarsanız çok minnettar olurum. Ne düşündüğünüzü duymayı çok isterim ve yeni okuyucuların kitaplarımdan birini ilk kez keşfetmelerine yardımcı olmak büyük bir fark yaratır.

Okurlarımdan haber almayı seviyorum; sosyal medya veya web sitem üzerinden iletişime geçebilirsiniz.

Teşekkür

rlar,

Stacy

www.stacygreenauthor.com

TEŞEKKÜRLER

Bu kitaptaki bilgiler kurgusal olsa da, 1970'lerden bu yana seri katiller üzerine çığır açan çalışmaları takdir etmek istiyorum. FBI Ajanları Ressler, Douglas, Hazelwood ve diğ erleri seri katilleri anlamanın kapısını açtılar. King County şerif Ofisi'nden Dedektif Bob Keppel genç bir dedektif olarak Ted Bundy'nin peşine düşmüş ve daha sonra Bundy ile ünlü röportajları gerçekleştirmiştir. Hem FBI hem de şerif, Green River Katili Gary Ridgway'i nihayet durdurmak için çalıştı. Bu adamların ve sayısız diğ er kadın ve erkeğ in adanmışlığ  sadece seri cinayetlerin engellenmesine yardımcı olmakla kalmadı, aynı zamanda kendi huzurlarını ve zaman zaman fiziksel sağlıklarını feda ederken psikolojik ilerlemelere de kapı açtı. Benim gibi insanların seri katiller hakkında bir dereceye kadar doğrulukla yazabilmesinin nedeni onlar. Rehberliğ  için John Douglas'a ve Stillwater Polis şefi Brian Mueller'e teşekkür ederim. Washington County şerif Ofisi'nin özel hizmetler bölümünden Komutan Andrew Ellickson'a ilçenin acil müdahale sistemindeki yardımları için teşekkürler.

Doğru yerleri bulmama yardımcı olduğu için John Kelly'ye özel teşekkürler. Kristine ve Jan'a destekleri ve cesaretlendirmeleri için teşekkürler.

Tessa Russ ve ekibi harika ve hayatımı çok kolaylaştırıyorlar. Bookouture'daki edit rlerime, bana inandığınız ve sabrınız için teşekkür ederim.

Son olarak, okuyucularıma, desteğiniz benim için çok önemli. Umarım Nikki Hunt serisinden keyif almaya devam edersiniz ve bir sonraki bölümü okumak için sabırsızlanıyorum!

YAYIN EKİBİ

Bir el yazmasını kitaba dönüştürmek pek çok kişinin çabasını gerektirir. Bookouture yayın ekibi, bu yayına katkıda bulunan herkese teşekkür eder.

Ses

Sinead O'Connor
Alba Proko Melissa
Tran

Ticari Lauren

Morrisette Hannah
Richmond Imogen
Allport

Kapak tasarımı

Blacksheep

Veri ve analiz

Mark Alder
Mohamed Bussuri

Editoryal

Jennifer Hunt
Sinead O'Connor

Metin Editörü

Jane Eastgate

Düzeltilmen

Becca Allen

Pazarlama

Alex Crow

Melanie Price

Occy Carr

Cíara Rosney

Martyna Młynarska

Operasyonlar ve dağıtım

Marina Valles

Stephanie Straub

Yapım Hannah

Snetsinger Mandy

Kullar

Jen Shannon

Tanıtım Kim

Nash Noelle

Holten Jess

Readett Sarah

Hardy

Haklar ve sözleşmeler

Peta Nightingale

Richard King

Saidah Graham

Bookouture tarafından 2024 yılında

Storyfire Ltd'nin bir baskısı olarak

yayımlanmıştır.
Carmelite Evi
50 Victoria Embankment
Londra EC4Y 0DZ

www.bookouture.com Telif

Hakkı© Stacy Green, 2024

Stacy Green, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

e-Kitap ISBN: 978-1-83525-532-2

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

